

ບົດລາຍງານ ຂະແໜງກິດຈະການ
ແກ້ໄຂບັນຫາ **ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ**

2008

ບົດລາຍງານ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ປະຈຳປີ 2008

ສາລະບານ

■ ບົດນຳ ຂອງ ປະທານ ຄຸດຊ	iii
■ ບົດນຳ ຂອງ ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຄຸດຊ	v
■ ບົດນຳ ຂອງ ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ	vii
■ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ	10
■ ລະເບີດ ທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ	15
■ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນຫຍັງ ?	16
■ ຜົນກະທົບ ຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ	17
■ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ	18
■ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ຄຸດຊ)	20
■ ສິນທິສັນຍາສາກົນ	29
■ ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	33
■ ຖານະທາງດ້ານການເງິນ	34
■ ບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ 2008 ຂອງ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ	36
■ ເອກກະສານຄັດຕິດ 1: ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ	76
■ ເອກກະສານຄັດຕິດ 2: ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງຕັ້ງ ຄຸດຊ	88
■ ເອກກະສານຄັດຕິດ 3: ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ລະເບີດກະປາງ (ບົມບີ), ສະບັບຫຍໍ້	90
■ ເອກກະສານຄັດຕິດ 4: ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ລະເບີດຝັງດິນ - ສັງຫານບຸກຄົນ, ສະບັບຫຍໍ້	91
■ ເອກກະສານຄັດຕິດ 5: ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິຂອງຄົນພິການ, ສະບັບຫຍໍ້	92
■ ເອກກະສານຄັດຕິດ 6: ຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບ ປະສິດທິພາບ ຂອງ ການຊ່ວຍເຫຼືອ	93
■ ເອກກະສານອ້າງອີງ	99

ບົດນຳ:

ປະທານ ຄຣຊ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ 2008 ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງ ຊາດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວກົດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເປັນເວລາ 3 ປີກວ່າແລ້ວ; ສ່ວນບັນດາ ໂຄງການປະຕິບັດງານ ທີ່ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການກວດກູ້ລະເບີດ ທີ່ບໍ່ທັນແຕກນັ້ນ ໄດ້ເລີ່ມແຕ່ປີ 1995 ມາເຖິງປັດຈຸບັນນີ້. ເປັນເວລາ 12 ປີ ບັນດາ ໂຄງການ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີ ຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ປັດສະຈາກຄວາມຫວາດກົວຕໍ່ກັບໄພຂົ່ມຂູ່ ຂອງ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ. ລະເບີດຈຳນວນມະຫາສານ ທີ່ຢັ້ງຢາຍຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກາຍ ເປັນເຄື່ອງມືສັງຫານຊີວິດເຮັດໃຫ້ລູກຫຼານ, ຍາດຕິພົນອງ ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ລົ້ມຕາຍ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ກາຍເປັນຄົນ ພິການ. ໃນແຕ່ລະປີ ໄດ້ມີເດັກນ້ອຍ ແລະ ປະຊາຊົນຫຼາຍກວ່າ 300 ຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນ ຍັງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ໃຫ້ແກ່ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ຊັບ ສິນ, ເງິນທອງ ທີ່ມີຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອກອບກູ້ເອົາຊີວິດຂອງຜົວ, ເມຍ ແລະ ລູກຫຼານ ຂອງພວກເຂົາ ທີ່ໄດ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດດັ່ງກ່າວ. ສະພາບການກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ໃນຂົງເຂດບັນດາເມືອງທີ່ທຸກຍາກກວ່າໝູ່, ຍັງສືບຕໍ່ເປັນອຸປະສັກກົດຂວາງ ອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາໂຄງລ່າງ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ທ້າ ທາຍໃຫ້ແກ່ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາອົງການປະຕິບັດງານ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດ ທີ່ບໍ່ທັນແຕກດ້ວຍ. ການປະຕິບັດບາງໂຄງການພັດທະນາຖືກຢຸດສະງັກ ຫຼື ບໍ່ສາມາດລິເລີ່ມ ຍ້ອນວ່າ ໄດ້ປະ ສົບບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ປັດຈຸບັນ ມີບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົນຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍທີ່ດຳລົງ ຊີວິດໃນເຂດສ່ຽງໄພອັນຕະລາຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຂົ້າໄປດຳເນີນການກວດກູ້ຕາມເຂດ ເນື້ອທີ່ບ່ອນຕັ້ງບານເຮືອນ, ເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດ ຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ຄືດັ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າ: ຕະຫຼອດໄລຍະປີ 1964 -1973, ໄດ້ມີກວ່າ 580,000 ຖົ່ວບິນຂອງຍິນສູ້ຮົບ ທີ່ໄດ້ຖອກ ເທລະເບີດ ຈຳນວນ ສາມລ້ານ ກວ່າໂຕນ ໃສ່ຜືນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ. ໃນນັ້ນ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນລະເບີດກະ ປາງ ທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ “ ບົມບີ ” ປະມານ 270 ລ້ານໜ່ວຍ. ນັກວິຊາການໄດ້ຄາດກະວ່າ 30% ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນແຕກ, ໝາຍຄວາມວ່າ ຍັງມີລະເບີດ “ ບົມບີ ” ປະມານ 80 ລ້ານໜ່ວຍ ທີ່ຍັງຕົກຄ້າງ ແລະ ຍັງຢາຍພາຍໃນເນື້ອທີ່ ກວ້າງຂວາງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີລະເບີດຂະນິດອື່ນໆເຊັ່ນ: ບົມໃຫຍ່ຂະໜາດ 100 ປອນ ຫາ 3,000 ປອນ, ລູກຈະຫຼວດ, ລູກປືນໂຄ່ກ, ລະເບີດມື, ລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລູກປືນຂະນິດອື່ນໆ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ.

ໃນຕະຫຼອດສິກປີ 2008, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະກຳໄດ້ດີພິສິມຄວນ, ສິ່ງທີ່ພົ້ນເດັ່ນແມ່ນໄດ້ ເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ໃນການເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມ ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງ ໃຕ້ ກ່ຽວກັບລະເບີດ “ ບົມບີ ”, ເດືອນ ຕຸລາ 2008, ທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການ ເພື່ອ ຮ່າງສົນທິສັນຍາສາກົນ ຕ້ານລະເບີດ “ ບົມບີ ”. ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມເຂົ້າເປັນ ພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດ “ ບົມບີ ”, ໃນວັນທີ 3 ທັນວາ 2008, ທີ່ນະຄອນຫຼວງ ໂອດສ໌ໂລ, ປະເທດ ນໍອກແວ ຢ່າງສະຫງ່າຜ່າເຜີຍ, ຊຶ່ງໄດ້ເປັນນິມິດໝາຍສຳຄັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມຮັບຮອງສົນທິສັນຍາ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງໄດ້ສຳເລັດການພັດທະນາມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ຂອງທັງ ສາມ ຂະແໜງການຍ່ອຍ ຄື: ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງ, ການເກັບກູ້ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍດ້ວຍ; ປັບປຸງລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສຳຫຼວດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ໃນທົ່ວປະເທດ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ. ຜ່ານການປະຕິບັດກົດຈະກຳປະຊາສຳພັນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພວກເຮົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ປະຊາຊົນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ວົງຄະນະຍາດສາກົນ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈບັນຫາລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ; ພ້ອມນັ້ນ, ກໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມ ສືບຕໍ່ລະດົມທຶນຮອນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໃນນາມປະທານ ຄຣຊ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຖືໂອກາດນີ້ ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ແລະ ຕິລາຄາສູງບັນດາຜົນສໍາເລັດ ຂອງ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ຊຶ່ງອົງການປະຕິບັດງານ, ບັນດາພະນັກງານຊ່ຽວຊານ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພາລະກິດຂອງຕົນຢ່າງຕັ້ງໜ້າດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ແລະ ສະແດງຄວາມຂອບໃຈບັນດາ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ້ ຄຣຊ ແລະ ຂະແໜງການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ສປປ ລາວ, ບົນພື້ນຖານນໍ້າໃຈມະນຸດສະທໍາ. ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ຈະສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອສືບຕໍ່ກິດຈະການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດ ທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດປັດສະຈາກ ຄວາມອັນຕະລາຍ ຈາກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ອັນເປັນການປະກອບສ່ວນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມທຸກ ຍາກຂອງປະຊາຊົນ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນພາລະກິດ ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃນປີ 2020 ນີ້.

ພ/ທ ດວງໃຈ ພິຈິດ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ,
ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ,
ປະທານ ຄຣຊ

ບົດນຳ:

ຫົວໜ້າ ຫ້ອງການ ຄຄຊ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກບໍ່ດີເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ 2008 ຂອງ ຫ້ອງການ ຄຄຊ, ຊຶ່ງແມ່ນບົດລາຍງານປະຈຳປີ ຄັ້ງທີ ສາມ ໃນການຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ສຳລັບ ສິກປີ 2008, ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ມີຜົນສຳເລັດຕົ້ນຕໍຈຳນວນໜຶ່ງ ເຊັ່ນວ່າ: ການສ້າງ ມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ, ການພິຈາລະນາ ແລະ ຕິດຕາມບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈຳຂອງໂຄງການ, ຈັດຕັ້ງບັນດາ ກອງປະຊຸມກຸ່ມວິຊາການ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບ ວິທະຍາການກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ເພື່ອການກະສິກຳ ແລະ ການ ພັດທະນາ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງໄພ ຕໍ່ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນອຸປະຕິເຫດ ໃນທົ່ວປະເທດ.

ທ່ານປະທານ ຄຄຊ ໄດ້ຮັບຮອງມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ທີ່ເປັນເອກກະສານອ້າງອີງພື້ນຖານ ສຳລັບ ການເຄື່ອນ ໄຫວ ຂອງບັນດາອົງການປະຕິບັດງານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ສືບຕໍ່ເປັນສູນກາງ ໃນການ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວ ສຳລັບ ກິດຈະການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແກ່ບັນດາອົງການ ປະຕິບັດງານ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ. ນອກນັ້ນ, ໂດຍປະຕິບັດບົດບາດປະສານງານ ແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ຈັດບັນດາກອງປະຊຸມກຸ່ມວິຊາການຂະແໜງຍ່ອຍ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານເຕັກ ນິກວິຊາການ, ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງຍຸດທະສາດ ຂອງທັງ ສາມ ຂະແໜງການຍ່ອຍ ຄື: ຍຸດທະສາດ ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງໄພ, ຍຸດທະສາດການເກັບກູ້ ແລະ ຍຸດທະສາດການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ໂດຍ ສົມທົບກັບອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ, ໄດ້ຈັດການປະເມີນຜົນທົ່ວຂະແໜງການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ “ ເສັ້ນທາງກ້າວສູ່ຄວາມປອດໄພ ”, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຂໍ້ສະເໜີແນະນຳ ທີ່ເປັນປະ ໂຫຍດສູງ ສຳລັບ ຂະບວນການທົບທວນ ແລະ ບັບປຸງທິດທາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອກິດຈະການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ. ກອງປະຊຸມວິຊາການທົ່ວຂະແໜງການ ສອງ ຄັ້ງໄດ້ສັນຫາຂໍ້ສະໜູນຕ່າງໆ ພ້ອມດ້ວຍບົດຮຽນພຶດຕິກຳ ເພື່ອນຳສະເໜີເຂົ້າໃນກອງປະຊຸມການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍໂຕະມົນ ໃນ ທ້າຍປີ 2008, ໂດຍມີການເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນ ແປດ ຂະແໜງການພັດທະນາລະດັບຊາດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ ສະເໜີຕໍ່ສາກົນ ແລະ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບ ຂອງການຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອແນໃສ່ບັນລຸ ເປົ້າໝາຍແຫ່ງພາລະກິດການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃນປີ 2020.

ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ຮ່ວມມືກັບສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ, ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກ ບາດເຈັບ ແລະ ເສຍຊີວິດ ຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ໃນທົ່ວປະເທດ, ຊຶ່ງມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກວ່າ 300 ຄົນຕໍ່ປີ, ອັນຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ຂະແໜງການ ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ຈັດບຸລິມະສິດໃຫ້ກິດຈະການປະຕິບັດ ງານຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະ ການກວດເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ການປູກຈິດສຳນຶກ ຊຸມຊົນຕໍ່ ໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການປົວປົວ ແລະ ພື້ນຟູທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ໃຫ້ຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ເທົ່າທີ່ຄວນ, ຊຶ່ງໃນປັດຈຸບັນ ຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍ ສຳລັບ ພວກເຮົາ.

ໃນປີ 2008, ລັດຖະບານ ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍຄະນະຜູ້ແທນລາວ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມກອງປະ ຊຸມສາກົນ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມການທູດ ເພື່ອຮ່າງ ແລະ ຮັບຮອງສົນທິສັນຍາ ຕານລະເບີດ ບົມບີ, ທີ່ປະເທດ ອູກລັງ ແລະ ປະເທດ ໂອຕຣິດ; ໂດຍໄດ້ຮັບການຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືເປັນຢ່າງດີ ຍິ່ງຈາກທຸກໆ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບກຽດເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມພາກ ພື້ນອາຊີຕາ ເວັນອອກສຽງໃຕ້ ກ່ຽວກັບ ສົນທິສັນຍາ ຕານລະເບີດ ບົມບີ, ໃນວັນທີ 20-22 ຕຸລາ 2008 ທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ. ຈາກນັ້ນ, ໃນຕົ້ນເດືອນ ທັນວາ 2008, ລັດຖະບານ ລາວ ໄດ້ຕັດສິນໃຈໄປລົງນາມຮັບຮອງສົນທິສັນຍາ ດັ່ງ ກ່າວຢ່າງສະຫງ່າຜ່າເຜີຍ ທີ່ກຸງ ໂອດສ໌ໂລ ປະເທດ ນໍອກແວ ແລະ ເປັນທີ່ຄາດຫວັງວ່າ ຂະບວນການໃຫ້ສັດ ຕະຍະບັນຈະຕາມມາໃນເວລາອັນຄວນດ້ວຍ. ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ຮ່ວມກັບກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການ ກາແດງສາກົນ (ICRC) ໄດ້ນຳພາສົມວນຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລົງຢູ່ມຢາມ ພາກ ສະໜາມ, ທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ.

ສຳລັບ ປີ 2008, ບັນດາອົງການປະຕິບັດງານກິດຈະການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ເຂົ້າໃສ່ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ໂດຍສະເພາະ ແຜນການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃນປີ 2020; ໃນຕົວຈິງ ອົງການປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ເພື່ອການກະສິກຳ ແລະ ບັນດາໂຄງການພັດທະນາອື່ນໆ. ນອກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ສະໜັບສະໜູນໂຄງການ ເພື່ອສຸຂະພາບ, ການປູກສ້າງເຮືອນ, ເຮັດໂຮນາ, ໂດຍທົ່ວໄປ ແມ່ນຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການເນື້ອທີ່ ເພື່ອການຜະລິດເຂົ້າເປືອກ ແລະ ປູກຝັງລ້ຽງສັດ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ປະຊາຊົນທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນເຂດຕົກຄ້າງ ແລະ ສູງໄພອັນຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ເກັບກູ້ ເພື່ອບັນດາໂຄງການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນພະລັງງານໄຟຟ້າ, ບໍ່ແຮ, ການປູກໄມ້ອຸດສະກຳຂອງນັກລົງທຶນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ຕະຫຼອດປີ 2008, ໄດ້ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 5,791 ເຮັກຕາ, ໃນນັ້ນ ເນື້ອທີ່ກະສິກຳ 3,196 ເຮັກຕາ ແລະ ເນື້ອທີ່ພັດທະນາອື່ນໆ 2,595 ເຮັກຕາ. ທຳລາຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ ໃນເວລາກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ການທຳລາຍແບບເຄື່ອນທີ່ ຫຼັງຈາກຊາວບ້ານລາຍງານໄດ້ທັງໝົດ 176,997 ໜ່ວຍ; ໃນນັ້ນ ມີບົມໃຫຍ່ 565 ໜ່ວຍ, ລູກບົມປີ 45,410 ໜ່ວຍ, ລະເບີດຝັງດິນ (ກັບມິນ) 185 ໜ່ວຍ ແລະ ລະເບີດຊະນິດອື່ນໆ 130,837 ໜ່ວຍ.

ຕະຫຼອດໄລຍະຍາວແຕ່ປີ 1996 ຫາ 2008, ການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດ ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 19,857 ເຮັກຕາ, ໃນນັ້ນເນື້ອທີ່ກະສິກຳ 13,221 ເຮັກຕາ ແລະ ເນື້ອທີ່ ພັດທະນາອື່ນໆ 6,636 ເຮັກຕາ. ສາມາດທຳລາຍລະເບີດທີ່ໄດ້ພົບເຫັນທັງໝົດ 1,012,518 ໜ່ວຍ; ໃນນັ້ນ, ມີບົມໃຫຍ່ໜັກ 100 ຫາ 3,000 ປອນ ມີ 4,822 ໜ່ວຍ, ລູກບົມປີ 440,971 ໜ່ວຍ, ລະເບີດຝັງດິນ 5,969 ໜ່ວຍ ແລະ ລະເບີດຊະນິດອື່ນໆ 960,956 ໜ່ວຍ. ຖ້າຄິດເປັນເປີເຊັນ, ລະເບີດຝັງດິນ (ກັບມິນ) ມີພຽງແຕ່ 1,4% ຂອງຈຳນວນລະເບີດທັງໝົດ, ສ່ວນເຫຼືອໃນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແມ່ນລູກບົມປີ. ຄຽງຄູ່ກັບການປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້, ຍັງໄດ້ອອກແຮງດຳເນີນກິດຈະກຳ ປູກຈິດສຳນຶກ ໂດຍສະເພາະ ໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍ, ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປ ແມ່ນປະຊາຊົນໃນທົ່ວທ້ອງຖິ່ນທີ່ຖືກກະທົບ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມອັນຕະລາຍຮ້າຍກາດ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຮຽນຮູ້ວິທີການປ້ອງກັນ, ຫຼີກເວັ້ນໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຄະນະໜ່ວຍງານສຶກສາຄວາມສູງໄພ ໄດ້ລົງໄປຢ້ຽມຢາມບ້ານ ຈຳນວນ 2,388 ແຫ່ງ, ຊຶ່ງໄດ້ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮັບຟັງຂໍ້ຄວາມຂ່າວ 162,290 ຄົນ; ໃນນັ້ນ ມີເດັກນ້ອຍ 72,359 ຄົນ. ຕະຫຼອດໄລຍະຍາວນານແຫ່ງການດຳເນີນກິດຈະກຳສຶກສາຄວາມສູງໄພ, ໄດ້ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 1,878,150 ຄົນ; ໃນນັ້ນມີເດັກນ້ອຍ 708,831 ຄົນ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ 1,169,319 ຄົນ ໃນ 9,329 ບ້ານ ພາຍໃນ 9 ແຂວງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໃນໂອກາດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສູງ ມາຍັງບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ມີນ້ຳໃຈມະນຸດສະທຳ ໂດຍໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າດ້ານທຶນຮອນ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ບຸກຄະລາກອນ ໃຫ້ແກ່ ຄຄຂ; ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ນຳອົງການປະຕິບັດງານຕ່າງໆ ທີ່ກຳລັງແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ ລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຊົມເຊີຍບັນດານັກວິຊາການ, ຊ່ວຍຊານລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ພາຍໃນຂະແໜງກິດຈະການ ລບຕ/ ລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍໄດ້ທຸ້ມເທທັງເຫື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ໃນບັນດາຊຸມຊົນ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະຕ່າງໆ ທີ່ຍັງສືບຕໍ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແກ່ການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງປະຊາຊົນ ທັງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ພວກທ່ານຈະສືບຕໍ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ໄປອີກໃນອານາຄົດ, ທັງນີ້, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນທົ່ວປະເທດ, ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢ່າງປອດໄພ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃນປີ 2020.

ດຣ.ມາລິຍະ ໄຊຍະວົງສ໌,
ຫົວໜ້າ ຫ້ອງການ ຄຄຂ

ບົດນຳ:

ຜູ້ຕາງໜ້າ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ປະທານຮ່ວມກອງປະຊຸມ
ປຶກສາຫາລືດ້ານວິຊາການ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

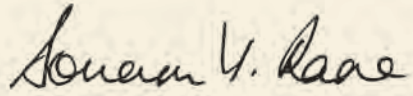
ຄືດັ່ງພວກທ່ານໄດ້ຮັບຮູ້ແລ້ວວ່າ ປີ 2008 ເປັນປີທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຍິ່ງ ຊຶ່ງທຸກໆຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ/ ລະເບີດຜັງດິນ ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ, ໃນຕົ້ນເດືອນ ທັນວາ; ເນື່ອງຈາກຂະບວນການ ໂອດສ໌ໂລ ໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງ ໂດຍໄດ້ຂໍສະຫຼຸບໃນສົນທິສັນຍາ ຕາມການນຳໃຊ້ລະເບີດ ກະປາງ (ບີມບີ). ໃນກອງປະຊຸມການລົງນາມ ຄັ້ງວັນທີ 3 ທັນວາ 2008, ຄະນະຜູ້ແທນແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ນຳໂດຍ ພະນະທານ ດຣ ທອງລຸນ ສີສຸລິດ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບກຽດລົງນາມຜູ້ທີສອງ ໃນຈຳນວນ 94 ປະເທດ ທີ່ໄດ້ລົງນາມຮັບຮອງສົນທິສັນຍາ, ຖັດມາຈາກເຈົ້າພາບ, ປະເທດ ນອກແວ. ນອກນັ້ນ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຍັງໄດ້ສະແດງບົດບາດນຳໜ້າໃນຂະບວນການ ໂອດສ໌ໂລ, ໃນຖານະປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດ ກະປາງ ທີ່ຕົກຄ້າງຫຼາຍກວ່າໝູ່. ໂດຍສືບຕໍ່ສະແດງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ດ້ວຍການໃຫ້ສັດຕະຍະບັນຕໍ່ສົນທິສັນຍາ ໃນໄລຍະແຕ່ຫົວທີໂລດ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຍື່ນສະໝັກເປັນເຈົ້າພາບຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມ ແຫ່ງ ລັດພາຄີ ຂອງ ສົນທິສັນຍາຄັ້ງທີ 1.

ປັດຈຸບັນນີ້, ຫ້ອງການ ຄຄຊ ກຳລັງສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ, ໂດຍໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກບາດເຈັບລົ້ມຕາຍ ຍ້ອນອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ໃນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ 300 ຄົນ ໃນລຶກປີ 2008 ນີ້. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ອຸປະຕິເຫດທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ ມີຫຼາຍກວ່າຈຳນວນທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ ໃນເມື່ອກ່ອນ, ຊຶ່ງອາດສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ການລາຍງານ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນຂອງເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຍັງຕໍ່າກວ່າຄວາມເປັນຈິງ. ໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີສະບັບນີ້, ທ່ານຈະເຫັນວ່າ ມີຜົນສຳເລັດຫຼາຍຢ່າງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງບັນດາອົງການປະຕິບັດງານທັງໝົດ ໃນຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຈະຮຽກຮອງໃຫ້ພວກເຮົາເລັ່ງລັດໃນການປະຕິບັດແຜນງານທັງໝົດ ຂອງລຶກປີ 2009 ນີ້, ເປັນຕົ້ນກິດຈະການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ພ້ອມທັງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍດຳເນີນກິດຈະການໂຄສະນາສຶກສາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພີ່ມທະວີຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສາມາດຕອບສະໜອງ ກິດຈະກຳທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ການສະໜັບສະໜູນໂດຍກິດຈະກຳການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ລອດຊີວິດຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ພ້ອມທັງສະມາຊິກຄອບຄົວ ຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ.

ກອງປະຊຸມກຸ່ມຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ບັນດາກອງປະຊຸມກຸ່ມຂະແໜງການຍ່ອຍທັງໝົດ ໄດ້ເປັນເວທີອັນມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປະສານງານທຸກຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າໃນກັບຂະບວນການໂຕະມິນ ໃນປີ 2008; ພ້ອມນັ້ນ, ຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ໂດຍການເປັນປະທານຮ່ວມກັນ ໃນກອງປະຊຸມ ກຸ່ມຂະແໜງກິດຈະການ ຈະສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງກິນໂກການປະສານງານ, ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມເອື້ອອຳນວຍ ສຳລັບ ອົງການ ປະຕິບັດງານທັງໝົດ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າວຽກອັນສຳຄັນ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຊຸມຊົນ ໃນພື້ນທີ່ຜົນກະທົບ ຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ໃນປີ 2009 ນີ້, ໜ້າວຽກສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຕໍ່ໜ້າ ຂອງພວກເຮົາຄື ການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ສຳລັບ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ”, ຊຶ່ງມີຫຼາຍໜ້າວຽກພື້ນຖານ ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008, ລວມທັງການປະເມີນຜົນທົ່ວຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການພັດທະນາຍຸດທະສາດ ຂອງບັນດາຂະແໜງການຍ່ອຍ. ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບແຜນພັດທະນາ ຂອງລັດຖະບານ, ແຜນຍຸດທະສາດສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີຕໍ່ໜ້າ. ໃນນັ້ນ, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຜົນການສຶກສາເບິ່ງ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ພາຍໃນຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນປີ 2008, ບັນດານະໂຍບາຍຕໍ່ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຈະຕ້ອງຖືກແຊກຊ້ອນເຂົ້າໃນບັນດາກິດຈະກຳການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດ

ບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິດທິປະໂຫຍດຂອງ ປະຊາຊົນພາຍໃນເຂດຊຸມຊົນ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ
ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ບົນພື້ນຖານອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ບັນດາຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງສົນທິສັນຍາ
ດັ່ງກ່າວ, ຂະບວນການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ຈະລິເລີ່ມ ພາຍໃນປີ 2009 ນີ້.

ໂຊນາ ຍັງເຊັນ ຣານາ

ຜູ້ປະສານງານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງ ອົງການ ສປຊ ປະຈຳລາວ,

ປະທານຮ່ວມກອງປະຊຸມ ກຸ່ມຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

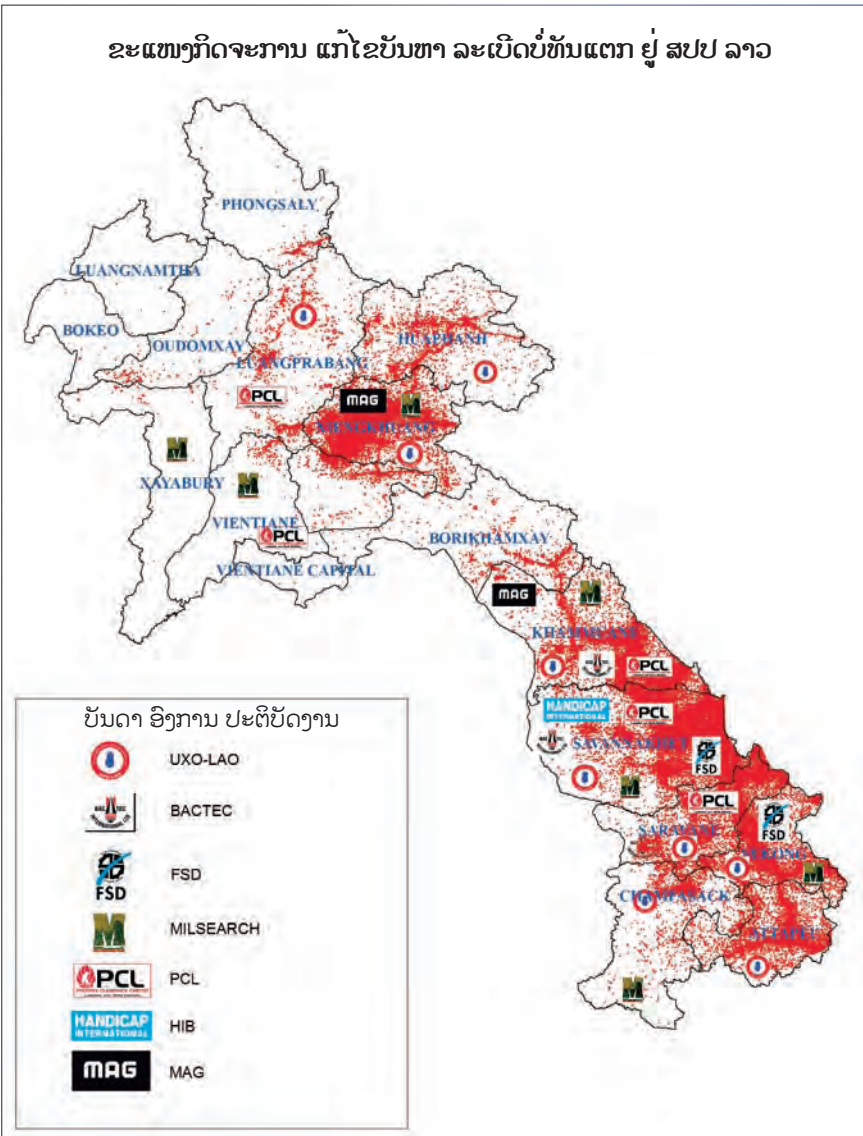
ຊະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ຈຳນວນອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໂຄງການຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ເພື່ອຫຼຸດຜອນຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນ, ພ້ອມທັງເອື້ອອຳນວຍໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມດ້ວຍ. ໃນນັ້ນ, ປະກອບມີ ສະຖາບັນແຫ່ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ ແລະ ອົງການປະຕິບັດງານແບບທຸລະກິດ. ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການປະກອບສ່ວນຂອງແຕ່ລະອົງການໃນຕະຫຼອດສິກປີ 2008, ເພື່ອພະຍາຍາມບັນລຸຈຸດປະສົງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ປັດສະຈາກ ຜົນກະທົບ ແບບທາງລົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນວັນໃດວັນໜຶ່ງ ໃນອະນາຄົດ.

ຜົນສຳເລັດ ຂອງ ຊະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ 2008

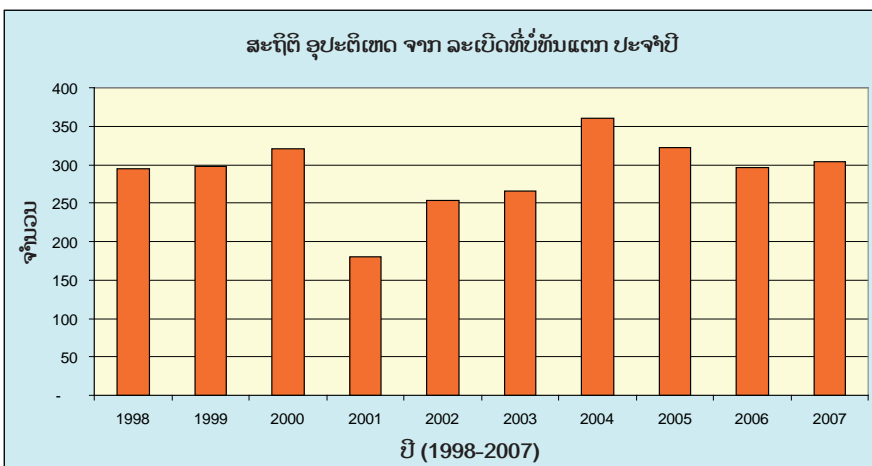
- ທຳລາຍລະເບີດໄດ້ 196,997 ໜ່ວຍ
- ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ຈຳນວນ 5,971 ຮຕ
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ ໜ່ວຍງານ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈຳນວນ 322,762 ຄົນ
- ໜ່ວຍງານ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ລົງຢ້ຽມຢາມບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນ ຈຳນວນ 1,851 ບ້ານ
- ສຳເລັດ ການສຳຫຼວດລະດັບຊາດ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນໄລຍະທີ່ 1
- ສຳເລັດ ການຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດຂອງໜ່ວຍງານ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
- ສຳເລັດ ການຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດຂອງໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
- ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດຂອງຊະແໜງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຮັບຮອງໂດຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
- ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ສົນທິສັນຍາ ສາກົນ ວ່າດ້ວຍລະເບີດບົມບີ
- ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ສົນທິສັນຍາ ສາກົນ ວ່າດ້ວຍສິດທິ ຂອງຄົນພິການ

ໃນປີ 2008, ບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ປະຕິບັດສໍາເລັດ ແລ້ວ ໄດ້ແກ່ການພັດທະນາຫຼາຍປະການລວມທັງຜົນ ສໍາເລັດ ຂອງການສໍາຫຼວດໄລຍະທີ 1 ເພື່ອເກັບກໍາ ຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ. ໜ່ວຍງານ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຂອງ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສໍາຫຼວດ ຄັ້ງນີ້ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນ ຈາກສູນພື້ນຟູຄົນພິ ການ ແຫ່ງຊາດ (NRC). ໃນການເດີນສໍາຫຼວດໄລຍະ ທີ 1 ໄດ້ເກັບກໍາບັນທຶກຂໍ້ມູນທາງປະຫວັດສາດ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນຈໍານວນ 50,000 ກວ່າຄົນ. ໃນປີ 2009 ຍັງຈະສືບຕໍ່ການປ້ອນ ແລະ ກວດເຊັກ ຂໍ້ມູນເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນ, ຈາກນັ້ນ ກໍຈະເລີ່ມການວິໄຈ ຜົນ. ໃນເວລານີ້ ໄດ້ປ້ອນຂໍ້ມູນ 80% ແລ້ວ, ໄດ້ວິໄຈ ຜົນໃນເບື້ອງຕົ້ນກໍສາມາດກໍານົດແນວໂນ້ມຂອງຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍຈໍານວນໜຶ່ງ.

ແຜນພູມ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ປີ 1998-2007

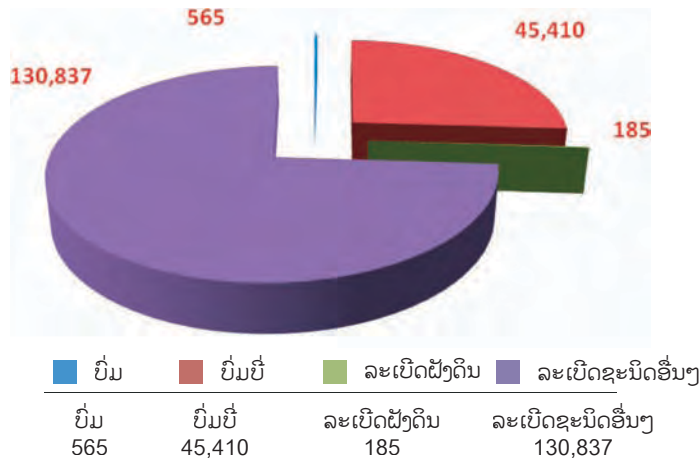
ສໍາລັບ ໜຶ່ງທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ຜົນການສໍາຫຼວດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັດຕາການເກີດອຸປະຕິເຫດແຕ່ ລະປີ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນສູງກວ່າທີ່ໄດ້ລາຍງານໃນເມື່ອກ່ອນ. ເສັ້ນສະແດງຂ້າງລຸ່ມໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດຜົນການສໍາ ຫຼວດ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ເສຍຊີວິດ ແລະ ບາດເຈັບໃນທິດ ສະວັດ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1998-2007, ມີຈໍານວນຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເລ່ຍເຖິງ 289 ຄົນຕໍ່ປີ.

ການສໍາຫຼວດໄລຍະທີ 1 ໄດ້ດໍາເນີນໄປ ໃນໄລຍະ ເດືອນ ກຸມພາ ເຖິງ ຕຸລາ 2008; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການສໍາຫຼວດໃນຄັ້ງນີ້ ຍັງບໍ່ສາມາດເກັບກໍາຂໍ້ມູນການ ເກີດອຸປະຕິເຫດ/ ຜູ້ຖືກບາດເຈັບ ແລະ ລົ້ມຕາຍໄດ້ ທັງໝົດ ໃນປີ 2008. ດັ່ງນັ້ນ ການສໍາຫຼວດໃນໄລຍະ ທີ 2 ທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນໃນຕົ້ນປີ 2009, ເພື່ອເກັບກໍາ ສະຖິຕິ ຂອງປີ 2008 ໃຫ້ສໍາເລັດ ເພື່ອສະໜອງ

ຄວາມສາມາດໃນການ ຂະຫຍາຍການປົກຄຸມ ໃນທົ່ວປະເທດດ້ວຍ. ສະນັ້ນ, ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາ ໃນປີ 2008 ຈາກແຫຼ່ງ ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ທັນສົມບູນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເມື່ອ ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບ ກໍາແລ້ວ, ກໍສາມາດ ຄາດກະເບິ່ງທ່າອ່ຽງ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຈະ ແຈງຂອງຈໍານວນຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນປີ ໜຶ່ງໆ.

ໃນປີ 2008, ບັນດາ 7 ອົງການປະຕິບັດງານການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ລວມທັງ 4 ອົງການ ປະຕິບັດງານ ເພື່ອມະນຸດສະທໍາ ແລະ 3 ບໍລິສັດ ເພື່ອການຄ້າ, ໄດ້ເກັບກູ້ ແລະ ທໍາລາຍລະເບີດໃນ ຈໍານວນ 176,997 ໜ່ວຍ ໂດຍປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງ ໜ້າວຽກເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ການທໍາລາຍ ເຄື່ອນທີ່. ການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ໄດ້ ຈໍານວນ 5,791 ຮຕ, ໃນປີ 2008. ຖ້າປຽບທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາ ເນື້ອທີ່ໄດ້ ກວດກູ້ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນກວ່າ 30%. ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມ ນີ້ ໄດ້ສະແດງລາຍລະອຽດ ຂອງ ປະເພດ ແລະ ຈໍາ ນວນລະເບີດທີ່ຖືກເກັບກູ້ ໃນປີ 2008 ໂດຍແຕ່ລະ ອົງການ ປະຕິບັດງານ ທີ່ໄດ້ສົ່ງບົດລາຍງານ ປະຈໍາ ເດືອນໃຫ້ຫ້ອງການ ຄຄຊ.

ແຜນພູມ 1: ການກວດກູ້ລະເບີດ ລບຕ ໃນປີ 2008 ໂດຍ ອົງການ ປະຕິບັດງານ

ຕາຕະລາງ 1: ການກວດກູ້ລະເບີດ ລບຕ ໃນປີ 2008 ໂດຍ ອົງການ ປະຕິບັດງານ

ອົງການ	ອົງການ ປະຕິບັດງານ ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່				ລວມ
	ບົ່ມ	ບົ່ມປີ້	ລະເບີດຝັງດິນ	ລະເບີດຊະນິດອື່ນໆ	
UXO Lao	288	14,275	85	23,028	37,676
HIB	27	302	-	294	623
MAG	8	1,345	-	241	1,594
FSD	49	643	-	3,443	4,135
BACTEC	-	-	-	1	1
Milsearch	6	21	-	12	39
PCL	1	434	-	145	580
ສະຫຼຸບ	379	17,020	85	27,164	44,648

ອົງການ	ອົງການ ປະຕິບັດງານ ກວດກູ້ ແລະ ສະຫຼຸດທາງດ້ານເຕັກນິກ				ລວມ
	ບົ່ມ	ບົ່ມປີ້	ລະເບີດຝັງດິນ	ລະເບີດຊະນິດອື່ນໆ	
UXO Lao	112	18,237	67	11,703	30,119
HIB	-	454	-	694	1,148
MAG	32	7,263	8	*89,155	96,467
FSD	14	305	1	600	911
BACTEC	28	826	1	524	1,379
Milsearch	-	709	1	545	1,255
PCL	-	596	22	452	1,070
ສະຫຼຸບ	186	28,390	100	103,673	132,349

* Figure includes 60,300 items of small arms ammunition

ສະຫຼຸບລວມ	565	45,410	185	130,837	176,997
------------------	------------	---------------	------------	----------------	----------------

ຕາຕະລາງ 2: ລາຍລະອຽດ ຂອງ ການກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ເພື່ອນຳໃຊ້

I. ການກວດກູ້ ໂດຍ ການກວດກູ້ (ເຮັກຕາ)			
ອົງການ	ກະສິກຳ	ພັດທະນາ	ສະຫຼຸບ
UXO Lao	2,386.98	326.75	2,713.73
BACTEC	-	861.88	861.88
FSD	40.66	15.56	56.23
HIB	27.18	3.61	30.79
MAG	268.24	149.89	418.13
MILSEARCH	-	1,059.69	1,059.69
PCL	259.07	117.78	376.85
ສະຫຼຸບ	2,982.14	2,535.17	5,517.30
II. ການກວດກູ້ ໂດຍ ການກວດກູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ (ເຮັກຕາ)			
ອົງການ	ກະສິກຳ	ພັດທະນາ	ສະຫຼຸບ
UXO Lao	162.03	41.95	203.98
BACTEC	-	-	-
FSD	0.68	0.34	1.02
HIB	3.14	-	3.14
MAG	47.68	18.38	66.06
MILSEARCH	-	-	-
PCL	-	-	-
ສະຫຼຸບ	213.54	60.66	274.20
ສະຫຼຸບລວມ (I+II):	3,195.67	2,595.83	5,791.50

ເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ ຮຽນ ກູ່ວັດ ຄວາມອັນຕະລາຍ ຂອງ ລບຕ ຈາກໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ທີ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ

ໃນຕະຫຼອດສິກບີ 2008, ກິດຈະການສຶກສາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ລບຕ/ ລະເບີດຜັງດິນ ໄດ້ສືບຕໍ່ແບບອົງປະກອບເຊື່ອມສານໃນ ສປປ ລາວ. ການດຳເນີນກິດຈະກຳ ແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພຕໍ່ການບາດເຈັບ ຫຼື ລົ້ມຕາຍ ຍອນອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດໂດຍບູກຈິດສຳນຶກ ຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ສິ່ງເສີມການປ່ຽນແປງ ພຶດຕິກຳຂອງກຸ່ມສ່ຽງ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດເນື້ອທີ່ກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ນອກນັ້ນ ໃນປີ 2008, ພວກເຮົາ ໄດ້ເຫັນການພັດທະນາອັນສຳຄັນ ໃນລະດັບສາກົນ, ຊຶ່ງລັດຖະບານສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາສິດທິ ຂອງຄົນພິການ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ຕ່າງການນຳໃຊ້ລະເບີດກະປາງ (ບົມບີ). ຕະຫຼອດໄລຍະການກະກຽມຮ່າງສົນທິສັນຍາ ຕ່າງລະເບີດບົມບີ ທາງລັດຖະບານສປປ ລາວ ໄດ້ມີບົດບາດນຳໜ້າ, ໃນຖານະເປັນປະເທດທີ່ຖືກກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງກວ່າໝູ່, ພ້ອມທັງໄດ້

ເປັນເຈົ້າພາບ ຈັດກອງປະຊຸມ ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ໃນເດືອນ ຕຸລາ 2008. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຍັງເປັນຜູ້ທີສອງ ທີ່ໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາ ຕ່າງລະເບີດບົມບີ ທີ່ກຸງ ໂອດສ໌ໂລ ໃນກອງປະຊຸມການລົງນາມ ຄັ້ງວັນທີ 3 ທັນວາ 2008, ຖັດຈາກປະເທດເຈົ້າພາບ ຄື: ປະເທດ ນໍອກແວ.

ຕາຕະລາງ 3: ໃນປີ 2008 ກິດຈະກຳ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ອົງການ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລບຕ	ກິດຈະກຳ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລບຕ	ສະຖານທີ່
UXO LAO	ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ອາສາສະໝັກ	ປະຕິບັດ ຢູ່ 9 ແຂວງທີ່ມີ ລບຕ
MAG	ໜູວຍງານພົວພັນ ແລະ ການສຶກສາ ຜູ້ຄາເຫຼັກເສດ	ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ຄຳມ່ວນ
HIB	ພໍ່ແມ່ສອນເດັກ ແລະ ອາສາສະໝັກບານ	36 ບ້ານ ຢູ່ພາຍໃນເມືອງ ນອງ, ເຊໂປນ ແລະ ວິລະບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
ອົງການ ສຶກສາໂລກ/ ຄອນຊອກຊຽມ ແລະ ກຊ ສຶກສາທຳການ	ຫຼັກສູດ ລບຕ ເຂົ້າສູ່ໂຮງຮຽນ ຂັ້ນປະຖົມ	ຈຳນວນ ຄູສອນ 4,890, 155,244 ເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ ຂັ້ນປະຖົມ ໃນຈຳນວນ 533 ໂຮງຮຽນແລະ 1,077 ໂຮງຮຽນ ຂອງ ບານ
FSD	ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພ ແລະ ການສຶກສາເດັກນ້ອຍ ແບບມີປະສິດທິຜົນ	ເມືອງ ລະມາມ, ດັກຈິງ ແຂວງ ເຊກອງ

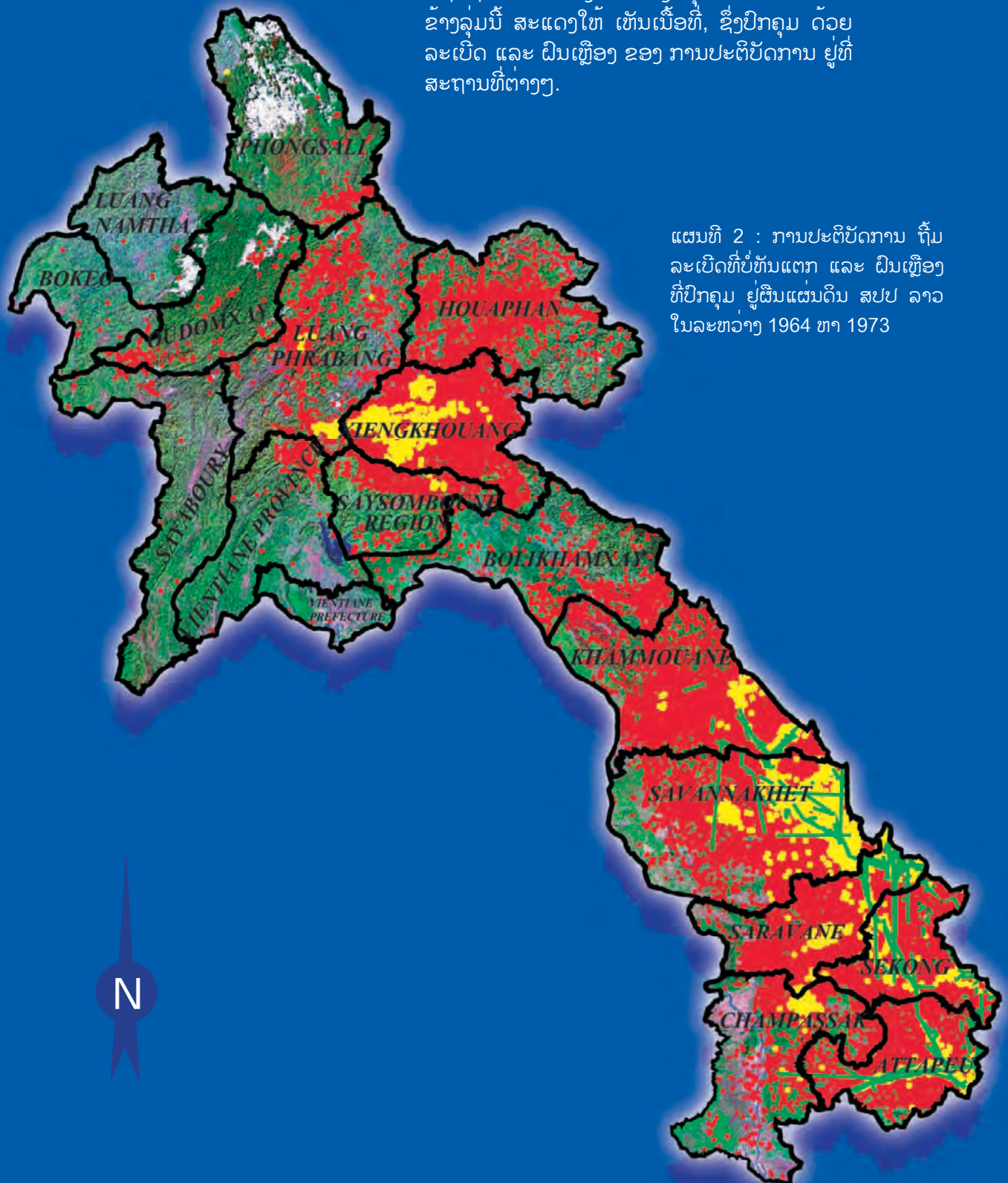
ຕາຕະລາງ 4: ໃນປີ 2008 ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ ກິດຈະກຳ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ອົງການ	ອົງການ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລບຕ			
	ສະຫຼຸບບ້ານ ຫຼື ໂຮງຮຽນ	ເດັກນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	ຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	ສະຫຼຸບ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
UXO Lao	601	69,417	75,915	145,332
MAG	575	1,219	10,929	12,148
HIB	140	1,494	3,615	5,109
FSD	1	15	24	39
Milsearch	1	-	-	-
WEC	533	155,244	4,890	160,134
ສະຫຼຸບ	1,851	227,389	95,373	322,762

ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ຕະຫຼອດໄລຍະ ສົງຄາມ ອິນດູຈີນ ໃນລະຫວ່າງ 1964 ຫາ 1973 , ລະເບີດຈຳນວນ ສອງລ້ານ ກວ່າໂຕນໄດ້ຖິ້ມລົງໃສ່ ຜືນແຜນດິນ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງເປັນປະເທດທີ່ຖືກຖິ້ມລະເບີດຢ່າງໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດໃນໂລກ. ແຜນທີ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເນື້ອທີ່, ຊຶ່ງປົກຄຸມ ດ້ວຍລະເບີດ ແລະ ຝົນເຫຼືອງ ຂອງ ການປະຕິບັດການ ຢູ່ທີ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ.

ແຜນທີ່ 2 : ການປະຕິບັດການ ຖິ້ມລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ຝົນເຫຼືອງທີ່ປົກຄຸມ ຢູ່ຜືນແຜນດິນ ສປປ ລາວ ໃນລະຫວ່າງ 1964 ຫາ 1973

ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນຫຍັງ ?

ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຫຼື ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ລບຕ, ແມ່ນອາວຸດປະເພດໜຶ່ງທີ່ມີດິນລະເບີດທຳລາຍ, ຊຶ່ງບໍ່ລະເບີດຂຶ້ນ (ບໍ່ທຳງານ) ເມື່ອພວກມັນຖືກຍິງອອກມາ, ເມື່ອພວກມັນຖືກຖິ້ມລົງມາຈາກເຄື່ອງບິນ, ເມື່ອພວກມັນຖືກຍິງສົ່ງອອກຈາກເຄື່ອງຍິງ ຫຼື ເມື່ອພວກມັນຖືກຖິ້ງອອກມາ. ປັດຈຸບັນນີ້ ພວກມັນຍັງສ້າງຄວາມສ່ຽງໃນການລະເບີດຂຶ້ນມາເມື່ອຖືກລົບກວນ⁴. ປະເພດຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄື: ບົມໃຫຍ່ທີ່ຖິ້ມມາຈາກຍົນ, ລູກຈະຫຼວດ, ລະເບີດມີ, ລູກປີນໃຫຍ່, ລູກປີນຄຶກ, ລະເບີດຝັງດິນປະເພດຕ່າງໆ, ລະເບີດກະປາງ (ບົມບີ) ແລະ ລູກລະເບີດນ້ອຍປະເພດອື່ນໆດ້ວຍ.

ລະເບີດກະປາງ ເປັນອາວຸດທຳມະດາທີ່ນິຍົມນຳໃຊ້ແບບແຜ່ຫຼາຍປະກອບດ້ວຍບັນດາລູກບົມບີ ທີ່ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍກະປາງ; ມັນຖືກອອກແບບເພື່ອຫວານ ຫຼື ປ່ອຍລູກບົມນ້ອຍທີ່ເອີ້ນວ່າ: ລະເບີດນ້ອຍ ຫຼື ລູກບົມບີທີ່ມີນ້ຳໜັກຕໍ່າກວ່າ 20 ກິໂລກຼາມ⁵. ປະຊາຊົນລາວໃນທົ່ວປະເທດມັກເອີ້ນວ່າ: ລະເບີດບົມບີ. ລະເບີດດັ່ງກ່າວ ຖືກຖິ້ມລົງມາຈາກຍົນສູ້ຮົບ ຫຼື ຖືກຍິງອອກມາຈາກເຄື່ອງຍິງສົ່ງ ແຕ່ໜ້າດິນສູ່ອາກາດ, ໂດຍລະເບີດບົມບີຖືກພຸງສະເດັ່ນອອກ ແລ້ວຕົກລົງໃນທົ່ວເຂດພື້ນທີ່ວົງກວ້າງ. ໃນສປປ ລາວ, ບັນດາບົມບີ ທີ່ຖືກຖິ້ມລົງ, ຕາມການຄາດຄະເນຂອງ ນັກວິຊາການເຖິງ 30% ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ຕົກຄ້າງຢັ່ງຢາຍຢູ່ຕາມພື້ນທີ່ດິນອັນກວ້າງໃຫຍ່ ພາຍຫຼັງສົງຄາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ຈາກນັ້ນ ຜ່ານເວລາຫຼາຍທົດສະວັດ, ບັນດາບົມບີ ແລະ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ສາມາດລະເບີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ, ຍັງສືບຕໍ່ເປັນເຫດໃຫ້ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະຕິເຫດ

- ບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ
- ລາວເປັນປະເທດ ທີ່ຖືກຖິ້ມລະເບີດຢ່າງໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ ໃນປະຫວັດສາດ
- 25% ຂອງ ຈຳນວນບ້ານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລາຍງານມີຜືນກະທົບ ຈາກ ລບຕ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຂອງ ສົງຄາມ
- ໃນລະຫວ່າງ 1964 ຫາ 1973 ຈຳນວນລະເບີດ ຫຼາຍກວ່າ 2 ລ້ານໂຕນ ໄດ້ຖິ້ມລົງໃສ່ ສປປ ລາວ
- ລະເບີດ ກະປາງ ຫຼື (ບົມບີ) ແມ່ນມີຢູ່ທົ່ວໄປຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງ
- ລະເບີດ ບົມບີ ຫຼາຍກວ່າ 270 ລ້ານໜ່ວຍ ໄດ້ຖິ້ມລົງໃສ່ ສປປ ລາວ
- ຫຼາຍກວ່າ 30% ແມ່ນລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ
- ຫຼັງຈາກ ສົງຄາມສິ້ນສຸດ ລະເບີດ ບົມບີ ປະມານ 80 ລ້ານໜ່ວຍ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ
- ນັບແຕ່ 1964 ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຫຼາຍກວ່າ 50,000 ຄົນ ໄດ້ຖືກສັງຫານ ແລະ ບາດເຈັບ
- ແຕ່ລະປີ ປະມານ 300 ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃໝ່
- ວັນນີ້ ຫຼາຍກວ່າ 40% ແມ່ນເດັກນ້ອຍຂອງ ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
- ທະນາຄານໂລກປະເມີນການຂະຫຍາຍຕົວ GDP ໄດ້ຫຼຸດລົງ ໃນປັດຈຸບັນ ໂດຍແມ່ນລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຂອງ ສົງຄາມ

ລະເບີດ, ມີການບາດເຈັບລົ້ມຕາຍ ຂອງປະຊາຊົນພົນລະເຮືອນໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງພວກເຂົາ.

ປັດຈຸບັນນີ້, ສປປ ລາວ ແມ່ນປະເທດໜຶ່ງທີ່ຖືກຜືນກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໂລກ; ໃນຈຳນວນ 10,000 ໝູ່ບ້ານ ໃນທົ່ວປະເທດ, ມີ 25% ທີ່ຖືກກະທົບຈາກລະເບີດເສດເຫຼືອແຕ່ປາງສົງຄາມ⁶. ຕາມການລາຍງານຂອງກອງທັບອາກາດ ອາເມລິກາ, ສະເພາະແຕ່ລູກບົມບີ, ກວ່າ 270 ລ້ານໜ່ວຍ ຖືກຖິ້ມລົງໃສ່ຜືນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະ 9 ປີ ແຫ່ງສົງຄາມ ອິນດູຈີນ, ຄາດຄະເນວ່າ ກວ່າ 80 ລ້ານໜ່ວຍຍັງບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ຕົກຄ້າງຢັ່ງຢາຍຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນໃນທົ່ວປະເທດ⁷. ພ້ອມດຽວນັ້ນ, ຍັງມີບົມໃຫຍ່ ຫຼາຍກວ່າ 4 ລ້ານໜ່ວຍ ແລະ ໃນສະໜາມສູ້ຮົບພາກພື້ນດິນອັນກວ້າງໃຫຍ່ຢູ່ບັນດາແຂວງພາກເໜືອ, ຍັງມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ເຊັ່ນວ່າ: ລູກປີນຄຶກ, ລູກປີນໃຫຍ່, ຫົວລູກປີນ, ສະໜາມລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລະເບີດມີ.

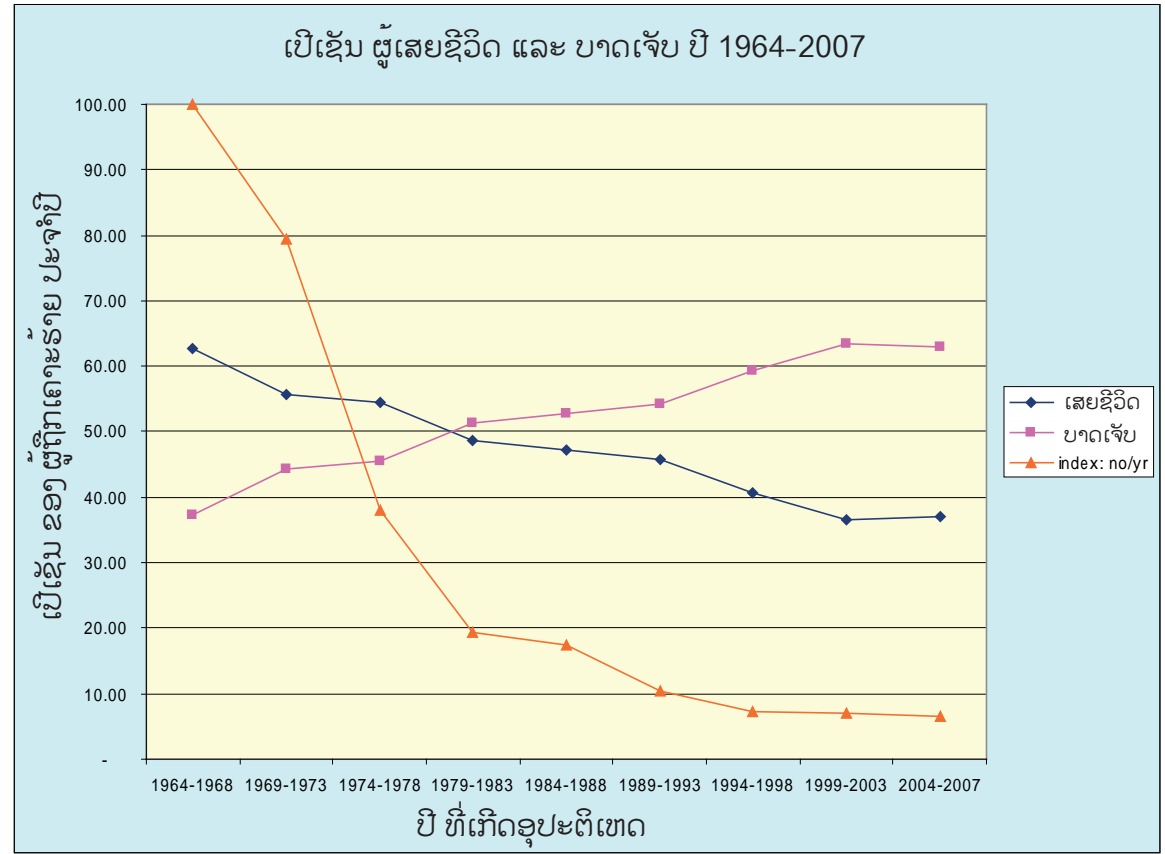
ຜົນກະທົບ ຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ມາເຖິງປີ 2008, ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ກ່ຽວກັບ ຈຳນວນຜູ້ຖືກບາດເຈັບ ແລະ ລົ້ມຕາຍທັງໝົດຍ້ອນ ອຸປະຕິເຫດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີ ປະມານ 14,000 ຄົນ⁸. ເມື່ອອີງໃສ່ຜົນການສຳຫຼວດ ຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນຍ້ອນ ລະເບີດ ຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ, ປັດຈຸບັນນີ້ ພວກເຮົາມີຂໍ້ ມູນຕົວຈິງ ແມ່ນຫຼາຍກວ່າ 50,000 ຄົນ⁹.

ຜົນການສຳຫຼວດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ ຍ້ອນລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດສະແດງໃຫ້ ເຫັນວ່າ: ຈຳນວນຜູ້ລົ້ມຕາຍ ແລະ ຜູ້ຖືກບາດເຈັບ ຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ຫຼຸດລົງຕໍ່ປີຢ່າງເປັນປະ ຫວັດການ. ທັງນີ້ກໍຍ້ອນວ່າ ຜົນສຳເລັດຂອງໜ້າວຽກ ເກັບກູ້ໃນເຂດພື້ນທີ່ບຸລິມະສິດສູງ ແລະ ກິດຈະການ ສຶກສາໂຄສະນາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງ ຈາກລບຕ/ ລະເບີດຝັງດິນ. ນອກນັ້ນ ສັດສວນຜູ້ລົ້ມຕາຍ ແລະ ຜູ້ບາດເຈັບໄດ້ຫຼຸດລົງເຊັ່ນກັນ ຍ້ອນການພັດທະນາ ສູນປົນປົວແບບສຸກເສີນໃນເຂດພື້ນທີ່ຜົນກະທົບຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ການປັບປຸງຂອດບໍລິການປົນປົວ ໂດຍແພດໝໍພ້ອມທັງກິດຈະກຳປູກຈິດສຳນຶກໃຫ້

ແກ່ຊຸມຊົນ ໃນການປະຕິບັດກັບລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເສັ້ນສະແດງທີ 1 ໃນໜ້າທີ 9 ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າໃນ 10 ປີຜ່ານມາ, ຈຳນວນ ຜູ້ບາດເຈັບ ແລະ ຜູ້ລົ້ມຕາຍຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້າຕົກໃຈ; ປັດຈຸບັນນີ້ ຈຳ ນວນດັ່ງກ່າວ ກຳລັງຫຼຸດລົງຈົນເຖິງ 180 ຄົນ ໃນປີ 2001. ໃນປີ 2004 ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນສູງສຸດເຖິງ 360 ຄົນ. ລາຄາເຫຼັກເສດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ອາດແມ່ນໜຶ່ງໃນສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼາຍຂຶ້ນ¹⁰. ລາຄາເຫຼັກເສດທີ່ສູງໄດ້ສົ່ງເສີມການຊອກ ເກັບເຫຼັກເສດແບບສຽງໄພ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບຕື່ມ. ເມື່ອກາວເຖິງ ເຫຼັກເສດ ກໍມັກຈະໝາຍເຖິງລະເບີດທີ່ ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ພວກທີ່ພົບເຫັນລະເບີດດັ່ງກ່າວກໍ ອາດນຳໄປສູ່ການຖືກບາດເຈັບ ຫຼື ລົ້ມຕາຍ. ຫຼັກຖານ ຊີ້ບອກວ່າ ລາຄາເຫຼັກເສດສູງຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 2008 ອາດຈະເປັນສາເຫດໜຶ່ງທີ່ພາໃຫ້ຈຳນວນຜູ້ຖືກບາດ ເຈັບ ແລະ ຜູ້ລົ້ມຕາຍເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ວ່າໃນໄລຍະຕໍ່ມາ ລາຄາ ເຫຼັກເສດໄດ້ຕົກຕໍ່າລົງແລ້ວ, ພັດຍັງບໍ່ທັນມີ ຂໍ້ມູນເທື່ອ ເພື່ອຈະເບິ່ງວ່າ ມັນມີປະກົດຜົນແນວໃດ, ຖ້າຫາກມີແທ້.

ແຜນພູມ 2: ຜູ້ຖືກອຸປະຕິເຫດ ຈາກ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັບແຕ່ປີ 1964 ຫາ 2007

ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສຳລັບ ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດນັບແຕ່ປີ 2003-2013, “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ”, ເປັນທິດຊີ້ນຳ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນຕົ້ນປີ 2004 ຍຸດທະສາດ ຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ, ເປັນອົງການເກັບກູ້ລະເບີດແຫ່ງຊາດ ແລະ ເປັນການທີ່ພູພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການສ້າງຕັ້ງ ຄຸ້ມຄຸ້ມ, ໃນຖານະອົງການທີ່ອອກຂໍ້ກຳນົດກິດລະບຽບພ້ອມທັງເປັນອົງການປະສານງານໃຫ້ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກດ້ວຍ.

ເສັ້ນທາງກ້າວສູ່ຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົວກຳນົດບັນດາຈຸດປະສົງທີ່ເປັນຂໍ້ກຽມແຈ ສຳລັບ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໂດຍໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍສະເພາະປະຈຳປີ. ໃນດ້ານການເກັບກູ້, ຕາມກອບຂອງຍຸດທະສາດໄດ້ກຳນົດປະເພດບຸລິມະສິດສູງ, ກາງ ແລະ ຕ່ຳ; ເປົ້າໝາຍຕາມປະຕິທິນປີ 2008 ສຳລັບ ໂຄງການເກັບກູ້ ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດແຜນການເກັບກູ້ເມື່ອທີ່ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ໄດ້ 2,000 ຮຕ, ຊຶ່ງໄດ້ບັນລຸລິ້ນເປົ້າໝາຍເກັບກູ້ໄດ້ 3,036 ຮຕ ໃນປີ 2008.

ໃນແງ່ຂອງການປູກຈິດສຳນຶກຊຸມຊົນ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມອັນຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຍຸດທະສາດໄດ້ກຳນົດການລົງຢູ່ມຢາມພູບ້ານໃຫ້ໄດ້ 450 ບ້ານທີ່ມີຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນປີ 2008. ການສຶກສາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງສືບຕໍ່ພັດທະນາສ້າງພະນັກງານໂຄສະນາຫຼາຍຄົນ ແລະ ມີຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເຊັ່ນວ່າ ການສ້າງເປົ້າໝາຍໂຄສະນາສຶກສາ ໃຫ້ກຸ່ມສູງກວ່າໝູ່ຕໍ່ການຖືກບາດເຈັບລົ້ມຕາຍ ຍ້ອນອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ການໂຄສະນາສຶກສາເຂົ້າໃນ ການໂຄງການຫຼັກສູດ ຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ສ້າງເຄືອຂ່າຍອາສາສະໝັກບ້ານ. ຍ້ອນການຂະຫຍາຍໜ້າວຽກໂຄສະນາສຶກສາ ຊຸມຊົນອອກຕື່ມ, ໃນປີ 2008 ສາມາດເຮັດໃຫ້ຍຸດທະສາດ “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ” ບັນລຸໄດ້, ໂດຍໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ໄດ້ລົງຢູ່ມຢາມບ້ານ ໃນປີ 2008 ໄດ້ເຖິງ 601 ບ້ານ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີການສືບຕໍ່ໂຄສະນາກ່ຽວກັບໄພອັນ

ຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ກຳນົດໄວ້ເບື້ອງຕົ້ນຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໄດ້ຫຼຸດລົງຮອດ 100 ຄົນຕໍ່ປີ. ໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໃນການສຳຫຼວດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນທົ່ວປະເທດ, ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸເປົ້າໝາຍເທື່ອ ນັບແຕ່ມີການຖິ້ມລະເບີດໃສ່ຜູ້ແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ. ອີງຕາມຕົວເລກທີ່ພົບເຫັນນີ້, ການເກີດອຸປະຕິເຫດ ແລະ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນໄລຍະປີ 1998-2007 ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນ 300 ຄົນຕໍ່ປີ, ຊຶ່ງບໍ່ມີຖ່ວງທ່າທີ່ຈະຫຼຸດລົງ ໃນໄລຍະຍາວ. ສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ເມື່ອເກັບກຳຕົວເລກຢ່າງລະອຽດໄດ້ໝົດແລ້ວ, ອາດຈະມີຫຼາຍກວ່າ 300 ຄົນຕໍ່ປີ ໃນສົກປີ 2008¹¹. ດັ່ງນັ້ນ, ທາງ ຄຸ້ມຄຸ້ມ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂະແໜງການຈຶ່ງສະແດງຄວາມຫວັງໄຍ, ພ້ອມທັງສະເໜີໃຫ້ດຳເນີນການວິໄຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຍຸດທະສາດ ເພື່ອບັນເທົາເຄາະຮ້າຍນີ້ ເພື່ອເຮັດແນວໃດ ໃຫ້ການເກີດອຸປະຕິເຫດຫຼຸດລົງເລື້ອຍໆ.

ການສຳຫຼວດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເກັບກຳຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ, ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດບຸລິມະສິດ ຂອງກິດຈະການກວດກູ້ເນື້ອທີ່, ການໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ການຂວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ ແມ່ນບັນດາເປົ້າໝາຍຂອງ “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ ຄວາມປອດໄພ ”. ໃນໄລຍະທີ່ 1 ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນ ພາຍໃນ 9,066 ບ້ານ¹² ໃນທົ່ວປະເທດ ໄດ້ສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ບ້ອນເຂົ້າຖານ ໃນປີ 2008; ໃນປີ 2009 ຍັງຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ບ້ອນຂໍ້ມູນພ້ອມທັງວິໄຈຜົນໂດຍຈະເຮັດບົດລາຍງານບັນດາຂໍ້ຄົ້ນພົບ ແລະ ຈະເຜີຍແພ່ພາຍໃນກາງປີ 2009.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນັບແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງແຜນຍຸດທະສາດ “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ”, ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວລື່ນຄາດໝາຍ. ການຄົ້ນຄວ້າໃໝ່ໆໄດ້ສະໜອງພາບອັນຊັດແຈ້ງຂອງບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ ສປປ ລາວ, ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈບັນຫາທາງອອກແບບຈຳກັດ ໃນເວລາຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ ໃນປີ 2002. ໃນເວລານັ້ນ

ມີທຸກໆແຕ່ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນຈາກ ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (ຄກລ) ທີ່ກຳລັງເຮັດໜ້າໃນຂະແໜງການ. ປັດຈຸບັນນີ້, ມີ ເກົ້າ ອົງການສາກົນ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ, ສາມ ອົງການປະຕິບັດງານ ເພື່ອທຸລະກິດທີ່ກຳລັງເຮັດ ວຽກຢ່າງຫ້າວຫັນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ ໃນ ສປປ ລາວ. ແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ” ໄດ້ເປັນພື້ນ ຖານໃຫ້ແກ້ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ທີ່ໄດ້ລົງມືປະຕິບັດງານ ໃນກາງປີ 2006; ການສ້າງຕັ້ງ ຄຄຊ ໄດ້ກາຍເປັນ ຕົວແບບ ໃນການປ່ຽນແປງທາງໂຄງສ້າງຂອງຂະແໜງ ການ, ພ້ອມທັງປັບປຸງບໍລິບົດແວດລ້ອມທາງຍຸດທະ ສາດໃນທົ່ວຂະແໜງການດ້ວຍ.

ນອກນັ້ນ, ແຜນຍຸດທະສາດ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງກ່ອນເວ ລາທີ່ລັດຖະບານໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິສັນຍາ ຕ້ານ ການນຳໃຊ້ລະເບີດ ກະປຳ (ບົມບີ) ແລະ ສົນທິສັນ ຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຕ້ອງ ມີການທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ, “ ເສັ້ນ ທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ”, ໂດຍຈະເລີ່ມລົງມື ຜ່ານການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາອົງການຮ່ວມພາຄີ ຂອງຂະແໜງການ.

ຂະບວນການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງໄດ້ລິເລີ່ມ ໃນປີ 2008, ພາຍໃຕ້ທິດຊີ້ນຳຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ໂດຍປະສານງານກັບບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະຈາກ ການປະເມີນຜົນທົ່ວຂະແໜງການ, ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ. ການປະເມີນຜົນ ໄດ້ດຳເນີນ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ ແລະ ກໍລະກົດ ປີ 2008 ໂດຍທີ່ປຶກສາ ສາມ ທ່ານທີ່ໄດ້ສະໜອງບັນດາຂໍ້ສະ ເໜີແນະຈຳນວນໜຶ່ງ¹³. ຈາກນັ້ນ, ພະນັກງານຈາກ ຫ້ອງການ ຄຄຊ, ສປຊ ແລະ ຄກລ ໄດ້ພ້ອມກັນຮ່າງ ບັນດາຂໍ້ຕອບຮັບແກ້ໄຂທາງຈັດການບໍລິຫານ, ໂດຍ ສົມທົບກັບບັນດາຄຳເຫັນຂອງບັນດາອົງການພາຄີ, ຊຶ່ງຈະຖືເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາເອກະສານບ່ອນອີງໃນຂະ ບວນການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ສຳລັບ ຂະແໜງການ¹⁴. ໃນຕົ້ນປີ 2009, ຈະມີຫຼາຍໆກອງປະຊຸມຮ່ວມອົງການພາຄີຄື: ລັດຖະ ບານ, ອົງການປະຕິບັດງານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ຈະພ້ອມ ກັນພັດທະນາປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດສະບັບໃໝ່ ຂອງຂະແໜງການ, ໂດຍຄາດວ່າ ຈະສະເໜີການຮັບ ຮອງໃນລະຫວ່າງກາງປີ 2009 ນີ້.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ຄຄຊ)

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ຄຄຊ) ແມ່ນສະຖານບັນແຫ່ງລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2005 ແລະ ໄດ້ເລີ່ມເຄື່ອນໄຫວ ມາຕັ້ງແຕ່ກາງປີ 2006; ຫ້ອງການ ຄຄຊ ມີໜ້າທີ່ປະສານ ງານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານງານທັງໝົດ ໃນຂະແໜງກິດຈະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ນອກນັ້ນ, ຍັງມີໜ້າ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການວາງທິດທາງນະໂຍບາຍຕ່າງໆ, ອອກ ໃບຢັ້ງຢືນຮັບຮອງໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕ່າງໆອີກດ້ວຍ. ຄຄຊ ແມ່ນສະຖາບັນ ແຫ່ງລັດ ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກັບ ສປປ ລາວ ເພື່ອການພັດທະນາປະຈຳ ສປປ ລາວ ທີ່ຍັງສືບຕໍ່ໃຫ້ການ ສະໜັບສະໜູນ. ຄຄຊ ມີວິໄສທັດທີ່ວ່າ: ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ຢູ່ໃນເຂດຊຸມຊົນທີ່ມີຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ສາມາດດຳລົງຊີວິດໂດຍປັດສະຈາກຜົນກະ ທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ລະເບີດຝັງດິນ¹⁵.

ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2004 ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາ ຄຄຊ ໄດ້ຮັບທຶນ ຊ່ວຍເຫຼືອເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໃນສິ່ງທີ່ເປັນເງິນຈາກອົງການ ອາກມັກຽບ ຈາກ ອາເມລິກາ ເໜືອ, ສະຫະພັນ ອີຢູ, ລັດຖະບານ ອົດສະຕຣາລີ, ລັດຖະ ບານ ນິວຊີແລນ, ລັດຖະບານ ສະວິດເຊີແລນ ຫຼື ເອີ້ນຫຍໍ້ ວ່າ: (ແອັດດີຊີ & ປະເທດ ສະວິດເອັມໂອດີ), ລັດຖະບານ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ, ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອການພັດທະ ນາສາກິນ ເຈີຊີ, ອົງການ ແມັກ, ມູນນິທິສະວິດ ເພື່ອການ ເກັບກູ້ລະເບີດ, ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດ ທະນາ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ ແລະ ເດັກ (ຢູນິເຊັບ).

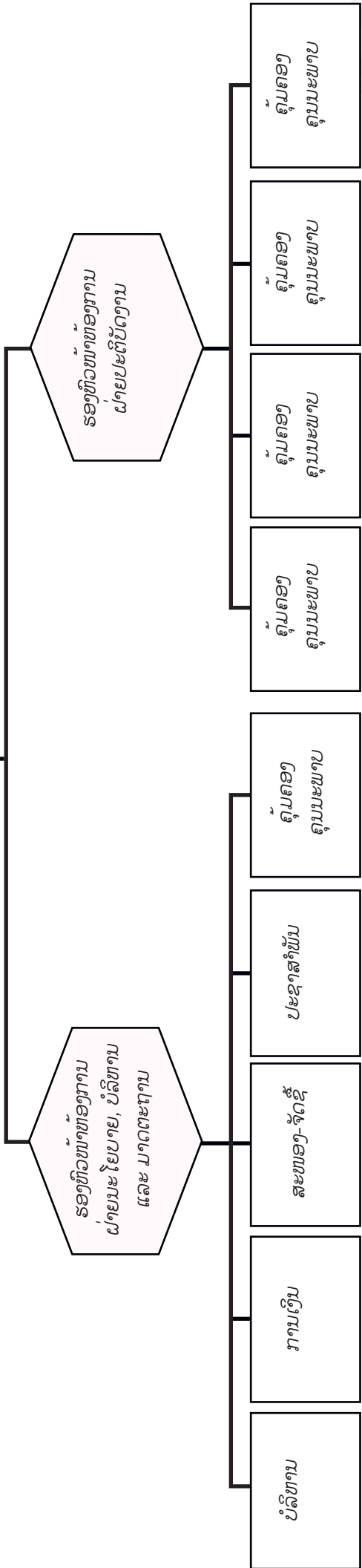
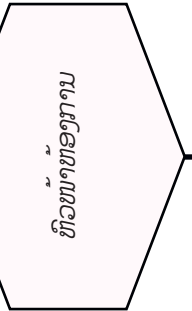
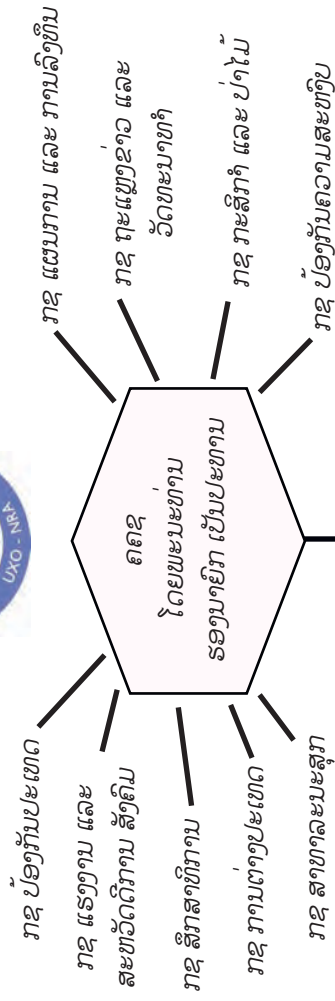
ຄຄຊ ປະກອບດ້ວຍກຳມະການລະຫວ່າງ ກະຊວງທີ່ມີຕຳ ແໜ່ງງານສູງ, ຊຶ່ງປະກອບມີ ຕົວແທນຈາກ 9 ກະຊວງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ (ຮອງນາຍົກ, ປະທານ), ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງ ປ້ອງກັນ ປະເທດ, ກະຊວງ ສຶກສາທິການ, ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດ ທະນະທຳ, ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ (ຮອງປະທານ), ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ຫ້ອງການ ຄຄຊ ເປັນຫ້ອງການເສນາທິການ ໃຫ້ແກ່ບັນດາ ຄະນະກຳມະການ ພ້ອມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຂອງອົງການ. ໃນຂະນະທີ່ລາຍງານຢູ່ນີ້, ຫ້ອງການ ຄຄຊ ປະກອບມີບຸກຄະລາກອນດັ່ງນີ້: ພະນັກງານລາວ 25 ທ່ານ ແລະ ທີ່ປຶກສາຕ່າງປະເທດ 7 ຄົນ. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຫ້ອງການປະກອບດ້ວຍ 2 ພະແນກຄື: ພະແນກ ນະໂຍ

ບາຍ-ບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄຸ້ມຄວບ ແລະ ພະແນກ ປະຕິບັດງານ. ແຕ່ລະພະແນກມີຫຼາຍໜ່ວຍງານ, ພາຍໃຕ້ ການຊີ້ນຳຂອງຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຄຄຊ. ສ່ວນຫົວໜ້າ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳໆພາໝົດທົ່ວຫ້ອງການ. ທ່ານ ສາມາດເບິ່ງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ.

ບົດບາດຕົ້ນຕໍ ຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ ແມ່ນການປະສານ ງານກັບ ອົງການປະຕິບັດງານໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ ໃນທົ່ວຂະແໜງການ, ມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍ ຜ່ານກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ ຂອງການເກັບກູ້, ການສຶກ ສາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ. ໃນປີ 2008 ກອງປະຊຸມກຸ່ມວິຊາການໄດ້ດຳ ເນີນໄປຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ໂດຍຜ່ານການປັບປຸງການບໍ ລິການແປພາສາ ເພື່ອສາມາດໃຊ້ພາສາລາວ ແລະ ພາສາ ອັງກິດ. ໃນກອງປະຊຸມແຕ່ລະຄັ້ງ ແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວ ທີ່ ເປັນຫົວໜ້າໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນປະທານ; ກອງປະ ຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ ເປັນເວທີການປຶກສາຫາລືກັນ ພາຍໃນ ຂະແໜງການຍ່ອຍໂດຍການປະສານງານ, ວາງແຜນການ, ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ. ບັນດາຂໍ້ສະຫຼຸບໃນບົດບັນທຶກກອງ ປະຊຸມຖືກສົ່ງເສີຍແຜ ເພື່ອຈຸດປະສົງປັບປຸງການປະຕິບັດ ງານ, ພ້ອມທັງສົ່ງຜົນໄດ້ຮັບສຳຄັນ ໃຫ້ກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມຂະ ແໜງການທີ່ຈະຕ້ອງນຳໄປລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມໂຕະມືນ ຮ່ວມກັບ 7 ກຸ່ມຂະແໜງການອື່ນໆ ຕາມກົນໄກການຮ່ວມ ມື ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນ ສປປ ລາວ. ສ່ວນ ກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມຂະແໜງການ (SWG) ເປັນເວທີການສືບ ທະນາປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂອງ ຂະແໜງການ, ໂດຍເຊີນບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງ ຕັ້ງໜ້າໃນການອອກແບບ ແລະ ຕົກລົງໃນແຜນງານຕ່າງໆ. ໃນປີ 2008, ໄດ້ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ ສອງ ຄັ້ງ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງບັນດາອົງການຮ່ວມພາຄີຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ຈາກບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຕົວແທນຂອງລັດ ຖະບານດ້ວຍ.

ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງ ຫ້ອງການ ຄາດຊາ

ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງ ຫ້ອງການ ຄຄຊ

ພະແນກ ນະໂຍບາຍ-ບໍລິຫານ ແລະ ມາດຕະຖານ

ໃນປີ 2008, ພະແນກນີ້ ໄດ້ສ້າງຜົນສໍາເລັດໄດ້ຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະ ກິດຈະການທີ່ໄດ້ສໍາເລັດຄື ການເຂົ້າຮວມກອງປະຊຸມສາກົນ ເພື່ອເຈລະຈາການ ສ້າງສິນທິສັນຍາ ຕ້ານການນໍາໃຊ້ລະເບີດບິມບີ, ການ ພັດທະນາ ແລະ ຮັບຮອງມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອ ການປະຕິບັດງານພາຍໃນຂະແໜງການ ແລະ ການ ປະສານງານ ເພື່ອຂະບວນການປະເມີນຜົນເບິ່ງຍຸດ ທະສາດ ຂອງຂະແໜງການ. ໃນຄະນະດຽວກັນໄດ້ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກຕ່າງໆ ຂອງອົງການ.

ໜ່ວຍງານ ບໍລິຫານ, ການເງິນ ແລະ ສະໜອງ - ຈັດຊື້ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ, ໜ່ວຍ ງານເຫຼົ່ານີ້ ມີບົດບາດໃນການສະໜັບສະໜູນ ໂຄງ ການ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າວຽກ ຂອງ ອົງການ.

ໜ່ວຍງານ ປະຊາສໍາພັນ

ໃນຕົ້ນປີ 2008 ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນການສ້າງໜ່ວຍງານ ປະຊາສໍາພັນຂຶ້ນ ຢູ່ໃນຫ້ອງການ ຄຄຊ, ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບ ພະແນກ ນະໂຍບາຍ-ບໍລິຫານ ແລະ ມາດຕະຖານ. ໜ່ວຍງານນີ້ ມີໜ້າທີ່ເຮັດວຽກພົວພັນກັບຫຼາຍໜ່ວຍ ງານຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງການ ແລະ ຂະແໜງການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ສໍາລັບ ລາຍງານໃຫ້ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຜົນກະທົບ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ລັດຖະບານ ເພື່ອກໍາຈັດບັນຫາ ດັ່ງກ່າວໃຫ້ໝົດໄປ ຈາກ ຜືນແຜນດິນລາວ.

ຜົນງານທີ່ສໍາຄັນ ໃນປີ 2008 ທີ່ໜ່ວຍງານນີ້ ແມ່ນ ການສ້າງແຜນວຽກ, ລວບລວມແຜນວຽກ, ລວມທັງ ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ຂອງຂະແໜງການ, ໄດ້ພັດທະ ນາບື້ມໂຄສະນາ ແລະ ແຜນພັບກຽວກັບບັນຫາຄວາມ ເປັນຈິງ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໄດ້ປັບປຸງເນື້ອໃນ ໃໝ່ ຂອງ ເວັບໄຊໂຄສະນາ, ໄດ້ເຮັດການປະສານ ງານໃຫ້ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການ ຄຄຊ ຂັ້ນສູນ ກາງ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມຂະແໜງການແກ້ ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມນັກ ຂ່າວຫຼາຍຄັ້ງຢູ່ພາກສະໜາທີ່ມີ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຕົກຄ້າງ.

ໜ່ວຍງານນີ້ ຍັງປະຕິບັດໜ້າວຽກອື່ນອີກ ຄື: ການສະ ຫັບສະໜູນ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໃນການເຈລະຈາລະດັບສາກົນ ເພື່ອເກືອດ ຫ້າມການນໍາໃຊ້ລະເບີດບິມບີ. ສ່ວນຫຼາຍໜ້າວຽກ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະບໍ່ນອນຢູ່ໃນແຜນວຽກປະຈຳປີ. ໜ້າວຽກ ລວມມີການຜະລິດບື້ມກຽວກັບຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍ ຢູ່ໃນພາກທາດິນ, ບື້ມ ກຽວກັບ ລະເບີດບິມບີ ແລະ ລະເບີດປະເພດອື່ນໆ ທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ພ້ອມກັນນີ້, ຍັງໄດ້ປະສານງານ ເພື່ອສ້າງພິມສາລະ ຄະດີຄວາມຍາວ 5 ນາທີ ກ່ຽວກັບ ລະເບີດບິມບີ ໃນ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງໄດ້ນໍາໄປສາຍອອກໃນໂອກາດໄຂ ກອງປະຊຸມທີ່ກຸງ ໂອດສ໌ໂລ ເພື່ອລົງນາມສິນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດບິມບີ. ນອກນັ້ນ ໜ່ວຍງານນີ້ ຍັງມີບົດ ບາດອັນສໍາຄັນ ໃນການປະສານງານ ເພື່ອຈັດກອງ ປະຊຸມ ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ກ່ຽວກັບ ການເກືອດຫ້າມ ການນໍາໃຊ້ລະເບີດບິມບີ ທີ່ຈັດຂຶ້ນ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ຄັ້ງວັນທີ 21-23 ຕຸລາ 2008.

ວັນໂຄສະນາ ສາກົນ ສໍາລັບ ລະເບີດບິມບີ 2008, ພິທີໄດ້ເປີດຢ່າງເປັນທາງການ

ພ້ອມກັນນີ້, ໜ່ວຍງານນີ້ ຍັງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄະນະກຳມະການ ກາແດງ ສາກົນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສາກົນ ແລະ ກະກຽມການມາຢູ່ມຢາມພາກສະໜາມຂອງສີ່ມວນຊົນລາວ ແລະ ສາກົນ ໃນເດືອນ ເມສາ, ທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ; ການຢູ່ມຢາມສະໜາມ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ສີ່ມວນຊົນໄດ້ພົບເຫັນຜົນກະທົບດ້ານມະນຸດສະທຳ ກ່ຽວກັບລະເບີດບົມບີ ຕໍ່ກັບພົນລະເຮືອນ. ພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມສີ່ມວນຊົນສາກົນແລ້ວ ຕໍ່ມາກໍໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມພາກພື້ນອາຊີ ເພື່ອເກືອດທ້າມ ການນຳໃຊ້ລະເບີດບົມບີຂອງ ບັນດາກຸ່ມປະເທດທີ່ມີຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບົມບີ. ບົດຂ່າວຫຼາຍໆຢ່າງໄດ້ຖືກພິມອອກມາໂຄສະນາ, ອອກຂ່າວທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ທາງໂທລະພາບກໍໄດ້ຖ່າຍທອດອອກອາກາດຜືນຂອງກອງປະຊຸມໄປທົ່ວໂລກ. ໃນທ້າຍສຸດ, ໜ່ວຍງານນີ້ກໍໄດ້ປະສານງານກັບສີ່ມວນຊົນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈັດລາຍການຢູ່ມຢາມພາກສະໜາມ ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍອົງການຢູນິເຊັບ, ຈັດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ໃນເດືອນ ທັນວາ 2008.

ໜ່ວຍງານ ມາດຕະຖານ

ໃນປີ 2008, ໜ່ວຍງານ ມາດຕະຖານສຸມໃສ່ການພັດທະນາມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ສຳລັບ ກິດຈະການລບຕ/ ລະເບີດຝັງດິນໃນ ສປປ ລາວ. ໂດຍຜ່ານຂະບວນການປຶກສາຫາລື ໃນບັນດາກອງປະຊຸມ. ໃນວັນທີ 18 ກັນຍາ 2008 ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ ຄຸຄຊ ເພື່ອພິຈາລະນາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ, ຈາກນັ້ນປະທານຄຸຄຊ ໄດ້ລົງນາມຮັບຮອງ ໃນວັນທີ 8 ມັງກອນ 2009.

ຫ້ອງການ ຄຸຄຊ ເປັນຜູ້ວາງຂໍ້ກຳນົດກິດລະບຽບຂອງຂະແໜງການ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ຂອງການປະຕິບັດການກວດກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ບັນດາມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນເອກກະສານ ທີ່ມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນສົມບູນທີ່ບັນຈຸໃນ 24 ພາກ ແລະ ມາດຕະຖານ ອັນຕໍ່າສຸດ ສຳລັບການປະຕິບັດງານ. ການກຳນົດມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້ ແມ່ນໄດ້ອີງຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອກິດຈະການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ (IMAS), ໂດຍໄດ້ນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບບໍລິບົດແວດລ້ອມສະເພາະ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂໄພຂົ່ມຂູ່ ຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກດ້ວຍ.

ນອກນັ້ນ ຍັງມີກິດຈະກຳເພີ່ມຕື່ມເປັນຕົ້ນ: ດຳເນີນການກວດກາພາຍນອກ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດງານ

ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ໄດ້ນຳສະເໜີ ຫ້ອງການ ຄຸຄຊ ເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຊົ່ວຄາວ ແລະ ຖາວອນທັງ ສອງ ສະບັບ ໃຫ້ອົງການ ປະຕິບັດງານກວດກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ພະແນກ ປະຕິບັດງານ

ໃນນາມ ຫ້ອງການ ຄຸຄຊ, ພະແນກ ປະຕິບັດງານ ຊຶ່ງນຳພາໜ່ວຍງານ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ, ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຕໍ່ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໜ່ວຍງານ ຈັດການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວ. ຜົນສຳເລັດພາຍ ໃນປີ 2008 ລວມມີ: ການສຳຫຼວດໄລຍະທີ 1 ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການເກີດອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນທົ່ວປະເທດ, ການພັດທະນາຈັດການຂໍ້ມູນຂ່າວ ຂອງກິດຈະການລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (IMSMA), ພ້ອມທັງການກຳນົດບັນດາຍຸດທະສາດ ຂອງຂະແໜງການຍ່ອຍ ແລະ ຂະບວນການກວດຕິດຕາມດ້ວຍ.

ໜ່ວຍງານ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ

ຕະຫຼອດປີ, ໜ່ວຍງານ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ 6 ຄັ້ງ ກັບບັນດາອົງການຮ່ວມພາຄີ. ບັນດາ ກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ ແມ່ນເຄື່ອງມືຊຶ່ງນຳວຽກງານທີ່ຈະພັນລະນາຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ໜ່ວຍງານນີ້ ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ ເຮັດສຳເລັດ ການສຳຫຼວດແຫ່ງຊາດ ໄລຍະທີ 1 ຄືການເກັບກຳຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ເກີດອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ການກະກຽມກ່ອນການເລີ່ມເຮັດບົດລາຍງານ ໂດຍຈັດການຝຶກອົບຮົມນັກເດີນສຳຫຼວດຂອງເມືອງທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ໂດຍສູນພື້ນຟູ ຄົນພິການແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ການສຳຫຼວດໄດ້ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ກຸມພາ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນເດືອນ ຕຸລາ 2008, ເມື່ອສາມາດລວບລວມຂໍ້ມູນຂ່າວທັງໝົດໄດ້ເຖິງ 95% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດ¹⁶.

ເມື່ອເລີ່ມການສຳຫຼວດໄລຍະທີ 1, ໜ່ວຍງານນີ້ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍໃນການກວດຕິດຕາມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ວຍ; ມັນຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ເດີນທາງໄປຕ່າງແຂວງເລື້ອຍໆ.

ຕາຕະລາງທີ 5 ໄດ້ສະແດງລະດັບຄວາມໜາແໜ້ນຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດເປັນລາຍບ້ານ, ຕົວເລກແຕ່ຕໍ່ກວ່າ 1 ຄົນຕໍ່ບ້ານທີ່ແຂວງ ຜຶງສາລີ ຫາ 12 ຄົນຕໍ່ບ້ານທີ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງຊຽງຂວາງ. ແມ່ແຕ່ແຂວງທີ່ຖືວ່າບໍ່ມີລະເບີດ, ກໍຍັງມີເຫດການອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດຕໍ່ບ້ານ, ເຊັ່ນພາຍໃນນະຄອນວຽງຈັນມີ 2.4 ຄົນຕໍ່ບ້ານ. ທັງນີ້, ເພາະວ່າການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນເຂດບ່ອນທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດເທົ່ານັ້ນ.

ເພື່ອມັງໜ້າສູ່ໄລຍະສູດທ້າຍ ຂອງ ການສຳຫຼວດ, ໜວຍງານ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ຊັບຊ້ອນທີ່ປຶກສາ ດ້ານຄຳປະກັນຄຸນນະພາບ 3 ທ່ານ ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມ 2 ບ້ານ ໃນແຕ່ລະເມືອງ ເພື່ອພິສູດເບິ່ງຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳ. ຜົນຂອງການພິສູດ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນກຳລັງເກັບກຳຢູ່. ເພາະວ່າ ພໍ່ບ້ານຍັງບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງຈຳນວນຜູ້ຖືກບາດເຈັບ ແລະ ຜູ້ລົ້ມຕາຍ ຍອນອຸປະຕິເຫດລະເບີດ ເວລາຢ້ຽມຢາມໃນຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ໃນຄັ້ງທີສອງພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດ

ກຳນົດຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ເຫດການເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການລາຍງານຂໍ້ມູນຍັງຂາດຢູ່ 21% ໃນລະດັບຊາດ.

ຖ້າຫາກວ່າ ໄດ້ລົງໄປຢ້ຽມຢາມພົດບັນດາບ້ານທີ່ວ່າປະເທດ, ຄາດວ່າ ຕົວເລກລະອຽດຂອງຜູ້ຖືກບາດເຈັບ ແລະ ຜູ້ລົ້ມຕາຍ ທີ່ອາດຈະເກັບກຳໄດ້ອີກຕື່ມ 1,460 ຄົນ, ໂດຍລວມຍອດທັງໝົດອາດຈະມີເຖິງ 51,600 ຄົນ. ຖ້າວ່າ ຕົວຊີ້ບອກໃນປະຕິບັດງານຄຳປະກັນຄຸນນະພາບ ຫາກຖືກຕ້ອງ ແບບສົມເຫດສົມຜົນ, ຕົວເລກແທ້ຈິງ ກໍອາດຈະສູງກວ່າ 65,000 ຄົນ ໃນທົ່ວປະເທດ ນັບແຕ່ປີ 1994 ເຖິງກາງປີ 2008.

ໃນປີນີ້ ໜ້າວຽກສຳຄັນໜຶ່ງ ທີ່ກຳລັງເລັ່ງໄລ່ຄື: ການປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດແຫ່ງຊາດ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ຂະບວນການຊ້າກວ່າການເກັບກຳຂໍ້ມູນ. ໃນທ້າຍປີ 2008, ໄດ້ສຳເລັດການປ້ອນຂໍ້ມູນ ພ້ອມທັງພິສູດຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກ 36,000 ແບບຟອມ, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມການວິໄຈເບື້ອງຕົ້ນເບິ່ງຜົນໄດ້ຮັບ, ຈາກນັ້ນ ບັນດາຂໍ້ຄົ້ນພົບໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກອງປະຊຸມພາກພື້ນ ວ່າດ້ວຍ ການເກືອດທ້າມການນຳໃຊ້ບົມບີ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ

ຕາຕະລາງ 5: ຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກ ການສຳຫຼວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂອງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ເກີດອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງ ແຂວງຕ່າງໆ ໃນທົ່ວປະເທດ.

ລ/ດ	ແຂວງ	ເມືອງ	ບ້ານ			ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ	ບ້ານທີ່ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
			ລ/ດ	ສຳຫຼວດ	%		
1	ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ	9	500	480	96	1,151	2.40
2	ຜຶງສາລີ	7	578	567	98	523	0.92
3	ຫຼວງນໍ້າທາ	5	372	303	81	1,095	3.61
4	ອຸດົມໄຊ	7	499	499	100	2,899	5.81
5	ບໍ່ແກ້ວ	5	337	337	100	912	2.71
6	ຫຼວງພະບາງ	11	833	753	90	3,638	4.83
7	ຫົວພັນ	8	756	756	100	4,221	5.58
8	ໄຊຍະບູລີ	10	476	435	91	881	2.03
9	ຊຽງຂວາງ	8	569	566	99	6,840	12.08
10	ວຽງຈັນ	12	556	446	80	1,823	4.09
11	ບໍລິຄຳໄຊ	6	327	305	93	1,394	4.57
12	ຄຳມວນ	9	686	644	94	2,880	4.47
13	ສະຫວັນນະເຂດ	15	1,022	1,022	100	12,530	12.26
14	ສາລະວັນ	8	675	675	100	3,746	5.55
15	ເຊກອງ	4	255	238	93	1,407	5.91
16	ຈຳປາສັກ	10	937	835	89	1,915	2.29
17	ອັດຕະປື	5	205	205	100	2,281	11.13
ລວມທັງໝົດ		139	9,583	9,066	95	50,136	5.53

ໃນເດືອນ ຕຸລາ. ສ່ວນຂໍ້ມູນໃນແບບຟອມທີ່ຍັງຄ້າງ ຈະເອົາປ້ອນເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນ ໃນຕົ້ນປີ 2009, ແລ້ວຈະ ຕ້ອງເຮັດການວິໄຈຜົນໄປຕາມໆກັນ.

ເມື່ອສໍາເລັດ ການສໍາຫຼວດໃນໄລຍະທີ 1, ໜ້າວຽກ ຂອງໜ່ວຍງານ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈະຜັນແປ ເປັນກິດຈະກຳຫຼັກ ສອງ ປະການຄື:

- ການກະກຽມຍຸດທະສາດ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນທົ່ວປະ ເທດ, ຊຶ່ງຈະລົງຕົວກັບສອງເຫດການເຊັ່ນ: ການ ພັດທະນາ ແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ຂອງ ຄຸດຊ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງຂໍ້ ບັງຄັບ ຂອງສິນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດບົມບີ (CCM). ສິ່ງທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ໂດຍການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຢ່າງລະອຽດ.
- ການເລີ່ມສໍາຫຼວດໄລຍະທີ 2 ທີ່ຈະນຳໃຊ້ກຳມະ ວິທິແຕກຕ່າງກັນ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດ ຜູ້ຖືກບາດເຈັບລົ້ມຕາຍ ແລະ ການເກີດອຸປະຕິ ເຫດ ໃນປີ 2008, ພ້ອມທັງອຸປະຕິເຫດທີ່ກຳລັງ ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ມາ.

ໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ

- ໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະ ເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງຫ້ອງການ ຄຸດຊ ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບໃນການຊີ້ນຳ, ການອອກຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ, ການປະສານງານກິດຈະການຂອງ ອົງການປະຕິບັດງານ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລບຕ/ ລະ ເບີດຝັງດິນ ໃນ ສປປ ລາວ.

ຜົນສໍາເລັດອັນພົ້ນເດັ່ນ ແມ່ນການຮັບຮອງແຜນຍຸດ ທະສາດ ສໍາລັບ ການໂຄສະນາສຶກສາ ຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການລິເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດຕົວຈິງ ຂອງຍຸດທະສາດ. ທ່ານຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຄຸດຊ ໄດ້ເຊັນຮັບຮອງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໃນໄລຍະ ຕົ້ນປີ 2008. ວິໄສທັດ ຂອງແຜນຍຸດທະສາດ ແມ່ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ “... ສປປ ລາວ, ບ່ອນທີ່ບັນດາອົງການ ຮ່ວມພາຄີເຮັດວຽກຢ່າງພ້ອມພຽງ ເພື່ອສໍາເລັດຜົນໃນ ການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ລົງຢ່າງຈະແຈ້ງ ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດ” ໜ້າວຽກໂຄສະນາສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກປະກອບມີ 4 ເປົ້າໝາຍ ຄື: (1) ການໂຄສະນາ ເລັ່ງໃສ່ພື້ນທີ່ສ່ຽງ ແລະ ກຸ່ມ ເປົ້າໝາຍສ່ຽງສູງ; (2) ການວາງແຜນງານໂຄສະນາ ຄວາມສ່ຽງແບບຍືນຍົງ; (3) ການປະສານງານ ແລະ ການຈັດການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງໃຫ້ມີປະສິດ ພາບ; (4) ການກວດຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ແຜນງານ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງໃຫ້ມີປະສິດ ທິພາບ.

ຜົນສໍາເລັດອັນສໍາຄັນອື່ນໆ ໃນປີ 2008 ມີຄື:

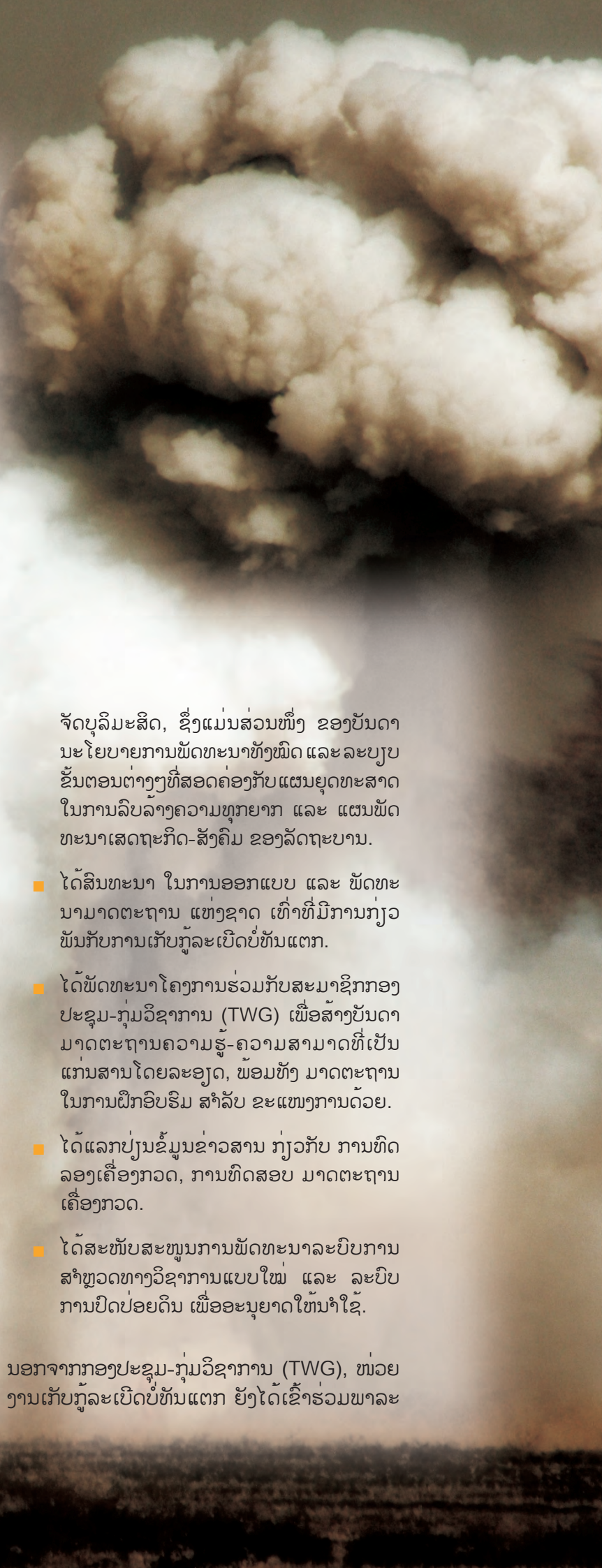
- ການປະສານງານກັບກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ 6 ຄັ້ງ ແລະ ການສຳມະນາວິຊາການລະ ດັບພາກພື້ນ 3 ຄັ້ງ ສໍາລັບ ອົງການປະຕິບັດງານ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້: ການ ສື່ສານ ເພື່ອປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ, ພ້ອມທັງການນຳ ໃຊ້ອຸປະກອນໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງດ້ວຍ.
- ຫຼັກການທີ່ສໍາຄັນໆ ສໍາລັບ ກິດຈະກຳໂຄສະນາ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຄຸດຊ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງແລ້ວ.
- ສໍາເລັດ ການພິມອຸປະກອນ ສື່ໂຄສະນາສຶກສາ ຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ໄດ້ ແຈກຢາຍໃຫ້ບັນດາອົງການປະຕິບັດງານທົ່ວ ປະເທດ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນກິດຈະກຳການໂຄສະນາ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ປຶ້ມ ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ໄດ້ຖືກພັດທະນາເຊັ່ນ ດຽວ.
- ແບບຟອມບົດລາຍງານຕາມລະບົບຈັດການຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ຂອງກິດຈະການລະເບີດຝັງດິນ ສາກົນ (IMSMA) ໄດ້ນຳໄປແຈກຢາຍ ແລະ ປັດຈຸບັນຖືກນຳໃຊ້ແລ້ວ.

ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເລີ່ມ ຈາກການພັດທະນາກຳມະວິທີການເກັບກູ້ ດ່ານວິຊາ ການໄປເຖິງການປະສານງານກັບພາກສະໜາມການ ເກັບກູ້. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີໜ້າວຽກໃນການຈັດບຸລິມະ ສິດ ແລະ ການກວດຕິດຕາມບັນດາຜົນບັນດາໂຄງ ການ, ດຳເນີນການກວດຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບທັງໝົດ ຂອງອົງການປະຕິບັດງານ, ປະເມີນຜົນເບິ່ງໃນແງ ຄວາມສ່ຽງໄພພ້ອມທັງຜົນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ທຸກຍາກ. ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ປະກອບດ້ວຍພະນັກງານ 2 ທ່ານ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາຍໃຕ້ ການຊີ້ນຳຂອງຮອງ ຫົວໜ້າຫ້ອງການຝ່າຍປະຕິບັດງານ. ເຈົ້າໜ້າທີ່, ຫົວ ໜ້າໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ຍ້າຍມາ ຈາກຫ້ອງການ ຄກລ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ 2008 ຕາມ ການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ.

ເວທີຕົ້ນຕໍ ສຳລັບການສົນທະນາຫາລືກ່ຽວກັບບັນຫາ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແມ່ນກົນໄກຂອງກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາ ການ (TWG). ກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການກ່ຽວພັນ ເຖິງບັນດາອົງການຮ່ວມພາຄີທັງໝົດທີ່ສົນໃຈນຳ ບັນຫາ ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ໃນປີ 2008, ກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງ ການ 9 ຄັ້ງ. ເຖິງແມ່ນວ່າ, ຫຼາຍໜ້າວຽກ ກຳລັງຖືກ ປະຕິບັດຢູ່ກໍຕາມ, ບັນດາໜ້າວຽກຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຍັງສອງ ແສງເຖິງບັນດາໜ້າວຽກ ທີ່ໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ ໃນປີ 2008, ອັນສືບເນື່ອງຈາກກອງປະຊຸມ - ກຸ່ມວິຊາການ ລວມມີຄື:

- ໄດ້ພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດ ສຳລັບ ຂະແໜງ ການຍ່ອຍ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການກຳນົດຊັບພະຍາ ກອນເປົ້າໝາຍຢ່າງຊັດເຈນກວ່າ ໂດຍຕິດພັນ ກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກ ຍາກ. ຍຸດທະສາດໄດ້ກວມເອົາຄວາມຕ້ອງການ ໃຫ້ເພີ່ມທະວີຊັບພະຍາກອນຂຶ້ນ ໂດຍຍັງຮັກສາ ຄວາມຄ່ອງຕົວພ້ອມທັງສາມາດປັບປຸງການຕອບ ສະໜອງ ກັບການຮ້ອງຂໍໃຫ້ດຳເນີນການເກັບກູ້ ບໍ່ວ່າແຕ່ລະດັບສວນບຸກຄົນ ກໍຄືໃນລະດັບຊຸມ ຊົນຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ພົບເຫັນ (ກິດຈະກຳທຳລາຍເຄື່ອນທີ່).
- ໄດ້ສົນທະນາ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ພັດທະນາລະບົບການກວດຕິດຕາມ ແລະ ການ

ຈັດບຸລິມະສິດ, ຊຶ່ງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງບັນດາ ນະໂຍບາຍການພັດທະນາທັງໝົດ ແລະ ລະບຽບ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດ ໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ແຜນພັດ ທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດຖະບານ.

- ໄດ້ສົນທະນາ ໃນການອອກແບບ ແລະ ພັດທະ ນາມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ເທົ່າທີ່ມີການກ່ຽວ ພັນກັບການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.
- ໄດ້ພັດທະນາໂຄງການຮ່ວມກັບສະມາຊິກກອງ ປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ (TWG) ເພື່ອສ້າງບັນດາ ມາດຕະຖານຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດທີ່ເປັນ ແກນສານໂດຍລະອຽດ, ພ້ອມທັງ ມາດຕະຖານ ໃນການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບ ຂະແໜງການດ້ວຍ.
- ໄດ້ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການທົດ ລອງເຄື່ອງກວດ, ການທົດສອບ ມາດຕະຖານ ເຄື່ອງກວດ.
- ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາລະບົບການ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການແບບໃໝ່ ແລະ ລະບົບ ການປົດປ່ອຍດິນ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.

ນອກຈາກກອງປະຊຸມ-ກຸ່ມວິຊາການ (TWG), ໜ່ວຍ ງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມພາລະ

ກິດການກວດຕິດຕາມຂອງອົງການປະຕິບັດງານເປັນຕົ້ນ: ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (UXO LAO), ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການສາກົນ ເປັນຢັ້ງມ (HIB), ອົງການ ແມັກ (MAG), ອົງການ ມູນນິທິພັດທະນາແຫ່ງປະເທດ ສະວິດ (FSD). ໜ່ວຍງານນີ້ ຍັງໄດ້ດຳເນີນການກວດກາພາຍນອກ ແລະ ຮັບຮອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ສະໜາມ ລະເບີດຝັງດິນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໂຄງການທຸລະກິດຕິດຕັ້ງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ.

ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງຫ້ອງການຄຄຊ ຍັງເປັນເຄື່ອງມືສະໜັບສະໜູນບັນດາກອງປະຊຸມວິຊາການ ໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຢາກຮູ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາແຂວງ ໃນການສະໜັບສະໜູນການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ລວມທັງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດ້ວຍ.

ໜ່ວຍງານນີ້ ຍັງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາດ້ານວິຊາການ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໂດຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ການດຳເນີນກິດຈະກຳສາກົນ 3 ຄັ້ງຄື:

- ກອງປະຊຸມເຕັກໂນໂລຢີ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ ເຈນີວາ, ປະເທດ ສະວິດ.
- ກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ “ ລະບົບເຄື່ອງກວດ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ” ທີ່ປະເທດ ເຢຍລະມັນ.
- ຮ່ວມກັບ ຄກລ ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມໂຮງງານຜະລິດເຄື່ອງກວດ ຍີ່ຫຍໍ້ ຊອນສະເຕດ (Schonstedt) ແລະ ຍີ່ຫຍໍ້ ທິທຣາເທັກ ທີ່ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ເພື່ອສຶນທະນາ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ລະບົບການກວດທີ່ຖືກປັບປຸງແລ້ວ.

ໂດຍສັງລວມແລ້ວ, ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ຜ່ານປີ 2008 ທີ່ມີວຽກຫຼາຍໃນການພັດທະນາໂຄງສ້າງ ສຳລັບ ການຈັດບຸລິມະສິດ

ແລະ ລະບົບການກວດຕິດຕາມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການ ລບຕ, ໄປພ້ອມໆກັບການນຳໃຊ້ລະບົບການເກັບກູ້ທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງລະບຽບຂັ້ນຕອນຕ່າງໆດ້ວຍ. ເມື່ອກ້າວສູ່ປີ 2009, ໜ່ວຍງານມີແຜນວຽກປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນ ບົນພື້ນຖານໂຄງສ້າງພື້ນຖານດັ່ງກ່າວ.

ໜ່ວຍງານ ຈັດການບໍລິຫານ ຂໍ້ມູນຂ່າວ

ໃນປີ 2008, ໜ່ວຍງານຈັດການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໄດ້ສືບຕໍ່ເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການຕິດຕັ້ງລະບົບ ຈັດການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວລຸ້ນທີ 5 ແບບຫຼ້າສຸດທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບົບຈັດການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວ ສຳລັບ ກິດຈະການ ລະເບີດຝັງດິນສາກົນ (ອິມສ໌ມາ / IMSMA)
- ໄດ້ຕິດຕັ້ງ ແລະ ປະກອບຊຸດເຊີບເວີໃໝ່, ເທັບບັນທຶກເກັບມ້ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວໄວ້ຕ່າງຫາກຢ່າງປອດໄພ ແລະ ໄດ້ຕິດຕັ້ງລະບົບເຄືອຂ່າຍພາຍໃນໃໝ່.
- ໄດ້ຕິດຕັ້ງ ແລະ ປະກອບລະບົບບັນທຶກເກັບມ້ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວໄວ້ຕ່າງຫາກຢ່າງປອດໄພ ສຳລັບຂໍ້ມູນຂ່າວທັງໝົດ ຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ.
- ໄດ້ຕິດຕັ້ງລະບົບເຄືອຂ່າຍ ການປ້ອນຂໍ້ມູນຂ່າວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຜົນການສຳຫຼວດ (LVIS).
- ໄດ້ຕັ້ງລະບົບ ອິມສ໌ມາ (IMSMA) ສຳລັບການປ້ອນຂໍ້ມູນຂ່າວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈາກຜົນການສຳຫຼວດ (LVIS).

ການນຳໃຊ້ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວ ແບບອິມສ໌ມາ (IMSMA) ລຸ້ນທີ 5 ປະກົດວ່າ ຍັງເປັນບັນຫາຢູ່, ຊຶ່ງໄດ້ຮຽກຮ້ອງການມາຢັ້ງມຢາມຫຼາຍຄັ້ງຂອງທີມງານອອກແບບ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາລະບົບຊ່ອຍແວຈາກສູນ ເຈນີວາ ສາກົນ ເພື່ອການກູ້ລະເບີດຝັງດິນແບບມະນຸດສະທຳ (GICHD). ໃນຄັ້ງທຳອິດໄດ້ມີຂໍ້ຕິດຂັດຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ພາໃຫ້ລະບົບບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ໃນຖານະທີ່ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ. ດັ່ງນັ້ນ, ນັກວິຊາການໜ່ວຍງານໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຊ່ວຍຊານດ້ານການຈັດການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວຈາກ ປະເທດ ສະວິດ, ໄດ້ພ້ອມກັນສູນທຸກກຳລັງແຮງ ແລະ ສະຕີປັນຍາ ໂດຍບໍ່ຮູ້ອິດຮູ້ເມື່ອຍ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ. ໃນທ້າຍປີ 2008 ໄດ້ເລີ່ມນຳໃຊ້ຊ່ອຍແວໃໝ່ແບບໄວ້ວາງໃຈໄດ້. ໃນປີ 2009 ໜ່ວຍງານກຳຈະເລີ່ງໃສ່ການນຳເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວທັງໝົດ ຈາກອົງການປະຕິບັດງານ ເພື່ອປ້ອນເຂົ້າລະບົບ ອິມສ໌ມາ (IMSMA) ໂດຍຈະສາມາດເຫັນຄຸນປະໂຫຍດ ຂອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ ແບບໜຶ່ງດຽວ ສຳລັບ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ລະບົບ ອິມສ໌ມາ ໄດ້ເປັນຈຸດເລັ່ງສຳຄັນໜຶ່ງ ສຳລັບໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນຕະຫຼອດປີ 2008, ໂດຍສະເພາະ ລະບົບເຄືອຂ່າຍການປ້ອນຂໍ້ມູນຂ່າວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກຜົນການສຳຫຼວດ (LVIS) ແລະ ການຕິດຕັ້ງລະບົບ ອິມສ໌ມາ ກັບທີ່ໂດຍການປ້ອນຂໍ້ມູນຈາກຄູ່ສັນຍາຈ້າງພາຍນອກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງມີການຝຶກອົບຮົມ ພ້ອມດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນ

ໝູນທາງວິຊາການຈາກຄົນພາຍນອກ ສຳລັບ ປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າລະບົບ LVIS ໃນຄອມພິວເຕີ. ລະບົບການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນການປ້ອນຂໍ້ມູນຂ່າວຂອງ LVIS ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ການທົດລອງນຳໃຊ້ ແລະ ການກະກຽມລະບົບ ອິມສ໌ມາ ສຳລັບການປ້ອນຂໍ້ມູນໄດ້ສຳເລັດ. ສະຖານະການ ໃນທ້າຍປີ 2008 ໄດ້ແກ່ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ້ອນຂໍ້ມູນ ແຕ່ການເຮັດບົດລາຍງານ ແລະ ການວິໄຈຂໍ້ມູນຂ່າວ ຍັງມີບັນຫາດ້ານວິຊາການ ແລະ ເປັນວຽກອັນລຳບາກໃນການຊອກຂໍ້ມູນສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຍັງຈະຕ້ອງສົ່ງໄປຍັງສູນ ເຈນີວາ ສາກົນ ເພື່ອກູ້ລະເບີດຝັງດິນແບບມະນຸດສະທຳ (GICHD) ເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນເປັນສິ່ງທ້າທາຍກໍຕາມ, ຍັງໄດ້ພະຍາຍາມຜະລິດແຜນທີ່, ແຜນດິວິດີ (DVD) ແລະ ເຮັດບົດລາຍງານຕາມການຮ້ອງຂໍ, ສ້າງລະບົບລາຍງານປະຈຳເດືອນ ແລະ ຜະລິດຜົນວິໄຈຫຼາຍໆຄັ້ງ. ການຈັດຝຶກອົບຮົມກັບທີ່ໃນການນຳໃຊ້ GIS, SQL ແລະ IMSMA ໃຫ້ພະນັກງານລາວ.

ໃນ 6 ເດືອນທ້າຍປີ 2008, ນັກວິຊາການດ້ານເທັກນິກຂໍ້ມູນ (IT) ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ ໃນຫຼັກສູດການນຳໃຊ້ຊ່ອຍແວ 'Dream weaver' ແລະ ການສ້າງເວັບໄຊ. ພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມນັກ ວິຊາການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ໃໝ່ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບ ເວັບໄຊຂອງຫ້ອງການ ຄຄຊ.

ພະນະທ່ານ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ດຣ. ທອງລຸນ ສີສຸລິດ ຕາງໜ້າໃຫ້ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ລົງນາມ ສົນທິສັນຍາ ຕ່າງລະເບີດບົມບີ ທີ່ ນະຄອນຫຼວງ ໂອດສ໌ໂລ, ປະເທດ ນອກເວ, ໃນວັນທີ 3 ທັນວາ 2008. ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິສັນຍາ ທີ່ສອງ ຖັດຈາກປະເທດເຈົ້າພາບ ທີ່ ນອກເວ.

ສົນທິສັນຍາສາກົນ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ຫ້ອງ ການ ຄຸຄຊ ເປັນຈຸດພົວພັນທາງດ້ານວິຊາການ ໃນ ການເຂົ້າຮວມກອງປະຊຸມ ແລະ ການເຈລະຈາສົນທິ ສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ລະເບີດບົມບີແຕກ ແລະ ລະ ເບີດຝັງດິນ.

ກອງປະຊຸມ ວ່າດ້ວຍ ລະເບີດ ບົມບີ

ໃນວັນທີ 3 ທັນວາ 2008, ກອງປະຊຸມໄດ້ໄຂຂຶ້ນຢູ່ ໂອດສ໌ໂລ ປະເທດ ນອກເວ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນ ຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ, ໃນນາມລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ໄດ້ລົງນາມໃນ ສົນທິສັນຍາ ຕ່າງລະເບີດບົມບີ (CCM), ຊຶ່ງໄດ້ບັນ ຍັດການເກືອດຫ້າມຢ່າງສິ້ນເຊີງເປັນຕົ້ນ: ການນຳໃຊ້, ການເກັບມ້ຽນ, ການຜະລິດ, ການເຄື່ອນຍ້າຍອາວຸດ ປະເພດນີ້. ການລົງນາມໃນເທື່ອນີ້ ເປັນການຍືນຍັນ

ຂໍ້ສະຫຼຸບ ຂອງຂະບວນການ ໂອດສ໌ໂລ, ໄລຍະ 18 ເດືອນແຫ່ງການເຈລະຈາສາກົນ ເພື່ອກະກຽມ ແລະ ຕົກລົງເປັນເອກກະພາບຕໍ່ເນື້ອໃນ ສົນທິສັນຍາ ເພື່ອ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ທາງລົບ ດ້ານມະນຸດສະທຳ ຈາກ ລະເບີດບົມບີ ໃນທົ່ວໂລກ.

ໃນຖານະເປັນໜຶ່ງ ໃນບັນດາປະເທດ ທີ່ຖືກກະທົບ ຈາກລະເບີດບົມບີຫຼາຍກວ່າໝູ່ໃນໂລກ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນຂະບວນ ໂອດສ໌ ໂລ ໂດຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຢຸດຕິຢ່າງສິ້ນເຊີງ ໃນການນຳ ໃຊ້ລະເບີດບົມບີ, ຊຶ່ງກຳລັງຈະແກ້ໄຂຫຼາຍບັນຫາ ດ້ານມະນຸດສະທຳ ອັນເນື່ອງຈາກອາວຸດນີ້. ໂດຍອີງ ຕາມຄຳປາໄສຂອງ ພະນະທ່ານ ບຸນເກີດ ສັງສິມສັກ, ຮອງລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກ່າວ ໃນກອງປະຊຸມນັກການ

ທູດທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ກຸງ ດູບິນ ວ່າດ້ວຍ ບັນຫາລະເບີດບົມບີ, ໃນເດືອນ ພຶດສະພາ 2008, ບັນດາຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຈາກ 107 ປະເທດ ໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາເນື້ອໃນ ຂອງສົນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດບົມບີ (CCM): “ ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຍິ່ງຕໍ່ການເກືອດຫ້າມການນຳໃຊ້ລະເບີດບົມບີ...., ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຢາກໃຫ້ປະຊາຊົນປະເທດອື່ນໆ ໃນໂລກປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດທຸກທໍລະມານ ຈາກລະເບີດບົມບີ ຄືດັ່ງປະຊາຊົນລາວ ທີ່ກຳລັງທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ”.

ໃນຂະນະດຽວກັນ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບໃຫ້ເປັນເຈົ້າພາບ ຈັດກອງປະຊຸມ ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາລະເບີດບົມບີ ຢູ່ສປປ ລາວ. ກອງປະຊຸມພາກພື້ນ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຈາກລະເບີດບົມບີ ໃນສປປ ລາວ, ຄື: ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ທີ່ເປັນເຂດພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບົມບີແຕກ ໃນລະດັບໜ້າແໜ້ນສູງທີ່ສຸດໃນໂລກ ໂດຍສະເພາະ ລະເບີດບົມບີ. ໃນກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ ມີຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມຈາກ 13 ປະເທດ, ພ້ອມດຽວກັບພົນລະເຮືອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ, ລວມທັງໝົດມີ 170 ທ່ານ; ກອງປະຊຸມ ໃຊ້ເວລາ 3 ວັນ, ຊຶ່ງລວມທັງກິດຈະກຳໄປຢ້ຽມຢາມພາກສະໜາມເກັບກູ້ ເພື່ອ

ເປີດໂອກາດໃຫ້ບັນດາຜູ້ແທນ ໄດ້ເຫັນຄວາມພະຍາຍາມໃນການກວດກູ້ເນື້ອທີ່, ເປັນສັກຂີພິຍານ ໃນການທຳລາຍລະເບີດບົມບີແຕກ, ສັງເກດເບິ່ງ ກິດຈະກຳການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສູງ ຂອງຊຸມຊົນ, ຢ້ຽມຢາມໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຂອງ ອົງການ ແມັກ ທີ່ກຳລັງແກ້ໄຂບັນຫາ ການຄ້າເຫຼັກເສດ. ບັນດາຜູ້ແທນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໄດ້ປະກອບຄຳຄິດເຫັນຢ່າງຫ້າວຫັນ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນຜົນສຳເລັດຂອງ ກອງປະຊຸມຕາມຄາດຫວັງ; ກ່ອນນີ້, ຈຳນວນໜຶ່ງ ຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນເຂດພື້ນທີ່ຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດ ບົມບີ ຈັກເທື່ອ.

ກອງປະຊຸມ ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ທີ່ຈັດຂຶ້ນຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ຄັ້ງນີ້, ແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳນວນ 3 ກອງປະຊຸມທີ່ຈັດຂຶ້ນແລ້ວ ໃນປະເທດອື່ນທົ່ວໂລກ ເພື່ອຈະນຳໄປສູ່ການເປີດກອງປະຊຸມລົງນາມ ສົນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດບົມບີ ທີ່ກຸງ ໂອດສ໌ໂລ ໃນເດືອນທັນວາ ປີ 2008, ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າລັດ 95 ທ່ານລົງນາມ. ສ່ວນຜູ້ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ທີສອງ ຖັດຈາກປະເທດເຈົ້າພາບທີ່ໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິສັນຍາ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຢ່າງໂດດເດັ່ນ ໃນວາລະການໄຂກອງປະຊຸມ ໂດຍມີການສາຍພົມສາລະຄະດີ 5 ນາທີ ໃນທົ່ວເລື້ອງ: “ ຕັດສິນໃຈ ເພື່ອໃຫ້ມັນຈົບເລື້ອງຢ່າງສິ້ນເຊີງ”, ຫ້ອງການ ຄຄຊ, ໄດ້ສ້າງ

ການເຂົ້າຮ່ວມສົນທະນາ ຢູ່ກອງປະຊຸມພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ກ່ຽວກັບ ສົນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດກະປາງ (ບົມບີ), ຕຸລາ 2008 ທີ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ.

ພິມສາລະຄະດີເລື່ອງນີ້ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນ ຈາກອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳລັງວາງແຜນການ ເພື່ອຈະໃຫ້ລັດຕະຍະບັນ ສິນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດ ບົມບີ ພາຍໃນຕົ້ນປີ 2009. ສິນທິສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ພາຍໃນ 6 ເດືອນ, ຫຼັງຈາກມີ 30 ລັດພາຄີ ໄດ້ໃຫ້ລັດຕະຍະບັນແລ້ວ. ເມື່ອໃດສິນທິສັນ ຍາສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນແລ້ວ, ລັດ ຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະປະຕິບັດບັນດາພັນທະ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດ ບ່ອນທີ່ສົງໄສວ່າ ມີລະ ເບີດບົມບີ ແລະ ບົມບີ ຕົກຄ້າງ ພາຍໃນກຳນົດ ເວລາ 10 ປີ ທີ່ສິນທິສັນຍາ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ຖ້າ ມີບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ລັດພາຄີ ທີ່ຖືກ ກະທົບກໍສາມາດຍື່ນຂໍຕໍ່ໄປຕື່ມອີກ 5 ປີ.
- ທຳລາຍຄັງສາງລະເບີດ ບົມບີ ທັງໝົດ ພາຍໃນ 8 ປີ.
- ດຳເນີນກິດຈະກຳໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອຮັບປະກັນສະຕິລະ ວັງຕົວ ຂອງປະຊາຊົນພົນລະເຮືອນ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ພື້ນທີ່ຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດ ບົມບີ.
- ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ພາຍໃນລັດຖະບານ ເພື່ອເປັນບ່ອນພົວພັນວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ.
- ເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ກ່ຽວກັບ ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະ ຮ້າຍ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ ພ້ອມທັງໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ລວມທັງການປິ່ນປົວ ທາງແພດ, ການຟື້ນຟູກາຍະພາບ ແລະ ສະໜັບ ສະໜູນທາງດ້ານສຸຂະພາບຈິດ, ຕະຫຼອດເຖິງ ການເຊື່ອມສານທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມດ້ວຍ.

ບັນດາຂໍ້ບັງຄັບດັ່ງກ່າວ ໃນສິນທິສັນຍາ ຈະເປັນສິ່ງ ທຳທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກໍຈະຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໂດຍຜູ້ ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອຈະປະຕິບັດພັນທະເຫຼົ່ານັ້ນຂອງຕົນໄດ້. ໂດຍສືບຕໍ່ໃນການສະໜັບສະໜູນ ສິນທິສັນຍາ ຢ່າງ ເຕັມສ່ວນ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຍື່ນ ສະເໜີຂໍເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມແຫ່ງລັດພາຄີ ຄັ້ງທຳອິດ ຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງຕາມຂໍ້ບັນ

ຍັດ, ຈະສາມາດຈັດຂຶ້ນພາຍໃນໄລຍະ 12 ເດືອນ, ຫຼັງຈາກ ສິນທິສັນຍານີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ບົດສັງລວມໜຶ່ງໜ້າກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາຕ້ານລະເບີດ ບົມບີ ເປັນເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂອງບົດລາຍງານ ປະຈຳປີສະບັບນີ້.

ສິນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສືບຕໍ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງ ປະຊຸມ ກ່ຽວກັບ ສິນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ ວ່າດ້ວຍ ການເກືອດຫ້າມການນຳໃຊ້, ການເກັບສະສົມໄວ້, ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງຄູ່ນລະເບີດຝັງດິນສັງ ຫານບຸກຄົນ, ພ້ອມທັງເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນ ການທຳລາຍລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ອື່ນໆ ອີງຕາມສິນ ທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ ໂດຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ລະຫວ່າງວາລະ ແລະ ກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ 9 ແຫ່ງລັດ ພາຄີ (9MSP) ໃນປີ 2008. ໃນກອງປະຊຸມລັດພາ ຄີ ຄັ້ງທີ 9, ຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນ ສປປ ລາວ, ທ່ານ ດຣ ມາລິຍະ ໄຊຍະວິງສ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຄຄຊ, ໄດ້ຖະແຫຼງການ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຍິດໝັ້ນ ຂອງລັດຖະ ບານຕໍ່ບັນດາຫຼັກການ ຂອງສິນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ: “ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນພິຈາລະນາການລົງນາມໃນສິນ ທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ ”¹⁷

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສືບຕໍ່ຍື່ນຢັນການ ສະໜັບສະໜູນ ສິນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ, ໂດຍສະ ໜັບສະໜູນຕື່ມອີກ ໃນປີ 2008 ໃນກອງປະຊຸມສະ ມັດຊາໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍ: “ ການຫັນ ສິນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ ເປັນລັກສະນະທົ່ວໂລກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນສິນທິສັນຍາ ໂອດ ຕາວາ ”, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ປີ 2007.

ບົດສັງລວມໜຶ່ງໜ້າ ຂອງສິນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາ ເປັນເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີ ສະບັບນີ້.

ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ໃນສິນທິ ສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ ໃນວັນທີ 15 ມັງກອນ 2008 ແລະ ກຳລັງເດີນໜ້າສູ່ຂະບວນການ ໃຫ້ລັດຕະຍະບັນສິນທິສັນຍານີ້ ໃນປີ 2009, ໂດຍ ໄດ້ຮ່າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ ໃນ ສປປ ລາວ ໃນສິກປີ 2008.

ການພັດທະນາ ສິນທິສັນຍາ ໂດຍໄດ້ບັນຍັດຄວາມ ຮັບຮູ້ສິດທິ ຂອງບັນດາຄົນພິການ ໃນທົ່ວໂລກ ທີ່ຍັງ ສືບຕໍ່ປະຕິເສດ ສິດທິມະນຸດ ຂອງຄົນພິການ ທີ່ຖືກ ມອງວ່າເປັນຄົນທີ່ຢູ່ນອກສັງຄົມ. ດັ່ງນັ້ນ, ລັດພາຄີ ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈຶ່ງມີຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຕ້ອງ: ພັດທະ ນາ ແລະ ປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການທາງດ້ານການປົກຄອງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບັນດາສິດທິທີ່ບັນຍັດ ໃນສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້; ລົບ ລ້າງລະບົບກົດໝາຍ, ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ, ຮີດຄອງປະ ເພນີ ແລະ ການກະທຳໃດໆ ທີ່ເປັນການຈຳແນກ ພວກເຂົາ¹⁸; ນອກນັ້ນ ກໍພະຍາຍາມເຮັດວຽກຕໍ່ຕ້ານ ກັບທັດສະນະແນວຄິດ ແບບດັ້ງເດີມຕາຍຕົວ ແລະ ອະຄະຕິຕໍ່ພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມສະຕິສຳນຶກໃນ ຄວາມສາມາດ ຂອງຄົນພິການດ້ວຍ.¹⁹ ລັດພາຄີຂອງ ສິນທິສັນຍານີ້ ຍັງຕ້ອງຍຶດໝັ້ນ ໃນການຮັບປະກັນ

ເຮັດແນວໃດ ໃຫ້ບັນດາຄົນພິການ ສາມາດຊົມໃຊ້ສິດ ທິສະເພາະຂອງພວກເຂົາ ໃນການດຳລົງຊີວິດບົນພື້ນ ຖານຄວາມສະເໝີພາບເທົ່າທຽມກັບຄົນອື່ນ²⁰, ຍອມ ຮັບວ່າທຸກໆຄົນ ແມ່ນເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ທ້າຍກົດໝາຍ.²¹

ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ ແລະ ສິນ ທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດບົມບີ ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງ ໃຈ ຂອງສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ (NRC) ແລະ ອົງການ ໂຄບປ໌ (COPE) ໃນທ້າຍປີ 2008. ໃນແງ່ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ລະຫວ່າງ ສິນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດບົມບີ ກັບສິນທິສັນຍາ ວ່າ ດ້ວຍ ສິດທິ ຄົນພິການ, ມີສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍຢ່າງ, ມັນເປັນຂໍ້ດີ ທີ່ທັງສອງສິນທິສັນຍາປະຕິບັດໃນເວລາ ດຽວກັນ. ທັງສອງສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ ມີຈຸດພົວພັນ ເພື່ອປະຕິບັດງານ ໃນຖານະຜູ້ຊ່ວຍດຳ ເນີນງານ ພ້ອມທັງເປັນຈຸດສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງ ສປຊ ກັບ ກົດຈະກຳໃນປະເທດ ພາຍໃຕ້ເນື້ອໃນສິນທິສັນຍາ.

ໜ້າວຽກ ຂອງສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ (NRC) ແລະ ອົງການ ໂຄບປ໌ (COPE) ໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນ ຍຸດທະສາດ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຂອງ ຄອຊ, ຈາກນັ້ນ ກໍຈະຖືກພິຈາລະນາບັນຈຸເຂົ້າໃນການ ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ “ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ”.

ບົດສັງລວມໜຶ່ງໜ້າ ຂອງສິນທິສັນຍາ ສິດທິ ຄົນພິ ການເປັນເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ໃນບົດລາຍງານປະ ຈຳປີນີ້.

ຄົນເຈັບ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ໂດຍ ອົງການ ໂຄບປ໌ ທີ່ ສູນພື້ນຟູຄົນພິການ

ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລບຕ.

ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຈຳນວນໜຶ່ງກຳລັງປະຕິບັດງານໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການ, ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານລາວ ໃນອົງການຈັດຕັ້ງລາວ. ໃນປີ 2008, ມີຄື: ອົງການ ອາກມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ, ອົງການ ແມັກ, ອົງການ ຢູນີເຊັບ ແລະ ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອເກັບກູ້ລະເບີດແຫ່ງ ປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ເຈມັດສ.

ອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ (Armor Group North America)

ໂຄງການມີໄລຍະປະຕິບັດງານ 3 ປີ, ຮ່ວມມືແບບ 2 ຝ່າຍຈາກລັດຖະບານສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ສືບຕໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລະ ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (ຄກລ), ໃນປີ 2008 ໂດຍຜ່ານອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ໂຄງການໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເງິນຈຳນວນ \$ 50,000 ໃຫ້ຫ້ອງການ ຄຄຊ ສຳລັບ ການປະຕິບັດງານ ແລະ ການປະສານງານ, ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ຄກລ ຈຳນວນ \$ 1,142,922 ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ ຍັງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ປຶກສາວິຊາການ 4 ທ່ານປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລະ ຫ້ອງການ ຄກລ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານລາວ ໃນຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໂດຍຜ່ານໂຄງການແບບເຊື່ອມສານສະໜັບສະໜູນ ການພັດທະນາຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໜ້າວຽກປະຕິບັດງານ.

ພາຍໃນຫ້ອງການ ຄຄຊ ມີທີ່ປຶກສາວິຊາການໜຶ່ງທ່ານ ເພື່ອສະ

ໜັບສະໜູນວຽກງານຈັດການຄຸນນະພາບ (QM) ແລະ ການປະສານງານດ້ານການປະຕິບັດງານ. ຫ້ອງການ ຄກລ ໄດ້ມີທີ່ປຶກສາດ້ານການເງິນ, ດ້ານການຈັດການຄຸນນະພາບ ແລະ ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ. ການສະໜັບສະໜູນທີ່ປຶກສາ ສາກົນ ແມ່ນບົນພື້ນຖານການສະເໜີຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໄດ້ຈັດສັນໄປຕາມການຄືບໜ້າຂອງວຽກງານ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ໃນລະດັບອົງການ ແລະ ສ່ວນບຸກຄົນດ້ວຍ. ຕົວຢ່າງໃນປີ 2008, ເຫັນວ່າ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເລີ່ມຫຼຸດການສະໜັບສະໜູນຈາກທີມງານທີ່ປຶກສາລົງຈາກແບບເຕັມເວລາ ເປັນແບບບໍ່ເຕັມເວລາໂດຍສະເພາະ ໃນຂົງເຂດການເງິນຂອງຫ້ອງການ ຄກລ. ຜ່ານການສະໜັບສະໜູນເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວ, ຫ້ອງການ ຄກລ ສາມາດພັດທະນາລະບົບການເງິນ ແລະ ລະບຽບຂັ້ນຕອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ພ້ອມທັງມີພະນັກງານລາວ ທີ່ມີຄວາມສາມາດດ້ວຍ. ປັດຈຸບັນນີ້, ຍັງຕ້ອງການທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການຈາກອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ ແບບບໍ່ເຕັມເວລາ ເພື່ອການກວດຕິດຕາມວຽກ ແລະ ຍັງຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອພິເສດອີກຈາກອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ. ຄາດວ່າ ໃນຂົງເຂດວຽກງານອື່ນໆ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈະຫຼຸດລົງໃນເວລາອັນເໝາະສົມ. ທັງສອງຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລະ ຫ້ອງການ ຄກລ ຍັງຕ້ອງການ ການສະໜັບສະໜູນແບບເຕັມເວລາຈາກອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ ໃນຂົງເຂດການປະຕິບັດງານ ແລະ ຂົງເຂດຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ.

ພາຍໃນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ, ອົງການ ອາມ໌ກຸຣຸບ ນ໌ອກ ອາເມລິກາ ຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ທັງສອງຄື ຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລະ ຫ້ອງການ ຄກລ ຈົນເຖິງເດືອນ ກັນຍາ 2009.

ນອກຈາກ ໂຄງການກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ແລ້ວ, ຜູ້ຈັດການອົງການ ອາມິກຽບ ນອກອາເມລິກາ ຍັງໄດ້ເຮັດ ໜ້າທີ່ໃນການດູແລ ແລະ ກວດຕິດຕາມເບິ່ງການໃຊ້ຈ່າຍເງິນ ຈຳນວນ \$233,000 ຈາກມູນນິທິສະວິດ ເພື່ອໃຫ້ໂລກປອດລະ ເບີດຝັງດິນ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອແບບສອງຝ່າຍໃຫ້ທ້ອງຖານ ຄາກລ ທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ.

ອົງການ ແມັກ (MAG)

ໃນທ້ອງຖານ ຄາກລ, ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ກຳລັງປະຕິບັດງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ດ້ວຍຄວາມເຂື່ອນໜັ້ນເປັນເວລາສອງປີແລ້ວ ໂດຍໄດ້ຮັບການ ຊ່ວຍດ້ານວັດຖຸອຸປະກອນ ຈາກອົງການ ແມັກ ໃນຮູບແບບການ ສະໜອງທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການ ເພື່ອມາປະຕິບັດວຽກງານຄຽງ ບ່າຄຽງໄຫຼ ກັບພະນັກງານໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະ ເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ທ້ອງຖານ ຄາກລ. ການປະຕິບັດໜ້າວຽກໄດ້ ຮັບທຶນຈາກອົງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເຈີຊີໂອເວີຊີ. ການສະໜັບສະ ໜູນຊ່ວຍເຫຼືອແບບເຕັມເວລາ ຈາກທີ່ປຶກສາວິຊາການຈາກອົງ ການ ແມັກ ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ 2007 ຈົນສາມາດສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ນັກວິຊາການລາວໃນທ້ອງຖານ ຄາກລ ໃນ ຄວາມສາມາດຈັດການບໍລິຫານໜ້າວຽກ ໂດຍຕົນເອງແລ້ວ ອົງ ການ ແມັກ ຈຶ່ງໄດ້ຖອນທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການອອກ.

ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ ແລະ ເດັກ (UNICEF)

ອົງການ ຢູນິເຊັບ ໄດ້ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ໃນປີ 2008 ໃຫ້ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ. ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດກອງປະ ຊຸມປຶກສາຫາລື ດ້ານວິຊາການ, ດ້ານການໂຄສະນາປ່ຽນແປງ ພຶດຕິກຳ, ການພົມປັ້ມໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ, ການພັດທະນາຫຼັກສູດການຮຽນ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ພາຍໃນໂຮງຮຽນ, ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອປູກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ພ້ອມທັງການກະກຽມ ການຢູ່ມຢາມຂອງ ນັກຂ່າວສື່ມວນຊົນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສ້າງໂຄງການໂຄສະນາສຶກ ສາຊຸມຊົນ ເພື່ອໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດ.

ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອເກັບກູ້ລະເບີດ ຈາກປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ເຈມັດສ໌

ອົງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ເຈມັດສ໌ ຈາກປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ສືບຕໍ່ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການ ໃນພະແນກ ປະຕິບັດງານ ຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດແຫ່ງຊາດ, ໃນປີ 2008.

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ

ການປະກອບສ່ວນທຶນ ໃນປີ 2008: ການປະກອບສ່ວນທຶນທັງໝົດ ໃຫ້ທ້ອງຖານ ຄາກລ ຈຳນວນ ທັງໝົດ ໃນປີ 2008 ມີ: \$ 1,226,968.

ຕາຕະລາງ 6: ການປະກອບສ່ວນທຶນ ໃຫ້ທ້ອງຖານ ຄາກລ 2007 ແລະ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ຕີໃຫ້ທຶນ	2007	2008	ລວມຍອດ
ອົງການອາກມິກຽບ(ອາເມລິກາເໜືອ)	-	49,890	49,890
ອິດສະຫຼາລີ	-	313,081	313,081
ສະຫະພາບອີຢູ	-	115,832	115,832
ອົງການແມັກ	80,660	135,288	215,948
ນິວຊີແລນ	211,267	-	211,267
ສະວິດເຊີແລນ	500,000	300,000	800,000
UNDP (ແຫຼ່ງທຶນປຶກສາ)	270,000	278,000	548,000
UNICEF	103,440	34,877	138,317
ສະຫະລັດອາເມລິກາ	95,238	-	95,238
ລວມຍອດ	1,260,605	1,226,968	2,487,573

ການໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ປີ 2008

ການໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ປີ 2008 ແມ່ນໄດ້ຈ່າຍຜ່ານ ທ້ອງຖານ ຄາກລ, ຜ່ານ ອົງການ UNDP, ອົງການ ແມັກ, ອົງການ ອາມິກຽບ ນອກ ອາເມລິກາ ແລະ ອົງການ ອີຊີ/ ອີຢູ.

ຕາຕະລາງ 7: ການໃຊ້ຈ່າຍກອງທຶນ ຂອງ ສປຊ (US\$)

ລຳດັບ	ລວມຍອດ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບບຸກຄະລາກອນ	352,231
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ທີ່ປຶກສາ (ຄົນລາວແລະຄົນຕ່າງປະເທດ)	56,238
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍວຽກປະຕິບັດງານ	225,837
ຄ່າອຸປະກອນ	121,133
ຄ່າແລນວຽກບໍລິຫານ	72,717
ຄ່າທຳນຽມ ໄອເອສເອສແລະຈີເອັມເອສ	57,247
ລວມຍອດ	885,403

ຕາຕະລາງ 8: ການໃຊ້ຈ່າຍ ກອງທຶນ ຂອງ UNICEF (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ລວມຍອດ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຝັກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານໂຄສະນານຳໃຊ້ອຸປະກອນໂຄສະນາ	13,836
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເປີດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບ ກ/ຊ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ	2,003
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພິມແຜນພາບໂຄສະນາ ກຽວກັບ ຜົນຮ້າຍຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	11,823
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພິມແຜນພາບປັບປຸງເນື້ອໃນໃໝ່ຂອງການໂຄສະນາຜົນຮ້າຍ ຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	2,458
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລົງຢູ່ມຸມຸມຢາມສະໜາມ	2,428
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະເຫຼີມສະຫຼອງ ວັນໂຄສະນາຊຸມຊົນໂລກ ກຽວກັບ ຜົນຮ້າຍ ຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	969
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອຸປະກອນ	1,359
ລວມຍອດ	34,877

ຕາຕະລາງ 9 :ການໃຊ້ຈ່າຍ ກອງທຶນ ຂອງ ອົງການ ແມັກ (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ລວມຍອດ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກິດຈະກຳໂຄສະນາ	135,288
ລວມຍອດ	135,288

ຕາຕະລາງ 10: ການໃຊ້ຈ່າຍກອງທຶນ ອົງການ ອາມໍກຽບ ນ່ອກ ອາເມລິກາ (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ລວມຍອດ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກອງປະຊຸມ ແລະຄ່າຫຼັກສູດຝັກອົບຮົມປະຈຳແຂວງ	18,900
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼັກສູດສ້າງຄວາມອາດສາມາດ - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເດີນທາງສຳຫຼັບພະນັກງານ ຄຄຊ	8,155
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແປພາສາເວົ້າແລະແປເອກະສານ	750
ລວມຍອດ	27,805

ຕາຕະລາງ 11: ການໃຊ້ຈ່າຍ ກອງທຶນ ຂອງ ສະຫະພັນ ຢູຣົບ (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ລວມຍອດ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນໄລຍະທີ 1 ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ	115,832
ລວມຍອດ	115,832

ການໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ໃນຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ສຳລັບ ປີ 2008, ລວມທັງ ອົງການປະຕິບັດງານ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ ແລະ ເກັບກຳລະເບີດ ເພື່ອການຄຳ, ສຳລັບ ປີ 2008 : 20,636,831 ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ.

ຕາຕະລາງ 12: ການໃຊ້ຈ່າຍໃນຂະແໜງການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ລວມຍອດ
ເອເອອາຢີປຸນ	115,168
ອົງການໂຄບ	639,796
ອົງການສາກົນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການປະເທດເບັນຊິກ	369,001
ໂຄງການເກັບກຳລະເບີດແຫ່ງຊາດລາວ	6,795,781
ສາມະຄົມຄົນພິການລາວ	162,830
ອົງການແມັກ	2,367,593
ບໍລິສັດ ພັດທະນາພູດອຍ ມິວເຊີຈອຍເວັນເຈີ ຈຳກັດ	2,128,198
ບໍລິສັດລານຊາງມິນເນີໂຣ	3,283,688*
ບໍລິສັດບາກເທັກເກັບກຳລະເບີດ	4,150,000
ບໍລິສັດໂຟນິກເກັບກຳລະເບີດຈຳກັດ (ພິຊີແອວ)	1,500,000
ມິນນິດທິເກັບກຳລະເບີດແຫ່ງປະເທດສະວິດ	1,063,868
ກອງທັບປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ	ບໍ່ມີຕົວເລກ
ອົງການການສຶກສາໂລກ/ຄອນຊັອກຊຽມ	160,908
ລວມຍອດ	20,636,831

* ສຳລັບ ລາຍງານຈຳນວນຕົວເລກທັງໝົດຂອງ LXML ຈຳນວນ 2,100,000 ໂຕລາສະຫະລັດ ແມ່ນໄດ້ເຊັນສັນຍາກັບ BACTEC ໂດຍທີ່ຈຳນວນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ລວມເຂົ້າໃນການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂະແໜງການ ລບຕ, ເຊິ່ງໄດ້ລວມ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງ BACTEC ແລ້ວ.

ບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ 2008 ຂອງ ຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ບົດລາຍງານ

- ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຟື້ນຟູ ຂອງ ປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ
- ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ໂຄບປ໌
- ອົງການ ສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ປະເທດ ເບັນຊິກ
- ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ
- ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ
- ອົງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແມັກ

ອົງການ ປະຕິບັດງານ

- ບໍລິສັດ ພັດທະນາພູດອຍ ມິວເຊີດ ຈອຍເວ້ນເຈີ ຈຳກັດ
- ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌
- ບໍລິສັດ ເກັບກູ້ລະເບີດ ເບັກເທັກ
- ບໍລິສັດ ເກັບກູ້ລະເບີດ ໂຟນິກ ຈຳກັດ
- ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງປະເທດ ສະວິດ
- ອົງການ ສຶກສາໂລກ/ ຄອນຊັອກຊຽມ

ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພື້ນຟູ ຂອງປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ

ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ສະມາຄົມ ປະຕິບັດ ໃນປີ 2008

ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພື້ນຟູ ຂອງປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ມາປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຢູ່ປະເທດ ສປປ ລາວ ໃນສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແລະ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ຕັ້ງແຕ່ເດືອນ ທັນວາ ປີ 2000 ເປັນຕົ້ນມາ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຮັດການບໍລິການໃຫ້ແກ່ ສູນພື້ນຟູຄົນພິການລາວ ໂດຍການຕອບສະໜອງບໍລິການຜະລິດລໍ່ເລື້ອນ ແລະ ລົດຖີບປັ່ນດ້ວຍມື ສຳລັບ ຄົນພິການ. ການຜະລິດອຸປະກອນເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ລະປີ ແລະ ບິຕິໄປຄາດວ່າ ການຜະລິດອຸປະກອນເຫຼົ່ານີ້ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເຖິງ 400 ເຄື່ອງ.

ຜົນງານ ຂອງສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພື້ນຟູ ຂອງປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ທີ່ບັນລຸແລ້ວ ນັບແຕ່ມີນັ້ນມາຫາ ມື້ນີ້ ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ ດັ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ເດືອນ ທັນວາ 2000 - ເດືອນ ທັນວາ 2003: ໄລຍະທີ 1 ຂອງໂຄງການ (ໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນ ຈາກ ໄຈກາ)

- ໄດ້ກໍ່ສ້າງໂຮງງານ ຜະລິດລໍ່ເລື້ອນ ໃຫ້ສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ
- ໄດ້ຊັບຊ້ອນຊ່ວງຊານ ສັນຊາດ ຍີ່ປຸ່ນ ຜູ້ຜະລິດລໍ່ເລື້ອນ ມາປະຈຳການ ຢູ່ສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ
- ໄດ້ກຳນົດເອົາພື້ນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ຂອງໂຄງການ ຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ຈຳປາສັກ.

ເດືອນ ພະຈິກ 2004 - ເດືອນ ຕຸລາ 2007: ໄລຍະ 2 ຂອງໂຄງການ (ໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກ ໄຈກາ)

- ໄດ້ປັບປຸງຂັ້ນຕອນການປະເມີນຜົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ຈາກການນຳໃຊ້ລໍ່ເລື້ອນວ່າ ເໝາະສົມກັບຜູ້ນຳໃຊ້ແລ້ວ ຫຼື ບໍ່
- ໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການເງິນ ແລະ ລະບົບ ປະຕິບັດງານ ຂອງໂຮງງານຜະລິດຢູ່ສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ

- ໄດ້ກຳນົດພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ ຂອງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດພື້ນທີ່ ເພື່ອຂະຫຍາຍໂຄງການອອກໄປອີກ ນອກຈາກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຄື: ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ແຂວງ ຄຳມວນ, ແຂວງ ສາລະວັນ, ແຂວງ ເຊກອງ, ແຂວງ ອັດຕະປື.

ເດືອນ ມິຖຸນາ 2008 - ເດືອນ ມິຖຸນາ 2011: ໂຄງການໄລຍະ 3 (ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ໄຈກາ)

- ໄດ້ພັດທະນາລໍ່ເລື້ອນປະເພດໄປໄດ້ທຸກສະພາບຂອງພື້ນທີ່ (ລຸ້ນມີຄຸນນະພາບດີເລີດ)
- ໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບສ້ອມແປງຂັ້ນ
- ໄດ້ຍົກລະດັບສິມີແຮງງານ ຂອງພະນັກງານສູງຂຶ້ນຕື່ມອີກ
- ໄດ້ກຳນົດພື້ນທີ່ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ຂອງໂຄງການ ເພື່ອຂະຫຍາຍໂຄງການອອກຕື່ມຄືຂະຫຍາຍໄປ ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ, ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ແຂວງ ຫົວພັນ

ໄລຍະທີ 3 ຂອງ ໂຄງການໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ ໃນວັນທີ 1 ມິຖຸນາ 2008. ຕະຫຼອດປີນີ້ ແຜນການຂອງໂຄງການ ແມ່ນການຂະຫຍາຍອອກໄປສູ່ເປົ້າໝາຍໃໝ່ຢູ່ 6 ແຂວງພາກເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ. ການຝຶກອົບຮົມການປະເມີນຜົນ ການຜະລິດລໍ່ເລື້ອນໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານລາວ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຢູ່ໂຮງໝໍແຂວງ ໃນແຕ່ລະແຂວງ ໄດ້ເປີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ ໄດ້ແຈກຢາຍລໍ່ເລື້ອນ ລົດຖີບປັ່ນດ້ວຍມື ໃຫ້ແຂວງພາກເໜືອ ໂດຍໄດ້ ເລີ່ມແຈກຢາຍ ໃນເດືອນ ທັນວາ ປີ 2008.

ຜົນງານຕ່າງໆ

ຕະຫຼອດໄລຍະປີ 2008, ສາມາດພື້ນຟູ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ຈາກປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ມີຜົນງານຫຼາຍຢ່າງໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ສ້າງສາຍພົວພັນ ກັບເປົ້າໝາຍໃໝ່ ຢູ່ 6 ແຂວງ ພາກເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງໄດ້ໄຊ້ເວລາເຮັດກິດຈະກຳຫຼາຍພໍສົມຄວນ ພາຍໃນປີ. ເມື່ອສະມາຄົມ ກຳລັງຊ່ວຍເຫຼືອລໍ່ເລື້ອນໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງແລ້ວ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ທີ່ຜູ້ຮັບຈະຕ້ອງຮູ້ຈັກຂັ້ນຕອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຈະຮັບເອົາອຸປະກອນຢ່າງເໝາະສົມ, ອີກອັນໜຶ່ງ

ມັນຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດ ຂອງໂຄງການ, ພະນັກງານ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ຕາມໂຮງໝໍ ແຕ່ລະແຫ່ງໄດ້ສືບຕໍ່ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກຄົນພິການຕໍ່ໄປ ເພື່ອຊອກຫາປະສົບການ ໃນການປະເມີນຜົນຜູ້ເປັນລູກຄ້າ ຂອງສະມາຄົມ ແລະ ສືບຕໍ່ອະທິບາຍ ລໍ້ເລື່ອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ສຳລັບຄົນພິການ. ດັ່ງນັ້ນ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຍັງຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ໄປອີກ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ລໍ້ເລື່ອນປະເພດທີ່ມີຄຸນນະພາບດີສາມາດນຳໃຊ້ໃນທຸກສະພາບການ ຂອງພູມິປະເທດຂອງ ລາວ, ສະມາຄົມໄດ້ປະສານງານຫຼາຍຄັ້ງແລ້ວ ກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກະກຽມການຝຶກອົບຮົມການຜະລິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ ຂອງຄົນພິການ ແລະ ພູມິປະເທດ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ ຂອງພວກເຂົາ.

ການຝຶກອົບຮົມກຳລັງແນະນຳ ການຜະລິດລໍ້ເລື່ອນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອນຳອອກໄປນຳໃຊ້ຢູ່ຕ່າງແຂວງບ່ອນ

ມີສະພາບພູມິປະເທດຫຍຸ້ງຍາກ ຄາດວ່າ ຈະໄດ້ຜະລິດ ພາຍໃນປີ 2009.

ຍ້ອນສະມາຄົມ ຢາກຂະຫຍາຍລະບົບສ້ອມແປງຂຶ້ນ ຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ, ສະມາຄົມ ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັນ ຫຼາຍຄັ້ງຫຼາຍຫົນແລ້ວ ເພື່ອຊອກຫາແນວຄວາມຄິດທີ່ດີເລີດ ຈາກໂຮງໝໍແຕ່ລະແຂວງ. ແຜນຂະຫຍາຍລະບົບສ້ອມແປງນີ້ ຄາດວ່າ ຈະມີຜົນເປັນຈິງ ໃນປີ 2009.

ຈຳນວນອຸປະກອນ ທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍໄປໃຫ້ແຕ່ລະແຂວງໄດ້ສະແດງຕົວເລກຢູ່ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້. ໃນຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈຳນວນທັງໝົດ 13 ຄົນ, ທັງໝົດໄດ້ຮັບລໍ້ເລື່ອນໝົດແລ້ວ.

ຕາຕະລາງ 1 : ຈຳນວນອຸປະກອນ ແລະ ປະເພດ ຂອງອຸປະກອນທີ່ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍ ໃນແຕ່ລະແຂວງ

ແຂວງ	ລໍ້ເລື່ອນ	ລົດຖີບສາມຕີນ	ລວມຍອດ
ກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ	71	46	117
ແຂວງວຽງຈັນ	19	17	36
ຫຼວງພະບາງ	19	6	25
ຊຽງຂວາງ	9	0	9
ບໍລິຄຳໄຊ	20	8	28
ຄຳມ່ວນ	15	11	26
ສະຫວັນນະເຂດ	14	10	24
ສາລະວັນ	10	3	13
ເຊກອງ	2	7	9
ອັດຕະປື	12	2	14
ຈຳປາສັກ	21	16	37
ເກັບມ້ຽນ	4	0	4
ບ່ອນອື່ນໆ	17	22	39
ລວມຍອດ	233	148	381

ທ້າວ ກາສັກ ອາຍຸ 48 ປີ, ປັດຈຸບັນ ລາວ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ໃນປີ 1994 ລາວກາຍເປັນຄົນພິການ ຍ້ອນອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ໃນເດືອນ ສິງຫາ 2008 ລາວໄດ້ມາສູນ, ບ່ອນທີ່ລາວ ຖືກປະເມີນ ແລະ ໄດ້ຮັບລົດຖີບ ໃນເດືອນ ຕຸລາ ປີນັ້ນ. ປັດຈຸບັນນີ້, ລາວໄດ້ນຳໃຊ້ລົດຖີບສາມລໍ້ ຂອງລາວ ເດີນທາງໄປສະຖານທີ່ຕ່າງໆ.

ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ແລະ ລູກຄ້າ

ສະມາຄົມພື້ນຟູ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ຂອງ ປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ປະຕິບັດງານ ໂດຍກົງກັບ ສູນຢູ່ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພົວພັນໂດຍກົງ ກັບພະແນກ ພື້ນຟູຄົນພິການ ຂອງໂຮງໝໍແຂວງ. ງົບ ປະມານການປະຕິບັດງານ ຂອງສະມາຄົມ, ມີທຶນຝັກ

ອົບຮົມ, ບໍລິຫານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ພະນັກ ງານ ພ້ອມດ້ວຍທຶນ ເພື່ອລົງສະໜາມ; ອົງການ ຊ່ວຍ ເຫຼືອ ຂອງ ອົງການ ໄຈກາ ແຫ່ງປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ເປັນ ຜູ້ສະໜອງທຶນ ໃນການຜະລິດລໍເລື້ອນ ໄດ້ມາຈາກ ອົງການ ສາກົນ ແລະ ອົງການພັດທະນາ ຊີນນະບົດ.

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ 2 : ລາຍໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງ ອົງການ ເອເອອາ (AAR) ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ບຸກຄະລາກອນ	35,417
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍວຽກປະຕິບັດງານ	27,714
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍວຽກປະຕິບັດງານພິເສດ	
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າອຸປະກອນ - ຊັບສົມບັດຄົງທີ່	49,353
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອຸປະກອນ - ຊັບສົມບັດບໍ່ຄົງທີ່	2,684
ລວມຍອດ	115,168

ຕາຕະລາງ 3: ຜູ້ໃຫ້ທຶນແກ່ ອົງການ ເອເອອາ ສຳລັບປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ທຶນທີ່ໄດ້ຮັບປີ 2008
ອົງການ ໄຈກາ	41,004
ທຶນພາຍໃນ ຂອງ AAR	51,171
ທຶນອຸປະຖຳ ຈາກຂ່າງນອກ (ຄ່າຜົນຜະລິດ)	29,839
ການປະກອບ ສ່ວນຈາກ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	2,113
ການບໍລິຈາກ ທົ່ວໄປ	262
ການບໍລິຈາກອື່ນໆ	829
ລວມຍອດ	125,218

ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານອົງຄະທຽມ ແລະ ເຄື່ອງຄຳຊູ (Cope)

ໃນປີ 2008, ອຸປະກອນ ຈຳນວນ 1,282 ຊຸດ ຈາກບັນດາສູນ 5 ແຫ່ງ ໃນທົ່ວປະເທດ ຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດວນ ແມ່ນການຜະລິດ ອົງຄະທຽມ ສຳລັບ ຄົນພິການ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈຳນວນ 840 ຊຸດ, ໃນນັ້ນ 396 ຊຸດ ໄດ້ມອບໃຫ້ ຜູ້ຖືກອຸປະຕິເຫດລະເບີດ. ຄິດເປັນ 45% ຂອງ ກໍລະນີ ອຸປະຕິເຫດ, ຊຶ່ງແມ່ນເຫດຜົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ຄົນພິການໄດ້ໃສ່ອົງຄະທຽມຢູ່ ສປປ ລາວ.

ແຜນການຝຶກອົບຮົມ ໄດ້ຖືກດຳເນີນງານ ຕະຫຼອດປີ 2008 ລວມມີຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ການປິ່ນປົວພະຍາບານ ແລະ ການພັດທະນາທັກສະວິຊາຊີບອື່ນໆ; ໄດ້ພັດທະນາບົດແນະນຳ ດ້ານພື້ນຟູທາງແພດ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ວາງແຜນກິດຈະກຳຂອງກຸ່ມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ພະນັກງານ ເພີ່ມນ້ຳໃຈຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນໂຄງການພາຍໃນຊຸມຊົນ, ໄດ້ໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ການບໍລິການທີ່ມີຢູ່, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມມາແຕ່ປີ 2008 ແລະ ຂະຫຍາຍອີກໃນປີ 2009 ໂດຍຈະໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍໂຄງການ.

ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008

ໃນປີ 2008, ແຜນວຽກທີ່ກຳນົດໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ໄດ້ສ້າງຄວາມຫວັງໃຫ້ແກ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງໂຄງການ. ການສະໜອງທຶນໄລຍະຍາວ ໃຫ້ແກ່ໂຄງການ ແມ່ນສຳເລັດໃນສ່ວນໃຫຍ່ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການປະກອບທຶນ ສຳລັບ ແຜນງານຂະຫຍາຍໂຄງການໃນປີ 2008. ຜະລິດຕະພາບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນໄປພ້ອມໆກັບຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການບໍລິການກໍເພີ່ມຂຶ້ນ.

ການໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ໄພອັນຕະລາຍຂອງ ບົມບູ ເປັນກິດຈະກຳສຳຄັນ ໃນປີ 2008, ຊຶ່ງໄດ້ເປີດສູນ ເພື່ອການຢັ້ງຢາມ ຂອງບັນດາແຂກ, ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການລະດົມທຶນໃຫ້ແກ່ໂຄງການ, ໄດ້ສ້າງພາບພົດ ແລະ ຊື່ສຽງ ຂອງສູນທີ່ປະກົດໃນລາຍການໂທລະພາບສາກົນດ້ວຍ. ນອກນັ້ນການຢັ້ງຢາມຢາມຂອງແຂກເປັນກິດຈະກຳສຳຄັນໜຶ່ງ ໃນການວາງ

ແຜນແບບຍືນຍົງ ສຳລັບ ການບໍລິການສູນພື້ນຟູຄົນພິການ.

ແຜນງານພັດທະນາສີມືແຮງງານ ກຳລັງໄດ້ຮັບຜົນອັນໜ້າເພິ່ງພໍໃຈໃຫ້ແກ່ໂຄງການ ໂດຍໄດ້ຜ່ານການປະເມີນຜົນເບິ່ງສີມືແຮງງານຂອງພະນັກງານ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ເໝາະສົມກັບໜ້າວຽກ, ໂດຍໃຫ້ພະນັກງານລາວ ມີບົດບາດຕົ້ນຕໍ ໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການກວດສອບພາຍໃນດ້ວຍ.

ລະບົບການລາຍງານ ແລະ ນະໂຍບາຍພາຍໃນ ແລະ ລະບົບຂັ້ນຕອນ ຂອງໂຄງການມີຄວາມໜັກແໜ້ນຂຶ້ນໄປພ້ອມໆກັບຄະນະບໍລິຫານງານຄົນລາວ, ໄດ້ພັດທະນາ ແຜນຍຸດທະສາດ ໂດຍພະນັກງານລາວໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ. ສວນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ຈະສຳເລັດ ພາຍໃນຕົ້ນປີ 2009. ພາຍໃຕ້ ໂຄງການການພັດທະນາ ເພື່ອການລົງທຶນ ພ້ອມທັງທັດສະນະແບບຍຸດທະສາດຕໍ່ການສຶກສາ ເພື່ອຊ່ວຍລັດຖະບານໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການວິຊາຊີບດ້ານການປິ່ນປົວ ສຸຂະພາບ ໃນອະນາຄົດ.

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ແລະ ລູກຄ້າ:

ອົງການໂຄບປ໌ດຳເນີນງານໂດຍການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກັບສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ແຫ່ງຊາດ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມດ້ວຍສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ລະດັບແຂວງ 4 ແຫ່ງ ໃນທົ່ວປະເທດລາວ. ປັດຈຸບັນ ອົງການໂຄບປ໌ມີ 4 ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການທີ່ປະກອບສ່ວນໃນການດຳເນີນງານ ເພື່ອບັນລຸບັນດາເປົ້າໝາຍ ຂອງໂຄງການ. ບັນດາ ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ປະກອບດ້ວຍ: ສະມາຄົມ ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ບັນເທົາທຸກ ແຫ່ງປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ, ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນ ແຫ່ງປະເທດ ອັງກິດ, ອົງການ ສຸພານິມິດ ແລະ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ.

ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ:

ກິດຈະກຳ	ປະຕິບັດ ຢູ່ແຂວງຕ່າງໆ ຂອງ ສປປ ລາວ
ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ	ອົງການ ໂຄບ ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອສູນພື້ນຜູ້ຄົນພິການ 5 ແຫ່ງທົ່ວປະເທດ ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ. ສູນຕ່າງໆ ຕັ້ງຢູ່ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ປາກເຊ.

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ 1 : ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳຫຼັບບຸກຄະລາກອນ	240,193
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການປະຕິບັດງານ	66,711
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຕິບັດງານພິເສດ	176,024
ອຸປະກອນ - ຊັບສົມບັດຄົງທີ່	125,877
ອຸປະກອນ - ຊັບສົມບັດບໍ່ຄົງທີ່	30,990
ລວມຍອດ	639,796

ຕາຕະລາງ 2 : ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ທຶນທີ່ໄດ້ຮັບປີ 2008
ລັດຖະບານ ອິດສະຫຼາລີ - ອິດສະເອສ (ກອງທຶນໄລຍະ 3 ປີ)	319,414
ຊີບີເອັມ (ປະເທດ ເຢັງລະມັນ)	49,811
ໄອຊີອາຊີ/ ເອສເອຟດີ	36,640
ອິນເຕີເນເຊັນໂນພາວເວີ (ຢູເຄ)	40,148
ອາດອບ-ເອ-ມາຍພິວ	99,775
ອົງການ ສາກົນ ເພື່ອບັນເທົາພະຍາດຫຼວງ (ຂີ້ຫູດ)	59,841
ການສ້າງກອງທຶນ	102,490
ລວມຍອດ	708,120

ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ (HIB)

ບັນດາກິດຈະກຳ ໃນປີ 2008

ໃນປີ 2008, ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໄດ້ສືບຕໍ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ “ໂຄງການ ຫຼຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ” ໂຄງການນີ້ ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ໂຄງການໄດ້ເປີດຮັບສະໝັກເອົາອາສາສະໝັກ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ເປີດການຝຶກອົບຮົມ, ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄູ່ຝຶກ ແລະ ກວດຕິດຕາມການປະຕິບັດງານ ພາຍໃນບ້ານເປົ້າໝາຍ 36 ບ້ານ ໂດຍການສ້າງການເຊື່ອມໂຍງອັນສຳຄັນ ລະຫວ່າງ ຊາວບ້ານ ແລະ ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ຂອງອົງການສາກົນ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ປະເທດ ເບັນຊິກ, ໜ່ວຍງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ແລະ ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ດັ່ງນັ້ນ, ໜ່ວຍງານພົວພັນຊຸມຊົນ, ຈຶ່ງມີບົດບາດສຳຄັນ ສຳລັບໂຄງການ.

ອົງການສາກົນ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ປະເທດ ເບັນຊິກ ໄດ້ກຳນົດຊຸດຂໍ້ຄວາມຂ່າວ ໃນການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໂດຍໄດ້ຕັ້ງຄຳຂວັນ: ເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະປ້ອງກັນພວກລູກຫຼານຂອງທ່ານ ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງໄກ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຂໍ້ຄວາມຂ່າວ ສຳລັບ ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງເດັກ, (ໂດຍອີງໃສ່ “ ຄຳຂວັນດ້ານ ວິຊາການ ສຳລັບ ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ”), ຊຶ່ງໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກອົງການຢູນີເຊັບ. ອົງການສາກົນ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໄດ້ຝຶກອົບອາສາສະໝັກ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອນຳໃຊ້ຊຸດຂໍ້ຄວາມກັບພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງເດັກ. ອົງການສາກົນ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໄດ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນບັນດາກຸ່ມສ່ຽງ ເພື່ອວັດແທກເບິ່ງຄວາມຮັບຮູ້, ພຶດຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດຕໍ່ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການເກັບເຫຼັກເສດໃນ 3 ເມືອງ. ສ່ວນກິດຈະກຳອື່ນໆ ລວມທັງການແຕ້ມແຜນວາດ ຂອງບ້ານ, ການແຂ່ງຂັນແຕ້ມຮູບ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມຊາວບ້ານ ເພື່ອພົບປະໂຄສະນາ ແລະ ການຜະລິດປຶ້ມໂຄສະນາ.

ອົງການ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ໃນ 29 ບ້ານ ທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ນອງ, ເຊໂປນ ແລະ ເມືອງ ວິລະບູລີ, ແຂວງ

ສະຫວັນນະເຂດ. ໜ່ວຍງານ ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ຂອງອົງການ ໄດ້ເນີນການສຳຫຼວດ ພາຍໃນ 8 ບ້ານ. ການສຳຫຼວດທາງວິຊາການຂັ້ນ 2 ໄດ້ດຳເນີນງານສຳລັບ ໜ້າວຽກທຳລາຍແບບເຄື່ອນທີ່ ແລະ ໜ້າວຽກເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ການປະຕິບັດງານ ຂອງ ອົງການທີ່ວາງອອກ. ບົດລາຍງານການເກັບກູ້ຂັ້ນ 3 ຂອງ ໜ້າວຽກເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ສຳເລັດແລ້ວ ກໍໄດ້ເຮັດເອກກະສານ ມອບຮັບໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອນຳໃຊ້. ອົງການ ໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນ - ຫຼັງການເກັບກູ້ (PCA) ໂດຍສົ່ງໜ່ວຍງານກັບໄປປະເມີນຜົນພາຍໃນ 6 ຫາ 12 ເດືອນ, ຫຼັງຈາກການເກັບກູ້ ສຳເລັດແລ້ວ.

ໜ່ວຍງານ ກວດກາຄຸນນະພາບ (QC) ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ (QM) ຂອງອົງການ ກຳລັງດຳເນີນກິດຈະກຳ ຂອງພວກເຂົາໃນປັດຈຸບັນນີ້. ການກວດກູ້ເນື້ອທີ່ໄດ້ດຳເນີນໂດຍຖືກຕ້ອງກັບມາດຕະຖານປະຕິບັດງານ (SOP) ຂອງອົງການ ແລະ ມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ໂດຍໃຫ້ປັດສະຈາກ ອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ສຳລັບ ທີ່ປົກຄອງວິຊາການ ທັງອົງການເປີດຮັບສະໝັກເອົາພາຍໃນທຸກໆ ສອງ ຫາ ສາມ ເດືອນ ເພື່ອດຳເນີນການກວດກາຄຸນນະພາບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອອຸ່ນຄົນໃໝ່ໃຫ້ນັກວິຊາການຂອງອົງການ.

ອົງການສາກົນ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໄດ້ສືບຕໍ່ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກອງປະຊຸມກຸ່ມວິຊາການຢ່າງເປັນປະຈຳ ທີ່ຫ້ອງການ ຄຸດຊ ເພື່ອປົກຄອງທາລີ.

ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008

ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອທຶນ ຈາກອົງການ AusAID ໃຫ້ແກ່ອົງການສາກົນ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ 29 ບ້ານ ໃນວຽກງານການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່.

ການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່:

- ການກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ໄດ້ຈຳນວນ 339,326 ມ2
- ທຳລາຍລະເບີດໄດ້ທັງໝົດຈຳນວນ 1,148 ໜ່ວຍ
- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍກົງ ຈຳນວນ 2,426 ຄົນ

ໜ່ວຍງານ ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ໄດ້ລົງໄປຍັງມຸມຢາມ ບ້ານ ໄດ້ ຈຳນວນ 15 ບ້ານ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດ ໄດ້ທັງ ໝົດຈຳນວນ 623 ໜ່ວຍ ລວມມີ ລະເບີດໃຫຍ່ຖິ້ມ ຈາກຍົນ ທັງໝົດ 27 ໜ່ວຍ.

ໜ້າວຽກ ສຳຫຼວດສຳເລັດ ໃນປີ 2008:

- ສຳຫຼວດຂັ້ນ 1 ພາຍໃນ 8 ບ້ານ
- ສຳຫຼວດຂັ້ນ 2 ພື້ນທີ່ການກວດກູ້ໄດ້ 97 ສະ ໜາມ
- ສຳຫຼວດຂັ້ນ 2 ໜ້າວຽກທຳລາຍໄດ້ 13 ໜ້າວຽກ
- ສ້າງບົດລາຍງານຂັ້ນ 3 ເນື້ອທີ່ ເກັບກູ້ ໃນ 83 ສະໜາມ.
- ໄດ້ມອບຮັບສະໜາມການເກັບກູ້ແລ້ວ ທັງໝົດ 83 ສະໜາມ.
- ໄດ້ປະເມີນຜົນຫຼັງການເກັບກູ້ ເນື້ອທີ່ແລ້ວ ໃນ 104 ສະໜາມ.

ຜົນສຳເລັດອື່ນໆ ໃນປີ 2008 ມີດັ່ງນີ້:

- ໄດ້ເປີດຝຶກອົບຮົມແພດສະໜາມ ໂດຍເຊີນຊ່ວງ ຊານແພດສາກົນ ມາຝຶກໃຫ້ ແພດສະໜາມ 3 ທານ ແລະ 1 ທານ ຈາກໂຮງໝໍ ເມືອງ ເຊໂປນ
- ໄດ້ຍື່ນຂໍໃບຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ຈາກຫ້ອງການ ຄຄຊ ສະເໜີ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2008
- ໄດ້ປັບປຸງປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ລະເບີດ ຂອງອົງການ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2008
- ໄດ້ປັບປຸງມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານ ຂອງ ອົງການ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບການ ໃນການຍົກ ຍ້າຍ ຄົນເຈັບໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2008
- ໄດ້ດຳເນີນການຊ່ອມຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບ ມາດຕະ ຖານການປະຕິບັດງານ ແລະ ຊ່ອມຕົວຈິງການ ຍົກຍ້າຍຄົນເຈັບ, ຊຶ່ງເປັນວຽກທີ່ປະຕິບັດຢ່າງ ເປັນປະຈຳ
- ໄດ້ດຳເນີນການທົດສອບ ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະ ພາບ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອອຸ່ນຄວາມຮູ້ຄົນ ແລະ ວຽກງານ ອື່ນໆ ໃນປີ 2008 ມີດັ່ງນີ້:

ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ອາສາສະໝັກ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໂດຍຖືເອົາຊຸມຊົນເປັນຫຼັກ ຈຳນວນ 36 ຄົນ ໂດຍຄູ່ຝຶກຂອງອົງການ. ວິຊາຝຶກ ອົບຮົມມີຄື: ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງອາສາສະໝັກໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຄຳຖາມວ່າ: ການປະຕິພິດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ຂໍ້ຄວາມການ ໂຄສະນາຄວາມປອດ ໄພຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ ລະເບີດຝັງດິນ, ທ່ານ ຈະ ເຮັດແນວໃດ ເມື່ອພົບເຫັນລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຈະເຮັດ ແນວໃດ ເມື່ອມີເຫດການລະເບີດແຕກໃສ່, ການມີ ບຸກຄະລິກທີ່ “ ດີ ” ຂອງອາສາສະໝັກໂຄສະນາຊຸມ ຊົນ, ການສຳຫຼວດເກັບກູ້ຂໍ້ມູນ.

ອົງການ ໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ການໂຄສະນາສຶກ ສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍ ງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ຂອງ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ຝຶກອົບຮົມໂດຍຜູ້ປະສານງານ ດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ. ອຸປະກອນໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ອົງການໄດ້ສະໜອງໃຫ້ ເພື່ອນຳ ໃຊ້ໃນການສຶກສາແກ່ຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງອັນ ຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ໃນການເກັບເຫຼັກເສດ. ອົງການ ໄດ້ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ການ ສື່ສານ ເພື່ອປຸງແປງພຶດຕິກຳ (BCC) ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ. ແຕ່ລະເດືອນ ອົງການໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ກັບກຸ່ມຄົນຕ່າງໆ ແລະ ກອງປະຊຸມປະຈຳບ້ານ, ເຊັ່ນ ດຽວກັບການແຂ່ງຂັນຖາມຕອບ, ບົດຝຶກຫັດແຕ່ມ ແຜນທີ່ຂອງບ້ານ ແລະ ການຖາມ-ຕອບ. ໂດຍການ ສະໜັບສະໜູນທຶນຈາກ ອົງການ ຢູນີເຊັບ, ອົງການ ຍັງໄດ້ການພັດທະນາຊຸດການແນະນຳ ຂໍ້ຄວາມພໍ່ແມ່ ສອນລູກຫຼານ ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວຕໍ່ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໂດຍໄດ້ຈັດພິມ 1,500 ສະບັບ ເພື່ອແຈກຢາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນປີ 2008.

ອົງການ ໄດ້ດຳເນີນການ “ ສຳຫຼວດຂໍ້ມູນ ” ເພື່ອວັດ ແທກຄວາມຮູ້, ພຶດຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດ ຕໍ່ລະ ເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການເກັບເຫຼັກເສດໃນ 3 ຕົວ ເມືອງ; ອົງການ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຫໍຂ່າວ ຢູ່ພາຍໃນ 3 ບ້ານ, ຊຶ່ງແມ່ນເຄື່ອງມືປະເພດໜຶ່ງ ໃນການຄົ້ນພົບ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວ ແລະ ການສົ່ງຄືນບາດເຈັບຕໍ່ເມື່ອ ເກີດອຸປະຕິເຫດ. ເຫດການເກີດອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ 10 ຄັ້ງ ໄດ້ຖືກສືບສວນແລ້ວ ໄດ້ປະກອບເອກກະ ສານ ແລະ ສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ໃນປີ 2008.

ການສຶກສາ ກໍລະນີເຫດການ

ອົງການໄດ້ດໍາເນີນການປະຕິບັດໂຄງການເຊື່ອມສານ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2004. ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂອງອົງການ ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບຈາກປະ ສົບການເກັບກູ້ລະເບີດຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ ຂອງໂຄງ ການພ້ອມທັງການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານວິຊາການໃຫ້ ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (ຄກລ). ໂຄງ ການເກັບກູ້ລະເບີດຂອງ ອົງການ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການ ປ້ອງກັນບໍ່ເກີດຄວາມພິການ ແລະ ການຟື້ນຟູຊຸມຊົນ ຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ຖືກກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ນາມວ່າ ໜ້າວຽກນີ້ ແມ່ນການປະກອບສ່ວນອັນໃຫຍ່ ຫຼວງໃນແຜນຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນ ສປປ ລາວ. ຍອນເຫດຜົນນີ້, ອົງການສາກົນ ເພື່ອ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ, ຈຶ່ງພະຍາຍາມ ຢ່າງສູງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍປະຕິບັດ ງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອອກຈາກເນື້ອທີ່ດິນ, ດໍາເນີນໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດ ຈາກອຸປະຕິ ເຫດລະເບີດ, ທັງນີ້, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມເປັນ ເຈົ້າການ ຂອງຊຸມຊົນສ້າງພະລັງແຮງ ຂອງຊຸມຊົນ, ໂດຍການສະໜອງສາຍເຊື່ອມຍິງກັບການພັດທະນາ ຂອງບັນດາອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ.

ອົງການ ໄດ້ນໍາໃຊ້ວິທີການປະຕິບັດ ໂດຍຖືເອົາຄວາມ ຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນເປັນບັນ ຫາໃຈກາງ. ການສົ່ງເສີມພະລັງແຮງ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ ຄວາມສ່ຽງໄພ ໄດ້ກາຍເປັນບັນຫາພື້ນເດັ່ນ, ແມ່ນອົງ ປະກອບສໍາຄັນທີ່ຈະບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຈະສ້າງສະ ພາບຍືນຍົງໃຫ້ຊຸມຊົນ ໃນການຮັບປະໂຫຍດ ຈາກວິ ທີການແບບເຊື່ອມສານ ຂອງວິທີອັນມີຄວາມໝາຍ ສໍາຄັນ ແລະ ກ້າວໜ້າ. ຕົວຢ່າງ ໜຶ່ງຂອງບ້ານ ນາລອງ ໃໝ່ ບ່ອນທີ່ອົງການສາມາດດໍາເນີນກິດຈະກຳ ແບບ ເຊື່ອມສານ ລະຫວ່າງ ການກວດກູ້ໃນເຂດໂຮງຮຽນ, ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ, ການທຳລາຍລະເບີດແບບເຄື່ອນທີ່ ແລະ ການ ພັດທະນາຊຸມຊົນ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບອົງການຮ່ວມ ມືທາງວິຊາການ ຂອງປະເທດ ເບັນຊິກ ພ້ອມດ້ວຍອຳ ນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການນໍາໃຊ້ອາສາສະ ພັນກຸ່ມໄຕ້ແຜນງານຂອງ ອົງການ.

ຜ່ານໄລຍະໜຶ່ງປີ, ໂຄງການແບບເຊື່ອມສານ ໄດ້ເລັ່ງ ໃສ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ໂດຍແຜນການທີ່ປະ ກອບດ້ວຍການກວດກູ້ເນື້ອທີ່ສົມທົບກັບການໂຄສະ ນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ ຮ່ວມກັບບັນດາອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ອຳນາດ

ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ. ໂຄງການເຮັດວຽກຢ່າງ ໄກ້ຊິດຕິດແທດກັບ ແຜນການຟື້ນຟູ ໂດຍອີງໃສ່ຊຸມ ຊົນຂອງ ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໂດຍການສະໜອງການຟື້ນຟູໃຫ້ຜູ້ທີ່ ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ອາສາສະໝັກ ຂອງອົງການ ກຳລັງໂຄສະນາສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ ຂອງອົງການ, ນາງ ກິມ ວາ ເຣນ ກ່າວວ່າ: ສິ່ງທີ່ໜ້າເພິ່ງພໍໃຈ ແລະ ປະທັບໃຈໃນ ວຽກງານຂອງຕົນ ຄື ຕົນເອງໄດ້ເຫັນເນື້ອທີ່ດິນກວດກູ້ ແລ້ວຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໂດຍຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດຢ່າງເໝາະສົມ. “ ກ່ອນການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ດິນນີ້ ຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍປ່າຫຍ້າ, ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດນຳ ໃຊ້ໄດ້. ປັດຈຸບັນ ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ ໄດ້ຮັບເນື້ອທີ່ ດິນ ເພື່ອທຳການຜະລິດກະສິກຳ. ບົດລາຍງານຈາກ ການປະເມີນຜົນ ຫຼັງການເກັບກູ້, ພວກເຮົາສາມາດ ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກໄດ້ນຳ ໃຊ້ດິນຫຼາຍຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງຮູ້ສຶກມີຄວາມປອດໄພດີ, ສາມາດຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ, ສາມາດເຂົ້າໄປ ການພັດທະນາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ເຊັ່ນ ການປຸກສ້າງໂຮງຮຽນ ”, ນາງໄດ້ກ່າວຕື່ມອີກ.

ຕະຫຼອດໄລຍະການປະຕິບັດງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ, ອົງ ການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ໄດ້ຊ່ວຍກອບກູ້ຊີວິດ ຂອງ ປະຊາຊົນລາວ, ຊ່ວຍໃນ ການຫຼຸດຜ່ອນການຖືກບາດເຈັບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ, ປັບປຸງສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ທຸກຍາກທີ່ຖືກກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກຄ້າ

ໃນປີ 2008 , ອົງການ ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມເປັນທາງ ການກັບໂຄງການຄູ່ຮ່ວມງານ. ໃນປີ 2009 ອົງການ ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກສະຫະພັນ ເອີລົບ, ຈຶ່ງຈະ

ສາມາດຮ່ວມງານ ກັບຫ້ອງການ ຄຣຊ ໂດຍຈະເປີດ ຫ້ອງການ ຄຣຊ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ. ໃນຂະນະ ທີ່ບໍ່ມີຄູ່ຮ່ວມງານ ອົງການ ໄດ້ປະຕິບັດ ກິດຈະການ ຂອງຕົນເອງ ດ້ວຍທຶນຂອງຕົນເອງ ໃນປີ 2008, ໂດຍ

ໄດ້ດຳເນີນກິດຈະການຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດ ກັບອົງ ການຄູ່ພາຄືພ້ອມທັງປະສານງານກິດຈະກຳກັບອົງ ການບໍ່ສັງກັດລັດ, ພະແນກການຕ່າງໆ ພາກລັດຖະ ບານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍ.

ນັກວິຊາການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂອງອົງການ ກຳລັງກວດກູ້ ເນື້ອທີ່ ຢູ່ບ້ານ ຕັ້ງກະໂລໃຕ້, ເມືອງ ນອງ ແຂວງ ສະຫວັນ ນະເຂດ. ຖ່າຍພາບໂດຍ: ຈິມໂຮມ

ອົງການຖືວ່າ ການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານ ແມ່ນປັດໄຈສຳຄັນ ຂອງຜົນສຳເລັດຂອງໂຄງການ ແລະ ເປັນການເຊື່ອມສານທີ່ແທ້ຈິງ. ການຈັດກອງ ປະຊຸມໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໂດຍມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຜູ້ປະສານງານໂຄງການທັງໝົດ ແລະ ພະນັກງານ ລາວ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະສານງານ ແລະ ຄວາມ ກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ແຜນງານຕ່າງໆ ກັບບັນດາໂຄງ ການ. ອົງການ ຍັງໄດ້ປະຕິບັດກິດຈະການຢ່າງໃກ້ຊິດ ຕິດແທດກັບ ກອງທຶນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ອົງ ການ ສຶກສາໂລກ, ອົງການ ຄົນພິການລາວ, ຕາງໜ້າ ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ສູນພື້ນຟູຄົນພິການ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈາກອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ, ລວມທັງອົງການ ສຸພະນິມິດ ແລະ ອົງການ ຄອນ ເຊີນໂລກ.

ຖານະດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ: ລາຍຈ່າຍ ຂອງອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເປັນຊີກ ໃນປີ 2008. (ສະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳຫຼັບບຸກຄະລາກອນ	251,585
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການປະຕິບັດງານ	84,509
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຕິບັດງານພິເສດ	
ອຸປະກອນ - ຈ່າຍຄ່າອຸປະກອນ	
ອຸປະກອນ - ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍ	32,907
ລວມຍອດ	369,001

ຕາຕະລາງ: ຜູ້ໃຫ້ທຶນປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເປັນຊີກ ໃນປີ 2008 (ເປັນຕະກູນ ເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ຜູ້ໃຫ້ທຶນ	ທຶນທີ່ໄດ້ຮັບ
	500,000 ດອນລາ ອິດສະຕຼາລີ
ອິດສະເອດສ	ອັດຕາແລກປ່ຽນ USD / AUD : 1.1326 441,462 USA ດອນລາ
ຢູນີເຊັບ	10,000 USD ດອນລາ ສຳຫຼັບ ພໍ່ຕົວແບບ
ລວມຍອດ	451,462

ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ (LDPA)

ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ ແມ່ນອົງການທີ່ອີງໃສ່ການເຂົ້າເປັນສາມະຊິກ ຂອງຄົນພິການ, ເປັນອົງການທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາ ເພື່ອສົ່ງເສີມສິດທິຂອງຄົນພິການທັງໝົດ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນສັງຄົມ. ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ ດຳເນີນກິດຈະການຢູ່ພາຍໃນບ້ານ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ເພື່ອພະຍາຍາມການລົບລ້າງອຸປະສັກກົດຂວາງ ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມຄົນພິການ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊຸມຊົນ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ແລະ ນຳໃຊ້ສິດທິຂອງຕົນ. ໃນປີ 2008, ບັນດາກິດຈະກຳ ທີ່ໄດ້ລົງມືປະຕິບັດຢ່າງປະສິບຜົນສຳເລັດຄືລຸ່ມນີ້:

- ໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳປຶກສາ ທາງວິຊາການເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ນະໂຍບາຍ ໃນຂະແໜງກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຂະແໜງການສຶກສາ, ພ້ອມທັງບັນດາກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄົນພິການໃນ ສປປ ລາວ.
- ໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມວິຊາການ ໃຫ້ບັນດາເລຂານຸການ ຂອງສະມາຄົມ ຄົນພິການ ສາຂາແຂວງ, ທີ່ມີບົດບາດເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວ ສຳລັບ ສະມາຊິກພາຍໃນແຂວງ.
- ກຳລັງປະຕິບັດກິດຈະກຳສົ່ງເສີມການແກ້ໄຂບັນຫາຄົນພິການ ໂດຍຜ່ານສົມວນຊົນ, ລວມທັງສ້າງລາຍການຖ່າຍທອດ ທາງໂທລະພາບ ແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແຫ່ງຊາດລາວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ຜະລິດລາຍການຟັງວິທະຍຸ ສຳລັບສະໂມສອນຄົນພິການ ໂດຍກຸ່ມຄົນພິການເອງ.
- ສົ່ງບັນດາຕົວແທນເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຄົນພິການສາກົນ ແລະ ບັນຊີກອິບຣິມ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ຂອງຄົນພິການ ເຊັ່ນ: ການວ່າຈ້າງງານ, ການສ້າງສະຖິຕິການສຶກສາ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ພາວະການເປັນຜູ້ນຳ; ໂດຍໄດ້ເຊີນ

ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ເພື່ອບັນລະຍາຍ ໃນບັນການສຳມະນາວິຊາການສະເພາະການຜະລິດລາຍການວິທະຍຸ, ສະຖິຕິ, ກິດໝາຍສາກົນ ແລະ ແຜນກິດຈະການ ສຳລັບ ການແກ້ໄຂຄົນພິການ.

- ໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດ ສອງ ໂຄງການໃໝ່ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສິດທິມະນຸດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ໃນການຮ່ວມມືກັບ ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ ເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍພາຍໃນບ້ານ ກ່ຽວກັບ ບັນດາສິດທິ ຂອງຄົນພິການ.
 - ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມບົດບາດຂອງຄົນພິການ ພ້ອມທັງ ໄດ້ຊ່ວຍບັນດາ ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາແຜນກິດຈະການ ແກ້ໄຂບັນຫາຄົນພິການ, ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນຈາກອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ອິດສະຕຣາລີ.
- ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ບັນດາສາມະຊິກສະມາຄົມ ພິການລາວ ໃຫ້ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ສ້າງກາລະໂອກາດມີວຽກງານເຮັດ; ໂດຍສະເພາະ ຜ່ານໂຄງການຂອງອົງການທີ່ປະສົງຢາກໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຊ່ວຍແນະແນວບັນດາໂອກາດ ໃນການວ່າຈ້າງງານ ແລະ ສ້າງເສດຖະກິດ ສຳລັບ ຄົນພິການລາວ.
- ໄດ້ຮ່ວມມືກັບອົງການ ເພື່ອຄວາມຕ້ອງການອັນພື້ນຖານ (Basic needs) ເພື່ອເນັ້ນໃສ່ການແກ້ໄຂບັນຫາສຸຂະພາບຈິດ ສຳລັບ ຄົນພິການພ້ອມທັງປັບປຸງເຄືອຄ່າຍ ໃນການສົ່ງຜ່ານໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ສິ່ງທີ່ພື້ນເດັ່ນທີ່ສຸດ ຂອງສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ, ໃນປີ 2008 ແມ່ນໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ ສອງ ຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງການ, ລວມທັງ ການຮ່າງກົດໝາຍໃໝ່ສອງສະບັບ, ການເລືອກເອົາປະທານ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ພ້ອມທັງໄດ້ຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດຂອງສະມາຄົມ ຄົນພິການ ຄັ້ງທີ ສອງ ດ້ວຍ.

ຜົນສໍາເລັດອື່ນໆ ມີຄື:

- ການສ້າງຕັ້ງສູນແຫ່ງໃໝ່ ໂດຍລວບລວມກຸ່ມຄົນພິການເອງ ທີ່ເປັນບັນຍາຊົນແຕ່ພິການ.
- ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານລັດ ພາຍໃນ 7 ກະຊວງເປັນຈຸດພົວພັນ ຂອງຄົນພິການ, ໄດ້ເປີດຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ສິດທິ ແລະ ພັດທະນາແຜນກິດຈະການ ສໍາລັບ ຄົນພິການ.
- ໄດ້ເປີດບັນໂຄສະນາແຜນດິວິດີ ທີ່ບັນທຶກຂຸດເອກກະສານສິດທິມະນຸດ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບມະຫາວິທະຍາໄລ ກິດໝາຍ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖາບັນ ວິທະຍາສາດການເມືອງ, ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ສະຖາບັນ ສິດທິມະນຸດ ແຫ່ງປະເທດ ເດັນມາກ.
- ໄດ້ດໍາເນີນກິດຈະກຳ ການໂຄສະນາປູກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ສິດທິຄົນພິການ ໂດຍການຜະລິດລາຍການ ຖ່າຍທອດທາງໂທລະພາບ, ອອກອາກາດ ທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ຜະລິດແຜນດິວິດີ ແລະ ປ່າຍຄຳຂ້ວນຕ່າງໆ, ແຜນພາບໂຄສະນາ, ໂປດສະເຕີ ແລະ ເລື່ອຍິດ.
- ໄດ້ເປີດຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ 80 ຄົນກ່ຽວກັບສິດທິຄົນພິການ ແລະ ສຸຂະພາບຈິດຂອງຄົນພິການ.
- ໄດ້ສ້າງເຄື່ອງມືຖານຂໍ້ມູນໃໝ່ ເພື່ອນຳໃຊ້ບໍລິການໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກ ໃນການຊອກວຽກເຮັດງານທຳ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະ ກັບທ່າແຮງບົມຊ້ອນ ຂອງຄົນພິການ ໃນຕໍາແໜ່ງງານທີ່ວ່າງ.
- ໄດ້ຝຶກອົບຮົມພາສາໃບ ໃຫ້ແກ່ນາຍພາສາແປ, ບັນດາອາຈານສອນ, ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ຄົນຫູໜວກພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ຂອງພວກເຂົາ. ນອກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ສ້າງ ແລະ ແຈກຢາຍແຜນດິວິດີ ແລະ ຜະລິດປຶ້ມພາສາໃບ ອີກດ້ວຍ.

ການສຶກາກໍລະນີ ຂອງຜົນສໍາເລັດໜຶ່ງ ຂອງອົງການ, ໃນປີ 2008.

ໃນປີ 2008 ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອເປັນເງິນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ ຈາກໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອສິດທິມະນຸດ ຈາກລັດຖະບານ ອົດສະຕາລີ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນກິດຈະການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງສະ

ຖາບັນລາວ ເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງເສີມ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ; ໃນປີ 2008, ຜົນສໍາເລັດອັນສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງໂຄງການ ແມ່ນຈັດຕັ້ງ ແລະ ການດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ບັນດາຕົວແທນ ພາກລັດ ທີ່ມາຈາກ 7 ກະຊວງ.

ການເປີດບັນຝຶກອົບຮົມຄັ້ງນີ້ ພາຍໃຕ້ຫົວເລື່ອງເພື່ອຈຸດປະສົງ ເພື່ອສ້າງປະສົບການໃຫ້ບັນດາພະນັກງານລັດໃນບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ເພື່ອພັດທະນາແຜນກິດຈະການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດ ເພື່ອຄົນພິການພ້ອມດ້ວຍ ສິນທິສັນຍາ ສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບສິດທິ ຄົນພິການ. ບັນດາຫົວຂໍ້ລວມມີການກຳນົດຕົວແບບຂອງຄົນພິການ ແລະ ທັດສະນະວິທີການສົ່ງເສີມບົດບາດ, ການພັດທະນາສີມືແຮງງານດ້ານວິຊາການ, ເຄື່ອງມື ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສໍາລັບຄົນພິການ, ການສ້າງສະຖິຕິ ແລະ ກຳມະວິທີໃນການຮ່າງແຜນກິດຈະການໂດຍຂອງ ພວກເຂົາເອງ.

ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ຄືຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໄດ້ມີໂອກາດແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດນຳກັນ, ໄດ້ເຂົ້າໃຈບັນຫາອຸປະສັກຕົ້ນຕໍ ຂອງຄົນພິການທີ່ກຳລັງປະເຊີນໜ້າ ໃນປັດຈຸບັນນີ້. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຈາກການສຳພາດສະມາຊິກ ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ການຍົງມຢາມສູນຝຶກວິຊາຊີບ ຂອງຄົນພິການ, ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາເຮັດການທົດສອບກັບຊີວິດຕົວຈິງ ໃນການນຳໃຊ້ລໍເລື່ອນສາມຂາ, ເພື່ອສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຂອງຄົນພິການ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງພວກເຂົາ.

ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກຄ້າ

ສະມາຄົມ ຄົນພິການລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງຕົນ ໂດຍຮ່ວມມືກັບຄະນະກຳມະການ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄົນພິການ ແລະ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ໃນປີ 2008 ສະມາຄົມ ຄົນພິການ ໄດ້ດໍາເນີນກິດຈະການກັບບັນດາ ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການ ສາກົນ ເຊັ່ນ: ອົງການ ອົດສະເອດ, ອົງການ ດີເອັຟໄອດີ, ອົງການ ພາວເວີສາກົນ, ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເອສແຄັບ, ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ ໂຄງການກິດໝາຍສາກົນ, ອົງການ ໂຄບປ໌, ອົງການ ເອພິຊີດີ, ຫ້ອງການ ຄຄຊ, ອົງການ ເອພິຊີດີ, ອົງການ ຢູນີເຊັບ, ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເປັນຊິກ, ອົງການ ເອເອອາ ຄວາມຕ້ອງ

ການຂັ້ນພື້ນຖານ (Basicneeds), ອົງການ ເອັດສ໌ ແລະ ອົງການ ໂຮບແຮບເວັນ ສາກິນ (HopeHaven ເຮັດໄອເອ (SHIA), ອົງການ ດີໄອເຮັດອາ (DIHR) international).

ທີ່ຕັ້ງ ຂອງການປະຕິບັດງານ ມີຄື:

ກິດຈະກຳຕ່າງໆ	ກິດຈະກຳຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງພາຍໃນປະເທດ ສປປ ລາວ
ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ	ຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ອຸດົບໄຊ, ແຂວງ ສາລະວັນ, ແຂວງ ເຊກອງ, ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ, ແຂວງ ວຽງຈັນ, ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ, ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ 1: ການໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ປີ 2008 (ເປັນເງິນຕະກູນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳຫຼັບບຸກຄະລາກອນ	65,643
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການປະຕິບັດງານ	82,032
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຕິບັດງານພິເສດ	1,221
ອຸປະກອນ - ຊັບສິນບັດຄົງທີ່	11,091
ອຸປະກອນ - ຊັບສິນບັດບໍ່ຄົງທີ່	2,844
ລວມຍອດ	162,831

ຕາຕະລາງ 2 : ຜູ້ໃຫ້ທຶນປະກອບສ່ວນໃນປີ 2008 (ເປັນເງິນຕະກູນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ຜູ້ໃຫ້ທຶນ	ທຶນທີ່ໄດ້ຮັບໃນປີ 2008
ດີເອຟໄອດີ	71,933
ອິດສະເອດສ	70,365
ເອເຮັດໄອເອ	18,738
ເຮດໄອບີ	10,331
ເບຊິກນິດ	9,950
ພາວເວີອິນເຕີເນຊັນໂນ	6,116
ລວມຍອດ	187,433

ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (ຄກລ)

1. ກິດຈະກຳ ທີ່ປະຕິບັດ ສຳເລັດ ໃນປີ 2008 ມີຄື:

ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ສືບຕໍ່ພາລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໃນການປະຕິບັດການເກັບກູ້ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອອກຈາກເນື້ອທີ່ດິນ ເພື່ອເພີ່ມເນື້ອທີ່ກະສິກຳ ໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ເພື່ອສະໜອງເນື້ອທີ່ດິນ ໃຫ້ແກ່ໂຄງການພັດທະນາອື່ນໆ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ; ນອກນັ້ນ ກໍແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໂດຍຜ່ານການດຳເນີນກິດຈະກຳໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ກຽວກັບ ຄວາມອັນຕະລາຍຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ເພື່ອດຳເນີນພາລະກິດ ຂອງໂຄງການໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ ໂຄງການ ໄດ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳເລັດ ກິດຈະກຳ ປູກຈິດສຳນຶກຊຸມຊົນ
2. ສຳເລັດ ໜ້າວຽກສຳຫຼວດ
3. ສຳເລັດ ໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່
4. ສຳເລັດ ໜ້າວຽກ ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່
5. ສຳເລັດ ໜ້າວຽກ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ (ETS)

2. ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008

2.1 ຜົນສຳເລັດ ຕົ້ນຕໍມີຄື:

ກ. ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ

- ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ການປຶກສາຫາລືການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ເຈນີວາ; ເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດ ວາລອນ ວິເອັມເອກສຊີ 1.
- ໄດ້ກວດກາເບິ່ງ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນການສຳຫຼວດເບິ່ງພູມິປະເທດ ແລະ ການນຳໃຊ້ອາດເປັນໄດ້ ໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ ສຳລັບ ການສ້າງເສັ້ນທາງ.

ຂ. ການຈັດຊື້

- ເຄື່ອງກວດປະເພດຕ່າງໆ
 - ເຄື່ອງກວດ ອີບິນເຈີແມັກແນັດ 120 ກັບດາຕາລັອກ ເກີ 8 ເຄື່ອງ
 - ເຄື່ອງກວດ ວາລອນວິເອັມເອັກສຊີ 1 : 212 ເຄື່ອງ
 - ເຄື່ອງກວດ ອີບິນເຈີຢູເພັກ 740 ເອັມລາດຈລູບ: 12 ເຄື່ອງ

■ ຍານພາຫະນະ:

- ລົດຟອດ ເຮັນເຈີ ປີກອັບ ຈຳນວນ 7 ຄັນ
- ລົດໂຕໂຍຕາ ຮາດທອບ ຈຳນວນ 8 ຄັນ
- ລົດໂຕໂຍຕາ ປຣາໂດ ແລນຄຣູເຊີ ຈຳນວນ 2 ຄັນ

ຄ. ການລິເລີ່ມອື່ນໆ:

- ໄດ້ທົບທວນຄືນ ຂໍ້ຄວາມໂຄສະນາຊຸມຊົນ ສຳລັບ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການແນະນຳຈາກການສຶກສາ ກຽວກັບ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ;
- ໄດ້ສ້າງໜ່ວຍງານສຳຫຼວດທາງວິຊາການໄດ້ສ້າງທີ່ປຶກສາສຳຫຼວດທາງວິຊາການ, ປັດຈຸບັນຜູ້ກຽວ ກຳລັງທົບທວນຄືນແບບຟອມຕ່າງໆ, ທົບທວນຄືນ ລະບຽບການມາດຕະຖານ ການປະຕິບັດງານ, ທົບທວນຄືນ ການປະເມີນ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດແມັກແນັດ ທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າມາໃໝ່.

- ທົບທວນຄືນ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສະໜາມເກັບກູ້ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການເກັບກູ້, ທົບທວນການລົງໄປເຮັດການສອບຖາມຢູ່ພາກສະໜາມ. ປັດຈຸບັນນີ້ ກຳລັງສັງລວມຄຳຖາມທົດສອບ ເພື່ອສະຫຼຸບເປັນເນື້ອໃນສົມບູນເຂົ້າໃສ່ແບບຟອມ ຂອງໜ້າວຽກສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.

- ໄດ້ຍື່ນສະເໜີຂໍການຍັງຍືນຮັບຮອງ- ໄດ້ຍື່ນສະເໜີ ໄປຍັງຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລວ.

- ໜ່ວຍງານ ປະຊາສຳພັນ - ໄດ້ສ້າງບ່ອນວາງສະແດງຜົນງານ ຂອງການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ແຕ່ລະຫ້ອງການ ຄກລ ປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການໃຫຍ່ວຽງຈັນ, ຕະຫຼອດການທົບທວນຄືນ ການແຈກຢາຍແຜ່ນພາບ ກຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວເກັບກູ້ລະເບີດ. ປັດຈຸບັນນີ້, ໜ່ວຍງານກຳລັງດຳເນີນການກຳສ້າງຫ້ອງສະແດງຜົນງານຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ຫ້ອງການ ຄກລ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຊຶ່ງການກຳສ້າງສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະເປັນເປັນທາງການ ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ໆນີ້.

- ໜ່ວຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການສ້າງຮຳນວາງສະແດງຜົນງານ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງ ໂອດສໂລ, ປະເທດ ນໍວກແວ, ໃນກອງປະຊຸມ ພິທີລົງນາມສົນທິສັນຍາ ການເກືອດຫ້າມການນຳໃຊ້ປືມບີ.

- ວ່າດ້ວຍ ວຽກງານອາສາສະໝັກບ້ານ - ໜ່ວຍງານ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ອາສາສະໝັກບ້ານ ເພື່ອເພີ່ມການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກິດຈະການ, ແຜນການໂຄສະນາຊຸມຊົນປະຈຳບ້ານ ທີ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ. ມີຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມໃນຄັ້ງນີ້ ຈຳນວນ 126 ຄົນ ຈາກບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ພະນັກງານ ໂຄສະນາ ຂອງໂຄງການ ຈຳນວນ 17 ຄົນ ມາຈາກ 3 ແຂວງ.

2.2 ການປະຕິບັດງານ:

1. ໜ່ວຍງານໂຄສະນາຊຸມຊົນປະຕິບັດໄດ້: ລົງຢ້ຽມຢາມບ້ານເປົ້າໝາຍ ຈຳນວນທັງໝົດ 601 ບ້ານ ແຕ່ປະຕິບັດ ໄດ້ 648 ບ້ານ.

2. ໜ່ວຍງານກວດກູ້ເນື້ອທີ່ໄດ້ສຳເລັດ: ເນື້ອທີ່ກວດກູ້ທັງໝົດຕາມແຜນ 2,653 ຮຕ ຖືກປະຕິບັດເກັບກູ້ ສຳເລັດ 2,617 ຮຕ.
3. ໜ່ວຍສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ປະຕິບັດໄດ້: ຈຳນວນໜ້າວຽກ ຢູ່ໃນແຜນການ ທັງໝົດມີ 1,916 ໜ້າວຽກ ປະຕິບັດ ສຳເລັດ ຈຳນວນ 1,379 ໜ້າວຽກ.
4. ໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ປະຕິບັດໄດ້: ຈຳນວນໜ້າວຽກຢູ່ໃນແຜນການ ທັງໝົດມີ 1,415 ໜ້າວຽກ ປະຕິບັດສຳເລັດຈຳນວນ 1,379 ໜ້າວຽກ.
5. ໜ້າວຽກ ຂອງໜ່ວຍງານສຳຫຼວດທາງວິຊາການ ປະຕິບັດໄດ້: ຈຳນວນ ໜ້າວຽກ ຢູ່ໃນແຜນການ ທັງໝົດ 383 ຮຕ ປະຕິບັດ ສຳເລັດ 417 ຮຕ.

ຜົນງານ ລະອຽດ ທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ໃນປີ 2008

ແຂວງ	ໜ່ວຍງານໂຄສະນາຊຸມຊົນ		ໜ່ວຍງານສຳຫຼວດ		ງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່	
	ຢ້ຽມຢາມ	ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	ບ້ານ	ຖືກຢ້ຽມຢາມ	ບ້ານ	ຢ້ຽມຢາມ
ຫຼວງພະບາງ	51	16,495	76	127	54	77
ຫົວພັນ	60	21,280	78	184	56	124
ຊຽງຂວາງ	105	16,205	199	266	157	231
ຄຳມ່ວນ	61	20,445	81	113	78	109
ສະຫວັນນະເຂດ	68	11,238	170	269	126	138
ສາລະວັນ	59	16,072	166	194	182	244
ເຊກອງ	64	9,825	81	122	49	81
ຈຳປາສັກ	79	22,461	227	499	184	364
ອັດຕະປື	54	11,311	96	142	40	47
ລວມຍອດ	601	145,332	1,174	1,916	926	1,415

ແຂວງ	ເກັບກູ້ພື້ນທີ່			ຢ້ຽມຢາມສຳຫຼວດດ້ານເຕັກນິກ				
	ເນື້ອທີ່ກະສິກຳ	ເນື້ອທີ່ອື່ນໆ	ລວມເນື້ອທີ່	ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	ເນື້ອທີ່ກະສິກຳ	ເນື້ອທີ່ອື່ນໆ	ລວມເນື້ອທີ່	ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ຫຼວງພະບາງ	238.9122	11.8032	250.7154	8,234	26.7414	4.0319	30.7733	5,069
ຫົວພັນ	221.7742	11.5084	233.2826	4,299	41.2830	0.0000	41.2830	925
ຊຽງຂວາງ	396.1492	55.2306	451.3798	23,477	68.3869	9.7786	78.1655	7,737
ຄຳມ່ວນ	169.5343	54.1306	223.6649	18,948	36.7496	4.7266	41.4762	3,282
ສະຫວັນນະເຂດ	404.6804	19.2435	423.9239	5,550	39.7576	0.6966	40.4542	961
ສາລະວັນ	247.0165	73.0986	320.1151	13,810	13.6627	15.0961	28.7588	8,550
ເຊກອງ	187.6915	28.454	216.1455	11,534	34.9514	7.1868	42.1382	1,412
ຈຳປາສັກ	272.7886	20.7524	293.541	72,762	35.6635	5.0714	40.7349	3,680
ອັດຕະປື	182.3108	58.719	241.0298	24,152	21.0159	18.4085	39.4244	19,405
ລວມຍອດ	2320.8577	332.9403	2653.798	182,766	318.2120	64.9965	383.2085	51,021

2.3 ການຝຶກອົບຮົມ

ຫຼັກສູດ	ຈຳນວນ	ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ເກັບກູ້ພື້ນທີ່	1	12
ສຳຫຼວດ	1	8
ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານສຳຫຼວດ	1	9
ແພດ	1	7
ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ	1	19
ແພດທົບທວນຄືນ	6	51
ລວມຍອດ	11	106

3. ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກຄ້າ

1. ອົງການ ອາມໍກຽບ ນໍອກ ອາເມລິກາ (Armor Group North America)
2. ອົງການ ເກັບລະເບີດ ເຈມັດສ໌ (JMAS)
3. ອົງການ ແມັກ (MAG)
4. ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງປະຊາຊົນ ນໍອກແວ (NPA)

4. ລູກຄ້າ

1. ອົງການ ອາຫານໂລກ
2. ອົງການ ຢູນີເຊັບ
3. ໂຄງການ ອີຟາດ
4. ອົງການ ຣູມທູຣິດ (ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)
5. ກອງທຶນລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ
6. ໂຄງການ ປູກໄມ້ໂອຈີ
7. ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ
8. ໂຄງການ ບູຢົງ
9. ອົງການ ໄຈກາ
10. ອົງການ ເວີນວິເຊີນ
11. ທະນາຄານໂລກ
12. ໂຄງການ ແອັດດຣາ
13. ອົງການ ຫວຽດນາມ
14. ອົງການ ຈິຕິແຊັດ ແລະ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ
15. ອົງການ ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ
16. ອົງການ ເອດີບີ 2
17. ພະແນກສຶກສາແຂວງ ແລະ ບ້ານ

18. ໂຄງການ ຊີເອັມໄອ

19. ອົງການ ແຫ່ງ ປະເທດ ເກົາຫຼີ

5. ທີ່ຕັ້ງ ຂອງການປະຕິບັດງານ ມີຄື:

1. ຫຼວງພະບາງ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.
2. ຫົວພັນ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.
3. ຊຽງຂວາງ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.
4. ຄຳມ່ວນ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.
5. ສະຫວັນນະເຂດ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.
6. ຈຳປາສັກ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດ ທາງວິຊາການ.
7. ສາລະວັນ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດທາງວິຊາການ.
8. ເຊກອງ - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດ ທາງວິຊາການ..
9. ອັດຕະປື - ມີກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ, ສຳຫຼວດທົ່ວໄປ, ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່, ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ ສຳຫຼວດ ທາງວິຊາການ.

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ 1: ລາຍລະອຽດການໃຊ້ຈ່າຍ ໃນປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ການປະຕິບັດງານ ຂອງ ໂຄງການ ເກັບລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳຫຼັບບຸກຄະລາກອນ	3,155,013
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການປະຕິບັດງານ	1,337,092
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການປະຕິບັດງານພິເສດ	330,655
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ - ຊັບສິນບັດບໍ່ຄົງທີ່	1,444,672
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ - ຊັບສິນບັດຄົງທີ່	274,473
ລວມຍອດ	6,541,905
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະໜັບສະໜູນ	ຈຳນວນ
ທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກສະຫະປະຊາຊາດ ລາວ / 03 / ເອັມ 12	10,331
ທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກສະຫະປະຊາຊາດ ລາວ / 03 / ເອັມ 12	243,545
ລວມຍອດ	253,875
ລວມຍອດທັງໝົດ	6,795,781

ຕາຕະລາງ 2: ລາຍລະອຽດ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ ໃນປີ 2008 (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

	1996-2007	2008	ລວມທັງໝົດ
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ ເປັນຜູ້ຮັບຄອງກອງທຶນພິເສດ			
ລາວ / 95 / ເອ 12			ລາຍຮັບ
ອັງກິດ	138,020	0	138,020
ເນເທີແລນ	2,901,220	0	2,901,220
ນັອກແວ	2,874,201	0	2,874,201
ນິວຊີແລນ	1,213,077	0	1,213,077
ສະວິດເດັນ	394,176	0	394,176
ອິດສະຫຼາລີ	1,341,193	0	1,341,193
ການາດາ	607,982	0	607,982
ຟິນແລນ	1,589,348	0	1,589,348
ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ	3,103,086	0	3,103,086
ເວີນຊິກ	555,734	0	555,734
ແດນມາກ (ຄກລ)	1,973,022	0	1,973,022
ແດນມາກ (ແມັກ)	3,539,360	0	3,539,360
ຢີປຸ່ນ	442,924	0	442,924
ລຸກຊຳບວກ	1,724,747	0	1,724,747
ເກົາຫຼີໃຕ້	48,584	0	48,584
ດອກເບ້ຍ ຂອງກອງທຶນພິເສດ	878,147	34,358	912,505
ລວມຍອດ	23,324,821	34,358	23,359,179
ລາວ / 02 ເຮັດ 12			
ອັງກິດ	221,202	0	221,202
ລວມຍອດ	221,202	0	221,202
ລາວ / 03 ເອັມ 12			
ອັງກິດ	1,003,729	0	1,003,729
ການາດາ	595,118	0	595,118
ຢີປຸ່ນ	194,001	0	194,001
ເຢັງລະມັນ	1,189,102	0	1,189,102
ເກົາຫຼີໃຕ້	90,000	0	90,000
ອິຕາລີ	161,464	0	161,464
ລວມຍອດ	3,233,413	0	3,233,413
ລາວ / 03 / 12			
ສະຫະປະຊາຊາດ ສຳຫຼວດທີ່ປຶກສາຕ່າງປະເທດ/ ຄຄຊ	559,505	0	559,505
ນິວຊີແລນ/ ຄຄຊ	39,690	0	39,690
ເຢັງລະມັນ	200,000	640,000	840,000
ກອງທຶນແຮກ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ 2004	427,375	0	427,375
ກອງທຶນແຮກ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ 2005	657,153	0	657,153
ກອງທຶນແຮກຂອງສະຫະປະຊາຊາດ 2006	504,878	0	504,878
ກອງທຶນແຮກ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ 2007	349,973	- 3,213	346,760
ກອງທຶນແຮກ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ 2008	0	500,000	500,000
ໄອແລນ	1,348,601	0	1,348,601
ອິດສະເອດສ	254,237	-6,303	247,934
ສະວິດເຊີແລນ	1,959,935	249,975	2,209,910
ຢີປຸ່ນໄລຍະທີ 1	741,806	0	741,806
ເກັບກຳລະເບີດຢີປຸ່ນ	1,103,535	562,063	1,665,598
ຢີປຸ່ນໄລຍະທີ 2	875.239	0	875.239
ຢີປຸ່ນໄລຍະທີ 3	0	861,280	861,280
ລຸກຊຳບວກ	659,477	348,189	1,007,666
ໂປໂລຍ	11,100	0	11,100
ຢີປຸ່ນອາຊຽນ	913,264		913,264
ລວມຍອດ	10,605,769	3,151,992	13,757,760
ລວມຍອດທັງໝົດ	37,385,205	3,186,350	40,571,554

ລາຍຮັບ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ ແຫຼ່ງທຶນທີ່ໂອນຜ່ານຄູ່ຮ່ວມ ໂດຍກົງ	1996-2007	2008	ລວມທັງໝົດ ລາຍຮັບ
ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ຜ່ານ ອາກມ໌ ກຣຸບ	154,726	1,142,922	1,297,648
ສະຫະລັດ ອາເມລິການ ຜ່ານ ເອັນພີເອ ຜ່ານອົງການ ແມັກ	3,491,712	0	3,491,712
ໄອແລນ ຜ່ານອົງການ ແມັກ	541,757	616,881	1,158,638
ອິດສະເອສ ຜ່ານອົງການ ແມັກ	0	175,251	175,251
ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງປະຊາຊົນ ນັອກແວ	0	202,583	202,583
ການບໍລິຈາກຂອງສະຖານທູດອິດສະຕຼາລີ ປະຈຳລາວ	0	10,203	10,203
ສະຫະພັນເອີໂລບ	0	186,050	186,050
ມູນນິທິ ໂລກປາດສະຈາກມິນແຫ່ງປະເທດ ສະວິດ	0	230,000	230,000
ລວມຍອດ	4,188,195	2,563,890	6,752,085
ກອງທຶນຜ່ານ ຄກລ ໂດຍກົງ			
ຢູເນເຊັບ	495,358	0	495,358
ການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍກົງຄົນປະເທດ ອິດສະຕຼາລີ	2,880	0	2,880
ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ	176,013	0	176,013
ລາຊາອານາຈັກ ອັງກິດ	344,497	0	344,497
ລວມຍອດ	1,018,747	0	1,018,747
ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ			
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ	2,120,000	0	2,120,000
ຄະນະກຳມະການສູນກາງ ອົງການ ແມນໂນນາຍ	25,000	0	25,000
ການປະກອບ ສວນຈາກພາກສ່ວນ ເອກະຊົນ	64,423	2,141	66,564
ການບໍລິຈາກ ຂອງ ລັດຖະບານ	0	1,706	1,706
ອັດຕາແລກປ່ຽນ ຂອງ ທຶນສຳຮອງ	-48,402	-2,885	-51,287
ບັນຊີ ປະຕິບັດງານ ຂອງ ຄກລ	6,401	0	6,401
ຂາຍຊັບສິນບັດ ຂອງ ຄກລ	47,393	1,988	49,381
ທິດແທນຄືນໃຫ້ ປະຕິບັດງານ	20,948	13,281	34,228
ລວມຍອດ	2,235,763	16,231	2,251,993
ລວມຍອດ ທັງໝົດ 2	7,442,705	2,580,121	10,022,826
ລວມຍອດທັງໝົດ (ປະລິມເຂົ້າກັນລວມຍອດ 1 ແລະ 2)	44,827,910	5,766,470	50,594,380

ອົງການ ແມັກ (MAG)

ບັນດາກິດຈະກຳ ໃນປີ 2008

ໃນປີ 2008, ກິດຈະກຳ ຂອງ ອົງການ ແມັກ ແມ່ນໄດ້ ເລັ່ງໃສ່ຜົນສຳເລັດຕາມຈຸດໝາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ເປົ້າໝາຍການເຕີບໂຕ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມ ທຸກຍາກ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນ ລຸ້ໄດ້ເປົ້າໝາຍພັດທະນາສະຫະສະວັດ ທີ່ລັດຖະບານ ມຸ່ງໝາຍຢ່າງແຮງກ້າ ເພື່ອໃຫ້ ສປປ ລາວ ອອກພື້ນ ຈາກສະຖານະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນໂລກ ໃນປີ 2020. ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ອົງການ ແມັກ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ການປະຕິບັດງານ

ອົງການ ແມັກ ໄດ້ມອບໃຫ້ 11 ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ ລະເບີດ ທີ່ປະຈຳຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ແຂວງ ຄຳມວນ, ລົງມືປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ເພື່ອສ້າງຄອງຊີນ ລະປະທານ, ລະບົບສິ່ງນ້ຳດ້ວຍແຮງດັນ, ກວດກູ້ເນື້ອ ທີ່ ສຳລັບ ສ້າງສະຖານທີ່ອະນາໄມ, ສ້າງຖະໜົນຫີນ ທາງ, ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ເຮັດນາ ແລະ ການປຸກສ້າງ ໂຮງຮຽນ.

ການພົວພັນກັບຊຸມຊົນ (CL)

ໜ່ວຍງານ ພົວພັນຊຸມຊົນ ໄດ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດເປັນຈຸດ ຕິດຕໍ່ພົວພັນຫຼັກ ລະຫວ່າງ ຄະນະໂຄງການ ແມັກ, ຄະ ນະບ້ານ, ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ ທ້ອງຖິ່ນ. ພວກເຂົາຮັບປະກັນຂໍ້ມູນຂາວໃຫ້ບັນດາອົງ ການຮ່ວມພັດທະນາ ກ່ຽວກັບ ການຄືບໜ້າຂອງການ ປະຕິບັດໂຄງການ. ໂດຍນຳໃຊ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ຊຸມຊົນ ໃນປະເມີນມູນຄ່າການພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ຊຶ່ງໄດ້ຂໍ້ມູນຈາກການຖືບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ໜ່ວຍງານ ພົວພັນຊຸມຊົນທີ່ດຳເນີນກອງປະຊຸມເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂາວໃຫ້ຊາວຊຸມຊົນ. ໃນວາລະກອງປະຊຸມລວມມີການ

ໂຄສະນາບູກຈິດສຳນຶກຕໍ່ຄວາມສ່ຽງໄພ ຈາກລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ, ແຈ້ງຂ່າວການເກັບກູ້ສະໜາມເກັບກູ້, ໂດຍເອື້ອອຳນວຍ ການກຳນົດໜ້າວຽກເກັບກູ້ ແລະ ການຈັດໜ້າວຽກບຸລິມະສິດເກັບກູ້ດ້ວຍ.

ການເກັບກູ້ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກບ້ານ (VAC)

ໂດຍຈັດຕັ້ງການຮັບສະໝັກເອົາຜູ້ອອກແຮງງານ ພາຍ ໃນບ້ານ ໂດຍຊົ່ວຄາວ ເພື່ອຊ່ວຍ ອົງການ ໃນການຖາງ ປ່າຢູ່ສະໜາມ ສຳລັບ ກຽມໃຫ້ການເກັບກູ້. ການນຳໃຊ້ ຊາວບ້ານ ໃນໜ້າວຽກຖາງປ່າ ແມ່ນນະໂຍບາຍໜຶ່ງ ຂອງ ອົງການ ແມັກ ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານມີໂອກາດສ້າງ ລາຍຮັບ, ໂດຍໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະສົບ ການຖາງປ່າໂດຍ ແກ້ໄຂສະພາບແວດລ້ອມ. ໃນການ ຮັບສະໝັກວຽກງານຖາງປ່າ, ອົງການ ແມັກ ໄດ້ເລັ່ງ ໃສ່ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ.

ທີ່ປຶກສາ ດ້ານວິຊາການ (TA)

ອົງການ ແມັກ ໄດ້ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອໂຄງ ການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (ຄກລ) ແລະ ຫ້ອງການ ຄຄຊ, ທັງສອງ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍຂອງໃຜມັນ ໄປຕາມໆ ໂດຍອົງການ ແມັກ ໄດ້ສະໜອງທີ່ປຶກສາ ດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ ພະນັກງານ ຫຼັກແຫຼ່ງ ໃນແຕ່ລະອົງການ. ໃນປີ 2008, ອົງການ ແມັກ ໄດ້ສົ່ງທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການມາປະຈຳ ໜ່ວຍງານ ໂຄສະສາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ໃນຫ້ອງການ ຄຄຊ ແລະ ຫ້ອງການ ຄກລ ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ອີກດ້ວຍ.

ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008

ອົງການ ແມັກ ໄດ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດແຜນງານ ໂດຍເລັ່ງ ໃສ່ຕົວຊີ້ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນ.

ພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ ຂອງອົງການ	2008
ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ເຂົ້າໄປຫາຊຸມຊົນຈຳນວນຄັ້ງ	258
ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກພື້ນທີ່ເກັບກູ້ຈຳນວນເປັນຄົນ	12,148
ເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ສຳເລັດ ຈຳນວນ ມ ²	3,763,582m ²
ສຳເລັດ ໜ້າວຽກທຳລາຍລະເບີດລາຍງານສຸກເສີນໄດ້	224
ຜູ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຈາກພື້ນທີ່ເກັບກູ້ ມີຈຳນວນຄົນ	45,861
ໄດ້ສຳເລັດການຮັບສະໝັກເອົາຊາວບ້ານເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນໜ້າວຽກຈຳນວນ	3,730
ຈຳນວນເພດຍິງ ເປັນເຮັດວຽກກຳອົງການຄິດໄລ່ເປັນ %	34%

ສາມະຊິກ ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ລະເບີດ ເພດຍິງ ຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່.

ໜ່ວຍງານ ເພດຍິງທັງໝົດ: ກຳລັງກຳນົດຈຸດຍິງ

ວຽກງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອິດທິພົນຜ່ານຜາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໜັກໜາສ່ວນໃດໜຶ່ງ, ຊຶ່ງອາດຖືວ່າ ເປັນວຽກຂອງເພດຊາຍ. ແຕ່ວ່າ ໃນຕົວຈິງມີເພດຍິງທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍມີ ສອງ ຄະນະໜ່ວຍງານເກັບກູ້ຍິງທີ່ອົງການ ແມັກ ນຳໃຊ້.

ບັນດາໜ່ວຍງານເກັບກູ້ຍິງ ຂອງອົງການ ແມັກ ແມ່ນໜຶ່ງໃນສ່ວນປະກອບ ຂອງອົງການທາງດ້ານນະໂຍບາຍຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ (ອົງການ ແມັກ ມີເພດຍິງໃນ 35 % ຂອງພະນັກງານທັງໝົດ). ຜົນສຳເລັດ ໃນວຽກງານເກັບກູ້ ທີ່ມັກຈະຖືວ່າເປັນວຽກຜູ້ຊາຍ, ເປັນການຍົກຖານະບົດບາດ ຂອງເພດຍິງຂຶ້ນພາຍໃນຊຸມຊົນ ຂອງພວກເຂົາ.

ຄຳສຸພາສິດລາວທີ່ວ່າ: “ ເພດຍິງ ຕ້ອງຢູ່ຫຼັງເພດຊາຍ ຕ້ອງຢູ່ໜ້າຕະຫຼອດໄປ ” ກ່າວໂດຍທຳນາຍນາງ ວິລະພັນ ສຸກວິໄລ, ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ເພດຍິງທັງໝົດ ຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ. “ ຄຳເວົ້ານີ້ ບໍ່ຍຸດຕິທຳ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ ”. ທຳນາຍນາງ ນ້ອຍມະນີ ເພີຍລີໄຊ, ພະນັກງານຂັບລົດ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: “ ຜູ້ຊາຍບາງຄົນ ບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເພດຍິງ ຈະສາມາດເຮັດວຽກງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໄດ້ ແຕ່ໃນຕົວຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຜົນດີ ໃຫ້ແກ່ຄະນະໜ່ວຍງານເກັບກູ້

ຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນ ພວກເຮົາເຮັດວຽກ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງເຫັນວ່າ ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ ” ນາງໄດ້ເວົ້າຕື່ມ.

ການປ່ຽນພຶດຕິກຳ ກໍເຊັ່ນດຽວ, ໜ່ວຍງານເພດຍິງກໍສາມາດເຮັດວຽກອັນສຳຄັນ ຄືກັບກັບບັນດາໜ່ວຍງານອື່ນ ຂອງອົງການ ແມັກ. ນາງໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ: “ ໜ້າວຽກ ຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນເພື່ອສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ຊຸມຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃນເມື່ອງ ໜອງແຮດ, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງປະຕິບັດງານຢູ່, ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປຈະບໍ່ປະເຊີນບັນຫາຜົນກະທົບຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຄືດັ່ງພວກເຮົາປັດຈຸບັນນີ້ ”

ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກຄ້າ

ອົງການ ແມັກ ປະຕິບັດງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍກົງໃນແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ໃນການເຕີບໂຕ ແລະ ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ເປົ້າໝາຍສະຫະສະວັດ ຂອງການພັດທະນາ. ສະນັ້ນ, ອົງການ ແມັກລາວ ຈຶ່ງພັດທະນາໂດຍຕິດພັນກັບຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານໃຫ້ໄດ້ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້; ຈາກນັ້ນ, ອົງການ ແມັກ ຈຶ່ງໄດ້ມີປະສິບການໃນເຮັດວຽກງານກັບອົງການຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນ ສປປ ລາວ.

ໃນປີ 2008 ອົງການ ແມັກ ໄດ້ດຳເນີນງານຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດ ກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານຂ້າງລຸ່ມນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນໄດ້ວ່າ: ເມື່ອໃດ ສຳເລັດການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກແລ້ວ, ກໍສາມາດດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ ເພື່ອສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ປະຊາຊົນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ; ບັນດາຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານຂອງອົງການ ແມັກ ມີຄື: ອົງການ ອາຫານໂລກ (WFP), ອົງການສາກົນ ຮຳຕິດຳຕີ້ (Humpty-Dumpty), ອົງການ ບັນເທົາທຸກສາກົນ & ພັດທະນາ (International Relief & Development), ອົງການ ສາມຫຼ່ຽມ (Triangle).

ໃນປີ 2008 ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ປະເມີນຜົນຄັ້ງທຳອິດ ເບິ່ງມຸມມອງຂອງບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ພາຍໃນຂະແໜງກິດຈະການ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ ແມັກ. ການປະເມີນຜົນເປັນບາດກ້າວສຳຄັນໜຶ່ງ ໃນການຮັບຮູ້ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ພາຍໃນເຂດຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ເພື່ອກິດຈະການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອຈຸດປະສົງການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ.

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕະຕາລາງ: ລາຍໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງ ອົງການ ແມັກ ໃນປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຈາຍບຸກຄະລາກອນ	1,466,983
ຈາຍໃນວຽກງານປະຕິບັດງານ	331,214
ຈາຍສຳຫຼັບວຽກປະຕິບັດງານພິເສດ	145,637
ຈາຍຄ່າອຸປະກອນ- ຊັບສິນບັດຄົງທີ່	89,910
ຈາຍຄ່າອຸປະກອນ- ຊັບສິນບັດຄົງທີ່	333,849
ລວມຍອດ	2,367,593

ຕາຕະລາງ: ຜູ້ໃຫ້ທຶນປະກອບສ່ວນໃຫ້ ອົງການ ແມັກ ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ຜູ້ໃຫ້ທຶນ	ທຶນທີ່ໄດ້ຮັບ ສຳຫຼັບ ປີ 2008
ອິດສະເອດສ	333,097
ອັງມໍກະຣຸບ	124,931
ດີເອຟໄອດີ	709,733
ຄະນະກຳມະການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນເຈີຊີ	135,288
ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອໄອລິດສ	605,000
ອົງການ ຮຳຕິດຳຕີ້	250,000
ອົງການ ວີອາເອ	579,100
ລວມຍອດ	2,737,149

ບໍລິສັດ ພັດທະນາເຂດພູດອຍ ມິວເຊີດ ຈອຍເວັນເຈີ ຈຳກັດ

ໃນປີ 2008 ບໍລິສັດ ພັດທະນາເຂດພູດອຍ ມິວເຊີດ ຈອຍເວັນເຈີ ຈຳກັດ ໄດ້ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນເນື້ອທີ່ທາງຢ່າງ ແລະ ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃຫ້ບໍລິສັດ ບໍ່ຄຳ ພູເບີ້ຍມາຍນິງ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ເມືອງ ໄຊສົມບູນ. ບໍລິສັດຍັງໄດ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳຄ້າຍງຳກັນ ໃນນາມບໍລິສັດ ອໍຣິວເວີ ຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ. ນອກຈາກນັ້ນ ບໍລິສັດຍັງໄດ້ກວດກາ ແລະ ເກັບກູ້ພື້ນທີ່ການກໍ່ສ້າງ ອາງເກັບນ້ຳເຂື່ອນໄຟຟ້າ ນ້ຳເທີນ 2 ຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ; ໄດ້ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ປູກສ້າງ ສູນປົນປົວຂະໜາດນ້ອຍ ຢູ່ແຂວງ ເຊກອງ ໃຫ້ແກ່ສະຖານທູດ ອາເມລິກາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ.

ກິດຈະກຳອື່ນໆ ລວມທັງການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ເບິ່ງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ບໍລິເວນເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳທາ 1, ໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຕາມແລວສາຍສິ່ງກະແສໄຟຟ້າຢູ່ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ, ໄດ້ສຳຫຼວດເກັບກູ້ຂໍ້ມູນ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນສະໜາມລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ໃຫ້ບໍລິສັດ ຊຸດຄົ້ນບໍ່ຄຳ ພູເບີ້ຍມາຍນິງ.

ບໍລິສັດ ພັດທະນາເຂດພູດອຍ ມິວເຊີດ ຈອຍເວັນເຈີ ຈຳກັດ ໄດ້ດຳເນີນການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ກວດຕົ້ນ ແລະ ກວດເລິກ ໃນເນື້ອທີ່ 105 ເຮັກຕາ ລະຫວ່າງ ປີ 2008. ຕົວເລກການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ຂອງບໍລິສັດຖືວ່າປີນີ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍ, ຖ້າທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາ ຍ້ອນປັດໄຈຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ອັດຕາຜົນສຳເລັດ ໃນການເກັບກູ້ຊັກຊ້າ ພາຍໃນບໍລິເວນທາງເຂົ້າຫາອັນກວ້າງກະແຈກກະຈາຍ, ແລວທາງຮອງຮັບເຄື່ອງຈັກເຈາະບໍ່ແຮ່ (ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໃນໄລຍະເວລານັ້ນ).

ສະຖານທີ່ ປະຕິບັດງານ ຄື:

ກິດຈະກຳ	ແຂວງຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ
ກິດຈະກຳ ກວດກູ້ເນື້ອທີ່	ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ຈຳປາສັກ, ເຊກອງ ແລະ ຄຳມ່ວນ
ກິດຈະກຳ ການສຳຫຼວດ ແລະ ກິດຈະກຳ ການກວດກູ້ທຳລາຍ	ບໍ່ແກ້ວ ແລະ ຊຽງຂວາງ

ຖານະ ທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ: ລາຍໄຊ້ຈ່າຍ ໃນປີ 2008 ໃນການປະຕິບັດງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ (ຕະກຸນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ລວມຍອດ	2,128,198

- ບໍລິສັດ ມີໂອກາດໜ້ອຍກວ່າ ຍ້ອນການແຂ່ງຂັນສູງສຳລັບ ຕະຫຼາດອັນຈຳກັດ ໃນໜ້າວຽກການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນເຊີງທຸລະກິດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.
- ຍ້ອນສະພາບເສດຖະກິດໂລກສະລົດຖົ່ວ ໃນທ້າຍປີ, ຊຶ່ງສ້າງຜົນຈຳກັດ ໃນການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫຼວດບໍ່ແຮ່ພ້ອມທັງກິດຈະກຳກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຕ່າງໆດ້ວຍ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກິດຈະການ ຂອງບໍລິສັດ ໄດ້ຮັບຜົນສູງ ການທຳລາຍລະເບີດໃຫຍ່ 7 ໜ່ວຍ, ບົມບີ 660 ໜ່ວຍ, ລະເບີດຝັງດິນ 1 ໜ່ວຍ ແລະ ອາວຸດປະເພດອື່ນໆ ຈຳນວນ 399 ອັນ.

ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກຄ້າ

ບໍລິສັດ ພັດທະນາເຂດພູດອຍ ມິວເຊີດ ຈອຍເວັນເຈີ ຈຳກັດ ແມ່ນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ບໍລິສັດ ອິດສະຕຼາລີ ແລະ ບໍລິສັດ ພັດທະນາເຂດພູດອຍ (BPKP) ທີ່ຂຶ້ນກັບ ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ບັນດາລູກຄ້າລວມມີ:

- ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ບໍລິສັດ ບໍ່ຄຳພູເບີ້ຍມາຍນິງ ຈຳກັດ.
- ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ບໍລິສັດ ໄອທິດີເອນຊີຊີ ຈຳກັດ.
- ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ບໍລິສັດ ໄອຣິບເວີ.
- ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ບໍລິສັດ ລົງທຶນກວາງຊີ ອຸດສາຫະກຳ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈຳກັດ ແລະ ເກັບກູ້ໃຫ້ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ.
- ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ສະຖານ ທູດສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ປະຈຳລາວ.

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ

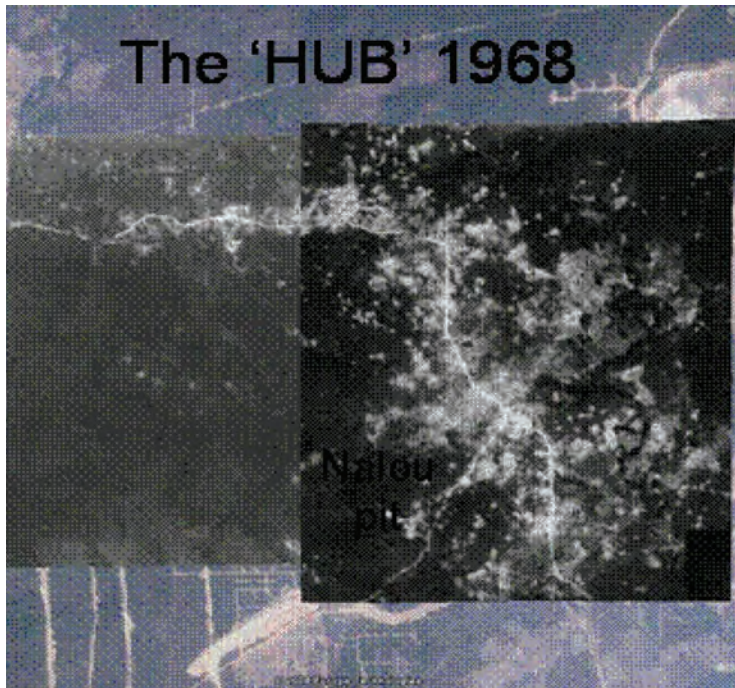
ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ໄດ້ປະຕິບັດງານຂຸດຄົ້ນ ທອງແດງ ແລະ ຄຳ ຢູ່ເມືອງ ເຊໂປນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ; ບໍລິສັດ ເລີ່ມປະຕິບັດງານຂຸດເຈາະ ທອງແດງ ແລະ ຄຳ ມາຕັ້ງ ແຕ່ປີ 1993, ໃນໄລຍະນັ້ນ ບໍລິສັດ ໄດ້ເຮັດ ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ບໍລິສັດ ໄດ້ຂຸດຄົ້ນ ບໍ່ແຮ່ອອກຕື່ມ ໃນເນື້ອທີ່ 2,400 ເຮັກຕາ.

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ມີສະໜາມຢູ່ເມືອງ ເຊໂປນ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂອບເຂດເສັ້ນທາງ ໂຮຈິມິນ ເກົາ ໃນປາງສົງຄາມ ອິນໂດຈີນ, ເຄີຍໄດ້ເປັນເຂດທີ່ຍົນສູ້ຮົບທຽວມາຖິ້ມລະເບີດຢ່າງໜັກໜ່ວງ ໃນໄລຍະສົງຄາມ ຫວຽດນາມ. ປັດຈຸບັນນີ້, ພາຍຫຼັງ ສົງຄາມສິ້ນສຸດລົງ ຂົງເຂດນີ້ ຈຶ່ງກາຍເປັນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ສຸດ ລວມມີ: ລະເບີດມື, ລູກລະເບີດໄຟ, ລະເບີດກະປາງ (ບົມບີ) ແລະ ລູກຈະຫຼວດ, ບົມໃຫຍ່ ທຳລາຍທົ່ວໄປ ຂະໜາດ 2,000 ປອນ. ຄວາມເລິກບ່ອນທີ່ບໍລິສັດໄດ້ຄົ້ນພົບພໍ້ລູກບົມໃຫຍ່ແມ່ນ 12 ແມັດ ຈາກໜ້າດິນ.

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ເປັນບໍລິສັດທີ່ຖືຄວາມປອດໄພເປັນຫຼັກ, ຖືການກຳຈັດລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອອກຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ກະທົບກະເທືອນຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ກິດຈະການຫຼັກ ຂອງບໍລິສັດ ຄືການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ທອງແດງ ແລະ ຄຳ.

ບັນດາກິດຈະກຳ ໃນປີ 2008

ບໍລິສັດ ກວດກູ້ລະເບີດ ເບັກແທ້ກລາວ ຈຳກັດ ໄດ້ດຳເນີນການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນນາມ ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ໃນປີ 2008; ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຂຸດຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ທາດແຮ່ ແລະ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການກຳສ້າງໂຄງການ ສະ

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ປະຕິບັດງານ ຂຸດຄົ້ນ ທອງແດງ ແລະ ຄຳ ພ້ອມທັງຂຸດສິ່ງທີ່ເສດເຫຼືອ ແຕ່ປາງສົງຄາມ 1968.

ໜາມບໍ່ຄຳ ເຊໂປນ ເມືອງ ວິລະບູລີ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ໂຄງການ ສ້າງແລວໄຟຟ້າແຮງສູງ 115 ກິໂລວັດໂມງ, ຢູ່ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວ ທອງ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ.

ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008

ຜົນສຳເລັດ ສຳຄັນ ທີ່ບັນລຸໄດ້ ຂອງບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ຢູ່ບໍ່ທອງແດງ ແລະ ຄຳ ໃນປີ 2008, ເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນການເຂົ້າໃຈ ກຽວກັບຜົນກະທົບຈາກທາດແມເຫຼັກຂອງດິນ ແລະ ຄວາມຢູ່ເລິກຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຄວາມສາມາດຂອງເຄື່ອງກວດເລິກຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດຢູ່ເຂດເມືອງ ເຊໂປນ.

ລະເບີດທີ່ພົບເຫັນໃນປີ 2008								
ບົມໃຫຍ່ຖິ້ມມາ ຈາກຍົນ	ລູກບົນ ໃຫຍ່	ລູກບົນຄຶກ	ບົມບີ	ລູກໄຟ	ໝາກແຕກມື	ລະເບີດ ນອຍ	ຄະນວນ	ມິນ
12	302	17	1026	26	4	25	63	1
ໜ້າວຽກ	ຖາງປ່າ	ກວດຕົ້ນ (25ຊມ)	ກວດເລິກ (14 ມ)	ລວມເນື້ອທີ່ທັງໝົດ				
233	672 ຮຕ	438 ຮຕ	540 ຮຕ	978 ຮຕ				

ໝາຍເຫດ: ໃນບາງກໍລະນີ ພື້ນທີ່ດຽວກັນ ຂອງເນື້ອທີ່ດິນ ໄດ້ກວດກາຫຼາຍເທື່ອ ໃນຄວາມເລິກ 2.5 ແມັດ ຂອງຊັ້ນດິນ, ຊຶ່ງແມ່ນຂັ້ນຕອນ ຂອງການຂຸດຄົ້ນ ບໍ່ແຮ່.

ຜົນສໍາເລັດຕົ້ນຕໍ ລວມມີ:

- ການພັດທະນາລະບົບກວດແມ່ເຫຼັກ ທີ່ຂັດເຈນຂອງດິນ;
- ການພັດທະນາ ຕາຕະລາງ ລະບົບຄວາມອາດສາມາດໃນການກວດເລິກ ເພື່ອຊອກຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ;
- ພັດທະນາ ຕາຕະລາງ ຄວາມອາດສາມາດ ໃນການກຳນົດໄລຍະການແຍກສິ້ນສ່ວນໜ້ອຍສຸດສໍາລັບ ເຄື່ອງຈັກຝຸນເຈາະ ແລະ ການກວດເບິ່ງຮູເຈາະ ເພື່ອຊອກຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວແບບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນເຂດທີ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ;
- ໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດຕົວແຜນງານຄໍາປະກັນຄຸນນະພາບ/ ກວດກາຄຸນນະພາບ (QA/QC) ຈາກຜູ້ກວດກາພາຍນອກຂອງຜູ້ຮັບເໝົາເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ;
- ການໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ໄອເອັດສ໌ໂອ 14001.

ສະໜາມ ທົດສອບເຄື່ອງກວດ

ການກໍ່ສ້າງສະໜາມທົດສອບ ການເກັບກູ້ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມີເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ໄດ້ສ້າງສະໜາມທົດສອບ ສາມ ແຫ່ງ ໂດຍໄດ້ການຝັງລະເບີດທີ່ປອດດິນລະເບີດ ເພື່ອທົດສອບສັດຕະຍະພາບຂອງເຄື່ອງກວດ, ສ່ວນຫຼາຍໃນສະໜາມນີ້ ແມ່ນກວດພົບບົມໃຫຍ່ທົ່ວໄປທີ່ຖິ້ມລົງຈາກຍົນ ເພາະວ່າ ແຕ່ລະ

ສະໜາມທົດສອບ ໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີລັກສະນະທໍລະນີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ ທີ່ມັກຈະພົບເຫັນໃນຕົວຈິງ ຢູ່ບໍລິເວນໂຄງການ.

ຈຸດປະສົງໃນການສ້າງສະໜາມທົດສອບເຄື່ອງກວດແມ່ນເພື່ອກຳນົດເບິ່ງສັດຕະຍະພາບ ຂອງເຄື່ອງກວດໃນການກວດແນວຕັ້ງ ແລະ ແນວນອນ ຂອງລູກລະເບີດທີ່ຝັງຢູ່ໃຕ້ພື້ນດິນ, ໃນສະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂພູມິປະເທດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ລູກບົມໃຫຍ່ ແບບທຳລາຍທົ່ວໄປ ຖືກຝັງໄວ້ໃນລະດັບຄວາມເລິກ 2 ຫາ 5 ແມັດ ແລະ ໄດ້ຝັງລູກລະເບີດນ້ອຍ ໃນລະດັບຄວາມຕື້ນຕາມທີ່ຕ້ອງການ ຂອງການທົດສອບ.

ການກວດກູ້ ເພື່ອເຈາະສຳຫຼວດ

ການກຳນົດຈຸດເປົ້າໝາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນສະໜາມທົດສອບເຄື່ອງກວດ ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດແຕ້ມແຜນວາດເອົາຈຸດພິກັດ, ຈຸດລ່ຽວຕ່າງໆ, ມູມໄປພ້ອມມູມກັບຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານ (SOP). ພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ເປັນໄປໄດ້, ກໍ່ສ້າງຫຼີ້ມໄວ້ ສຳລັບ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງຝຸນເຈາະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການລົບກວນໂຄງສ້າງທາງທໍລະນີທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງໃຫ້ກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ກໍ່ນຳໃຊ້ລົດຈີກ ເພື່ອກໍ່ສ້າງຫຼີ້ມເປົ້າໝາຍ.

ສະໜາມທົດສອບ ເຄື່ອງກວດສາມາດສ້າງຂຶ້ນມາໄດ້ ຖ້າ ອົງການກວດກູ້ລະເບີດຕ່າງໆທີ່ກຳລັງປະຕິບັດການກວດ ກູ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງການ ໂດຍສະເພີໄປຫາ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ.

ຊຸດເຄື່ອງທົດສອບຖືກນຳມາໃຊ້ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງກວດແບບ ເວລາໃນຂົງເຂດໄຟຟ້າແມ່ເຫຼັກ, ເຄື່ອງກວດທາດແມ່ ເຫຼັກ ແບບດີຊີຕັນ ແລະ ແບບອານາລົກ, ໂດຍສາມາດ ກວດເລິກໃນລະດັບເຖິງ 3.5 ແມັດ.

ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກຄ້າ

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ຊຸດຄົ້ນ ທອງແດງ ແລະ ຄຳ ມິທິນ ເພື່ອການເກັບກູ້ ລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດ

ສະໜາມທົດສອບ

ບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກິດຈະການໃນຂະບວນ ການຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ຕາມປົກກະຕິ ຂອງພວກເຂົາ.

ສະຖານທີ່ ປະຕິບັດງານ:

ກິດຈະກຳ	ປະຕິບັດ ຢູ່ແຂວງຕ່າງໆ ພາຍໃນ ສປປ ລາວ
ກິດຈະກຳ ກວດກູ້ເນື້ອທີ່	ເມືອງ ວິລະບູລີ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ເມືອງ ໄຊບົວທອງ, ແຂວງ ຄຳມວນ

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ: ລາຍໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງ ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ໃນປີ 2008 ສຳລັບ ຂະແໜງແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ລວມຍອດ	3,283,688

ບໍລິສັດ ເກັບກູ້ລະເບີດ ເບັກເທັກ ລາວ ຈຳກັດ (BACTEC)

ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ລາວ ຈຳກັດ ແມ່ນສາຂາຂອງບໍລິສັດ ແມ່ທີ່ປະຕິບັດງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ທົ່ວໂລກ, ບໍລິສັດ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອສະໜອງການເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງ ລວມທັງການໃຫ້ບໍລິການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ເຂດພາກພື້ນປາຊີຟິກອີກດ້ວຍ. ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ມີປະສົບການຫຼາຍ ໃນວຽກງານສຳຫຼວດ, ການສືບສວນຫາຂໍ້ມູນ, ການເປັນທີ່ປຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການເກັບກູ້ລະເບີດເສດເຫຼືອປາງສິງຄາມ ແລະ ລະເບີດຝັງດິນ, ທັງພາກພື້ນດິນ ແລະ ພາກພື້ນນໍ້າ. ນອກນັ້ນ, ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ຍັງໃຫ້ບໍລິການແບບເອກກະລາດ ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນທຸກໆບັນຫາທີ່ກ່ຽວພັນກັບດິນລະເບີດອີກດ້ວຍ.

ບໍລິສັດ ໂອແຊັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຈຳກັດ ກຳລັງປະຕິບັດງານ ຂຸດຄົ້ນ ທອງແດງ ແລະ ຂຸດຄົ້ນຄຳ: ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ເຊັນສັນຍາຈາກ ໃຫ້ປະຕິບັດໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ພາຍໃນເຂດປະຕິບັດງານ ຂອງບໍລິສັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ທີ່ບໍ່ແຮ່ທອງແດງ ແລະ ຄຳ ເຊໂປນ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2007. ໃນລະຫວ່າງປີ 2008, ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍໆ ໜ່ວຍງານເຊັ່ນ: ໜ່ວຍງານ ກວດຕົ້ນ, ໜ່ວຍງານ ກວດເລິກ, ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ພື້ນທີ່, ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ໃນການຜູ້ນເຈາະຮູ, ໜ່ວຍງານ ຖາງປ່າ ແລະ ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ຕາມແລວເສັ້ນທາງ.

ບໍລິສັດ ຊາລາເມັນເດີ້ ອີເນີຊີໄອ: ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ຮັບເໝົາບໍລິການເກັບກູ້ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການສຳຫຼວດ ບໍ່ນໍ້າມັນ. ໃນການໃຫ້ບໍລິການ, ປະກອບດ້ວຍ: ການສຳຫຼວດຂັ້ນ 1, ການປະເມີນຄວາມສູງ, ການສຳຫຼວດແລວເສັ້ນທາງ, ການຖາງປ່າ, ການເກັບກູ້ ຕາມຄື້ນສິ້ນສະເທືອນແຜນດິນໄຫວ (ທັງສອງ, ການກວດຕົ້ນ ແລະ ກວດເລິກ), ການປັກເຄື່ອງໝາຍຈຸດລະເບີດ, ການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ບໍລິສັດ ໄດ້ດຳເນີນການເກັບກູ້ ຢູ່ພາຍໃນເຂດ 3 ເມືອງຄື: ສອງຄອນ ແລະ ທ່າປາງທອງ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ເມືອງ ລະຄອນເພັງ, ແຂວງ ສາລະວັນ. ຍ້ອນການປະຕິບັດງານ ຢູ່ເຂດທາງໄກສອກ

ຫຼີກ ຈຶ່ງຕ້ອງມີກິດຈະກຳພົວພັນຊຸມຊົນ, ລວມທັງການທຳລາຍລະເບີດ ພາຍໃນເຂດບ້ານທີ່ຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງໂຄງການ.

ບໍລິສັດ ພູເບັ້ຍມາຍນິງ ຈຳກັດ: ໃນປີ 2008, ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອໜ່ວຍງານ ຕອບສະໜອງວຽກງານສຸກເສີນຫຼາຍຄັ້ງ ເພື່ອເຮັດໜ້າວຽກ ທຳລາຍລະເບີດ ແບບຮີບດວນ ໃຫ້ບໍລິສັດ ພູເບັ້ຍມາຍນິງ ຈຳກັດ, ໃນເຂດໂຄງການທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ຢູ່ເຂດທີ່ໄດ້ພົບພໍ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນໄລຍະເວລາປະຕິບັດຂະບວນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່.

ອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຫ່ງ ເບັນຊິກ (HIB): ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການພັດທະນາຂອງອົງການ ບໍ່ສັງກັດລັດ ພ້ອມທັງຊ່ວຍເຫຼືອໂຄງການມະນຸດສະທຳ; ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ຍັງກຳລັງມີສາຍພົວພັນ ກັບອົງການສາກົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ຄົນພິການ ແຫ່ງເບັນຊິກເພື່ອສະໜອງນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດອາວຸໂສ (SEOD) ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຄ້າປະກັນຄຸນນະພາບ (QA) ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ.

ບໍລິສັດ ລ້ານຊ້າງ ມິເນໂຣນສ໌ ຢູ່ເມືອງທ່າແຂກ, ເມືອງມະຫາໄຊ ແລະ ໄຊບົວທອງ: ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ຮັບເໝົາ ເພື່ອປະຕິບັດງານ ການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງສາຍໄຟຟ້າແຮງສູງ 115 ກິໂລວັດ. ພື້ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ປະກອບມີ ທາງຂອງແຄບ-ຍາວ 121 ກມ, ເລິ່ມຈາກເມືອງທ່າແຂກ ແລະ ໄປສິ້ນສຸດຢູ່ ບໍ່ຄຳເຊໂປນ. ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ເລິ່ມປະຕິບັດງານ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ 2008, ໄດ້ຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວ ໃນເດືອນ ທັນວາ ຈົນຮອດທ້າຍປີ 2008 ຍ້ອນເສດຖະກິດຕົກຕໍ່າ.

ຜົນສຳເລັດຕ່າງໆ:

ສຳລັບ ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ, ໃນປີ 2008 ມີຫຼາຍຜົນສຳເລັດ, ແຕ່ຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໄດ້ແກ່ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ໃນການທຸ້ມເທເຫື່ອແຮງ ແລະ ເສຍສະຫຼະ ຂອງພະນັກງານທັງໝົດ ຂອງບໍລິສັດໃນຕະຫຼອດປີ 2008.

ການເກັບກູ້ລະເບີດ ແບບຊາວບ້ານຊ່ວຍ

ບໍລິສັດ ມີນະໂຍບາຍຕໍ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍໄດ້ຮັບສະໝັກປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ, ໂດຍໄດ້ມີການລົງທຶນ ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ໃນການພັດທະນາ ໃຫ້ແກ່ຊາວຊຸມຊົນພາຍໃນບ້ານ. ໃນປີ 2008 ໄດ້ນຳໃຊ້ການເກັບກູ້ແບບຊາວບ້ານຊ່ວຍ ໂດຍຮັບເອົາຊາວບ້ານເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນວິຊາການທຳລາຍລະເບີດຂັ້ນ 1 ແລະ ຂັ້ນ 2 (ໂຄງການໄລຍະຍາວ), ພະນັກງານ ຖາງປ່າ, ພະນັກງານ ຄົວກິນ, ພະນັກງານ ສະໜອງຈັດຊື້, ພະນັກງານ ບໍລິຫານ, ພະນັກ ງານອະນາໄມ ແລະ ພະນັກງານ ຂັບລົດດ້ວຍ.

ການພົວພັນກັບຊຸມຊົນ

ໃນປີ 2008 ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ສຳເລັດ 2 ໂຄງການ ຊຶ່ງເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງລວມມີ ໂຄງການແລວໄຟຟ້າ ແລະ ໂຄງການສຳຫຼວດບໍ່ນ້ຳມັນ. ຍ້ອນໂຄງການດັ່ງກ່າວ ບໍລິສັດ ຈຶ່ງມີໂອກາດສ້າງແຜນງານໃໝ່ໃນການພົວພັນກັບຊຸມຊົນ. ພາຍຫຼັງ ການແກ້ໄຂບາງບັນຫາເລັກນ້ອຍ ໂຄງການ ກໍປະສົບຜົນສຳເລັດລົງໂດຍດີ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ

ໃນປີ 2008 ທາງບໍລິສັດ ກຳລັງຫຍຸ້ງນຳຫຼາຍວຽກງານໃນທົ່ວໂລກ ເນື່ອງຈາກທົດລອງນຳໃຊ້ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລະເບີດ/ ເກັບກູ້ມິນ ຂອງບໍລິສັດໃຫ້ປະສິດທິຜົນດີກວ່າເກົ່າ. ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ການທົດລອງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ໂດຍໄດ້ຮັບຜົນ ແບບປະສົມກັນ ຄື: ເຕັກໂນໂລຊີສ່ວນໜຶ່ງ ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນທ່າແຮງອັນສຳຄັນ ແລະ ໄດ້ສົ່ງກັບຄືນໄປ ອົດສະຕຣາລີ ເພື່ອພັດທະນາຂັ້ນຕໍ່ໄປ ໂດຍໄດ້ຮ່ວມມືກັບມະຫາວິທະຍາໄລອັນນຳໜ້າແຫ່ງໜຶ່ງ.

ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພະນັກງານ

ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໄດ້ໃຫ້ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງເຕັມທີ່ບັນດາພະນັກງານລາວ ທີ່ປະສົງຢາກມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນຕຳແໜ່ງງານ. ໃນປີ 2008 ພະນັກງານລາວ ໄດ້ມີໂອກາດໃນໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບກວ່າພ້ອມທັງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ນຳພາ. ສິ່ງທີ່ໄດ້ຍັງຢືນຖືງຜົນສຳເລັດ ໃນການເລື່ອນຕຳແໜ່ງ ໃນທີ່ຜ່ານມາ, ຊຶ່ງພາຍເຖິງການເພີ່ມເງິນລາຍຮັບ ແລະ ມີໂອກາດ

ສຳລັບ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ. ໃນປີ 2008, ບໍລິສັດມີຄວາມປະທັບໃຈກັບພະນັກງານທີ່ທຸ່ມເທເທື່ອແຮງຂອງຕົນ ແບບມີອາຊີບແທ້. ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ພະນັກງານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບພິເສດ ສາມາດເຫັນໄດ້ຄຸນຄ່າອັນແທ້ຈິງ ຂອງພະນັກງານຄົນນັ້ນ.

ການສຶກສາກຳລະນິຜົນສຳເລັດ ຂອງອົງການໃນປີ 2008.

ແຜນງານ ສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນການພັດທະນາ

ແຜນງານ ສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນການພັດທະນາຂອງບໍລິສັດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຄົນລາວ ແມ່ນຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ ຂອງບໍລິສັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນແຜນວຽກເດືອນ ກັນຍາ 2008. ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ມີແຜນພັດທະນາບຸກຄະລາກອນລາວ/ ໃຫ້ກາຍເປັນພະນັກງານ ທີ່ປະຕິບັດງານຢ່າງມີອາຊີບ. ໃນປີ 2008 ລູກຈ້າງທີ່ເປັນຄົນລາວ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາສະເພາະທີ່ທາງບໍລິສັດຝຶກອົບຮົມຫຼາຍຫຼັກສູດ, ຊຶ່ງລວມມີການຝຶກຕົວຈິງໃນສະໜາມດັ່ງທ່ານຈະເຫັນໃນພາບນີ້:

ພະນັກງານ ສະໜາມເພດຍິງ

ໃຊ້ເຄື່ອງກວດເລິກກວດຄົ້ນຮູ ພາຍຫຼັງ ຍ້າຍສະແກັດ

<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດທຳລາຍລະເບີດຂັ້ນ 1 ແລະ ຂັ້ນ 2 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດນຳໃຊ້ດີຈີເອສ ແລະ ຈີພີເອສ
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດແພດສະໜາມ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດການບັນຊີ
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດຝຶກຊ້ອມຕົວຈິງ ການຍົກຍ້າຍຄົນເຈັບ ໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດການນຳໃຊ້ລະບົບສຳຫຼວດທີ່ໃຊ້ ອຸປະກອນເຄື່ອງກວດ ທີ່ມີລະບົບດີຈີຕອນ ແລະ ອີເອັມ 61 ແລະ ເຄື່ອງກວດຍີ່ຫໍ້ໂຟດສະເຕີ ດີແອວຈີ
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍຫາຍໃຈອີກຊີ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ການຈັດຊື້
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມການກອບກູ້ເອົາຄົນເຈັບປົວ ຊ່ວຍເຫຼືອພາກສ່ວນຂ້າງໃນ ຂອງຄົນເຈັບ ຢ່າງອັດຕະໂນມັດ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ການຝຶກອົບຮົມຫຼັກສູດການນຳໃຊ້ລະ ບົບຈີໄອເອດສ໌
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມການຂັບຂີ່ພາຫະນະ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ການຝຶກອົບຮົມການຄຸ້ມຄອງບັນຊາ ແລະ ວຽກງານ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບຄວາມອັນຕະລາຍ ຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຊຸດ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ການຝຶກອົບຮົມການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ໃນເວລາກຳລັງປະຕິບັດງານ ແລະ ການປ້ອງກັນສະພາບ ແວດລ້ອມໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ
<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດວາລອນ, ເຄື່ອງກວດມາຍແລບ, ເຄື່ອງກວດຊອນສະແຕນ ແລະ ເຄື່ອງກວດອີບິນເຈີ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມຫຼັກສູດໄອທີ (ຄອມພິວເຕີ)

ສິ່ງທີ່ໄດ້ພາໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008 ໄດ້ແກ່ ຄວາມອຸທິດຕົນ ຂອງພະນັກງານ ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບ ຮົມຄັ້ງນີ້ ທີ່ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດລື່ນຄາດໝາຍ.

ແຜນງານ ພັດທະນາຕາມຫຼັກສູດນີ້ ຈະສືບຕໍ່ໄປອີກ ໃນປີ 2009, ຊຶ່ງຈະຈັດຫຼັກສູດຄ້າຍຄືກັນກັບປີນີ້ ແຕ່ ຈະສ້າງຫຼັກສູດເພີ່ມ ໂດຍຕື່ມການທຳລາຍ ລະເບີດ ຂັ້ນ 3 ໂດຍຈະເລີ່ມເປີດ ໃນເດືອນ ມັງກອນ 2009.

ໃນປີ 2009, ທາງບໍລິສັດ ຍັງມີແຜນການຝຶກອົບຮົມ ອີກ, ຊຶ່ງຈະເປີດຢູ່ຕ່າງປະເທດໂດຍຈະສົ່ງພະນັກງານ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຫຼັກສູດນີ້ ເພື່ອສ້າງສົມປະສົບການ.

ຫຼັກສູດ ວິຊາການທຳລາຍລະເບີດ ລະດັບທີ 1 ຂອງ ບໍລິສັດ ເບັກເທັກລາວ ຈຳກັດ

ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ:

ກິດຈະກຳ	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງຕ່າງໆ ຂອງປະເທດ ສປປ ລາວ
ໜ້າວຽກເກັບກູ້ພື້ນທີ່	ຢູ່ແຂວງ ສະຫ້ວນນະເຂດ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ສາລະວັນ ແຂດພິເສດໄຊສົມບູນ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງ
ໜ້າວຽກສຳຫຼວດ ແລະ ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່	ຢູ່ແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງ

ການຈັດການບໍລິຫານສະພາບແວດລ້ອມ ໃນສະ ໜາມ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ກຸ່ມບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ສາກົນ ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນໃນການ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບພ້ອມດ້ວຍເງື່ອນໄຂ ໃນການເຮັດ ວຽກ ແລະ ຊຸກຍູ້ການປົກປັກຮັກສາ ສະພາບແວດ ລອມທີ່ດີຕະຫຼອດໄລຍະໂຄງການ ໂດຍຮ່ວມມືກັບ ພະນັກງານລາວ ແລະ ຊາວຊຸມຊົນດ້ວຍ.

ໃນປີ 2008 ບໍລິສັດ ໄດ້ພະຍາຍາມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກຳມະວິທີທາງບວກ ເພື່ອຈັດການບໍລິຫານ ສະພາບ ແວດລ້ອມ ໃນສະໜາມ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ໂດຍບໍ່ພຽງແຕ່ຈັດການບໍລິຫານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍລິສັດ ຍັງປະກອບບຸກຄະລາກອນທັງໝົດ ຈຶ່ງສາມາດບັນລຸ ຜົນສຳເລັດໄດ້ດີ. ບໍລິສັດ ເບັກເທັກ ໂຊກດີແທ້ໆທີ່ທາງ ລູກຄ້າໄດ້ມຸ່ງໝັ້ນໃສ່ແຕ່ພາກປະຕິບັດ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງສາ ມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໄດ້ໝົດທຸກຢ່າງ ໃນທາງບວກ.

ແມ່ນແຕ່, ບໍລິສັດ ຈະຖືເອົາປະເດັນຄວາມປອດໄພຂອງບຸກຄະລະກອນເປັນຫຼັກ ໃນການປະຕິບັດງານ, ໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ ແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອາດດຳເນີນໃນທາງທີ່ເປັນສາຍເຫດສ້າງມົນພາວະພິດ ຫຼື ສ້າງຄວາມຊຸດໂຊມທາງສະພາບແວດລ້ອມ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບ:

- ເນື້ອທີ່ໜ້າດິນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງພື້ນນ້ຳ,
- ກຳນົດເຂດພື້ນທີ່ໜີ້ແໜ້ມຊຸດໂຊມໄວ,
- ຮັກສາຊີວິດສັດປ່າ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກມັນ,
- ຮັກສາຕົ້ນໄມ້, ລວມທັງພືດແຄມນ້ຳໄວ້ໃຫ້ຊຸມຊົນໄດ້ນຳໃຊ້ (ໂດຍໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນການເກັບກູ້),
- ຫຼຸດຜ່ອນ ການກະຈາຍທາດກາກບອນໄດອອກໄຊ,
- ອະນຸລັກດິນ ແລະ ຈະຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນຂອງຕາຝັ່ງ,
- ຮັກສາແຫຼ່ງສະຖານທີ່ບູຮານນະຄະດີ, ແຫຼ່ງມໍລະດົກ ແລະ ວັດທະນະທຳໄວ້.

ການສຳຫຼວດ ທາງດ້ານ ເກຍໂອຟິກຊິກ ດ້ວຍ EM61-M2

ການກວດກູ້ ທາງ ສຳລັບ ເມືອງ ມະຫາໄຊ ຫາ ແລວສາຍໄຟ ເຊໂປນ

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງບໍລິສັດ ໃນປີ 2008 ໃນໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດ (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ລວມຍອດ	4,150,000

ບໍລິສັດ ເກັບກູ້ລະເບີດ ໂຟນິກ ຈຳກັດ

ກິດຈະກຳໃນປີ 2008:

1. ສຳເລັດ ໜ້າວຽກໂຄສະນາຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ຜົນຮ້າຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ຢູ່ເຂດສ້າງເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ເມືອງ ນາກາຍ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ;
2. ສຳເລັດ ນຳໃຊ້ໜ່ວຍງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ຢູ່ເມືອງ ນາກາຍ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງຊຸມຊົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ໃຕ້ໜ້າເຂື່ອນໄຟຟ້າ ນ້ຳເທີນ 2 ຄື: ເມືອງ ຍົມມະລາດ ແລະ ເມືອງ ມະຫາໄຊ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ;
4. ໂຄງການ ນ້ຳເທີນ 2 ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງ ຂອງທົ່ງຄັງ ແລະ ສັດປ່າ ເມືອງ ນາກາຍ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ;
5. ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2, ໂດຍໜ່ວຍງານເກັບກູ້ສະໜາມລະເບີດຝັງດິນຕາມແນວສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຮງສູງ 115 ກິໂລວັດ ແຕ່ເມືອງ ມະຫາໄຊ ຫາ ເມືອງ ຄຳມ່ວນ;
6. ບໍລິສັດ ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນພະລັງງານໄຟຟ້າ ເທີນຫີນບູນ, ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ສຳລັບ ສ້າງບ້ານໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ;
7. ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2, ໂດຍໜ່ວຍງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນໜອງສະນ້ຳ;
8. ໂຄງການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ເພື່ອການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນທີ່ແຂວງ ອັດຕະປື, ຄຳມ່ວນ ແລະ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ;
9. ເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ໃຫ້ສູນກ້າເບ້ຍໄມ້ເມືອງ ເຊໂປນ ແລະ ເມືອງ ນອງ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ເມືອງ ຕະໂອຍ, ແຂວງ ສາລະວັນ;
10. ສຳເລັດ ການເກັບກູ້ໂຄງການກ້າເບ້ຍໄມ້ ຢູ່ເມືອງ ເຊໂປນ ແລະ ເມືອງ ນອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ເມືອງ ຕະໂອຍ ແຂວງ ສາລະວັນ;
11. ດຳເນີນການ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ພາຍໃນ

ພື້ນທີ່ໂຄງການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ຂອງກະຊວງ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ພະລັງງານ ຢູ່ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ.

ປັດຈຸບັນ ກຳລັງປະຕິບັດງານພາຍໃນ 18 ບ້ານໃນເຂດ ຈັດສັນບ້ານໃໝ່ ຂອງໂຄງການນ້ຳເທີນ 2 ຢູ່ເມືອງ ນາກາຍ.

ແຜນງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອສະໜອງການກວດຕົ້ນ, ການກວດເລິກ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດແບບວັດແທກ ແມ່ທັກ, ການເກັບກູ້ເຂດພື້ນທີ່ປັກໝາຍ, ທຳລາຍ ລະເບີດທີ່ໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ເຂດຫຼຸມນ້ຳຂອງເມືອງ ຄຳເກີດ, ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ, ເມືອງ ນາກາຍ. ໂຄງການອື່ນໆ ຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ.

ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008:

ບໍລິສັດ ພິຊິແອວ ໄດ້ເກັບກູ້ພື້ນທີ່ໄດ້ 600 ຮຕ ໃຫ້ແກ່ ລູກຄ້າ ໂດຍບໍ່ມີເຫດການຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ແຕ່ລະໜ້າວຽກ ແມ່ນປະຕິບັດສຳເລັດ ຕາມແຜນທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ລູກຄ້າທັງໝົດມີຄວາມ ພໍໃຈ.

ທຳລາຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້:

- ບົມບີ = 1,237 ໜ່ວຍ
- ລະເບີດຝັງດິນ = 22 ໜ່ວຍ
- ສຳພະວຸດອື່ນໆ = 713 ໜ່ວຍ
- ບົມໃຫຍ່ ຖິ້ມມາຈາກຍົນ = 3 ໜ່ວຍ

ບໍລິສັດ ພິຊິແອວ ໄດ້ໃຊ້ພະນັກງານລາວ ແລະ ໄດ້ເປີດການຝຶກອົບຮົມວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດ ໃຫ້ຈຳນວນ 100 ກວ່າຄົນໃນລະຫວ່າງ ປະຕິບັດກິດຈະກຳ ໃນປີ 2008, ໂດຍສຳເລັດເປົ້າໝາຍ ທັງໝົດ.

ການສຶກສາກໍລະນີ

ບໍລິສັດ ເກັບກູ້ລະເບີດ ໂຟນິກ ຈຳກັດ ໄດ້ເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ສຳຫຼັບ ບໍລິສັດ ໄຟຟ້ານ້ຳເທີນ ໃນເນື້ອທີ່ 100x300 ຊຶ່ງແມ່ນສະໜາມລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ເມືອງ ມະຫາໄຊ, ການເກັບກູ້ໃຊ້ເວລາ 90 ວັນຈຶ່ງສຳເລັດ ແລະ ຜົນໄດ້ ຮັບຄື ພົບລະເບີດຝັງດິນມີ 67 ໜ່ວຍ, ລະເບີດປະ

ເພດອື່ນໆ 202 ໜ່ວຍ ແລະ ບົມໃຫຍ່ ຖິ້ມມາຈາກຍົນ 1,000 ບອນ ຈຳນວນ 1 ໜ່ວຍ. ບໍລິສັດ ພິຊີແອວ ໄດ້ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານຄົນລາວ 12 ທ່ານ ໃນຫຼັກສູດ ການເກັບກູ້ ຊຶ່ງເປັນໜ້າວຽກອັນຫຍຸ້ງຍາກ ແຕ່ບໍ່ມີ ເຫດການຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ທີ່ບໍ່ເພິ່ງປາດຖະໜາ.

ຮູບ 1: ບໍລິສັດ PCL ລາຍງານສະໜາມ ໃຫ້ຜູ້ຍັງມຍາມ (ພະນັກງານ PCL ລາຍງານ ໃຫ້ຫ້ອງການ ຄຸດຊ ກຸ່ວກັບ ກິດຈະກຳ ໂດຍຈຳລອງສະໜາມ)

ຮູບ 2: ພະນັກງານ ກວດກູ້ ຢູ່ສະໜາມ ການໜາຍຫຼັກ ໜາຍສະໜາມ ແລະ ສະຖານທີ່ ລໍຖ້າ ສຳລັບ ກິດຈະກຳ ທຳລາຍ

ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ແລະ ລູກຄ້າ

ກະລຸນາເບິ່ງວັກທີ 1 ກິດຈະກຳຕ່າງໆ

ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ

ກິດຈະກຳ	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງຕ່າງໆ ຂອງ ສປປ ລາວ
ໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ເກັບກູ້ລະເບີດອື່ນໆ	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ອັດຕະປື, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ
ໜ້າວຽກສຳຫຼວດ ແລະ ໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
ໜ້າວຽກໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ໄດ້ຮັບຈາກລູກຄ້າປະມານ 1,500,000 ດອນລາ ສະຫະລັດ ໃນປີ 2008.

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ (FSD)

ຜົນສໍາເລັດ ໃນປີ 2008

ການສະໜັບສະໜູນ ເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ແກ່ໂຄງການ ອາຫານໂລກ (WFP)

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ສືບຕໍ່ສະໜອງ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການ ອາຫານໂລກ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງ. ໂຄງການ ອາຫານໂລກ ໄດ້ເຮັດສັນຍາຊ່ວຍ ເຫຼືອລັດຖະບານ ລາວ, ໂດຍໂຄງການໄດ້ກຳນົດເອົາ ຊຸມຊົນ ເຂົ້າໃນໂຄງການບ່ອນທີ່ບໍ່ສາມາດຄ້າປະກັນ ສະບຽງອາຫານໄດ້ຕະຫຼອດປີ ແລະ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການ ໂດຍຮ່ວມກັບຊຸມຊົນສ້າງແຜນ ການໃຫ້ຊາວບ້ານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊັ່ນວ່າ: ເຮັດກິດຈະກຳຂຸດໜອງປາ, ຂຸດຝາຍຕົ້ນນ້ຳ, ຂຸດທາງ ເຂົ້າບ້ານ ຫຼື ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ນາ ເພື່ອປູກເຂົ້າ. ມູນນິ ທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເກັບກູ້ ລະເບີດ ໄປຕາມແຜນຂອງຊາວບ້ານ, ເພື່ອຢາກເຫັນ ຊາວບ້ານໄດ້ນຳໃຊ້ດິນ ເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້.

ການເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ອົງການ ແຄ (CARE)

ໃນເດືອນ ມີນາ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ອົງການ ແຄ ໃນໂຄງການ ປັບປຸງ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຢູ່ ແຂວງ ເຊ ກອງ. ອົງປະກອບ ຂອງມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ປະກອບມີ 4 ໜ່ວຍງານ ຄື: ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ ພື້ນທີ່ ເພື່ອການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ໜ່ວຍງານ ທຳລາຍ ເຄື່ອນທີ່, ໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງໄພ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໂດຍເລັ່ງໃສ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໃນການຊອກຫາເຫຼັກເສດ ເພື່ອ ຂາຍ; ມູນນິທິ ຍັງໄດ້ຝຶກອົບຮົມການປະຖົມພະຍາ ບານເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ແກ່ອາສາສະໝັກແພດ ປະຈຳ ບ້ານ.

ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກ ລູກລະເບີດບໍ່ ທັນແຕກ (MRE)

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເຮັດການໂຄ ສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃຫ້

ແກ່ຊຸມຊົນຢູ່ພາຍໃນບ້ານເປົ້າໝາຍ ຂອງອົງການ ແຄ. ໃນປີ 2008 ໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກ ສາຄວາມສ່ຽງ ຂອງໂຄງການໄດ້ພັດທະນາ ຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງ ຕົນ ໃນການໂຄສະນາ ທັງໜ່ວຍງານໄດ້ມີການນຳສະ ເໜີການໂຄສະນາ ແລະ ການຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດ ຂອງ ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ/ ຍຸດທະສາດ ຂອງອົງການ ແຄ ໂດຍໜ່ວຍງານ ໂຄ ສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຂອງຫ້ອງການ ຄຸດຊ ໃນ ເດືອນ ກັນຍາ. ໂດຍການປະຕິບັດຕາມການຮັບຮອງ ເອົາຍຸດທະສາດ, ລະບຽບຂັ້ນຕອນ ການໂຄສະນາ ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາ ແລະ ກິດຈະ ກຳການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ເລີ່ມປະຕິບັດໃນ ເດືອນ ພະຈິກ. ລະບຽບຂັ້ນຕອນ ການໂຄສະນາສຶກ ສາຄວາມສ່ຽງຂອງໂຄງການຈະສືບຕໍ່ດຳເນີນໄປເພື່ອ ພັດທະນາ ໃນປີ 2009.

ການພັດທະນາ ມາດຕະຖານ ການຝຶກອົບຮົມ

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເລີ່ມໂຄງການ ເພື່ອຮ່າງມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບ ວິຊາ ການເກັບທຳລາຍລະເບີດ ຈຳນວນ 11 ຕຳແໜ່ງ ໃນ ຂະແໜງ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ມາດຕະຖານ ການຝຶກອົບຮົມ ຈະກຳນົດລະບຽບການ ຂອງຄຸນນະ ພາບໃນການຝຶກ ຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ຮັບປະກັນໄດ້ ມາດຕະຖານນີ້ ຕ້ອງຖືກຍອມຮັບຈາກສາກົນ ຈຶ່ງຈະ ນຳໃຊ້ໄດ້. ໂຄງການນີ້ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວ ໃນມາດ ຕະຖານແຫ່ງຊາດຊຶ່ງແມ່ນພະນັກງານວິຊາການຂອງ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ເປັນຜູ້ພັດທະນາ ໃນປີ2006ຫາ2007. ໂຄງການຈະສືບຕໍ່ ໃນປີ2009 ແຕ່ວ່າສ່ວນໃຫຍ່ ໃນການຮ່າງມາດຕະຖານ ໄດ້ສຳ ເລັດແລ້ວ ໃນລະຫວ່າງປີ 2008.

ໂຄງການສ້າງລະບົບ ກຸກເກີນເອົາຕຣິດສ໌

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເລີ່ມສ້າງໂຄງ ການ ໂດຍຮັບທຶນມາ ຈາກ ອົງການ ກຸກເກີນເອີດ, ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ໜ້າວຽກ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ບັນດາປະ ເທດ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້. ໂດຍຜ່ານໂຄງການ ນີ້, ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ຈະສະໜອງ ລະບົບນີ້ ໃຫ້ຂະແໜງການ ແກ່ໂຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດ້ວຍ ແຜນທີ່ພູມິປະເທດທີ່

ກອງທັບ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ກຳນົດມາດຕາສ່ວນ 1:50,000 ໄວ້ແຕ່ເກົ່າແລ້ວ, ຊຶ່ງແຜນທີ່ນີ້ ກວມເອົາ 3 ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກສົງຄາມ ຫວຽດນາມ (ກຳປູເຈັຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ), ຖານຂໍ້ມູນການ ຖິ້ມລະເບີດ ຂອງ ກອງທັບ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ ສຳລັບ ທະວີບ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ເພື່ອປ່ຽນ ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ ໃນລະບົບ ກຸກເກີນເອົາ ຕຣິດສ໌.

ການເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມກົດຈະກຳ ໃນພາກພື້ນ

ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເຂົ້າ ຮ່ວມກອງປະຊຸມພາກພື້ນ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ກ່ຽວກັບ ການເກືອດຫ້າມການນຳໃຊ້ ລະເບີດບົມບີ: ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ຕັ້ງແຕ່ 20-22 ຕຸລາ. ການວາງສະແດງລະເບີດບົມບີ ຂອງຫ້ອງການ ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ທີ່ເກັບ ກູ້ໄດ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ພະນັກງານຕ່າງປະເທດ 2 ທ່ານ ຈາກຫ້ອງການ ອົງ ການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເຂົ້າ ຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ດ້ານການພັດທະນາ ວຽກງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ເປັນເວລາ 4 ວັນ, ທີ່ເມືອງ ວູເອ, ປະເທດ ຫວຽດນາມ ນັບຕັ້ງແຕ່ ວັນທີ 3 ຫາ 6 ພະຈິກ 2008. ຊ່ຽວຊານ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ສະໜອງບົດສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ.

ວິຊາການຈາກ ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ປະເທດ ສະວິດ ຈຳນວນ 3 ທ່ານ (ຕ່າງປະເທດ 1 ທ່ານ ແລະ ຄົນລາວ 2 ທ່ານ) ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມພາກ ພື້ນເປັນເວລາ 2 ວັນ ຢູ່ປະເທດ ກຳປູເຈັຍ ຊຶ່ງບັນຫາ ຕ່າງໆ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຖືກຍົກຂຶ້ນມາ ແລະ ຖືກປຶກສາຫາລື. ຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ໃນກອງປະຊຸມ ລວມມີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນການເກັບກູ້ລະ ເບີດ, ເຕັກນິກໃນການທຳລາຍລະເບີດແຮງຕໍ່າ, ຄວາມ ຈຳເປັນຕ້ອງການດິນລະເບີດທຳລາຍ ແລະ ການສະ ໜອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຈູດດິນລະເບີດ.

ການພັດທະນາເຕັກນິກໃໝ່ ໃນການທຳລາຍລະເບີດ

ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ປະຈຳ ແຂວງ ເຊກອງ ໄດ້ເປັນເຈົ້າພາບຕ້ອນຮັບອົງການ ຄົ້ນຄວ້າອຸປະກອນທຳລາຍ ລະເບີດ ຈາກປະເທດ ອັງກິດ ຈຳນວນ 3 ທ່ານ. ໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມ ເພື່ອທົດລອງອຸປະກອນທຳລາຍລະເບີດ ແລະ ລະ ບຽບການ ໃນການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ທາງຄະນະໄດ້ ສາທິດການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ໃນການສຳຫຼວດແບບໂຕະ

ພຽງ, ນຳໃຊ້ດິນລະເບີດ ‘ແພນເຄັກ’, ນຳໃຊ້ດິນລະ ເບີດ ເທີມາຍ ສຳລັບ ການທຳລາຍລະເບີດໂດຍການ ຄວບຄຸມແບບໄຮ້ສາຍ, ນຳໃຊ້ກຳມະວິທີປ້ອງກັນປະ ກົດຜົນ ຂອງສະເກັດນ້ອຍຂອງລະເບີດ.

ການຮ່ວມມື ກັບອົງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງປະຊາຊົນ ນ່ອກແວ ຢູ່ປະເທດ ຫວຽດນາມ

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ສະໜອງທີ່ປຶກ ສາຄົນລາວ ໄປປະຈຳຢູ່ປະເທດ ຫວຽດນາມ ຢູ່ແຂວງ ກວາງຕຣີ ເປັນເວລາ 2 ເດືອນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຝຶກອົບ ຮົມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອ ການຈັດການບໍລິ ຫານວຽກງານຝ່າຍປະຕິບັດງານໃຫ້ໂຄງການໃໝ່ຂອງ ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງປະຊາຊົນ ນ່ອກແວ. ການ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ສະໜອງ ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ບົນພື້ນ ຖານຕົ້ນທຶນ, ເພີ່ມບໍລິການສາກົນ ແລະ ເພີ່ມປະສິບ ການ ໃຫ້ແກ່ນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດ ຄົນລາວ, ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍສ້າງຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ໃຫ້ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໃນອານາຄົດ.

ຜົນສຳເລັດ ຂອງການປະຕິບັດງານ

ໃນວັນທີ 21 ເມສາ 2008, ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ກາຍເປັນ ອົງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ໂຄງການ ທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການ ຍັ້ງຍືນຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ໃນເດືອນ ພະຈິກ 2008 ຄະນະກຳມະການ ຄຸຄຊ ລວມມີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນສູງ ຈາກກະຊວງ ພ້ອມດ້ວຍນັກວິຊາການ ໄດ້ຮັບຮອງ ເອົາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ. ມັນແມ່ນຜົນງານອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ປະຕິບັດ ສຳເລັດ ໃນປີ 2006 ຫາ 2007.

ການເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

ແຜນວຽກ ຂອງ ອົງການ ອາຫານໂລກ ໃນປີ 2008 ເພື່ອໃຫ້ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ເປັນຜູ້ ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ໃນທັງໝົດ 99 ໜ່ວຍງາ, ຊຶ່ງໄດ້ ສຳເລັດ ໃນວັນທີ 9 ພຶດສະພາ 2008; ອົງການ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ມອບພື້ນທີ່ເກັບກູ້ສຳເລັດແລ້ວ ໃຫ້ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ພາຍໃນເມືອງ ເຊ ໂປນ, ເມືອງ ນອງ ແລະ ເມືອງ ວິລະບູລີ. ສຳລັບ ພື້ນທີ່ຢັ້ງ ປະຕິບັດບໍ່ສຳເລັດ ໜ່ວຍງານ ຂອງມູນນິທິ ກໍ່ໄດ້ສືບ ຕໍ່ປະຕິບັດ ກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນປີ 2008. ໃນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ລວມມີໜ່ວຍງາ

ທັງໝົດ ຈຳນວນ 127 ໜ້າວຽກເກັບກູ້ ສຳເລັດແລ້ວ ຈຳນວນ 453,725 ມ2 ສາມາດທຳລາຍລະເບີດໄດ້ ທັງໝົດ ຈຳນວນ 572 ໜ່ວຍ. ໜ່ວຍງານ ທຳລາຍ ເຄື່ອນທີ່ ຢູ່ພາຍໃນແຂວງໄດ້ປະຕິບັດແລ້ວ 75 ໜ້າ ວຽກ, ໄດ້ທຳລາຍລະເບີດ ຈຳນວນ 3,817 ໜ່ວຍ, ລວມທັງບົມໃຫຍ່ ຖິ້ມມາຈາກຍົນ 26 ໜ່ວຍ.

ການເກັບກູ້ລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ແຂວງ ເຊກອງ

ຍ້ອນການເຂົ້າໄປເຖິງກິດຈະກຳ ຂອງອົງການອາຫານ ໂລກ ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ເພາະວ່າ ມັນເປັນລະ ດູຝົນ ແລະ ສະພາບເສັ້ນທາງບໍ່ດີ ໃນທ້າຍປີ 2007, ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ສະໜອງການ ສະຊ່ວຍເຫຼືອກິດຈະກຳ ໂຄງການ ເຮືອນແມ່ລໍຖ້າເກີດ ລູກ ຂອງອົງການ ສາກົນ. ການເກັບກູ້ໃຫ້ກິດຈະກຳນີ້ ແກ່ຍາວຈົນຮອດເດືອນ ມັງກອນ ແລະ ເດືອນ ກຸມພາ 2008 ຈຶ່ງໄດ້ສຳເລັດລົງ.

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ໂຄງການ ແຄ ເໝືອນກັນ ໂດຍປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳ ລາຍເຄື່ອນທີ່ ໃນເດືອນ ມັງກອນ ແລະ ເດືອນ ກຸມພາ 2008. ຈາກເດືອນ ມີນາ 2008 ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະ ເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ສະໜັບສະໜູນ ອົງການ ແຄ ຢ່າງ ເຕັມເວລາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນເດືອນ ພະຈິກ ແລະ ເດືອນ ທັນວາ ມູນນິທິ ໄດ້ກັບຄືນໄປຊ່ວຍເຫຼືອ ໂຄງການ ອາຫານໂລກ ອີກ ໂດຍເວລາຊົ່ວຄາວ ແລະ ໜ່ວຍງານ ກໍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກໃຫ້ອົງການ ແຄ ຢ່າງ ສຳເລັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຢູ່ແຂວງ ເຊກອງ, ມີ 46 ໜ້າວຽກເກັບກູ້ສຳເລັດ ຈຳ ນວນ 127,387 ມ2 ໄດ້ທຳລາຍລະເບີດ ໄດ້ຈຳນວນ 339 ໜ່ວຍ, ໜ່ວຍງານ ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ປະຕິບັດທັງ ໝົດ 55 ໜ້າວຽກ, ເກັບກູ້ລະເບີດ ໄດ້ຈຳນວນ 317 ໜ່ວຍ.

ການຝຶກອົບຮົມ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

ນອກນັ້ນ, ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ຍັງໄດ້ ຈັດການຝຶກອົບຮົມຢ່າງເປັນທາງການ ສອງ ຄັ້ງ ໃນປີ 2008, ໄດ້ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ແບບບຳລຸງຄືນ ຫຼັກສູດ ແພດສະໜາມ ສຳລັບ ແພດຂອງຕົນ ເກົາ ຄົນ ແລະ ຫຼັກສູດ ທຳລາຍລະເບີດ ຂັ້ນ 2 ໃຫ້ ເຈັດ ຄົນ, ການທຳລາຍລະເບີດຂັ້ນ 1 ໜຶ່ງ ຄົນ. ທີ່ປຶກສາຄົນ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມການທົດສອບເຄື່ອງ ກວດທີ່ຈັດຂຶ້ນ ຢູ່ປະເທດ ອີຕາລີ. ພະນັກງານລາວຜູ້

ອາຈຸໂສ 5 ຄົນ ຂອງອົງການໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ການຂຽນບົດລາຍງານ ຢູ່ທີ່ສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະ ນາຊືນນະບົດ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍັງໄດ້ເປີດສອນພາສາ ອັງກິດ ໃຫ້ພະນັກງານຜູ້ທີ່ສົນ ໃຈອີກດ້ວຍ.

ການທຳລາຍບົມໃຫຍ່ ຖິ້ມມາຈາກຍົນ ຢູ່ບ້ານ ນາເວີ, ແຂວງ ເຊກອງ.

ໃນເດືອນ ກຸມພາ 2008 ໜ່ວຍງານ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ ລະເບີດ ແຂວງ ເຊກອງ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍ ເຄື່ອນທີ່ ຢູ່ບ້ານ ນາເວີ ທີ່ເປັນບ້ານເປົ້າໝາຍ ຂອງອົງ ການ ແຄ. ໃນນັ້ນ ມີໜ້າວຽກສຳຄັນໜຶ່ງ ຄື ການທຳ ລາຍບົມໃຫຍ່ ຖິ້ມມາຈາກຍົນ 750 ປອນ, ຊຶ່ງຖືກ ພົບເຫັນຢູ່ໃກ້ກັບບ້ານປະຊາຊົນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ອົງ ການອື່ນ ໄດ້ພົບເຫັນບົມໃຫຍ່ໜ່ວຍນີ້ ມາກ່ອນແລ້ວ ແຕ່ປະກົດວ່າ ໄດ້ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການທຳ ລາຍ ຍ້ອນວ່າ ຫົວເກັບແບບເຄມີໄໝ້ຊ້າທີ່ມີກົນໄກ ກັນລ່ອກໄວ້ ບໍ່ສາມາດຖອດອອກໄດ້.

ໜ່ວຍງານ ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ປະຕິ ບັດໜ້າວຽກນີ້ ດ້ວຍຄວາມທ້າທາຍ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຕ້ອງໄດ້ຊຸດອ້ອມດ້ວຍໜ່ວຍບົມໃຫຍ່ ຢ່າງລະມັດລະ ວັງ ເພື່ອເປີດກວ້າງໃຫ້ເຫັນມັນງ່າຍ ໃນການແກ້ໄຂ. ຈາກນັ້ນ ໄດ້ສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນໂດຍນຳໃຊ້ເປົາດິນຊາຍ ວາງເຕັງເທິງ ແລະ ອ້ອມຂ້າງຂອງບົມ ເພື່ອປ້ອງກັນ ສະເກັດສະເດັນໄປຖືກເຮືອນປະຊາຊົນ ໃນເວລາທຳ ລາຍ. ໃນນັ້ນ, ໄດ້ນຳໃຊ້ເປົາດິນຊາຍ ທັງໝົດ 1,000 ກວ່າກະສອບ ສຳລັບ ການກໍ່ສ້າງແຫ່ງນີ້.

ພາຍຫຼັງ ຍົກກຳລັງຊາວບ້ານ ໄປຢູ່ບ່ອນປອດໄພແລ້ວ ໜ່ວຍງານ ກໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງທຳລາຍ ແບບເຊັບຊາດ ເພື່ອທຳລາຍບົມແບບຜ່າເປັນສ່ຽງໆ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມັນລະເບີດຂຶ້ນການເຮັດແບບນີ້ ກໍ່ເພື່ອຢາກເຫັນດິນລະເບີດ ຢູ່ຂ້າງໃນ ແລ້ວສາມາດຍົກກຳລັງອອກໄປສູ່ຈຸດທ່າງໂກຈາກບ້ານ ສ່ວນທົວເກັບອັນກັນດ້ານນັ້ນ ຖືກທຳລາຍກັບທີ່. ວຽກທຳລາຍຄັ້ງນີ້ ໃຊ້ເວລາ 3 ວັນ. ພາຍຫຼັງ ທີ່ທຳລາຍສຳເລັດແລ້ວ ຊາວບ້ານໄດ້ລາຍງານການພົບພໍ້ບົມໃຫຍ່ອີກສີ່ ໜ່ວຍ ໃນເຂດນັ້ນ. ອົງການໄດ້ແກ້ໄຂສຳເລັດ ໃນເດືອນ ມີນາ 2008.

ອົງການຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ແລະ ລູກຄ້າ

ອົງການສາກົນ ແຄ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມງານ ຂອງມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ແມນ ອົງການ ສາກົນ ແຄ ໂດຍໄດ້ເລີ່ມຮ່ວມ ງານ ໃນເດືອນ ມັງກອນ 2007. ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ກຳລັງດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອ ອົງການ ແຄ ດວຍການ ພັດທະນາຕົກລົງໂຄງການ ການຮ່ວມມືກັບ ອົງການບໍ່ ສັງກັດລັດ ອິດສະຕຣາລີ ທີ່ ລາວ (ລັງໂກກາ) “ ເພື່ອຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ບັບ ບຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ແຂວງ ເຊກອງ”. ຫຼັງຈາກໄດ້ເຊັນຂໍ້ຕົກລົງຢ່າງເປັນທາງການໃນປີ 2007,

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເລີ່ມລົງມືປະ ຕິບັດໜ້າວຽກຂອງຕົນ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອສະ ຫັບສະໜູນການພັດທະນາ ຂອງ ອົງການສາກົນ ແຄ ໃນບ້ານເປົ້າໝາຍ ຂອງໂຄງການຢ່າງເຕັມເວລາ ໃນ ເດືອນ ມີນາ 2008.

ອົງການ ອາຫານໂລກ

ມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ຍັງຢູ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມ ງານ ຂອງອົງການ ອາຫານໂລກ ເພື່ອສະໜອງການ ຊ່ວຍເຫຼືອການເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ, ສະ ຫັບສະໜູນ ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ການຮ່ວມມືກັບອົງ ການ ອາຫານໂລກ ກັບມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ເລີ່ມມາແຕ່ປີ 2005.

ພາລະກິດ ຂອງມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໄດ້ແກ່ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ບັນເທົາທຸກແກ່ບັນດາ ຄົວເຮືອນທີ່ຂາດແຄນສະບຽງອາຫານ ແບບຊ້ຳເຮື້ອ ມາຕະຫຼອດ. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານສະບຽງອາຫານໃນ ເວລາໃດ ທີ່ມີຄວາມຂຽວຂາດຈຳເປັນ ພອມທັງຊ່ວຍ ເຫຼືອໃນການສ້າງຊັບພະຍາກອນ ໂດຍຜ່ານບັນດາ ກິດຈະກຳ ເພື່ອວຽກງານ.

ຖານະ ທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງມູນນິທິ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສະວິດ ໃນປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳຫຼັບບຸກຄະລາກອນ	674,307
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳຫຼັບການປະຕິບັດງານ	298,764
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳຫຼັບການປະຕິບັດງານພິເສດ	46,430
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ - ຊັບສິນບັດບໍ່ຄົງທີ່	-
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ - ຊັບສິນບັດຄົງທີ່	44,367
ລວມຍອດ	1,063,868

ໝາຍເຫດ: ຕາຕະລາງ ສະແດງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ການປະຕິບັດງານພິເສດ ໂດຍກວມໂຄງການຝຶກອົບຮົມ ຫຼັກສູດ ກຸກເກີນເອີດ ແລະ ຫຼັກສູດ ມາດຕະຖານ ການປະຕິບັດ;
2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ອຸປະກອນແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງມູນຄ່າທາງດ້ານປະຕິບັດງານ.

ຕາຕະລາງ: ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ຜູ້ໃຫ້ທຶນ	ການປະກອບສ່ວນທຶນ ໃນປີ 2008
ອົງການ ອິດສະເອດ ແຫ່ງອິດສະຕຣາລີ	1,004,535
ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ	304,630
ທຶນຈາກປະເທດ ສະວິດ ເຈັນນີວາ	112,860
ມູນນິທິ ສຳພັນ (ໂຄງການ ກຸກເກີເອີດ)	25,000
ມູນນິທິ ຈອນເຊີນ	60,000
ອົງການ ອີຊີບີ ສະໂນເດີ	38,394
ລວມຍອດ	1,545,419

ອົງການ ສຶກສາໂລກ/ ອົງການ ຄອນຊອກຊຽມ

ອົງການ ສຶກສາໂລກ/ ອົງການ ຄອນຊອກຊຽມ ເຮັດວຽກໃຫ້ແກ່ 3 ໂຄງການ ໃນຂະແໜງ ເກັບກູລະເບີດດັ່ງນີ້:

- ສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກສົງຄາມ ແລະ ຄົນພິການ ຢູ່ໂຄງການ ແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ຈຳປາສັກ ໄດ້ຊ່ວຍສ້າງກອງທຶນຢາປິ່ນປົວ ຜູ້ໄດ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ;
- ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອປິ່ນປົວ ແລະ ພື້ນພູ ຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ;
- ແຜນງານຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ.

ກິດຈະກຳ ໃນປີ 2008

ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ຄົນພິການ ໃນແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ໄດ້ສືບຕໍ່ສະໜອງທຶນ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ທ່ານໝໍ ແລະ ພາຍາບານ ໃນການປິ່ນປົວແບບສຸກເສີນ. ແພດໝໍຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມແລ້ວ ກໍສາມາດກາຍເປັນຄູຝຶກ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ບັນດາພະນັກງານ ແຂວງ ແລະ ເມືອງອື່ນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ.

ກອງທຶນປິ່ນປົວ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ສະໜອງການປິ່ນປົວຢ່າງທັນທີທັນໃດໂລດ ແລະ ຍັງສືບຕໍ່ສະໜອງການປິ່ນປົວ ສຳລັບ ຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ ພາຍໃນ 5 ແຂວງ. ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດ ໄດ້ດຳເນີນໃນຮູບການຕິດຕາມ, ການສຳຫຼວດຄວາມຈຳເປັນຂອງຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ, ໂຄງການຍັງໄດ້ຊ່ວຍສະໜອງທຶນດ້ານການສຶກສາ/ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທຶນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງເພື່ອການພັດທະນາເສດຖະກິດ ດວຍການພັດທະນາ.

ໂຄງການໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນກຸ່ມກັບອັນຕະລາຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ນຳເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ເພື່ອສອນໃນໂຮງຮຽນ ຊັ້ນປະຖົມ ຈຳນວນ 37 ເມືອງພາຍໃນ 9 ແຂວງ ໂດຍການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອາຈານ, ໂດຍໄດ້ສະໜອງປຶ້ມຕຳລາຮຽນ, ສະໜັບສະໜູນ ການສະແດງລະຄອນຕຸກກະຕາ ແລະ ມີການສອບເສັງກອນ ແລະ ຫຼັງການທົດສອບ. ປັດຈຸບັນນີ້, ມີອາຈານສອນ

ຈຳນວນ 4,890 ທ່ານ ທີ່ກຳລັງສອນນັກຮຽນປະຖົມ ຈຳນວນ 155,244 ຄົນ ແລະ ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ ຈຳນວນ 1,077 ແຫ່ງ.

ຜົນສຳເລັດ ໃນປີ 2008

ພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ສ້ອມແປງຄືນອາຄານສະຖານທີ່ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແພດໝໍ, ຫ້ອງຜ່າຕັດຢູ່ໂຮງໝໍເມືອງ ຕະໂອຍ ໄດ້ເປີດບໍລິການ ໃນເດືອນ ເມສາ 2008. ໂຮງໝໍແຂວງ ສາລະວັນ ໄດ້ຈັດສົ່ງໜ່ວຍງານໝໍຜ່າຕັດໄປປະຈຳການຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ຫ້ອງຜ່າຕັດ ໄດ້ໃຫ້ບໍລິການປິ່ນປົວຜູ້ບາດເຈັບ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ ຈຳນວນ 4 ຄົນ ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງການຜ່າຕັດນ້ອຍ ຫຼື ຜ່າຕັດປານກາງ.

ຄຸນນະພາບ ໃນການປິ່ນປົວດີກວ່າ, ຖ້າທຽບໃສ່ການປິ່ນປົວ ຂອງໂຮງໝໍແຂວງ, ໂຮງໝໍເມືອງ ພາຍໃນແຂວງ ສາລະວັນ. ອັດຕາການຊົມເຊື່ອ ຂອງບາດແຜພາຍຫຼັງຜ່າຕັດ ເຫັນວ່າ ຫຼຸດລົງ.

ການປິ່ນປົວເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການສືບຕໍ່ປິ່ນປົວຈຳນວນ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈຳນວນ 74 ຄົນ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ.

ໂຄງການ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມການລ້ຽງສັດ ແລະ ວິຊາສັດຕະວະແພດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈຳນວນ 33 ຄົນ.

ໂຄງການ ໄດ້ລົງຕິດຕາມກິດຈະກຳ ຂອງຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ພາຍຫຼັງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທຶນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງໃຫ້, ຫຼັງຈາກ ການຝຶກອົບຮົມ ກໍສາມາດຕີລາຄາໄດ້ວ່າ ລາຍຮັບ ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ໂຄງການໄດ້ສະໜອງທຶນ ໂດຍຜ່ານ ອົງການ ຢູນີເຊັບ ແລະ ຫ້ອງການ ຄຄຊ ເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການພິມປຶ້ມຕຳລາຮຽນ, ຈາກນັ້ນ, ໜ່ວຍງານ ໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນຂອງ ຄກລ ໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ບັນດາໂຮງຮຽນແຫ່ງຕ່າງໆ ຈຳນວນ 1,500 ຊຸດ ເພື່ອໃຫ້ໂຮງຮຽນ ແລະ ອາຈານນຳໄປເປັນຕຳລາໃໝ່ ແລະ ເພື່ອເອົາໄປທົດແທນຕຳລາເກົ່າ ທີ່ນຳໃຊ້ບໍ່ໄດ້.

ການສຶກສາ ກໍລະນີເບິ່ງຜົນສໍາເລັດ ໃນປີ 2008.

ໃນເດືອນ ທັນວາ 2007, ທ່ານ ດາຈາງ ໄດ້ຮັບບາດເຈັບໜັກ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດ ບົມບີ. ພາຍຫຼັງຜ່າຕັດສຸກເສີນຢູ່ໂຮງໝໍແຂວງແລ້ວ, ອົງການ ສຶກສາໂລກ ແລະ ພະແນກ ສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຕິດຕາມເບິ່ງອາການເຈັບ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວພາຍໃນບ້ານ, ຮວມກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ ໃນການສຶກສາ ແລະ ໃນການສ້າງເສດຖະກິດ. ໃນເດືອນ ຕຸລາ 2008, ທ້າວດາຈາງ ໄດ້ເຂົ້າກອງຝຶກອົບຮົມ ດ້ານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປັບປຸງສັດ ທີ່ແຂວງໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອຮຽນຮູ້ວິທີການພັດທະນາສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມ ໃນການລ້ຽງສັດ; ຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ຮັບທຶນຈາກໂຄງການຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ເພື່ອລ້ຽງໄກ່. ເງິນທຶນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ ຈົນໃຫ້ລາວສາມາດກັບຄືນ ເຂົ້າໄປຮຽນຕູ້ຢູ່ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລອີກ ແລະ ປັດຈຸບັນນີ້ ລາວກໍາລັງຮຽນພາສາ ອັງກິດ ຢູ່ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລສ້າງຄູ ຄັງໄຄ. ໃນເດືອນ ທັນວາ 2008, ລາວໄດ້ອາສາສະໝັກເປັນຄູຝຶກອົບຮົມ ວິທີລ້ຽງໄກ່/ ວິຊາສັດຕະວະແພດ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນອື່ນ.

ດາຈາງ ກໍາລັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການສັກຢາວັກແຊງ ໃນກອງປະຊຸມຝຶກອົບຮົມ ການລ້ຽງໄກ່/ ວິຊາສັດຕະວະແພດ. ມີບັນດາສະມາຊິກຄອບຄົວ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ພວກເຂົາ ມີຜົນສໍາເລັດໃນ ການຝຶກອົບຮົມກ່ອນຈະໄດ້ຮັບເງິນໄປລົງທຶນ.

ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ແລະ ລູກຄ້າ

ສູນພື້ນຖານພິການ ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານຂອງພວກເຂົາ ທີ່ສະໜັບສະໜູນໂຄງການ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ຄົນພິການ, ຕະຫຼອດຮອດການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ແຂວງ ຫົວພັນ. ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມງານໂດຍກົງຂອງໂຄງການຢູ່ພາຍໃນແຂວງ ໄດ້ແກ່ ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ ແລະ ໂຮງໝໍແຂວງ.

ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມງານ ໃນແຜນງານ ໂຄສະນາສຶກສາ ຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມອັນຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຜູ້ອໍານວຍການ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນພະນັກງານທີ່ມາຈາກ ຫ້ອງການສຶກສາແຂວງ ແລະ ສຶກສາເມືອງ.

ອົງການ ຄູ່ຮ່ວມງານ ທີ່ໃຫ້ທຶນພວກເຮົາລວມມີຄື: ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ, ພະແນກ ຂອງລັດ/ ຫ້ອງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນອາວຸດ, ມູນນິທິ ເມັກໂນຕ໌, ອົງການ ກະແຮບເພື່ອມະນຸດສະທໍາ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນເອກກະຊົນ ສໍາລັບ ສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກ ອຸປະຕິເຫດລະເບີດ.

ພະແນກ ສຶກສາ ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ ແລະ ໂຮງຮຽນລ້ຽງເດັກ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນ

ພູມິປະເທດທີ່ຕັ້ງ ຂອງການປະຕິບັດງານ:

ກິດຈະກຳ	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງຕ່າງໆ ຂອງປະເທດ ສປປ ລາວ
ໜ້າວຽກເກັບກູ້ພື້ນທີ່	ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ
ໜ້າວຽກສຳຫຼວດ ແລະ ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່	ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ
ໜ້າວຽກໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ	ປະຕິບັດຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ຄຳມວນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ສາລະວັນ, ແຂວງ ເຊກອງ, ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແລະ ແຂວງ ອັດຕະປື
ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດ	ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແລະ ການປັບປຸງຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ ເຂດພິເສດ ໄຊສົມບູນ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງ ໃນອາດີດ)

ຖານະທາງດ້ານການເງິນ:

ຕາຕະລາງ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

ລຳດັບ	ຈຳນວນ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ຢາປົວພະຍາດ ແລະ ໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການສ້າງເສດຖະກິດ	91,660
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນໜ້າວຽກໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນຜົນຮ້າຍ ຂອງລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	45,315
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ການປິ່ນປົວ ແລະ ການປິ່ນປົວຄືນອີກ ສຳລັບ ການປິ່ນປົວແບບສຸກເສີນ	19,872
ຄ່າຊື້ອຸປະກອນ	4,061
ລວມຍອດ	160,908

ຕາຕະລາງ: ການປະກອບສ່ວນ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນແກ່ໂຄງການ ໃນປີ 2008 (ຕະກູນເງິນ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ)

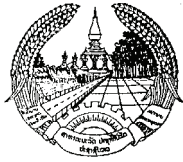
ຜູ້ໃຫ້ທຶນ	ການປະກອບສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບ ໃນປີ 2008
ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງສະຫະລັດ ອາເມລິກາ/ ກອງທຶນສະໜັບສະໜູນ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກສົງຄາມ ແລະ ຄົນພິການ ໃນແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ໃນປີ 2009	45,992
ພະແນກຂອງລັດ/ ຫ້ອງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຫ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນອາວຸດ (2008 - 2009) ສຳລັບ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກລູກລະເບີດ ສຳຫຼັບປີ 2008	45,300
ພະແນກຂອງລັດ/ ຫ້ອງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຫ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນອາວຸດ ສຳລັບ ໜ້າວຽກໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ຜົນຮ້າຍ ຂອງລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (ໄດ້ລາຍງານແລ້ວປີ 2007 ບົດລາຍງານ ສຳລັບ ປີ 2007 - 2008)	
ມູນນິທິ ແມັກໄນ ເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດ ຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ (ໄດ້ລາຍງານແລ້ວ ໃນປີ 2007 ບົດລາຍງານປີ 2007 - 2008)	
ການບໍລິຈາກ ຂອງພາກສ່ວນເອກກະຊົນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ສຳລັບ ປີ 2008	2,850
ອົງການ ກະແຮບ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ	10,000
ລວມຍອດ	104,142

ເອກກະສານຄັດຕິດ ບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ 2008, ກິດຈະການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

- ເອກກະສານຄັດຕິດ 1: ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ,
- ເອກກະສານຄັດຕິດ 2: ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງຕັ້ງ ຄຄຊ,
- ເອກກະສານຄັດຕິດ 3: ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ລະເບີດກະປາງ (ບົມບີ), ສະບັບຫຍໍ້,
- ເອກກະສານຄັດຕິດ 4: ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ລະເບີດຝັງດິນ-ສັງຫານບຸກຄົນ, ສະບັບຫຍໍ້,
- ເອກກະສານຄັດຕິດ 5: ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິ ຂອງຄົນພິການ, ສະບັບຫຍໍ້,
- ເອກກະສານຄັດຕິດ 6: ຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ ກຸງວັກ ປະສິດທິພາບ ຂອງ ການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ເອກກະສານຄັດຕິດ 1: ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 01 / ນຍ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 29.04.2004

ມະຕິຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ (2003 - 2013) “ ເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ”

ພາກທີ I: ບົດແນະນຳ

1. ເລີ່ມແຕ່ໄລຍະຕົ້ນ ຂອງຊຸມປີ 1960 ເຖິງກາງ ຊຸມປີ 1970, ສົງຄາມ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີ ລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ (UXO) ຈຳນວນປະມານ 10 - 30% ຂອງລະເບີດທີ່ຖືກຖິ້ມທັງໝົດ 2 ລ້ານກວ່າໂຕນ ຢັ່ງຢາຍຢູ່ ທົ່ວປະເທດ. ເພື່ອແກ້ໄຂວິກິດການທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ທີ່ສືບເນື່ອງມາຈາກສະພາບດັ່ງກ່າວ, ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ ລາວ (UXO Lao) ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນປີ 1996, ໂດຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.
2. ເຈັດປີຕໍ່ມາ, ຫຼັງຈາກໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດ ອອກຈາກເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ 3,500 ເຮັກຕາ, ລັດຖະບານ ຈຶ່ງເຫັນຄວາມ ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເບິ່ງກວ້າງໄກໄປຂ້າງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ສ້າງການ ເຊື່ອມໂຍງທີ່ເໝາະສົມ ລະຫວ່າງ ປະເດີນລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ແຫ່ງຊາດ.
3. ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ເຈດຕະນາລົມທາງການເມືອງ ຂອງສົນທິສັນຍາ ໂອດຕາວາວ່າດ້ວຍ ລະເບີດຝັງດິນ ຕໍ່ຕ້ານ ບຸກຄົນ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະສືບຕໍ່ພິຈາລະນາ ຄວາມອາດສາມາດ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ຂອງ ສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ.
4. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໃນທ້າຍປີ 2002, ປະທານຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງໄດ້ລິເລີ່ມຂະບວນການວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ທີ່ກວມເອົາການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ຕ່າງໜ້າ ຂອງບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກັບບັນດາໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ພາຍໃນໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດເອງ, ກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ບັນດາອົງການຮ່ວມມືອື່ນໆ, ກັບບັນດາຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ຜົນງານ ຂອງຂະບວນການນີ້ ແມ່ນແຜນຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້, ຊຶ່ງໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຢູ່ກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານ ຄັ້ງວັນທີ 29-31 ກໍລະກົດ 2003, ແລະ ເປັນທິດທາງແນະນຳ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດ ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ພົວພັນກັບ ການເກັບກູ້ລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໃນ ໄລຍະປີ 2003-2013.

ພາກທີ II: ເບົ້າໝາຍ ແລະ ຂອບເຂດ

5. ແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ສັງລວມເອົາບັນດາແນວທາງ ແລະ ວິທີການ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ຂອງລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ພາຍໃນໄລຍະຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈົນຮອດ ທ້າຍປີ 2013. ຍົກເວັ້ນ ສຳລັບ ກໍລະນີທີ່ລະບຸໄວ້ສະເພາະ, ແຜນການດັ່ງກ່າວ ກວມເອົາບັນດາ ກິດຈະກຳຕ່າງ ທີ່ພົວພັນເຖິງ ການເກັບກູ້ລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ໃນ 9 ແຂວງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ສະຫວັນນະເຂດ	4. ຄຳມ່ວນ	7. ຫົວພັນ
2. ຊຽງຂວາງ	5. ເຊກອງ	8. ອັດຕະປື
3. ສາລະວັນ	6. ຈຳປາສັກ	9. ຫຼວງພະບາງ

6. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໂຄງການ ລົດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ (NPEP), ຈຸດປະສົງ ສຸດທ້າຍ ຂອງການສືບຕໍ່ປະຕິບັດແຜນການນີ້ ແມ່ນເພື່ອ “ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານ ທີ່ມີຜົນກະທົບຫຼາຍກວ່າໝູ່ ດຳເນີນຊີວິດປັດສະຈາກຜົນກະທົບຈາກລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ”. ຜົນກະທົບຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະລົດ ຜ່ອນລົງໄດ້ ດ້ວຍການປະສົມປະສານ ການເກັບກູ້ລະເບີດ, ການສຶກສາຊຸມຊົນ ໃຫ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ຈາກ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ລອດຈາກອຸປະຕິເຫດ ຊຶ່ງພົວພັນກັບລະເບີດ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ ການປົກຄອງເບິ່ງແຍງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການປັກໝາຍເຂດ ທີ່ຖືກຈັດເປັນບຸລິມະສິດລະດັບຕໍ່າ ເພື່ອດຳເນີນການ ເກັບກູ້ຕາມພາຍຫຼັງ (ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ).

7. ການຈັດບຸລິມະສິດຂອງວຽກງານ ຈະຖືເອົາຄວາມຕ້ອງການ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ 46 ເມືອງ ຊຶ່ງໄດ້ ກຳນົດເປັນເຂດບຸລິມະສິດ ການພັດທະນາ ແຫ່ງຊາດ ຢູ່ໃນ (NPEP) ເປັນສຳຄັນ ໂດຍຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດລວມ ແຕ່ຢ່າງໃດ.

ພາກທີ III: ຄາດໝາຍ

8. ຄາດໝາຍລະອຽດ,
ກ. ວຽກງານໂຄສະນາສຶກສາໃຫ້ຊຸມຊົນມີສະຕິລະວັງຕົວ, ທີມງານສຶກສາອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ອັນຕະລາຍ ຂອງລະເບີດ ທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ທຸກຊຸມຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ (ອີງຕາມການກຳນົດ ຂອງການສຳຫຼວດທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບໃນປີ 1997, ແລະ ອຸປະຕິເຫດທີ່ມີສາເຫດ ຈາກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຈະຫຼຸດຜ່ອນລົງສູ່ລະດັບບໍ່ເກີນຈຳນວນ 100 ຄົນ/ປີ ໃນທົ່ວປະເທດ.

ຂ. ກ່ຽວກັບວຽກງານການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບກູ້, ເນື້ອທີ່ກະສິກຳທັງໝົດ ທີ່ຖືວ່າເປັນເນື້ອທີ່ “ ບຸລິມະສິດລະດັບ ສູງ ” ແລະ ເນື້ອທີ່ຈຳນວນກ້ວາງຂວາງສົມຄວນ ທີ່ຖືວ່າຢູ່ໃນ “ ບຸລິມະສິດລະດັບກາງ ” ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນບ່ອນປອດ ລະເບີດ ເນື້ອທີ່ທັງໝົດ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 18,000 ເຮັກຕາ (180 km²) ຈະຖືກເກັບກູ້ ແລະ ບຸກເບີກໃຫ້ປັດສະຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໂດຍແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ໂຄງການດຽວ ເທົ່ານັ້ນ).

ຄ. ກ່ຽວກັບວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ, ຖານຂໍ້ມູນທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບ ອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຈາກ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (ກວມເອົາທັງໝົດ 18 ແຂວງ) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຖືກປັບປຸງໃຫ້ທັນກັບ ສະພາບການຕົວຈິງຢູ່ສະ ເໝີ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດລຽງບຸລິມະສິດຂອງ ວຽກງານເກັບກູ້ ແລະ ວຽກງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ. ຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກອຸປະຕິເຫດ ຊຶ່ງເກີດຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທັງໃນດ້ານການຟື້ນຟູ ຮ່າງກາຍ ແລະ ໃນດ້ານການປັບຕົວຄືນ ເຂົ້າໃນຊີວິດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຈະຖືກນຳເຂົ້າ ຢູ່ໃນແຜນການນະໂຍບາຍ ຂອງພາກສ່ວນ ສາທາລະນະສຸກ ທັງໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ;

ພາກທີ IV: ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ

9. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະມີການປັບປຸງກົງຈັກ ການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງການ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຄືນໃໝ່ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ເບິ່ງເອກະສານຕິດຄັດ ແຜນວາດການຈັດຕັ້ງ 1):

(ກ) ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ (ຄຄຊ) ຈະຖືກສ້າງຕັ້ງ ຂຶ້ນ ແລະ ລາຍງານໂດຍກົງ ຕໍ່ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊຶ່ງຈະປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ກໍຄືຜູ້ສັງເກດການຈາກອົງກອນທີ່ໃຫ້ທຶນ. ຄຄຊ ຈະຮັບ ຜິດຊອບວຽກງານຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

- ການທົບທວນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ການປະຕິບັດແຜນການຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.
- ການກຳນົດ ແລະ ການສະໜອງທິດທາງນະໂຍບາຍ,
- ການຍັ້ງຢືນ, ການອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການກວດກາບັນດາໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (ໃນວຽກງານ ການເກັບກູ້ລະເບີດ, ການໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໄດ້ຮັບ ເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດ),
- ການຄຸ້ມຄອງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ການຈັດລຽງບຸລິມະສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບ ວຽກງານຂອງບັນດາໜ່ວຍງານເກັບກູ້ ລະເບີດ,
- ການປະສານງານກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນທົ່ວປະເທດ,
- ການຍັ້ງຢືນຄຸນນະພາບ ຈາກພາຍນອກ ຂອງບັນດາກິດຈະກຳການເກັບກູ້ລະເບີດທັງໝົດ,
- ການດຳເນີນການປະເມີນຜົນ ຂອງຜົນກະທົບຫຼັງການເກັບກູ້ ແລະ ອື່ນໆ;

(ຂ) ບັນດາໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະປະຕິບັດງານ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຄຄຊ. ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແຕ່ລະພາກສ່ວນ ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນເອກະລາດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮັບຊອບຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ສະໜັບສະໜູນຕົນ ແລະ ຕໍ່ ຄຄຊ. ໃນໄລຍະຂອງການປະຕິບັດວຽກງານ ບັນດາໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດ ຈາກສາກົນ ຈະຊຸກ ຍູ້ໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັບປຸງ ບັນດາໜ່ວຍງານເກັບກູ້ລະເບີດ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຈະປະຕິບັດງານທຸກຢ່າງໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງຕາມລະບຽບມາດຕະຖານຫຼັກການດຳເນີນງານ ທີ່ ຄຄຊ ວາງອອກ. ບັນດາໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດຈະຖືກຈັດເຂົ້າ ເປັນອົງປະກອບຕາມຂະແໜງການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- i. ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບໄພອັນຕະລາຍ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທັງຈາກພາຍໃນ ແລະ ຈາກສາກົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ,
- ii. ໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ, ລວມມີໜ່ວຍງານ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ, ທຸລະກິດ ຫຼື ການທະຫານ, ໜ່ວຍງານພາຍໃນ ປະເທດ ແລະ ຈາກສາກົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ຄກລ) ຈະສືບຕໍ່ ເປັນ “ ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ ແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດພິເສດ ” ແລະ
- iii ໜ່ວຍງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແກ້ຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ ຊຶ່ງອາດເປັນໜ່ວຍງານພາຍໃນ ຫຼື ສາກົນ ອີງຕາມ ຄວາມເໝາະສົມ;

ແຕ່ລະໜ່ວຍງານ ຈະປະກອບມີກຸ່ມນັກວິຊາການຂອງຕົນ (Technical Working Group-TWG) ຮັບຜິດຊອບໃນ ການປະສານງານ ແລະ ການວາງແຜນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການກອງປະຊຸມ ຂອງກຸ່ມນັກວິຊາການ ຈະຈັດຂຶ້ນເປັນປະຈຳພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານຂອງ ຄຄຊ.

(ຄ) ອົງກອນຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍ (ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ, ສະຫະພາບຢູໂຣບ, ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ ແລະ ອົງກອນອື່ນໆ) ຈະຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ສະໜັບສະໜູນແຜນການດັ່ງກ່າວ ໃນທຸກດ້ານ ແລະ ຈະຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມາຮ່ວມມື ກັບລັດຖະບານ ຢູ່ໃນອົງກອນຕັດສິນຊື່ຂາດທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ (ຄຄຊ).

(໑) ບັນດາອົງກອນໃຫ້ທຶນ ຈະຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຂົ້າມາປະກອບສ່ວນ ໃນການອອກແບບ ແລະ ການປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ອາດຈະຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຂົ້າມາປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳ ຄກລ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃນວຽກງານຂອງ ຄຄຊ.

10. ກອງທຶນ Trust Fund ຂອງ UNDP ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1996 ຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ບັບປຸງ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຈະເປັນພາຫະນະຕົ້ນຕໍ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໃນທຸກດ້ານ ກ່ຽວກັບ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ຊັບພະຍາກອນ ຂອງກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ອາດຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃນດ້ານຕ່າງໆ. ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງ ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ການທົບທວນຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ກອງທຶນ Trust Fund ຄືນໃໝ່ ຈະໄດ້ຖືກເຊັນກັນ ລະຫວ່າງ UNDP ແລະ ລັດຖະບານ. UNDP ຈະສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງກອງທຶນ Trust Fund ໂດຍມີ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ລະບຽບການການປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ (NEX) ອີງຕາມ ມາດຖານດ້ານການເງິນ ທີ່ຮັບຮູ້ໃນລະດັບສາກົນ ແລະ ສ່ວນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກກອງທຶນ Trust Fund ກໍຈະໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ພາກທີ V: ບຸລິມະສິດຕ່າງໆ

11. ການສຳຫຼວດຜົນກະທົບໃນປີ 1997 ໄດ້ພົບວ່າ ມີຈຳນວນທັງໝົດ 2,861 ໝູ່ບ້ານ (ເທົ່າກັບ 25% ຂອງ ຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ ໃນ ສປປ ລາວ) ມີລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ ຍັງຢາຍຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ພັກອາໄສ ຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ໃນບໍລິເວນໄກ້ຄຽງ ໃນນັ້ນ 2,636 ໝູ່ບ້ານ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນ 9 ແຂວງ ບ່ອນທີ່ມີໂຄງການ UXO Lao ກຳລັງປະຕິບັດ ງານຢູ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການສຳຫຼວດກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ຂະໜາດເນື້ອທີ່ຂອງເຂດທີ່ມີ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຝັງຢູ່ ທັງຢູ່ໃນລະດັບແຕ່ລະບ້ານ ຫຼື ໃນລະດັບລວມ. ດັ່ງນັ້ນ, ການປະເມີນທີ່ໄກ້ຄຽງກັບຕົວຈິງສົມຄວນ ເນື້ອທີ່ ທີ່ຄາດ ວ່າມີລະເບີດຝັງຢູ່ຈະຕ້ອງຖືວ່າມີຄວາມສຳຄັນບຸລິມະສິດ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໄດ້ດ້ວຍການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາການໃນລະດັບ ສູງກວ່າເກົ່າ.

12. ນອກນີ້, ຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ຈັດລະດັບບຸລິມະສິດ ເຂດທີ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ເພາະສະ ນັ້ນ, ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການຍັງຈະໄດ້ສຸມໃສ່ການຈັດປະເພດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນ 3 ປະເພດໃຫຍ່, ຊຶ່ງແຕ່ລະປະເພດ ໃຫຍ່ ປະກອບດ້ວຍປະເພດຍ່ອຍຫຼາຍຢ່າງ ດັ່ງທີ່ຈັດໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 1 ຂ້າງລຸ່ມ.

ຕາຕະລາງ 1: ບຸລິມະສິດຕ່າງໆ ຂອງການເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ

ບຸລິມະສິດ	ປະເພດຂອງວຽກ
ບຸລິມະສິດ I (ສູງ)	1. ວຽກງານກະສິກຳ 2. ວຽກງານເກັບກູ້ເຄື່ອນທີ່ 3. ສາທາລະນະປະໂພກຕ່າງໆ (ສຸກສາລາ, ຈຸດນໍ້າລິນ ແລະ ອື່ນໆ) 4. ອາຄານສະຖານທີ່ ສຳລັບ ການສຶກສາ
ບຸລິມະສິດ II (ປານກາງ)	1. ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະ ເຂດປ່າໄມ້ 2. ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ/ຊຸມຊົນ (ບັນດາສະຖານທີ່ທາງສາດສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ແລະ ອື່ນໆ) 3. ສຳນັກງານຂອງລັດຖະບານ
ບຸລິມະສິດ III (ຕໍ່າ)	1. ວຽກງານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ສາທາລະນະ 2. ເຂດ “ ສ້າງຜົນກຳໄລ ” ຂອງຊຸມຊົນ 3. ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ 4. ສະຖານທີ່ ປະກອບການຄ້າຂາຍ/ ທຸລະກິດເອກະຊົນ

13. ສຳລັບຈຸດປະສົງ ຂອງແຜນການນີ້, ກິດຈະການເກັບກູ້ລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ ຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ ບຸລິມະສິດ I ແລະ II, ໂດຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດ ແກ່ວຽກງານໃນ-ບຸລິມະສິດ I. ເຖິງທ້າຍປີ 2013, ວຽກງານຢູ່ໃນ ບຸລິມະສິດ I ທັງໝົດ ຈະຖືກປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດ (ໝາຍຄວາມວ່າ ໄດ້ສຳເລັດການເກັບກູ້ ຫຼື ໄດ້ສຳເລັດການປັກ ໝາຍເຂດໄວ້).

14. ວຽກງານໃນບຸລິມະສິດ III ທີ່ຈະຖືກປະຕິບັດ ໂດຍໜ່ວຍງານເກັບກູ້ ຕາມແບບໄລ່ລຽງທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນຕໍ. ສ່ວນໜ່ວຍງານເກັບກູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທຶນ ຜ່ານໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ຈະມີພຽງ ຈຳນວນໜ້ອຍ ຫຼື ອາດຈະບໍ່ມີເລີຍ.

ພາກທີ VI: ຂໍ້ສົມມຸດ ສຳລັບ ການວາງແຜນ

15. ແຜນການສະບັບນີ້ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຂໍ້ມູນ ຂອງການສຳຫຼວດຜົນກະທົບ (1997) ກໍຄືຕາມເປົ້າໝາຍ ຂອງ NPEP.

16. ປັດຈຸບັນ “ ຂໍ້ມູນແນ່ນອນຕົວຈິງ ” ທີ່ຄົບຊຸດ ແລະ ທັນການ ກ່ຽວກັບ ທຸກດ້ານຂອງປະເດັນລູກລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນມີຢູ່ໃນຂັ້ນຈຳກັດ ເຊັ່ນວ່າ ຈຳນວນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ ໃນທົ່ວປະເທດ, ການທົດລອງ ກຳມະວິທີ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຫຼື ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບ ຂອງຂະບວນການວາງແຜນ ທີ່ລະອຽດກວ່າ. ສະນັ້ນ, ແຜນການນີ້ ຈະຖືກທົບທວນໃໝ່ໃນແຕ່ລະປີ ເພາະມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃໝ່ໆ ເມື່ອມີ ເຫດການໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ.

17. ແຜນການນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ການສືບຕໍ່ ສິ່ງ 24 ທີ່ມາຈາກເກັບກູ້ລະເບີດ ຂອງ ຄກລ ໄປປະຕິບັດງານຢູ່ 9 ແຂວງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ ໃນວັກທີ 5 ຂ້າງເທິງ. ຈຳນວນກຳລັງແຮງຂອງ ຄກລ ຈະສືບຕໍ່ຢູ່ໃນ ຈຳນວນ ປະມານ 1,100 ຄົນ ໃນຈຳນວນນີ້ 1,000 ຄົນ ຈະປະຈຳການຢູ່ຕ່າງແຂວງ ມີໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບ ການດຳເນີນງານ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການເກັບກູ້ລະເບີດຕົວຈິງ.

18. ມີການສົມມຸດວ່າ ຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດ ປະກອບດ້ວຍໜ່ວຍເກັບກູ້ລັກສະນະຕ່າງໆຄົບຊຸດ ເອກະລາດ, ກວມເອົາ UXO LAO, ພາໄກ່ລຸ້ນກອງທັບ (ຊຶ່ງເຄີຍມີສ່ວນໃນຫຼາຍໆ ສັນຍາແບບໄລ່ລຽງທຸລະ ກິດ), ໜ່ວຍເກັບກູ້ຈາກທ້ອງຖິ່ນ ກໍຄືຈາກສາກົນ, ທັງໃນດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ທຸລະກິດ. ຄາດໝາຍການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂອງແຜນການນີ້ ຊຶ່ງມີປະມານ 180 ຕະລາງກິໂລແມັດ ແມ່ນອີງໃສ່ຜົນງານຂອງ ຄກລ ແຕ່ພາກສ່ວນດຽວ; ຜົນງານ ຂອງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຈາກໜ່ວຍເກັບກູ້ອື່ນໆ ແມ່ນຢູ່ນອກຈາກຄາດໝາຍຂອງ ແຜນການນີ້.

19. ອີງໃສ່ການປະເມີນລ່ວງໜ້າ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນງານໃນແຕ່ລະປີຂອງ ຄກລ ຈາກ 850 ເຮັກຕາ (2002) ໄປເຖິງຈຸດສູງສຸດ 2,000 ເຮັກຕາ ໃນປີ 2008 ຈະເປັນໄປໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີ:

- ກ. ການປັບປຸງການຈັດອັນດັບບຸລິມະສິດ ແລະ ການຈັດສັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອເກັບກູ້ຢ່າງ ເໝາະສົມ
- ຂ. ການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ຂອງຂະບວນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນການຈັດຕັ້ງ (ເຊັ່ນ ການຂຶ້ນງົບປະ ມານ, ການຈັດຊື້, ການຂົນສົ່ງ ໆລໆ...) ໂດຍການນຳໃຊ້ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ,
- ຄ. ການປັບປຸງວິທີການຈັດຊື້ຊອຸປະກອນ, ການບົວລະບັດຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ໂດຍສະເພາະວຽກງານ ສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

- ງ. ການນຳໃຊ້ຢ່າງແຜ່ຫຼາຍກຳມະວິທີ ແລະ ລະບົບການເກັບກູ້ລະເບີດ (ເຊັ່ນ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໂດຍມີປະຊາຊົນມີສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອ) ເພື່ອນຳໃຊ້ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ;
 - ຈ. ການຝຶກອົບຮົມ/ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ຂອງອົງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຜ່ານການນຳໃຊ້ຜູ້ຊ່ວຍຊານສາກົນ ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ໆລໆ.
20. ການວາງແຜນລະອຽດ ແລະ ການຈັດສັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈະໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດ ໃນລະດູຝົນ ຊຶ່ງອາດກວມເອົາວຽກງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
- (ກ) “ ວຽກງານເຂດແຫ້ງ ” ຈະໄດ້ແນໃສ່ລົງມືປະຕິບັດ ໃນລະດູຝົນ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຂະບວນການວາງແຜນ ຂອງແຂວງ;
 - (ຂ) ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະໄດ້ຖືກແບ່ງໄປໃຫ້ໜ່ວຍງານເຄື່ອນທີ່ ແລະ
 - (ຄ) ຄວາມສາມາດໃນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການຖອດເອົາບາງຊັບພະຍາກອນຂອງການເກັບກູ້ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເທົ່າທີ່ຄວນ;
21. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ການປ່ຽນຖ່າຍອຸປະກອນ ແມ່ນຈັດໄວ້ຢູ່ໃນລາຍການມູນຄ່າປະເມີນການໃຊ້ ຈ່າຍທີ່ລະບຸໄວ້ໃນພາກ VIII ຂ້າງລຸ່ມນີ້.
22. ຜະລິດຕະພາບ ຂອງນັກເກັບກູ້ລະເບີດ ຂອງ ຄກລ ຈະກ້າວໄປສູ່ຈຸດສູງສຸດໃນລະດັບ 235 ຕະລາງແມັດ/ມື້/ຄົນ ໃນປີ 2005 ຈາກຕົວເລກສະເລ່ຍທີ່ວ່າປະເທດ ປັດຈຸບັນ ຢູ່ໃນລະດັບ 133 ຕະລາງແມັດ/ມື້/ຄົນ.
23. ຄກລ ຈະນຳໃຊ້ກຳມະວິທີ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ການເກັບກູ້ລະເບີດແບບໃໝ່ ເປັນຂັ້ນໆໄປ (ເຊັ່ນວ່າ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໂດຍມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຊາວບ້ານ, ການໃຊ້ໝາ ເພື່ອຊອກຫາລູກລະເບີດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ບາຍໂອແຊນເຊີ ໆລໆ...) ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງຜົນງານປະຈຳປີ ຂອງ ຄກລ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງ ການນຳໃຊ້ກຳມະວິທີເຮັດວຽກແບບໃໝ່ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່. ສິ່ງດັ່ງກ່າວອາດຈະໄດ້ພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໃນວາລະການທົບທວນແຜນການ ໃນອະນາຄົດ.
24. ທຸກໆໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດ ຢູ່ໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດວຽກຢ່າງເປັນເອກະລາດ ແລະ ຈະລາຍງານໂດຍກົງຕໍ່ ຄຄຊ.
25. ຄກລ ຈະສືບຕໍ່ເຄື່ອນໄຫວພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.
26. ໃນທ້າຍປີ 2003 ການໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ກຽວກັບ ອັນຕະລາຍຈາກລະເບີດ ທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ຈະດຳເນີນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ບັນດາກິດຈະກຳ ໂຄສະນາສຶກສາ ຊຸມຊົນດັ່ງກ່າວ ຈະສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທຶນ ໂດຍຜ່ານກອງທຶນ ພິເສດ (Trust Fund).
27. ການສ້າງຕັ້ງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກດຳເນີນ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ. UNDP, ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ ແລະ ກອງທຶນພິເສດ (Trust Fund) ຈະເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການນີ້.
28. ພາລະບົດບາດຂອງ ຄກລ ກໍຈະຖືກປ່ຽນແປງ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃໝ່ ໃນຖານະທີ່ເປັນຫົວໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດ ຢ່າງແທ້ຈິງ. ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນຈະກຳນົດລະບົບການ ເພື່ອຊີ້ນຳການປະຕິບັດ ວຽກງານຂອງ ຄກລ.

29. ສູນຝຶກອົບຮົມທີ່ດຳເນີນງານໂດຍ ຄກລ ໃນປັດຈຸບັນ ຈະສືບຕໍ່ຮັກສາໄວ້ ແລະ ຈະໃຊ້ເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບ ການຝຶກອົບຮົມ ແຫ່ງຊາດ ຕາມຄວາມຕ້ອງການທຸກຢ່າງ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບວຽກງານການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ສະນັ້ນ UXO LAO ຈະຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານອື່ນໆ ຂອງບັນດາໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດເອກະລາດ ບົນພື້ນຖານການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ.

30. ໃນປີ 2003, ຄກລ ຈະສຳເລັດການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ຢ່າງຄົບຊຸດ ເພື່ອປັບປຸງໂຄງຮ່າງ ແລະ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເໝາະສົມ. ການທົບທວນດັ່ງກ່າວ ຈະກວມເອົາການທົບທວນ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ຄາດໄວ້ ສຳລັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ຈຳເປັນ.

31. ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງການວາງແຜນ, ຄວາມສາມາດໃນການເກັບກູ້ຂອງ ຄກລ ຈະຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບຂອງເດືອນ ມິຖຸນາ 2002, ເຊັ່ນ:

<u>ແຂວງ</u>		<u>ແຂວງ</u>	
ສະຫວັນນະເຂດ:	4 ທົມ	ຈຳປາສັກ:	2 ທົມ
ຊຽງຂວາງ:	4 ທົມ	ຫົວພັນ:	3 ທົມ
ສາລະວັນ:	3 ທົມ	ອັດຕະປື:	2 ທົມ
ຄຳມ່ວນ:	2 ທົມ	ຫຼວງພະບາງ:	2 ທົມ
ເຊກອງ:	2 ທົມ		

ການຈັດແບ່ງຊັບພະຍາກອນ ຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ສຳລັບ ແຕ່ລະແຂວງ ອາດຈະຖືກດັດແກ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຜົນ ຂອງການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດແບ່ງຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບ ການເກັບກູ້ ໃຫ້ໄດ້ຜົນສູງສຸດ.

32. ຄຄຊ ຈະຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນີ້ ແລະ ໃນການຈັດອັນດັບບຸລິມະສິດຂອງ ວຽກງານການເກັບກູ້ ແລະ ການມອບວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ໜ່ວຍເກັບກູ້ຕ່າງໆ.

33. ໜ່ວຍເກັບກູ້ອື່ນໆ ອາດເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ ໃນການເກັບກູ້ຂອງຕົນຫຼາຍກວ່າ ຈຳນວນ ຫຼື ຄວາມສາມາດຂອງ ຄກລ ໃນປັດຈຸບັນ. ໃນແງ່ຂອງສະຖິຕິທາງດ້ານການເກັບກູ້, ຜົນງານຂອງໜ່ວຍງານເກັບກູ້ອື່ນໆ ຈະເພີ່ມໃສ່ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ ສຳລັບແຜນການນີ້.

ພາກທີ VII: ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ

34. ຈຳນວນ 2,636 ໝູ່ບ້ານ ໄດ້ພົບວ່າຍັງມີລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກຢັງຢາຍຢູ່ ອີງຕາມການສຳຫຼວດຜົນກະທົບ (1997) ໃນ 9 ແຂວງ. ກ່ອນອື່ນໝົດ ຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາການ ຢູ່ໃນບັນດາ ໝູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ສະພາບຂອງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນ ຂອງແຕ່ລະຊຸມຊົນ/ ເມືອງ/ ແຂວງ ແລະ ການຈັດວາງຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ.

35. ລະບຽບການການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງ ເພື່ອຈັດທຸກໆ ວຽກງານການເກັບກູ້ ອີງຕາມແຜນການຈັດບຸລິມະສິດຢູ່ໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງ. ຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການທັງໝົດ ຈະໄດ້ປ້ອນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ ແຫ່ງຊາດ ຢູ່ໃນລະບົບ IMSMA (ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ສຳລັບ ວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຕິດຕັ້ງ) ທີ່ຈະເປັນເຄື່ອງມືພື້ນຖານ ສຳລັບ ການຈັດບຸລິມະສິດວຽກງານ ແລະ ການເກັບກຳຄວາມຄືບໜ້າປຽບທຽບໃສ່ແຜນການປັດຈຸບັນ.

36. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສຳຫຼວດທາງວິຊາການສຳເລັດໄດ້ ໃນທ້າຍເດືອນ ມິຖຸນາ 2005 ໜ່ວຍງານສຳຫຼວດໃນແຕ່ລະແຂວງ ຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍການຖອນເອົາຈາກບັນດາໜ່ວຍງານເກັບກູ້ ທີ່ມີຢູ່ ໃນປັດຈຸບັນ ຕາມຄວາມຈຳເປັນດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

<u>ແຂວງ</u>		<u>ແຂວງ</u>	
ສະຫວັນນະເຂດ:	8 ທົມ	ຈຳປາສັກ:	4 ທົມ
ຊຽງຂວາງ:	8 ທົມ	ຫົວພັນ:	6 ທົມ
ສາລະວັນ:	6 ທົມ	ອັດຕະປື:	4 ທົມ
ຄຳມ່ວນ:	4 ທົມ	ຫຼວງພະບາງ:	4 ທົມ
ເຊກອງ:	4 ທົມ		

ດ້ວຍການຖອນເອົາຊັບພະຍາກອນຈາກ ແຕ່ລະທົມງານເກັບກູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ບັນດາແຂວງ ຈະເພີ່ມໜ່ວຍງານໃນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການຕື່ມ ໃນລະດູຝົນ ຈົນກວ່າວຽກງານສຳຫຼວດ ຈະສຳເລັດລົງ.

37. ເມື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງສົມມຸດຖານທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ເອົາ ບັນດາຂີດຄວາມສາມາດ ທີ່ອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງບັນດາໜ່ວຍງານເກັບກູ້ອື່ນໆ ກໍຕາມ, ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ກໍຍັງຈະບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໄວ້ ໃນຕາຕະລາງທີ 2 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 2: ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບປະຈຳປີ ຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ

ປີ	ກິດຈະກຳ	ວັນທີ ສຳເລັດ	ໝາຍເຫດ
2003	1. ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຖານຂໍ້ມູນ ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍແຫ່ງຊາດ	30 ກັນຍາ 2003	ອົງການສາກົນເພື່ອຄົ້ນພົບການ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
	2. ທົບທວນຄືນການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຄກລ	30 ກັນຍາ 2003	ສຳເລັດ ໂດຍອົງການ ແມັກ 2003
	3. ລິເລີ່ມການປະເມີນຜົນກະທົບຫຼັງການ ເກັບກູ້ (PCIA)	01 ຕຸລາ 2003	ໂດຍ UNDP, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະແມ່ນ ຄຄຊ ຈະເປັນຜູ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດ
	4. ເພີ່ມຄວາມສາມາດການສຳຫຼວດວິຊາການ	31 ທັນວາ 2003	ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ບໍ່ເຕັມສ່ວນ ເຖິງ 2006
	5. ຈັດຕັ້ງອົງການ ຄຄຊ	31 ທັນວາ 2003	ດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ 2004
	6. ຕິດຕັ້ງ IMSMA ແລະ ນຳໃຊ້	31 ທັນວາ 2003	ການນຳໃຊ້ທັດສະນະທີ 2 2007
	7. ມອບຄວາມສາມາດໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອື່ນໆ	31 ທັນວາ 2003	ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ໂຄສະນາ ໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນໆ
	8. ສຳຫຼວດທາງວິຊາການໃນ 500 ໝູ່ບ້ານ	31 ທັນວາ 2003	ບໍ່ສຳເລັດ
	9. ສຳເລັດ ການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ ໂດຍ ຄກລ	31 ທັນວາ 2003	ກວດກູ້ເນື້ອທີ່ 880 ເຮັກຕາ
	10. ໜ່ວຍໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນຢັງມຢາມ 60 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”	31 ທັນວາ 2003	ລົງຢັງມຢາມບ້ານ 512 ບ້ານ
	11. ແຜນການປະຕິບັດງານຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ	31 ທັນວາ 2003	ບໍ່ພັດທະນາ ເຖິງ 2006
2004	1. ສ້າງຫຼັກສູດໃໝ່ຂອງການໂຄສະນາສຶກສາ ຊຸມຊົນສຳເລັດ	30 ມິຖຸນາ 2004	ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ອົງການສຶກສາ ໂລກ ຄອນຊອກຊຽມ
	2. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ	31 ສິງຫາ 2004	ຂະບວນການທົບທວນ 2007

	<p>3. ໜ່ວຍໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ 300 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”</p> <p>4. ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການໃນ 1,300 ໝູ່ບ້ານ</p> <p>5. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 1,300 ຮຕ ໂດຍ UXO Lao</p>	<p>31 ທັນວາ 2004</p> <p>31 ທັນວາ 2004</p> <p>31 ທັນວາ 2004</p>	<p>ລົງຢ້ຽມຢາມບ້ານ 495 ບ້ານ</p> <p>ບໍ່ສຳເລັດ</p> <p>ກວດກູ້ເມື່ອທີ່ 1255 ເຮັກຕາ</p>
2005	<p>1. ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ 840 ໝູ່ບ້ານ</p> <p>2. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ</p> <p>3. ໜ່ວຍໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນເຂົ້າເຖິງ 450 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”</p> <p>4. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 1,500 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ</p>	<p>30 ມິຖຸນາ 2005</p> <p>31 ສິງຫາ 2005</p> <p>31 ທັນວາ 2005</p> <p>31 ທັນວາ 2005</p>	<p>ບໍ່ສຳເລັດ</p> <p>ຂະບວນການທົບທວນ 2007</p> <p>ລົງຢ້ຽມຢາມບ້ານ 535 ບ້ານ</p> <p>ກວດກູ້ເມື່ອທີ່ 1,566 ເຮັກຕາ</p>
2006	<p>1. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ</p> <p>2. ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນເຂົ້າຮອດ 450 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”</p> <p>3. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 1,800 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ</p>	<p>31 ສິງຫາ 2006</p> <p>31 ທັນວາ 2006</p> <p>31 ທັນວາ 2006</p>	<p>ຂະບວນການທົບທວນ 2007</p> <p>ລົງຢ້ຽມຢາມບ້ານ 571 ບ້ານ</p> <p>ກວດກູ້ເມື່ອທີ່ 2097 ເຮັກຕາ</p>
2007	<p>1. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ</p> <p>2. ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນເຂົ້າຮອດ 450 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”</p> <p>3. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 1,800 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ</p>	<p>31 ສິງຫາ 2007</p> <p>31 ທັນວາ 2007</p> <p>31 ທັນວາ 2007</p>	
2008	<p>1. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ</p> <p>2. ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນເຂົ້າຮອດ 450 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”</p> <p>3. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 2,000 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ</p>	<p>31 ສິງຫາ 2008</p> <p>31 ທັນວາ 2008</p> <p>31 ທັນວາ 2008</p>	
2009	<p>1. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ</p> <p>2. ໜ່ວຍງານໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນເຂົ້າຮອດ 450 ໝູ່ບ້ານ “ໃໝ່”</p> <p>3. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 2,000 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ</p>	<p>31 ສິງຫາ 2009</p> <p>31 ທັນວາ 2009</p> <p>31 ທັນວາ 2009</p>	
2010	<p>1. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ</p> <p>2. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເມື່ອທີ່ 2,000 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ</p>	<p>31 ສິງຫາ 2010</p> <p>31 ທັນວາ 2010</p>	

2011	1. ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ 2. ສຳເລັດການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ 2,000 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ	31 ສິງຫາ 2011 31 ທັນວາ 2011	
2012	1. ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດໃໝ່ 2. ສຳເລັດ ການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ 2,000 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ	31 ສິງຫາ 2012 31 ທັນວາ 2012	
2013	1. ສຳເລັດ ການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ 2,000 ຮຕ ໂດຍ ຄກລ	31 ທັນວາ 2013	

ພາກທີ VIII: ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງໂຄງການ.

38. ໃນປີ 2003, ຄົບປະມານຂອງ ຄກລ ຕາມການເຫັນດີ ຂອງຄະນະກຳມະການການຊື້ນຳ ຄກລ ແຫ່ງຊາດ ໃນເດືອນ ກຸມພາ 2003 ມີ \$ 4.2 ລ້ານດອນລາສະຫະລັດ. ຄາດວ່າໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ແລະ ໂດຍການສ້າງຕັ້ງ ຄຄຊ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງແຜນການໃໝ່ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ, ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຕາມທີ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈະສືບຕໍ່ຢູ່ຄົງທີ່.

39. ຂໍສົມມຸດ ສຳລັບ ການວາງແຜນຄວາມຕ້ອງການ ຂອງໂຄງການ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ການປ່ຽນຖ່າຍອຸປະກອນ ຈຳນວນ \$ 400,000 ດອນລາ ເພື່ອປ່ຽນເຄື່ອງກວດລະເບີດ ທີ່ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງໄດ້ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆ ຂອງ ຄກລ ແມ່ນໄດ້ຂຶ້ນງົບປະມານ ສຳລັບ ແຕ່ລະປີ.
- (ຂ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພົວພັນກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ບໍ່ໄດ້ນັບເຂົ້າໃນການຄາດຄະເນຕໍ່ໄປນີ້ (ຕົວຢ່າງ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ການກະກຽມ ແລະ ນຳໃຊ້ ໝາຊອກລູກລະເບີດ ອາດຕ້ອງການ ຄົບປະມານເພີ່ມຕື່ມ \$ 600,000 ດອນລາສະຫະລັດ ຕໍ່ປີ).
- (ຄ) ການຝຶກອົບຮົມ ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ແມ່ນຕ້ອງການງົບປະມານປະມານ \$ 20,000 ດອນລາ ສະຫະລັດ ໃນປີ 2003/2004;
- (ງ) ໃນອະນາຄົດອັນໄກນີ້, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຈະສືບຕໍ່ປະກອບສ່ວນດ້ານຄົບປະມານເງິນສົດ ເທົ່າກັບ \$ 50,000 ດອນລາ ໃຫ້ແກ່ ຄກລ.

40. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນບັນເລີ້ມຕົ້ນ (ອຸປະກອນ, ຈັດສັນຫ້ອງການໆລໆ) ຂອງ ຄຄຊ ຈະຕົກຢູ່ປະມານ \$ 215,000 (ສອງແສນສິບຫ້າພັນ ດອນລາສະຫະລັດ). ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານປະຕິບັດງານ ໃນແຕ່ລະປີຂອງ ຄຄຊ ຊຶ່ງມີພະນັກງານ ສູງສຸດ ຈຳນວນ 25 ຄົນ ຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງ \$ 175,000 (ໜຶ່ງແສນເຈັດສິບຫ້າພັນ ດອນລາສະຫະລັດ) ບໍ່ກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພົວພັນກັບ ການນຳໃຊ້ ທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແກ່ການພັດທະນາ ຄຄຊ (ປະມານ 3,5 ເທື່ອຄົນ ປະຈຳການເຕັມເວລາຢ່າງໜ້ອຍ ໃນໄລຍະ 3 ປີ ທຳອິດ).

41. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳປີ ສຳລັບ ການປະຕິບັດງານຂອງ ຄກລ ຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບ \$ 3,5 ລ້ານ (ສາມລ້ານ ຫ້າແສນ ດອນລາສະຫະລັດ).

42. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳປີ ສຳລັບ ກິດຈະກຳໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ອັນຕະລາຍ ຂອງລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນ ແຕກ ທົ່ວປະເທດ ຄາດວ່າ ຈະຢູ່ໃນລະດັບ \$ 750,000 (ເຈັດແສນຫ້າສິບພັນ ດອນລາສະຫະລັດ).

43. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳປີ ສຳລັບ ກິດຈະກຳ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ໃນທົ່ວປະເທດ ຄາດວ່າ ຈະຢູ່ໃນລະດັບ \$ 700,000 ດອນລາສະຫະລັດ.

44. ສະຫຼຸບແລ້ວ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳປີ ສຳລັບ ປະຕິບັດວຽກ ຂອງ ຄກລ ທົ່ວປະເທດ ຄາດວ່າຈະມີຕົວເລກ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

	ກິດຈະກຳ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳປີ (ດອນລາສະຫະລັດ)
01	ຄຄຊ (ບວກກັບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນບັນເລີ່ມຕົ້ນພຽງຄັ້ງດຽວ ປະມານ 215,000 ດອນລາສະຫະລັດ)	175,000
02	ການປະຕິບັດງານ ເກັບກູ້ຂອງ ຄກລ	3,500,000
03	ການໂຄສະນາສຶກສາຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍ ຂອງ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ ລະເບີດຝັງດິນ	750,000
04	ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ ລະເບີດຝັງດິນ	700,000
	ລວມທັງໝົດ	5,125,000

45. ນອກຈາກການປະກອບສ່ວນ ຂອງງົບປະມານລັດຕໍ່ໂຄງການ, ຊຶ່ງອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນເມື່ອລາຍຮັບຂອງລັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ. ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຈະສືບຕໍ່ຊອກຫາການສະໜັບສະໜູນ ຈາກວົງສາຄະນາຍາດສາກົນ ໃນການ ປະຕິບັດ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນ ຕໍ່ແຜນການຍຸດທະສາດ.

ພາກທີ IX: ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້

46. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳ ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແນະນຳເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ ສຳລັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດຕົກຄ້າງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນການສ້າງແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

47. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຂດພິເສດເປັນເຈົ້າ ການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດ ເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

(ໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ຢູ່ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ຄັ້ງວັນທີ 29-31 ກໍລະກົດ 2003 ຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ປະທານຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳ ໂຄງການ ເກັບກູ້ລະເບີດແຫ່ງ ສປປລາວ ສະບັບເລກທີ 2480/ຮສສ, ລົງວັນທີ 25 ສິງຫາ 2003).

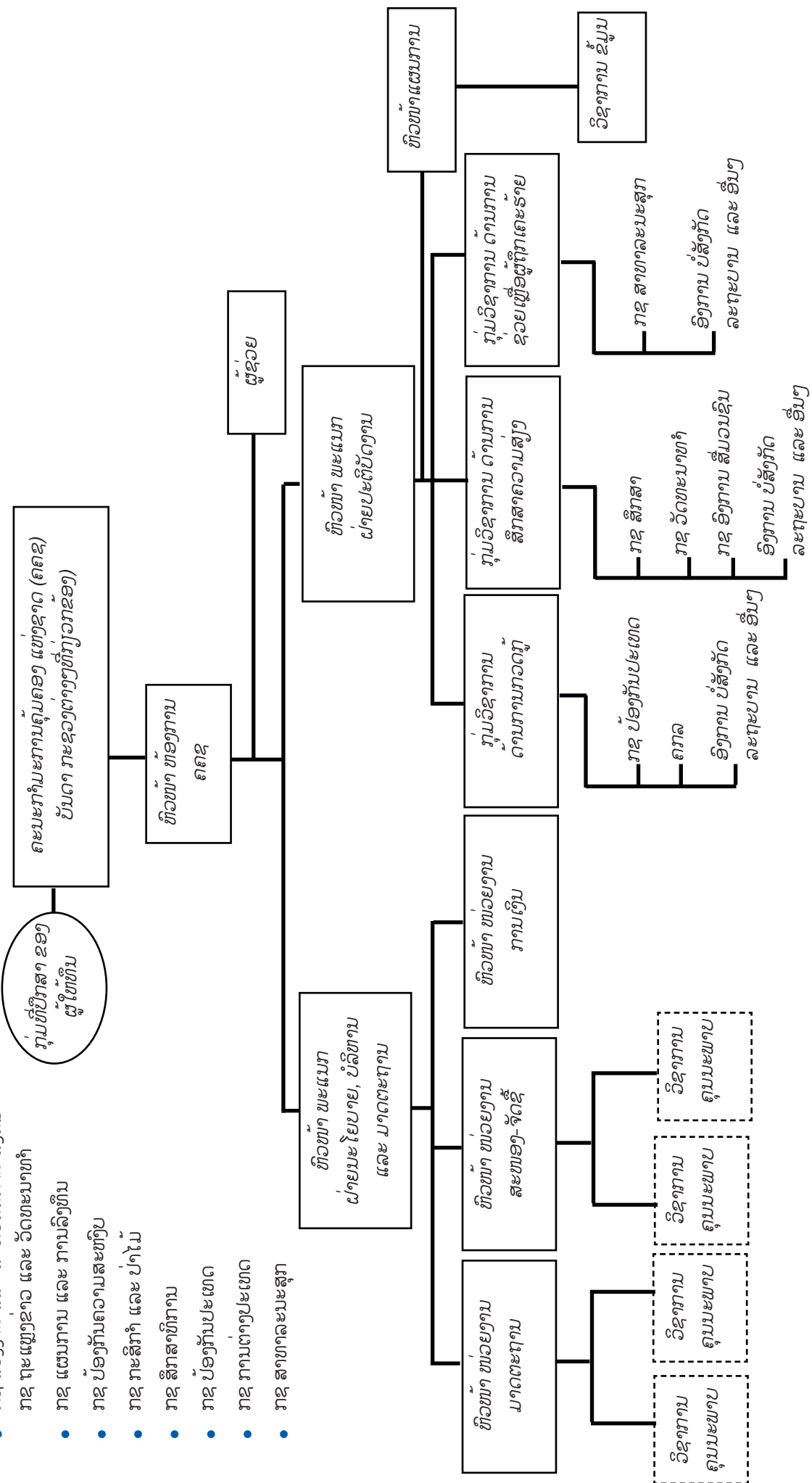
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ
ເຊັນ

ພທ. ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຄຊ)

ອົງປະກອບ ຂອງ ຄຄຊ:

- ກຊ ແຮງງານ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ສັງຄົມ
- ກຊ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ
- ກຊ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
- ກຊ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
- ກຊ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
- ກຊ ສຶກສາທິການ
- ກຊ ປ້ອງກັນປະເທດ
- ກຊ ການຕ່າງປະເທດ
- ກຊ ສາທາລະນະສຸກ

“ ເສັ້ນທາງກ້າວສູ່ຄວາມປອດໄພ ” ຍຸດທະສາດ 2003-2013

ເອກກະສານຄັດຕິດ 2 : ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ (ຄຄຊ)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 33/ນຍ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17/03/2004

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍ ການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ (ຄຄຊ) ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງ ໃນ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 528/ຮສສ, ລົງວັນທີ 13/02/2004.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ :

ມາດຕາ 1: ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາທ່ານ ທີ່ມີລາຍຊື່ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ທ່ານ ພຕ ດວງໃຈ ພິຈິດ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນ ປະທານ
2. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ.
3. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ເປັນ ກຳມະການ
4. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນ ກຳມະການ
5. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນ ກຳມະການ
6. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ສຶກສາທິການ ເປັນ ກຳມະການ
7. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເປັນ ກຳມະການ
8. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ເປັນ ກຳມະການ
9. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນ ກຳມະການ
10. ທ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຄະນະກຳມະການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນ ກຳມະການ

ມາດຕາ 2: ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕົກຄ້າງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ທົບທວນການປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ລະເບີດຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
2. ກຳນົດ ແລະ ສະໜອງທິດທາງນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດຕົກຄ້າງ.
3. ຍັງຍືນ, ອອກໃບອະນຸຍາດ, ກວດກາ ບັນດາໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ.
4. ຄຸ້ມຄອງຖານຂໍ້ມູນ, ການຈັດລຽງບູລິມະສິດ ແລະ ວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຂອງບັນດາໜ່ວຍງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ.
5. ປະສານງານ ໃນການຈັດ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ເກັບກູ້ລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກ ໃນທົ່ວປະເທດ.
6. ຍັງຍືນ ຄຸນນະພາບ ຂອງບັນດາກິດຈະກຳ ເກັບກູ້ລະເບີດທັງໝົດ.
7. ປະເມີນຜົນກະທົບ ພາຍຫລັງ ສຳເລັດການດຳເນີນການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ວຽກອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນ ກັບການເກັບກູ້ລະເບີດ.

ມາດຕາ 3: ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຄົ້ນຄວ້າອອກຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານ ເກັບກູ້ລະເບີດ ແຕ່ຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 4: ຫ້ອງວ່າການ ສນຍ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍບັນດາທ່ານທີ່ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 5: ບັນດາດຳລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດ ສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ມາດຕາ 6: ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ
ເຊັນ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ເອກກະສານຄັດຕິດ 3 : ສິນທິສັນຍາ ຕົ້ນລະເບີດ ກະປາງ (ບົມບີ)

ສິນທິສັນຍາ ບັນຍັດການເກືອດຫ້າມ ຫຼື ຕົ້ນການກະທຳ ຫຍັງແດ່?

ສິນທິສັນຍາ ເກືອດຫ້າມ ການນຳໃຊ້, ການຜະລິດ, ການພັດທະນາ, ການຄອບຄອງໄວ້, ການເກັບໄວ້ໃນຄັງສາງ ແລະ ການໂອນຍ້າຍລະ ເບີດບົມບີ. “ ຕາມຄຳນິຍາມຂອງສິນທິສັນຍາ, ລະເບີດກະປາງ ຫຼື ລະ ເບີດບົມບີ ” ແມ່ນວາຈຸດຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກອອກແບບເພື່ອຫວ່ານຢາຍ ຫຼື ສົ່ງປ່ອຍ ບັນດາລູກລະເບີດນ້ອຍ (ລູກບົມບີ).

ບັນດາຂໍ້ຍົກເວັ້ນມີຫຍັງແດ່?

ສິນທິສັນຍາ ບໍ່ຫ້າມລະເບີດກະປາງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸທາດລະເບີດແຮງສູງ ຫຼື ບັນຈຸລູກລະເບີດ ໃນຈຳນວນຕໍ່າກວ່າ 10 ລູກ, ໃນນັ້ນແຕ່ລະລູກລະ ເບີດຕ້ອງໜັກຕໍ່າກວ່າ 4 ກິໂລກຣາມ, ສາມາດຖືກກວດພົບໄດ້ ແລະ ກຽວພັນກັບເປົ້າໝາຍໜຶ່ງດຽວ, ພ້ອມທັງຕິດປະກອບດ້ວຍກົນໄກທຳລາຍ ຕົນເອງທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ລະງັບຜົນກະຕຸ້ນໃນຕົວ.

ສິນທິສັນຍາ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ ສຳລັບ ບັນດາ ລະເບີດຝັງດິນ ສັງຫານບຸກຄົນ (ມິນ).

ສິນທິສັນຍາ ຫ້າມບັນດາລັດພາຄີໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຊຸກຍູ້ ຫຼື ຊັກຊວນ ຜູ້ໃດໆ ໃຫ້ຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນກິດຈະກຳທີ່ຖືກເກືອດຫ້າມ ໂດຍສິນທິສັນຍາ ສະບັບນີ້. ແຕ່ວ່າ, ສິນທິສັນຍາກ່າວຢ່າວ່າ ບໍ່ຫ້າມບັນດາລັດພາຄີໃນ ການຮ່ວມມືທາງການທະຫານ ແລະ ການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັບບັນດາ ລັດທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ອາດຈະເຂົ້າໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ ຕ້ອງຫ້າມ ສຳລັບ ລັດພາຄີ.

ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ກຽວກັບ ການເກັບລະເບີດກະປາງ ໄວ້ໃນ ຄັງສາງມີຫຍັງແດ່?

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ ຕັດສິນໃຈ ໃນການທຳລາຍ ກອງສະສົມລະເບີດກະປາງພາຍໃນໄລຍະ ແປດປີທີ່ສິນທິສັນຍາມີຜົນ ບັງຄັບໃຊ້ ສຳລັບ ລັດພາຄີນັ້ນ. ບັນດາລັດພາຄີອາດຈະເກັບຮັກສາລະ ເບີດກະປາງໄວ້ໃນຈຳນວນຕໍ່າສຸດ “ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນແທ້ໆ ” ເພື່ອຈຸດ ປະສົງໃນ ການຝຶກອົບຮົມ.

ສຳລັບ ກິດຈະການເກັບກູ້ ສິນທິສັນຍາ ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດ ສຳເລັດພາຍໃນໄລຍະຈັກປີ?

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ ເກັບກູ້ເຂດພື້ນທີ່ກະທົບທັງ ໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດ ຫຼື ການກວດກາຂອງຕົນ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍ ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບ ປີ ຫຼັງຈາກ ສິນທິສັນຍາມີຜົນ ບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບລັດພາຄີນັ້ນ. ສຳລັບ ບັນດາລັດທີ່ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການ ເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດກະປາງໄດ້ທັງໝົດພາຍໃນກຳນົດເວລາ, ພວກເຂົາສາມາດຮ້ອງຂໍການຂະຫຍາຍເວລາຕື່ມອີກ ຫ້າ ປີ. ແຕ່ສາມາດ ອະນຸມັດການຂະຫຍາຍເວລາໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຄັ້ງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການຂອງບັນດາລັດພາຄີ ທີ່ຖືກກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຈາກລະເບີດ ກະປາງ.

ສິນທິສັນຍາ ຈະສະໜອງຫຍັງແດ່ ສຳລັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດຕິດຕາມພ້ອມທັງຮັບປະກັນ ການປະຕິບັດ ຕາມຂໍ້ບັງຄັບຂອງ ສິນທິສັນຍາ?

ສິນທິສັນຍາ ຈະສະໜອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ ມີສິດທິໃນການສັນຫາ ແລະ ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອການປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ບັງຄັບຂອງສິນທິ ສັນຍາຢ່າງຄົນຖ້ວນ.

ສິນທິສັນຍາ ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ “ ທີ່ຢູ່ໃນຖານະເຮັດໄດ້ ” ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ, ປູກຈິດສຳນຶກຕໍ່ຄວາມ ສ່ຽງ, ທຳລາຍຄັງສາງລະເບີດ ພ້ອມທັງ ການປິ່ນປົວ, ການຟື້ນຟູ ແລະ ການເຊື່ອມສາມທາງສັງຄົມໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດກະປາງ.

ສິນທິສັນຍາ ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີເຮັດບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແບບໂປ່ງໄສ ກຽວກັບຈຳນວນ ແລະ ປະເພດຂອງຄັງສາງລະເບີດກະ ປາງ, ສະຖານະຂອງການທຳລາຍຄັງສາງ, ເຂດພື້ນທີ່ການຕົກຄ້າງຂອງ ລະເບີດກະປາງ, ພ້ອມທັງສະຖານະຂອງບັນດາແຜນງານການເກັບກູ້.

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງຫຍັງແດ່ ຕໍ່ບັນດາລັດພາຄີ ກຽວກັບການ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ?

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດພາຄີຕ້ອງພະຍາຍາມເກັບກຳຂໍ້ມູນອັນໜ້າ ເຊື່ອຖືໄດ້ ກຽວກັບການເກີດອຸປະຕິເຫດຈາກລະເບີດກະປາງ, ປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ພ້ອມທັງ ລະດົມທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນ ດາແຜນງານການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.

ເມື່ອໃດ ສິນທິສັນຍານີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້?

ສິນທິສັນຍາບັນຍັດວ່າ ຈະກາຍເປັນກົດໝາຍຂໍ້ຜູ້ພັນທາງສາກົນ ສຳລັບ ບັນດາລັດພາຄີໃນ ທົກ ເດືອນ ຫຼັງຈາກ ລັດທິ 30 ໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ. ສິນທິສັນຍາ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ສຳລັບລັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມແລ້ວ ທົກ ເດືອນ ຫຼັງຈາກ ການເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ.

ສິນທິສັນຍາ ສະເໜີກຳນົດເວລາ ຂອງກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ຫຼືບໍ່? ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນແນວໃດ?

ໃນສິນທິສັນຍາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຈະຕ້ອງມີກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງບັນ ດາລັດພາຄີຈົນກວ່າຈະເຖິງກອງປະຊຸມທົບທວນຄັ້ງທີໜຶ່ງ; ກອງປະຊຸມ ທົບທວນຄັ້ງທີໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຂຶ້ນໃນ ຫ້າ ປີ ພາຍຫຼັງທີ່ສິນທິສັນຍາມີ ຜົນບັງຄັບໃຊ້. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຮຽກປະຊຸມລັດ ພາຄີຄັ້ງທີໜຶ່ງ ພາຍໃນ ຫຼັງ ປີ ທີ່ສິນທິສັນຍາມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງບັນດາກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນພາລະຂອງບັນດາ ລັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ໂດຍອີງຕາມມາດຕາສ່ວນທີ່ສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ປະ ເມີນ ແລະ ດັດປັບຢ່າງເໝາະສົມ. ມີແຕ່ບັນດາລັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະ ຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ ຂອງສິນທິສັນຍາຈ່າຍສຳລັບກອງປະຊຸມ; ບັນດາລັດທີ່ເຂົ້າ ຮ່ວມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດໃນ ການຈ່າຍໄດ້ຂອງພວກເຂົາ.

ບັນດາລັດພາຄີ ຈະຍິນດີຮັບເອົາບັນດາຂໍ້ບັງຄັບ ໃນສິນທິສັນຍາ ຢ່າງເປັນທາງການແບບໃດ?

ສິນທິສັນຍາ ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມລົງນາມ ໃນວັນທີ 3 ທັນວາ 2008 ແລະ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຫຼັງຈາກລັດທິ 30 ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍະບັນໃນສິນທິ ສັນຍາ. ໃນທ້າຍເດືອນ ເມສາ 2009, 96 ປະເທດໄດ້ລົງນາມ ແລະ 5 ປະເທດໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ.

ເອກກະສານຄັດຕິດ 4 : ສິນທິສັນຍາ ຕ້ານລະເບີດ ຝັງດິນສັງຫານບຸກຄົນ

ສິນທິສັນຍາ ບັນຍັດການເກືອດຫ້າມ ຫຼື ຕ້ານການກະທຳຫຍັງ?

ສິນທິສັນຍາ ເກືອດຫ້າມ ການນຳໃຊ້, ການຜະລິດ, ການພັດທະນາ, ການຄອບຄອງໄວ້ ແລະ ການໂອນຍ້າຍລະເບີດຝັງດິນສັງຫານບຸກຄົນ. ຕາມຄຳນິຍາມ ຂອງສິນທິສັນຍາ, “ ລະເບີດຝັງດິນສັງຫານບຸກຄົນ ” ແມ່ນອາວຸດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຖືກອອກແບບເພື່ອເອົາວາງໃສ່ພື້ນດິນ, ໜ້າດິນ ຫຼື ໄກ້ພື້ນທີ່ ຫຼື ເຂດໜ້າດິນອື່ນ, ເພື່ອໃຫ້ແຕກຂຶ້ນ ເມື່ອບຸກຄົນມີໜ້າ, ເຂົ້າໄກ້ ຫຼື ສຳພັດ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ໜຶ່ງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າຖືກບາດເຈັບ ຫຼື ລົ້ມຕາຍ.

ສິນທິສັນຍາ ບໍ່ຫ້າມລະເບີດຝັງດິນອື່ນທີ່ສັງຫານບຸກຄົນ. ຕົວຢ່າງ, ບໍ່ ຫ້າມລະເບີດຝັງດິນທີ່ແຕກຂຶ້ນ ເມື່ອຍານພາຫະນະລົດປາກົດຕົວ, ເຂົ້າ ໄກ້ ຫຼື ສຳພັດ (ເຊັ່ນ: ລະເບີດຝັງດິນຕ້ານລົດທຸ້ມເກາະ) ແລະ ບໍ່ຫ້າມ ລະເບີດຝັງດິນສັງຫານບຸກຄົນ ທີ່ແຕກໂດຍລະບົບບັນຊາ.

ສິນທິສັນຍາ ຫ້າມບັນດາລັດພາຄີ ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຊຸກຍູ້ ຫຼື ຊັກຊວນ ຜູ້ໃດໆໃຫ້ຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນກິດຈະກຳທີ່ຖືກເກືອດຫ້າມ ໂດຍສິນທິສັນຍາ ສະບັບນີ້. ບັນຫານີ້ ກ່ຽວພັນສະເພາະກັບການຮ່ວມປະຕິບັດງານຂອງ ບັນດາລັດພາຄີ ແລະ ບັນດາລັດທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ໃນພັນທະມິດການ ທະຫານ.

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງຫຍັງແດ່ ກ່ຽວກັບການສະສົມລະເບີດຝັງ ດິນ ແລະ ສະໜາມລະເບີດຝັງດິນ?

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ ຈັດການທຳລາຍບັນດາລະ ເບີດຝັງດິນສັງຫານບຸກຄົນ ພາຍໃນ ສີ່ ປີ ທີ່ສິນທິສັນຍາມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ສຳລັບ ລັດພາຄີນັ້ນ. ບັນດາລັດພາຄີອາດຈະເກັບຮັກສາລະເບີດຝັງດິນ ສັງຫານບຸກຄົນໄວ້ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ “ ຈະບໍ່ເກີນຈຳນວນຕໍ່າສຸດທີ່ຈຳເປັນ ແທ້ໆ ” ສຳລັບ “ ການພັດທະນາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການ ກວດຫາ, ການເກັບກູ້ ຫຼື ເຕັກນິກການທຳລາຍລະເບີດຝັງດິນ ”. ຫຼາຍໆ ລັດພາຄີໄດ້ຕົກລົງບໍ່ເກັບຮັກສາລະເບີດຝັງດິນໄວ້ເລີຍ.

ສິນທິສັນຍາ ສະໜອງຫຍັງແດ່ ສຳລັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ບັງຄັບຕ່າງໆ?

ສິນທິສັນຍາ ສະໜອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ ມີສິດທິໃນການສັນຫາ ແລະ ການຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງສິນທິສັນຍາ ຢ່າງຄົນຖ້ວນ. ສິນທິສັນຍາ ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ “ ທີ່ຢູ່ໃນ ຖານະເຮັດໄດ້ ” ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີເຮັດບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແບບໂປ່ງໄສ ກ່ຽວກັບຄັງສາງລະເບີດຝັງດິນສັງຫານບຸກຄົນ ແລະ ສະ ຖານະພາບຂອງແຜນງານການທຳລາຍຄັງສາງ, ພ້ອມທັງບັນດາສະ ໜາມລະເບີດຝັງດິນດ້ວຍ.

ສິນທິສັນຍາ ຊຸກຍູ້ແຕ່ລະລັດພາຄີໃຫ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນບົນຈິດໃຈການ ຮ່ວມມື ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດຕາມບັນດາຂໍ້ບັງຄັບສະດວກ.

ນອກຈາກ ການທຳລາຍຄັງສາງ, ເກັບກູ້ສະໜາມລະເບີດຝັງດິນ, ຍື່ນສະເໜີບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແບບໂປ່ງໄສແລ້ວ, ບັນດາລັດ ພາຄີຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ບັນດາກິດຈະການອື່ນຫຍັງແດ່?

ສິນທິສັນຍາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີເອົາ “ ມາດຕະການທັງໝົດ ທາງນິຕິກຳອັນເໝາະສົມ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ມາດຕະການ ອື່ນໆ ” ເພື່ອຂັດຂວາງ ແລະ ຍັບຢັ້ງກິດຈະກຳໃດໆທີ່ສິນທິສັນຍາຫ້າມ, ຊຶ່ງໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ ໂດຍບັນດາຜູ້ຄົນ ຫຼື ຢູ່ໃນອະນາເຂດພາຍໃຕ້ສິດ ອຳນາດ ແລະ ການກວດກາຂອງລັດພາຄີນັ້ນ.

ສິນທິສັນຍາ ສະເໜີກຳນົດເວລາ ຂອງກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ຫຼືບໍ່? ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ ກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນແນວໃດ?

ສິນທິສັນຍາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຈະຕ້ອງມີກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງບັນດາ ລັດພາຄີຈົນກວ່າຈະເຖິງກອງປະຊຸມທົບທວນຄັ້ງທີ ໜຶ່ງ; ກອງປະຊຸມ ທົບທວນຄັ້ງທີ ໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຂຶ້ນໃນ ຫ້າ ປີ ພາຍຫຼັງທີ່ສິນທິສັນຍາ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ໃນເມື່ອວ່າ ສິນທິສັນຍາໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນ 1999, ກອງປະຊຸມທົບທວນຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນ 2004. ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ ກ່ຽວພັນກັບບັນດາກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນພາລະຂອງບັນດາລັດທີ່ ເຂົ້າຮ່ວມ ໂດຍອີງຕາມມາດຕາສ່ວນທີ່ສະປະຊາຊາດໄດ້ປະເມີນ ແລະ ດັດປັບຢ່າງເໝາະສົມ. ມີແຕ່ບັນດາລັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ ຂອງສິນທິສັນຍາຈ່າຍ ສຳລັບ ກອງປະຊຸມ; ບັນດາລັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍ ໄດ້ຂອງພວກເຂົາ.

ບັນດາລັດຍັງສາມາດລົງນາມໃນສິນທິສັນຍາ ຫຼືບໍ່? ບັນດາລັດ ຈະຮັບຮອງເອົາບັນດາຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງສິນທິສັນຍາ ຢ່າງເປັນທາງ ການແບບໃດ?

ສິນທິສັນຍາ ໄດ້ເປີດໃຫ້ລົງນາມຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 3 ທັນວາ 1997 ຈົນກວ່າ ສິນທິສັນຍາມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນວັນທີ 1 ມີນາ 1999. ຕະຫຼອດໄລຍະ ດັ່ງກ່າວ, ມີລັດຈາກ 133 ປະເທດໄດ້ລົງນາມໃນສິນທິສັນຍາ. ບັນດາ ລັດທີ່ໄດ້ລົງນາມ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍະບັນແກ່ສິນທິສັນຍາ. ສຳນວນ ເອກກະສານການໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມຈະຕ້ອງຍື່ນເຖິງ ເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍຜ່ານພະແນກສິນທິສັນຍາ ຂອງກົມການຫຼຸດຜ່ອນອາວຸດ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ, ກຸງ ນິວຢອກ. ໃນເດືອນ ທັນວາ 2008, ຜູ້ຕາງໜ້າລັດຈາກ 156 ປະເທດໄດ້ຮັບຮອງ ເອົາເນື້ອຫາຂອງສິນທິສັນຍາ ໂດຍຜ່ານການໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ.

ເອກກະສານຄັດຕິດ 5 : ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບ

ສິດທິ ຂອງ ຄົນພິການ

ສິນທິສັນຍາ ມີຈຸດປະສົງຫຍັງແດ່?

ຈຸດປະສົງ ຂອງສິນທິສັນຍາ ແມ່ນເພື່ອສົ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນການໃຊ້ສິດທິມະນຸດ ແລະ ອິດສະຫຼະພາບອັນພື້ນຖານຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ, ໃຫ້ແກ່ຄົນພິການທັງໝົດ, ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມການນັບຖືກຽດສັກສີ ຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ.

ບັນດາຄົນພິການປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ທີ່ມີອາການເຊື່ອມເສຍແບບຍາວນານທາງກາຍ, ສະໝອງ, ສະຕິປັນຍາ ຫຼື ຄວມຮູ້ສຶກ, ຊຶ່ງມີປະຕິສຳພັນກັບອຸປະສັກຂັດຂວາງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນສັງຄົມຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບກັບຄົນອື່ນໆ.

ທາດແທ້ອັນສຳຄັນ ຂອງ ສິນທິສັນຍາ ມີຫຍັງແດ່?

ສິນທິສັນຍາມີ 50 ມາດຕາ, ທີ່ສ່ວນຫຼາຍກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາສິດທິ ຂອງຄົນພິການ, ເຊັ່ນວ່າ: ການສຶກສາ, ສຸຂະພາບ, ວຽກງານ, ເງື່ອນໄຂການເປັນຢູ່ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫຼາຍດ້ານຂອງການດຳລົງຊີວິດ. ບາງບັນຫາທາງອອກທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດ ສະເພາະຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກອຸປະຕິເຫດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ມີດັ່ງນີ້:

- ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກປະເພດຂອງການພິການທີ່ສ້າງຄວາມທຸກທໍລະມານແກ່ບັນດາບຸກຄົນໃນທຸກຊົນຊາດ, ເຊື້ອຊາດ, ສີຜິວໜັງ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື, ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ
- ສິນທິສັນຍາ ສະໜອງກອບການສະໜັບສະໜູນອັນກວ້າງໆ ໃຫ້ແກ່ບັນດາບຸກຄົນໃນການໃຊ້ສິດທິຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາ
- ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງການເຄື່ອນເໜັງຖືກຮັບຮູ້ແບບພິເສດ, ໂດຍບັນດາຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງສິນທິສັນຍາ ເພື່ອສະໜອງເຄື່ອງຊ່ວຍຊູການເຄື່ອນເໜັງທີ່ສາມາດຊື້ ແລະ ຊອກຫາໄດ້
- ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມຕ້ອງການໃນການກວດພົບອາການແຕ່ຫົວທິ ພ້ອມທັງການກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ພິການ
- ຈະຕ້ອງພັດທະນາບັນດາທັກສະທາງວິຊາຊີບ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ
- ສົ່ງເສີມການໃຫ້ບໍລິການເຖິງເຂດໄກໆ ເຮືອນຢູ່ ຂອງຄົນພິການ
- ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວກ່ຽວກັບຄົນພິການ
- ການຮ່ວມມືສາກົນແມ່ນສ່ວນປະກອບອັນຈຳເປັນ, ໂດຍບັດສະຈາກອະຄະຕິໃດ ຕໍ່ບັນດາຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງບັນດາປະເທດເຈົ້າພາບ.

ວຽກງານ ກ່ຽວກັບ ສິນທິສັນຍາ ດຳເນີນງານແບບໃດ?

ສິນທິສັນຍາ ຍືນຍັນ ແລະ ຮັບປະກັນສິດທິມະນຸດອັນພື້ນຖານທັງໝົດໃນນາມຄົນພິການ, ພ້ອມທັງຄາດຫວັງເຖິງກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງ ແຕ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຜ່ານນິຕິກຳແຫ່ງຊາດ. ອົງການປະສານງານແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຈຸດພົວພັນຈະຕ້ອງຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ.

ບັນດາປະຊາຊາດ ຈະມີຂໍ້ບັງຄັບໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດບົດລາຍງານການຄົບໜ້າ, ຄັ້ງທີໜຶ່ງ ພາຍໃນ ສອງ ປີ ທີ່ສິນທິສັນຍາມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ຈາກນັ້ນ ໃນທຸກ ສີ່ ປີ ໃດຕໍ່ເທື່ອ.

ສິນທິສັນຍາ ສະເໜີການກຳນົດເວລາ ສຳລັບ ກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ຫຼືບໍ່?

ສິນທິສັນຍາສະເໜີຕາຕະລາງ ສຳລັບ ກອງປະຊຸມຕ່າງໆ, ຕາມຂໍ້ບັງຄັບໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຈັດກອງປະຊຸມຂຶ້ນພາຍໃນ ຫົກ ເດືອນ ຫຼັງຈາກມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ຊຶ່ງໄດ້ຈັດຂຶ້ນແລ້ວໃນວັນທີ 3 ພະຈິກ 2008 ທີ່ກຸງ ນິວຢອກ. ສປປ ລາວ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ຈາກນັ້ນ, ໃນທຸກໆ ສອງ ປີ ກໍຈະຈັດກອງປະຊຸມໜຶ່ງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກອງປະຊຸມທາງດ້ານລົງຈັດລາຍການສັບປຽນອື່ນ.

ສິນທິສັນຍາ ດຳເນີນງານແບບໃດ ?

ຄະນະກຳມະການຊ່ຽວຊານສາກົນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອດູແລການເຮັດວຽກງານກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາ: ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຄະນະກຳມະການປະກອບດ້ວຍ 12 ສະມາຊິກ ທີ່ຜ່ານການເລືອກເຟັ້ນ ໂດຍການເລືອກຕັ້ງໃນກອງປະຊຸມ. ພາຍຫຼັງທີ່ 60 ລັດໄດ້ລົງນາມແລ້ວ, ຄະນະກຳມະການຈະເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 6 ຄົນ. ບັນດາສະມາຊິກໃນຄະນະກຳມະການສາມາດດຳລົງຕຳແໜ່ງ ສີ່ ປີ ແລະ ສາມາດຮັບໃຊ້ໃນໄລຍະສອງສະໄໝ.

ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜອງທ້ອງຖານເສນາທິການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ຄະນະກຳມະການ.

ຕາຕະລາງ ສຳລັບ ສິນທິສັນຍາ ເປັນແນວໃດ?

ສິນທິສັນຍາ ໄດ້ເປີດການລົງນາມໃນວັນທີ 30 ມີນາ 2007 ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມໃນວັນທີ 15 ມັງກອນ 2008. ສ່ວນສິນທິສັນຍາໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນທີ 12 ພຶດສະພາ 2008, ໃນໄລຍະນີ້ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ຜູກພັນທາງນິຕິກຳຢ່າງເຕັມສ່ວນເທື່ອ, ຈົນກວ່າຈະໃຫ້ສັດຕະຍະບັນໃນສິນທິສັນຍານີ້.

ເອກກະສານຄັດຕິດ 6 : ຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບ ປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ

ຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບ ປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ

ອະລຳພະບົດ

ພວກເຮົາ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໄດ້ພ້ອມກັນໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອຕິດຕາມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ປະເທດຊາດ ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ເພື່ອການພັດທະນາ (MDG) ພາຍໃນປີ 2015 ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຂອງການພັດທະນາໃນໄລຍະຍາວ ເພື່ອຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຖານະການເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2020 (ເປົ້າໝາຍ 2020). ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ປະລິມານ ຂອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຊັບພະຍາກອນໃນການພັດທະນາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຊຶ່ງກໍ່ແນໃສ່ໃຫ້ສຳເລັດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ເພື່ອການພັດທະນາ, ສະນັ້ນ ປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເປັນທ້າຍເພິ່ງພໍໃຈ ເພື່ອເປັນການສະໜັບສະໜູນ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການບໍລິຫານ, ປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດການພັດທະນາ ແລະ ເພີ່ມທະວີຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງການພັດທະນາ. ໃນກອງປະຊຸມໂຕະມິນ ຄັ້ງທີ 9 ນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມຫັນເອົາ “ ຖະແຫຼງການ ປາຣີ ” ຊຶ່ງເກີດມາຈາກຜົນ ຂອງກອງປະຊຸມລະດັບສູງ ຄັ້ງທີ 2 ກ່ຽວກັບປະສິດທິຜົນ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ ນະຄອນຫຼວງ ປາຣີ ໃນເດືອນ ມີນາ 2005, ມາເປັນຖະແຫຼງການແບບທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ ຂອງ ສປປ ລາວ. ພວກເຮົາພະຍາຍາມຊອກຫາວິທີທາງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອມີຜົນຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານສະຖາບັນ, ພ້ອມທັງເລັ່ງ ລັດໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍ 2020.

ຖະແຫຼງການຍັງຍືນເຖິງການເປັນຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ຖະແຫຼງການສ້າງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນານີ້ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາບົນພື້ນຖານຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ກໍ່ຄື ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຈາກທຸກຝ່າຍ. ຖະແຫຼງການນີ້ ສອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງຈຸດປະສົງ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງຖະແຫຼງການ ປາຣີ ແລະ ທັງອີງໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາໄປຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງ ສປປ ລາວ. ຖະແຫຼງການນີ້ ຍັງສະແດງເຖິງການຮ່ວມມື ແລະ ຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ຖະແຫຼງການນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດໃຫ້ກວ້າງຂວາງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດຜູກມັດທາງດ້ານກົດໝາຍກໍ່ຕາມ, ແຕ່ມັນກໍ່ສອງແສງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັບຜິດຊອບກັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃສ ແລະ ເວລາໃດລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ຢ່າງເໝາະສົມ ກໍ່ຄືຈະສຸມໃສ່ທຸກສະຕິບັນຍາ ແລະ ຄວາມສາມາດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ.

1. ຄວາມເປັນເຈົ້າການ (Ownership)

ການຊີ້ນຳ, ນຳພາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ, ບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ການປະສານງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາ

1. ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ນຳພາໃນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ 5 ປີ ແຫ່ງຊາດ ຫຼື NSEDP (2006-2010) ໂດຍຜ່ານຂະບານການປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການພັດທະນາ ODA ບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
2. ລັດຖະບານ ສືບຕໍ່ຫັນເອົາແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄປສູ່ການສ້າງເປັນແຜນບຸລິມະສິດ ແລະ ມີທິດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນໂດຍສອງແສງ ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ (PIPs), ແຜນການປະຈຳປີ ແລະ ແຜນງົບປະມານ.
3. ລັດຖະບານ ດຳເນີນບົດບາດ ໃນການເປັນຜູ້ນຳພາທີ່ມີປະສິດທິພາບ ໃນການປະສານງານການຊ່ວຍເຫຼືອໃນຂັ້ນມະຫາພາກ ແລະ ຂະແໜງການໂດຍຜ່ານຂະບານການສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລືຢ່າງມີເນື້ອໃນ ກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໂດຍຜ່ານກົນໄກຂອງກອງປະຊຸມໂຕະມິນ ແລະ ກອງປະຊຸມໜ່ວຍງານປຶກສາຫາລື ຕາມຂະແໜງການ.
4. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະສະໜັບສະໜູນບົດບາດການເປັນຜູ້ນຳ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດຫຼ້ອນບົດບາດການນຳພາ.

2. ຄວາມສອດຄ່ອງ (Alignment)

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະດຳເນີນງານສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ນຳໃຊ້ກຳນົດລະບຽບ ທີ່ລັດຖະບານວາງອອກຢ່າງແຂງຂັນ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະດຳເນີນງານສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ຂອງລັດຖະບານ

5. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະອີງໃສ່ຜົນການປຶກສາຫາລື ແລະ ຈະສະໜັບສະໜູນ ສປປ ລາວ ໃນ ການດຳເນີນການຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ NSEDP ກໍ່ຕິຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂະແໜງການ ແລະ ວາງແຜນເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດຖະບານ ຈະປັບປຸງລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນຕ່າງໆ ຂອງຕົນໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເປັນກ້າວໜຶ່ງຂຶ້ນໃນການນຳໃຊ້ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນເນີນງານທີ່ລັດຖະບານໄດ້ປັບປຸງແລ້ວ

6. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະສ້າງກອບວຽກທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງສາມາດຕີລາຄາແບບໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຕໍ່ຜົນສຳເລັດຕາມລະບຽບ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ ແລະ ຮ່ວມກັນດຳເນີນງານ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ກອບວຽກໃນສ່ວນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະຊອກຫາວິທີທາງ ເພື່ອກຳນົດຂອບການປະເມີນຜົນທີ່ມີຄວາມກົມກຽວໄປຕາມລະບຽບ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງຊະຊາຍ ແລະ ອາດຄັດກັບເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານ.
7. ລັດຖະບານຈະຊອກຫາວິທີທາງ ເພື່ອສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ຈະສ້າງກອບວຽກດ້ານກົດໝາຍຢ່າງເໝາະສົມ, ຈະສ້າງລະບຽບການແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານຕ່າງໆ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນເພື່ອການພັດທະນາດ້ານອື່ນໆໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໃສ.
8. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະໃຊ້ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານຢ່າງກວ້າງຂວາງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້, ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕິດພັນກັບກະຊວງຂະແໜງການ. ໃນຈຸດໃດທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານຕ່າງໆ ຂອງຝ່າຍລາວໄດ້, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະຊອກຫາວິທີທາງເພີ່ມເຕີມ ທີ່ລັດຖະບານສາມາດຮັບໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍປັບປຸງລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານຕ່າງໆໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.
9. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະຊອກຫາວິທີທາງ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສ້າງໂຄງຮ່າງຂະໜານກັນທີ່ບໍ່ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານທີ່ເປັນປົກກະຕິ ຂອງລັດຖະບານ, ເຊັ່ນວ່າ: ມີໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂະໜານກັບພາກລັດ (PIU) ຫຼື ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ (PMU) ຂະໜານກັນ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຈຳໃນໂຄງການ ແລະ ແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ລັດຖະບານ ຈະພັດທະນາຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານສະຖາບັນ ໂດຍສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

10. ລັດຖະບານຈະຮັບປະກັນ ໃຫ້ເປົ້າໝາຍສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານສະຖາບັນຂອງຕົນ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ເຊື່ອມເຂົ້າໃນແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂະແໜງການ, ກຳນົດແຜນຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອສ້າງເປັນແຜນງານສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຖາບັນຢ່າງຄົບຊຸດ ແລະ ໄລຍະຍາວ.
11. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຊອກຫາວິທີທາງ ເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການວິໄຈ ແລະ ທາງດ້ານການເງິນຂອງຕົນ ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການໄລຍະຍາວ ໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ຂອງລັດຖະບານ, ຈະນຳໃຊ້ກຳລັງແຮງທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ກົມກຽວໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນ

12. ລັດຖະບານຈະສືບຕໍ່ສ້າງບົດລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງຜົນງົບປະມານ ແລະ ບໍລິຫານພ້ອມທັງເປັນເຈົ້າການໃນການປັບປຸງຂະບວນການຄຸ້ມຄອງການເງິນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.
13. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະພະຍາຍາມ ໃຫ້ການຄາດຄະເນການຊ່ວຍເຫຼືອໃນອານາຄົດໃຫ້ຊັດເຈນເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຕັດສິນໃຈແບບໂປ່ງໃສ, ຈະສະໜອງຄຳໝັ້ນສັນຍາ ໃນການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີລັກສະນະຫຼາຍປີ (ລວມທັງຄຳໝັ້ນສັນຍາການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ກຳນົດ ການເບີກຈ່າຍໄລຍະຫຼາຍປີ ຂອງບັນດາໂຄງການ) ແລະ ແຈ້ງການໃຫ້ທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ສາມາດ ຄາດກະລ່ວງໜ້າໄດ້.

14. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະອີງອາໄສເປັນກ້າວໆໃສ່ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ຂອງລັດຖະບານ ໃນເມື່ອມາດຕະຖານຕ່າງໆໄດ້ຖືກຕົກລົງ ແລະ ຮັບຮອງຮ່ວມກັນ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ລະບົບການຈັດຊື້ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ

15. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາ ເພື່ອຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ປັບປຸງແບບຍືນຍົງ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການຈັດຊື້ຂອງລັດ.
16. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຊອກຫາວິທີທາງເປັນກ້າວໆ ໃນການປະຕິບັດລະບົບການຈັດຊື້ ຂອງລັດຖະບານ ໃນເມື່ອມາດຕະຖານຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກຕົກລົງ ແລະ ຮັບຮອງຮ່ວມກັນ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

17. ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ລັດຖະບານ ຈະພະຍາຍາມຊອກວິທີທາງ ເພື່ອການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ນະໂຍບາຍສຳລັບການວິໄຈຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

3. ຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມງ່າຍດາຍ (Harmonization and Simplification)

ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດງານ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ມີຄວາມກົມກຽວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຮ່ວມກັນ

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະພະຍາຍາມປະຕິບັດລະບົບການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານຕ່າງໆ ກະທັດຮັດ

18. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຮ່ວມກັນດຳເນີນ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການທົບທວນວຽກງານວິໄຈທີ່ສຳຄັນ (ເຊັ່ນ: ການທົບທວນລາຍຈ່າຍຂອງລັດ) ທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບວຽກງານ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ ຮ່ວມກັນໃນຂະແໜງທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ (ຕົວຢ່າງ: ການທົບທວນຂະແໜງການ) ແລະ ແລກປ່ຽນຢ່າງເປັນລະບົບກ່ຽວກັບຜົນທັງໝົດ ຂອງການທົບທວນ.
19. ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຊອກຫາວິທີທາງຮ່ວມກັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນຄະນະກວດກາເອກກະເທດ ແລະ ທັບຊ້ອນຢູ່ພາກສະໜາມ ແລະ ຈະສົ່ງເສີມການຈັດຝຶກອົບຮົມຮ່ວມກັນ ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
20. ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະປັບປຸງໃຫ້ກະທັດຮັດ, ຂໍ້ກຳນົດ, ລະບົບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ໃນການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ເພື່ອການວາງແຜນ, ການອອກແບບ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ, ການເບີກຈ່າຍ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບກົດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະ ກະແສການໄຫຼວຽນ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.
21. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຄົ້ນຄ້ວາ-ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການນຳໃຊ້ວິທີການ ການສ້າງແຜນຮ່ວມມີຕາມຂະແໜງການ (Programme Based Approaches) ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
22. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະພະຍາຍາມສະໜັບສະໜູນນະໂຍບາຍແບ່ງວຽກ ແລະ ການມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ທ້ອງຖານຮ່ວມມື ຂອງຕົນ, ປະຈຳປະເທດຕ່າງໆ ໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ການຕໍ່ຕື່ມຕາມທ່າແຮງ: ເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບ ໃນການແບ່ງງານ

23. ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້ທັດສະນະກ່ຽວກັບຄວາມໄດ້ປຽບທຽບຖານ ຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການເພີ່ມທະວີການຕໍ່ຕື່ມຕາມທ່າແຮງ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນລະດັບຊາດກໍຄືໃນລະດັບຂະແໜງການ.
24. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະພະຍາຍາມນຳເອົາຄວາມໄດ້ປຽບຂອງຕົນມານຳໃຊ້ຢ່າງເຕັມປຽມ ໃນລະດັບຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອມີຄວາມສອດຄ່ອງ.

ສິ່ງຈູງໃຈ ເພື່ອສ້າງນ້ຳໃຈແຫ່ງການປະສານສົມທົບ

25. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະພະຍາຍາມປັບປຸງຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກ ແລະ ເພີ່ມທະວີການສ້າງສິ່ງຈູງໃຈ ໃນນັ້ນລວມທັງການຮັບພະນັກງານ, ການປະເມີນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຈັດການ ແລະ ພະນັກງານ ເພື່ອສ້າງແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມກົມກຽວ, ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດ.

4. ການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຜົນສໍາເລັດ (Managing for Result)

ການຄຸ້ມຄອງຊັ້ນພະຍາກອນ ແລະ ການປັບປຸງການຕິດຕາມໃຈ ເພື່ອຜົນສໍາເລັດ

26. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໂດຍຜ່ານຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມອາດສາມາດ ຂອງລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງແບບຮັບປະກັນຜົນສະເລັດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຍັງຈະສ້າງບົດລາຍງານ ແລະ ຂອບປະເມີນຜົນແບບຮັບປະກັນຜົນສໍາເລັດທີ່ສາມາດຕິດຕາມຜົນຄືບໜ້າ ຂອງຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຢູ່ໃນລະດັບຂະແໜງການ ກໍ່ຄືລະດັບຊາດ ແລະ ປະສິດທິພາບໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໂດຍອີງໃສ່ຕົວຊີ້ວັດທີ່ເໝາະສົມກັນ.
27. ລັດຖະບານຈະເພີ່ມທະວີ ໃນການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງ ຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂະບວນການງົບປະມານປະຈຳປີ ແລະ ຫຼາຍປີ.
28. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານແບບກົມກຽວ ແລະ (ໃນເມື່ອລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະດ້ານສະຖິຕິ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຂອງລັດຖະບານ ຫາກເປັນທີ່ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ) ຈະດຳເນີນງານຮ່ວມກັບລັດຖະບານ ເພື່ອສ້າງບົດລາຍງານຮ່ວມກັນເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

5. ການຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ (Mutual Accountability)

ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຕໍ່ຜົນສະເລັດ ຂອງການພັດທະນາ

29. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຮ່ວມກັນທົບທວນຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດການພັດທະນາຜ່ານກົນໄກທີ່ມີຢູ່ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນຕາມເປົ້າໝາຍ ຂອງຊາດ. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະພະຍາຍາມສ້າງຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງເໝາະສົມ.
30. ລັດຖະບານ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເຂົ້າຮ່ວມໃນການຮ່າງ ແລະ ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.
31. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະພະຍາຍາມສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຄືບຖ້ວນ ແລະ ແຜນງານກ່ຽວກັບກະແສການໄຫຼວຽນ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ສາມາດສ້າງບົດລາຍງານແຜນງົບປະມານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງຕົນ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຈະປະສານງານດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ.

6. ທິດທາງໃນຕໍ່ໜ້າ

32. ລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ເພື່ອກຳນົດແຜນງານ ແລະ ສ້າງຕົວຊີ້ວັດ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການສະບັບນີ້. ຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນອີງໃສ່ບັນດາຕົວຊີ້ວັດທີ່ກຳນົດໃນຖະແຫຼງການ ປາຣີ, ໂດຍນຳມາດັດແປງໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຂອງ ສປປ ລາວ. ໂດຍມີການກຳນົດເປົ້າໝາຍໄລຍະເວລາ (time - bound) ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ບັນດາຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກນຳໄປຜັນຂະຫຍາຍຢູ່ໃນແຜນປະຕິບັດງານ ເຊິ່ງຈະກາຍເປັນຂອບສຳລັບການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງແຜນປະຕິບັດກໍ່ຄືຕິດຕາມຜົນ ຂອງຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ. ໜ່ວຍສະເພາະກິດອື່ນຈະປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະເປັນຜູ້ກະກຽມແຜນປະຕິບັດງານ ລວມທັງຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ແລ້ວຈະເອົາມາສົມທົບ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຈາກ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທັງໝົດ. ວຽກດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະໃຫ້ສໍາເລັດ ໃນວັນທີ 31 ເດືອນ ພຶດສະພາ 2007.
33. ພວກເຮົາ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຂໍຢັ້ງຢືນເຈດຕະນາລົມ ໃນການຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການຮ່ວມກັນ ແລະ ຈະພ້ອມກັນປັບປຸງປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ເຊັ່ນໃນໂອກາດກອງປະຊຸມໂຕະມິນ ຄັ້ງທີ 9 ວັນທີ 29 ພະຈິກ 2006 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ.

ຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການລົງນາມໂດຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ 22 ປະເທດ ແລະ ອົງການຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນໂອກາດກອງປະຊຸມໂຕະມິນ ຄັ້ງທີ 9 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຄັ້ງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2006: ຊຶ່ງມີລາຍຊື່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ອົດສະຕາລີ
2. ໂອຕຣິດສ
3. ເປັນຢຽມ

4. ຈີນ
5. ກູບາ
6. ຟິນແລນ
7. ຝຣັ່ງ
8. ເຢຍລະມັນ
9. ອິນໂດເນເຊຍ
10. ຢີ່ປຸ່ນ
11. ລຸກຊຳບວກ
12. ນິວຊີແລນ
13. ໂປແລນ
14. ສ. ເກົາຫຼີ
15. ສິງກະໂປ
16. ສະວີເດນ
17. ສະວິດຊີແລນ
18. ອາເມລິກາ
19. ສະຫະພາບຢູໂຣບ
20. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
21. ທະນາຄານໂລກ
22. ອົງການ ສປຊ

ຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສືບຕໍ່ຮັບການລົງນາມ ໂດຍປະເທດ ໄທ, ຟິລິບປິນ ແລະ ໄອແລັນ

ກ່ຽວກັບຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບ ປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ

ກອງປະຊຸມໂຕະມິນ ຄັ້ງທີ 9 ທີ່ວຽງຈັນ ໃນເດືອນ ພະຈິກ 2006, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ 22 ປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໄດ້ລົງນາມໃນຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ໂດຍຜັນຂະຫຍາຍຖະແຫຼງການ ປາຣີ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມຮັບຮອງເອົາມາເປັນຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ ເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2006 ເປັນຕົ້ນ ມາປະເທດ ຟິລິບປິນ, ໄທ ແລະ ໄອແລັນ ໄດ້ລົງນາມໃນຖະແຫຼງການເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນວັນທີ 31 ພຶດສະພາ 2007, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນດຳເນີນງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ. ແຜນດຳເນີນງານໄດ້ ພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຢ່າງເຕັມປຸ້ມ.

ຄ້າຍຄືກັບຖະແຫຼງການ ປາຣີ, ຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍໃນການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ 5 ຫຼັກການຄື:

- ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງ ສປປ ລາວ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະສານງານດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອ
- ເຮັດໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາມີຄວາມສອດຄ່ອງຫຼາຍຂຶ້ນກັບແຜນ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບົບແຫ່ງຊາດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
- ເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ມີຄວາມກົມກຽວ ແລະ ງ່າຍດາຍຂຶ້ນ
- ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງແບບມີຜົນສຳເລັດ
- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງທຸກບັນດາປະເທດ ແລະ ອົງການທີ່ລົງນາມ, ລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຕໍ່ການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ.

ແຜນດຳເນີນງານ ຈະໄດ້ທົບທວນຄືນ ແລະ ປັບປຸງໃນແຕ່ລະປີ, ໂດຍຂໍ້ສະເໜີປັບປຸງ ຈະໄດ້ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນນຳກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ລະຫວ່າງ ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນກອງປະຊຸມຂອງຂະບວນໂຕະມິນ.

ກົມຮ່ວມມືສາກົນ (DIC)

ກົມຮ່ວມມືສາກົນ, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແມ່ນໜ່ວຍງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດໃນການປຸກລະດົມ ແລະ ຈັດສັນທຶນຮອນ. ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ (ODA), ການຕິດຕາມ ແລະ ສ້າງບົດລາຍງານ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ (ODA) ກໍ່ຄືການປະສານງານການຊ່ວຍເຫຼືອການພັດທະນາໃນ ສປປ ລາວ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ¹ The Safe Path Forward, Part II, Section 6
- ² Figures are operator submitted
- ³ USAF bombing data provided by the US Department of State
- ⁴ International Mine Action Standards 04.10, January 2008
- ⁵ Convention on Cluster Munitions, Article 2.2
- ⁶ Handicap International Belgium, Living with UXO: National Survey on the Socio-Economic Impact of UXO in Lao PDR (for the Government of Lao PDR, Ministry of Labor and Social Welfare and UXO Lao), 1997, <http://www.handicap-international.org.uk>
- ⁷ Ray McGrath, Cluster Bombs: the Military effectiveness and impact on civilians of cluster munitions, Landmine Action, 2000, http://www.landmineaction.org/resources/Cluster_Bombs.pdf
- ⁸ Handicap International Belgium, Living with UXO: National Survey on the Socio-Economic Impact of UXO in Lao PDR (for the Government of Lao PDR, Ministry of Labor and Social Welfare and UXO Lao), 1997, <http://www.handicap-international.org.uk>
- ⁹ The Handicap International Belgium survey undertaken in 1995-96 covered nine most heavily contaminated provinces and made a record of about 11,500 victims, either deceased or living, in those areas since 1973. The NRA's National Survey of UXO Victims and Accidents (a) goes back to 1964 - when hostilities began, and (b) covers the whole country. One of the preliminary findings is that about 30,000 of the casualties occurred during the war years, and 20,000 since then.
- ¹⁰ Richard Moyes & Lamphane Vannachack , A Study of Scrap Metal Collection in Lao PDR, GICHD, Geneva, September 2005
- ¹¹ Currently, no explanation for this increase is available: once all of the data are collected, entered on the database and analyzed, it should be possible to draw some conclusions about causes.
- ¹² Out of a possible 9,583 villages in country, thus the survey comprehensively covers the country with almost 95% of all villages included.
- ¹³ The full report is available through www.nra.gov.la.
- ¹⁴ The Management Response is available through www.nra.gov.la.
- ¹⁵ The Safe Path Forward, Part II, Section 6
- ¹⁶ Only six provinces were able to completely survey all villages within the province; remoteness and expense being primary reasons the remaining communities could not be reached.
- ¹⁷ Statement made at the 8th Meeting of States Parties to the Ottawa Convention, Geneva, Switzerland, 2008.
- ¹⁸ Convention on the Rights of Persons with Disabilities, Articles 4
- ¹⁹ Convention on the Rights of Persons with Disabilities, Article 8
- ²⁰ Convention on the Rights of Persons with Disabilities, Article 10
- ²¹ Convention on the Rights of Persons with Disabilities, Article 5

ຕ້ອງການ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກະຮຸນາພົວພັນ:

ຄະນະກຳມະການ ຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ
ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ຕິກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ
ບ້ານ ສີສະຫວາດໃຕ້
ເມືອງ ຈັນທະບູລີ
ຕູ້ ປ.ນ 7261

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

ເວັບໄຊ: www.nra.gov.la

ອີແມວ: nra@gmial.com

ໂທ: (856-21) 244 220, 244 221, 244 218

ແຟັ ກ: (856-21) 244219